KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/2287

af 17. december 2021

om indførelse af endelig udligningstold på importen af omformningsfolie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2170 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af omformningsfolie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]), særlig artikel 15 og artikel 24, stk. 1,

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 4. december 2020 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieprocedure vedrørende importen af omformningsfolie af aluminium (»ACF«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) på grundlag af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 (»grundforordningen«). Den offentliggjorde en meddelelse om indledning i *Den Europæiske Unions Tidende* (»indledningsmeddelelsen«) ([2]).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 21. oktober 2020 af seks EU-producenter (»klagerne«), som tegner sig for mere end 50 % af den samlede EU-produktion af omformningsfolie af aluminium. Klagen indeholdt beviser for subsidiering og deraf følgende skade, hvilket var tilstrækkeligt til at berettige indledningen af undersøgelsen.

(3) Før indledningen af antisubsidieundersøgelsen meddelte Kommissionen den kinesiske regering (»GOC«) ([3]), at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage og indbød den kinesiske regering til konsultationer i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7. Der blev afholdt konsultationer den 30. november 2020. Det var imidlertid ikke muligt at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning.

(4) Den 22. oktober 2020 indledte Kommissionen en særskilt antidumpingundersøgelse af samme vare med oprindelse i Kina (»den særskilte antidumpingundersøgelse«) ([4]). De undersøgelser af skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser, der foretages i denne antisubsidieundersøgelse og i den særskilte antidumpingundersøgelse, er på tilsvarende måde identiske, da definitionen af EU-erhvervsgrenen, EU-producenterne i stikprøven, den betragtede periode og undersøgelsesperioden er den samme i begge undersøgelser.

1.1.1. *Bemærkninger vedrørende indledningen*

(5) GOC hævdede før og efter indledning af undersøgelsen, at undersøgelsen ikke burde indledes, fordi klagen ikke opfyldte kravene til beviser i artikel 11(2) og 11(3), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«) og grundforordningens artikel 10, stk. 2. Ifølge GOC var der utilstrækkelige beviser for udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng mellem den subsidierede import og skaden. I sit indlæg efter indledningen gentog GOC, at klagen med hensyn til en række påståede subsidieordninger ikke indeholdt tilstrækkelige beviser til at opfylde bevisstandarden, og at der, uanset hvilke oplysninger klageren med rimelighed

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.
([2]) EUT C 419 af 4.12.2020, s. 32.
([3]) Udtrykket »GOC« anvendes i denne forordning i bred forstand og omfatter statsrådet samt alle ministerier, tjenester, organer og myndigheder på centralt, regionalt eller lokalt plan.
([4]) EUT C 352 I af 22.10.2020, s. 1.

kunne have til rådighed, altid skal være tilstrækkelige beviser for forekomsten og arten af subsidier, væsentlig skade og årsagssammenhæng. GOC gentog også denne påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(6) I sit indlæg efter indledningen og også efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC også, at Kommissionens notat om tilstrækkeligheden af beviserne og antisubsidiespørgeskemaerne gik længere end de påstande, der blev fremsat i klagen, og at Kommissionen havde tilføjet yderligere beviser til klagen for at begrunde indledningen af undersøgelsen. GOC hævdede, at Kommissionen ved at tilføje sådanne elementer udvidede undersøgelsens anvendelsesområde. Mere specifikt hævdede GOC, at Kommissionen ved at tilføje henvisninger til dokumenter såsom rapporten fra 2018 om aluminium, strategien »Made in China 2025«, et dokument fra USA 2018 om fastlæggelse aluminiumprodukter og ved at tilføje Chinese Export & Credit Insurance Corporation (»Sinosure«) til listen over finansielle institutioner, der skulle undersøges, eller ved at anmode om oplysninger vedrørende China Banking and Insurance Regulatory Commission (»CBIRC«) havde udvidet undersøgelsens anvendelsesområde.

(7) Kommissionen afviste GOC's påstand vedrørende bevisernes tilstrækkelighed. De beviser, der blev fremlagt i klagen, udgjorde de facto de oplysninger, der med rimelighed var tilgængelige for klageren på dette tidspunkt. Som det fremgår af notatet om bevisernes tilstrækkelighed, der indeholder Kommissionens vurdering af alle de beviser, som denne har til rådighed vedrørende Kina, og på baggrund af hvilke Kommissionen indledte undersøgelsen, var der tilstrækkelige beviser i den indledende fase for, at de påståede subsidier var udligningsberettigede med hensyn til deres forekomst, beløb og art. Klagen indeholdt også tilstrækkelige beviser for, at EU-erhvervsgrenen var blevet forvoldt skade, som var forårsaget af den subsidierede import.

(8) Kommissionen afviste også påstanden om undersøgelsens anvendelsesområde. Notatet om tilstrækkeligheden af beviserne indeholder en undersøgelse af de elementer, der var til Kommissionens rådighed, herunder men ikke begrænset til elementer fremsat af klageren. Elementerne i klagen blev i overensstemmelse med etableret praksis analyseret sammen med og underbygget af andre faktiske oplysninger, som var kommet til Kommissionens kendskab. Som nævnt i indledningsmeddelelsen og på baggrund af grundforordningens artikel 10, stk. 2 og 3, udarbejdede Kommissionen et notat om tilstrækkeligheden af beviserne, der indeholder Kommissionens vurdering af alle de beviser vedrørende Kina, som den har til rådighed, og på grundlag af hvilke Kommissionen har indledt denne undersøgelse. Undersøgelsens anvendelsesområde begrænses dermed ikke til de beviser og påstande, der er fremsat i klagen, men kan udvides med andre oplysninger, der er tilgængelige for Kommissionen. Desuden kan Kommissionen under undersøgelsen undersøge alle oplysninger, der er relevante for de påståede subsidier, og er ikke begrænset til oplysningerne i klagen. Dette gælder også for finansielle institutioner, der yder præferentiel finansiering såsom Sinosure og relevante tilsynsorganer såsom CBRC.

(9) GOC gentog sin påstand om bevisernes tilstrækkelighed og undersøgelsens anvendelsesområde også efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, men den fremlagde hverken nye væsentlige argumenter eller beviser. Disse påstande blev derfor afvist.

(10) I sine bemærkninger efter indledningen hævdede GOC, at klageren anvendte den kinesiske lovgivning selektivt og misfortolkede sammenhængen i forhold til ACF-industrien. GOC anførte, at politikdokumenter såsom den 10. til 13. femårsplan, det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (Catalogue for the Guidance of Industrial Structure Adjustment (2005)) og udviklingsplanen for ikkejernholdige metaller (Nonferrous Metal Development Plan (2016-2020)) blot er vejledende dokumenter, der ikke er bindende. GOC anførte også, at femårsplanerne ikke specifikt henviser til ACF.

(11) Kommissionen bemærkede, at GOC ikke bestrider eksistensen af sådanne planer, programmer eller henstillinger, men kun i hvilket omfang de er bindende for ACF-industrien. Kommissionen bemærkede endvidere, at klageren fremlagde beviser for, at industrien for ikkejernholdige metaller, som aluminiumsindustrien er en del af, er nævnt i flere regeringsdokumenter. GOC fremlagde ikke beviser for, at disse erklæringer ikke fandt anvendelse på den pågældende vare.

(12) GOC anførte også, at statsejede virksomheder, statsejede banker eller Sinosure ikke kan betegnes som offentlige organer, og at klageren uberettiget baserede sig på formelle kontrolindikatorer såsom GOC-ejerskab og påståede beføjelser til at udpege eller udnævne ledende embedsmænd til at drage en uberettiget konklusion om, at alle statsejede virksomheder/statsejede banker handlede som offentlige organer. GOC hævdede også, at klageren baserede sig på tidligere sager fra Kommissionen eller USA's handelsministerium ved vurderingen af arten af de funktioner, som bankerne udførte, og arten og omfanget af de statslige beføjelser, de var blevet tildelt. GOC hævdede også, at Kommissionens tidligere konklusioner vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne industrier ikke kunne udgøre tilstrækkelige beviser i klagen, og at de heller ikke ved den nuværende undersøgelse kunne underbygge, at statsejede banker og Sinosure handlede som offentlige organer.

(13) Kommissionen bemærkede, at denne påstand fra GOC er knyttet til allerede ovennævnte påstand, og at klagen blandt andet nævnte den kinesiske banklov, som GOC ikke bestrider som værende en del af den kinesiske lovgivning. Kommissionen fremhæver, at EU's nylige antisubsidieundersøgelser vedrørende de samme subsidieprogrammer som de i klagen anførte, hvor også den rolle, som udfyldes af statsejede virksomheder/statsejede banker, der fungerer som offentlige organer, blev undersøgt, havde konkluderet, at dette var tilfældet ([5]). Det forhold, at disse undersøgelser omfattede industrier, der ikke er forretningsmæssigt forbundet med ACF-industrien, er ikke til hinder for, at ovennævnte institutioner kan betegnes som offentlige organer. Desuden kan dokumentation for statsligt ejerskab betragtes som bevis, »d*er har til formål at bevise eller antyde*«, at en enhed er et offentligt organ, der kan yde et finansielt bidrag ([6]).

(14) I sit indlæg efter indledningen af undersøgelsen gjorde GOC endvidere gældende, at der var sket betydelige ændringer og reformer i den finansielle sektor i de seneste år, og at klagen derfor ikke kunne baseres på tidligere forhold. Kommissionen bemærkede imidlertid, at klageren også fremlagde yderligere beviser i klagen for den fortsatte eksistens af subsidieordningerne. Kommissionen minder endvidere om, at GOC havde undladt at fremlægge beviser, der afkræftede videreførelsen af de relevante ordninger. På tidspunktet for indledningen af undersøgelsen viste de foreliggende beviser således, at der ikke var nogen relevant ændring i de pågældende subsidieordninger.

(15) I samme indlæg hævdede GOC også, at nogle af vejledningerne, herunder de midlertidige bestemmelser om fremme af industriel strukturtilpasning (statsrådets afgørelse nr. 40 2005) (»afgørelse nr. 40«) med henvisning til Kinas 11. femårsplan, er forældede og ikke længere finder anvendelse i UP.

(16) I afgørelse nr. 40, kapitel III, henvises der til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, som består af tre former for indholdskategorier, nemlig tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter.

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 17) (»sagen om varmvalsede flade produkter«), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690 af 9. november 2018 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1579 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2018/163 (EUT L 283 af 12.11.2018, s. 1) (»sagen om dæk«) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/72 af 17. januar 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 16 af 18.1.2019, s. 5) (»sagen om elektriske cykler«), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/776 af 12. juni 2020 om indførelse af endelig udligningstold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT L 189 af 15.6.2020, s. 33) (»GFF-sagen«).

([6]) Se panelrapporten »United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China«, WT/DS437/R, vedtaget den 16. januar 2015, afsnit 7.152.

(17) Ifølge Kommissionens oplysninger blev den seneste ændring af kataloget godkendt ved dekret nr. 29 af 27. august 2019 fra Folkerepublikken Kinas nationale udviklings- og reformkommission og trådte i kraft den 1. januar 2020 ([7]). Det nye vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (2019-udgaven) blev vedtaget og trådte i kraft i undersøgelsesperioden. Derfor var det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, der henvises til i afgørelse nr. 40, gældende i undersøgelsesperioden.

(18) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOC sin påstand om, at Kommissionen havde fejlfortolket betydningen af den kinesiske regerings planer og projekter, og fastholdt, at der udelukkende er tale om vejledende og ikke juridisk bindende dokumenter. Den erklærede sig også uenig i, at bekræftede oplysninger fra tidligere undersøgelser kunne lægges til grund, og i brugen af henvisninger fra arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene fra 2017 »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« ([8]), som GOC betragter som unøjagtigt og ikke objektivt, da det blev skrevet netop med det formål at lette igangsættelsen af undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter. GOC gjorde endvidere indsigelse mod Kommissionens synspunkt, at love, bestemmelser og regeringsplaner med berettigelse kan forventes at være gældende, medmindre det påvises, at de er blevet ophævet eller erstattet.

(19) Som det første bemærkede Kommissionen, at GOC ikke fremsatte nye væsentlige argumenter eller beviser vedrørende den kinesiske regerings planers og projekters generelle betydning samt deres bindende effekt.

(20) Som det andet anførte Kommissionen vedrørende brug af oplysningerne i Kina-rapporten, at dokumentet var blevet udsendt under hensyntagen til dets mulige anvendelse i undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, og at dette ikke bevirker, at de objektive beviser fremlagt heri bliver ukorrekte eller uvildige, som hævdet af GOC. Kommissionen bemærker endvidere, at den kun to gange har henvist til dokumentet i forbindelse med den igangværende undersøgelse; én gang som generel introduktion til systemet med femårsplaner og én gang med det formål at fastslå en sammenhæng mellem plandokumenter og tilskyndede sektorer. Henvisningerne blev brugt i kombination med og understøttet af andre henvisninger, herunder dokumenter udsendt af GOC.

(21) For det tredje fastholder Kommissionen, at etablerede love, bestemmelser og regeringsplaner med berettigelse kan forventes at være gældende, medmindre det påvises, at de er blevet ophævet eller erstattet. Som en del af undersøgelsen sendte Kommissionen en liste over referencedokumenter til GOC vedrørende de generelle lovrammer, regler og procedurer, der er gældende i Kina, samt nogle specifikke dokumenter vedrørende den omhandlede industri. GOC blev anmodet om at bekræfte, at dokumenterne var gældende og fyldestgørende, samt at opdatere eller supplere listen, hvis det var relevant. Efter modtagelse af et underbygget svar og opdaterede referencedokumenter fra GOC sluttede Kommissionen, at den med berettigelse kunne antage, at de dokumenter, som ikke var blevet ophævet eller erstattet, stadig var gældende.

(22) GOC's påstande i den henseende blev derfor afvist.

(23) Efter indledningen af undersøgelsen gjorde GOC yderligere gældende, at klageren ikke fastsatte betingelserne for anvendelse af et eksternt benchmark for brugsrettigheder til jord. Kommissionen fandt imidlertid, at de påstande, der var indeholdt i klagen, underbygges af nylige EU-antisubsidieundersøgelser, der for så vidt angår disse forhold konkluderede, at der var behov for eksterne benchmark, som var tilpasset de fremherskende forhold i Kina ([9]).

(24) Desuden hævdede GOC, at forskellige subsidieordninger, som klageren hævdede, ikke kunne betragtes som subsidier, da klagen ikke indeholdt detaljerede beviser for subsidiernes eksistens, størrelse og art eller for en direkte forbindelse mellem subsidiebeløbet og den pågældende vare. GOC hævdede endvidere i forbindelse med forskellige subsidier, at klageren undlod at fremlægge beviser for fordel og specificitet.

([7]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.

([8]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (»Kina-rapporten«).

([9]) Jf. de i fodnote 5 nævnte sager.

(25) Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at klageren fremlagde tilstrækkelige beviser for subsidiernes eksistens, størrelse, art, fordel og specificitet, som denne med rimelighed kunne forventes at have adgang til. Kommissionen fremhæver endvidere, at EU's nylige antisubsidieundersøgelser vedrørende de samme subsidieprogrammer, som der er påstand om i klagen, også havde undersøgt de samme programmers fordele og specificitet og havde konkluderet anderledes herom[9]. Under alle omstændigheder undersøgte Kommissionen beviserne i klagen og fremlagde sin egen vurdering af alle relevante elementer i notatet om bevisernes tilstrækkelighed, der ved indledningen var stillet til rådighed i det åbne dossier. GOC gentog sine bemærkninger efter indledningen af undersøgelsen, men fremlagde ingen yderligere beviser.

(26) Kommissionen konkluderede derfor, at der var tilstrækkelige beviser i klagen, som tydede på forekomsten af de påståede subsidier tildelt af Kina.

(27) I sine bemærkninger efter indledningen af undersøgelsen anførte GOC, at skatteordningen med momsnedsættelse på indenlandsk produceret udstyr var blevet bragt til ophør. Kommissionen tog denne bemærkning til efterretning, men fremhævede, at afgiftsordningerne vedrørende momsnedsættelse eller fritagelse for importtold og moms på importeret udstyr stadig kunne give løbende fordele såsom afskrivning i løbet af det pågældende udstyrs levetid, eventuelt i undersøgelsesperioden.

(28) Efter indledningen af undersøgelsen påstod GOC også, at klagerne fejlagtigt undlod at tage hensyn til, at ACF-industrien i Unionen nyder godt af flere direkte og indirekte subsidier, støtte og incitamenter af forskellig art fra EU's og medlemsstaternes myndigheder, og at Kommissionen ikke bør anlægge dobbeltmoral. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOC endvidere denne påstand.

(29) Denne påstand vedrørende subsidier i EU havde ingen betydning for Kommissionens vurdering, der lå til grund for indledningen af denne sag, da de ikke falder ind under de faktorer, som blev taget i betragtning i denne forbindelse.

1.2. **Registrering af import, ingen indførelse af midlertidige foranstaltninger og efterfølgende sagsforløb**

(30) EU-erhvervsgrenen indgav ikke en anmodning om registrering af importen i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5.

(31) Den 6. august 2021 meddelte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 29a, stk. 2, de interesserede parter, at den agtede ikke at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger og agtede at fortsætte undersøgelsen. Da der ikke blev indført midlertidige udligningsforanstaltninger, registrerede Kommissionen ikke importen i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, litra a). Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen.

1.3. **Undersøgelsesperioden og den betragtede periode**

(32) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2020 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2017 frem til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

(33) Både den nuværende antisubsidieundersøgelse og den separate antidumpingundersøgelse, der er nævnt i betragtning 4, har samme undersøgelsesperiode og samme betragtede periode.

1.4. **Interesserede parter**

(34) I indledningsmeddelelsen opfordrede Kommissionen interesserede parter til at kontakte den med henblik på at deltage i undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden specifikt klageren, GOC, andre kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter, de kendte importører og brugere om indledningen af undersøgelsen og opfordrede dem til at deltage.

(35) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(36) Flere parter anmodede om en høring med Kommissionens tjenestegrene. De parter, der anmodede herom inden for de fastsatte frister, fik mulighed for at blive hørt. Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd. anmodede høringskonsulenten om at gribe ind, og der blev afholdt en høring med høringskonsulenten den 8. april 2021.

1.5. **Stikprøveudtagning**

1.5.1. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(37) Kommissionen anførte i sin indledningsmeddelelse, at den havde udtaget en foreløbig stikprøve af EU-producenter. Kommissionen udtog stikprøven på grundlag af produktions- og salgsmængden af samme vare i Unionen i undersøgelsesperioden. Stikprøven bestod af tre EU-producenter. De stikprøveudtagne EU-producenter tegnede sig for mere end 50 % af den anslåede samlede produktion og for 40 % af den anslåede samlede EU-salgsmængde af samme vare. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til den foreløbige stikprøve. Der blev ikke modtaget bemærkninger, og stikprøven blev derfor bekræftet.

1.5.2. *Stikprøveudtagning af importører*

(38) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen ikke forretningsmæssigt forbundne importører om at indgive de oplysninger, der er anført i indledningsmeddelelsen.

(39) To ikke forretningsmæssigt forbundne importører indsendte de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I betragtning af det lave antal besvarelser var det ikke nødvendigt at udtage en stikprøve blandt ikke forretningsmæssigt forbundne importører.

1.5.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina*

(40) For at afgøre, om det var nødvendigt med stikprøveudtagning, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodede Kommissionen alle eksporterende producenter i Kina om at afgive de oplysninger, der anmodes om i indledningsmeddelelsen. Kommissionen anmodede endvidere Folkerepublikken Kinas faste repræsentation om at udpege og/eller kontakte eventuelle andre eksporterende producenter, der kunne være interesseret i at deltage i undersøgelsen.

(41) Ni eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter i Kina indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 1, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af tre grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde til Unionen, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Disse virksomheder tegnede sig for mere end 90 % af EU's anslåede samlede import af den pågældende vare.

(42) I henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 2, fik alle de pågældende kendte eksporterende producenter og myndighederne i det berørte land mulighed for at fremsætte bemærkninger til stikprøveudtagningen. Der indkom ingen bemærkninger.

(43) Stikprøven af grupper af eksporterende producenter er som følger:

— Nanshan Group, herunder Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd

— Wanshun Group, herunder Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd

— Daching Group, herunder Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.

1.6. **Individuel undersøgelse**

(44) Fire af de kinesiske eksporterende producenter, der besvarede stikprøveskemaet, meddelte Kommissionen, at de agtede at anmode om en individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 27, stk. 3. Kommissionen gjorde spørgeskemaet tilgængeligt online på dagen for indledningen af undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden de eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, om, at de var forpligtet til at afgive en spørgeskemabesvarelse, hvis de ønskede at blive undersøgt individuelt. Ingen af virksomhederne besvarede imidlertid spørgeskemaet. Som en konsekvens heraf var det ikke muligt at gennemføre individuelle undersøgelser.

1.7. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(45) Kommissionen sendte et spørgeskema til klageren, og spørgeskemaerne til EU-producenterne, importørerne, brugerne og de eksporterende producenter i Kina blev gjort tilgængelige online på dagen for indledningen af undersøgelsen ([10]).

(46) Kommissionen sendte også et spørgeskema til GOC, som omfattede specifikke spørgeskemaer til Sinosure, bankerne og andre finansielle institutioner, der ydede finansiering eller eksportkreditter til de stikprøveudtagne eksporterende producenter, og til de 10 største producenter og distributører af de inputmaterialer, der anvendes af de eksporterende producenter i stikprøven. Af administrative hensyn blev GOC også bedt om at indhente eventuelle svar fra disse finansielle institutioner og producenter eller distributører af inputmaterialer og fremsende disse direkte til Kommissionen.

(47) Kommissionen modtog en spørgeskemabesvarelse fra GOC, som omfattede en spørgeskemabesvarelse fra Export-Import Bank of China (»EXIM-bank«) og Sinosure. Der blev imidlertid ikke modtaget svar fra nogen af de andre banker eller finansielle institutioner eller fra de vigtigste producenter og distributører af inputmaterialerne.

(48) Kommissionen modtog også spørgeskemabesvarelser fra alle stikprøveudtagne eksporterende producentgrupper, fra de tre stikprøveudtagne EU-producenter, ni brugere og én ikke forretningsmæssigt forbundet importør.

(49) Uden at det berører anvendelsen af grundforordningens artikel 28, indhentede og efterprøvede Kommissionen alle de oplysninger, som den fandt nødvendige til fastsættelsen af subsidier, forårsaget skade og Unionens interesse. På grund af udbruddet af covid-19-pandemien og de deraf følgende foranstaltninger, der blev truffet for at håndtere udbruddet (»covid-19-meddelelsen«) ([11]), var Kommissionen imidlertid ikke i stand til at aflægge kontrolbesøg hos GOC, de stikprøveudtagne virksomheder og samarbejdsvillige importører og brugere. I stedet foretog Kommissionen et krydstjek uden kontrolbesøg af oplysningerne fra GOC, hvor embedsmænd fra de relevante ministerier og andre statslige myndigheder deltog. Kommissionen gennemførte endvidere krydstjek uden kontrolbesøg af følgende virksomheder via videokonference:

a) EU-producenter

— Carcano Antonio Spa, (»Carcano«), Italien

— Eurofoil Luxembourg S.A. (»Eurofoil«), Luxembourg

— Aluminium Rolled Products GmbH (»Hydro«), Tyskland

b) Brugere

— Manreal (»Manreal«), Spanien

— Walki Group Oy (»Walki«), Finland

c) Stikprøve af eksporterende producenter i Kina

(1) Nanshan Group:

— Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd. (»Donghai Foil«)

— Yantai Jintai International Trade Co., Ltd.

— Longkou Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd.

— Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd

— Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd. (»Shandong Nanshan«)

— Nanshan Group Co., Ltd. (»Nanshan Group Co., Ltd.«)

— Nanshan Group Finance Co., Ltd. (»Nanshan Finance«)

— Longkou Donghai Alumina Co., Ltd

— Shandong Yili Electric Industry Co., Ltd.

([10]) Findes på https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2501.

([11]) Meddelelse om konsekvenserne af udbruddet af covid-19 for antidumping- og antisubsidieundersøgelser (2020/C 86/06) (EUT C 86 af 16.3.2020, s. 6).

(2) Wanshun Group:

— Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd

— Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd.

— Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd

— Shantou Wanshun New Material Group Co., Ltd (»Shantou Wanshun«)

— Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd

(3) Daching Group og tilknyttede virksomheder:

— Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd (»Xiamen Xiashun«)

— Xiamen Qishun Real Estate Co., Ltd

— Yunnan Yongshun Aluminum Co., Ltd (»Yongshun«)

— Yunnan Yunlv Yongxin Metal Processing Co., Ltd (»Yongxin«)

— Daching Enterprises Ltd.

(50) Et planlagt krydstjek uden kontrolbesøg hos Manreal kunne på grund af utilstrækkeligt samarbejde ikke færdiggøres. Manreal anmodede høringskonsulenten om at gribe ind, og denne bekræftede, at indstillingen af krydstjekket uden kontrolbesøg ikke var ensbetydende med en tilsidesættelse af Manreals ret til forsvar. Manreals besvarelse af spørgeskemaet blev derfor ikke taget i betragtning i forbindelse med de endelige konklusioner. Dette påvirkede dog ikke konklusionerne vedrørende Unionens interesser. Trods indstillingen af krydstjekket uden kontrolbesøg blev denne virksomhed stadig betragtet som en interesseret part, og dens bemærkninger blev taget i betragtning i forbindelse med undersøgelsen.

1.8. **Endelig fremlæggelse af oplysninger**

(51) Kommissionen underrettede den 3. november 2021 alle parter om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den påtænkte at indføre en endelig antisubsidietold på importen af den pågældende vare (»endelig fremlæggelse af oplysninger«).

(52) Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af undersøgelsen og for at anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.

(53) Kommissionen behandlede i denne forordning de bemærkninger, der blev fremsat under antisubsidieproceduren. Bemærkninger fremsat i forbindelse med den særskilte antidumpingundersøgelse blev ikke behandlet i denne forordning, medmindre parterne udtrykkeligt anførte, at de fremsatte bemærkninger omfattede begge procedurer.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

2.1. **Den pågældende vare**

(54) Den pågældende vare er omformningsfolie af aluminium med en tykkelse på under 0,021 mm, uden underlag, kun valset, i ruller med en vægt på over 10 kg (»den pågældende vare«).

(55) Følgende varer er udelukket:

a) husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,008 mm og ikke over 0,018 mm, uden underlag, kun valset, i ruller af en bredde på 650 mm og derunder og af en vægt på over 10 kg

b) husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,007 mm og under 0,008 mm, uanset rullernes bredde, også udglødet

c) husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,008 mm og ikke over 0,018 mm, i ruller af bredde 650 mm og derover, også udglødet

d) husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på over 0,018 mm og under 0,021 mm, uanset rullernes bredde, også udglødet.

2.2. **Samme vare**

(56) Undersøgelsen viste, at følgende varer har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og samme grundlæggende anvendelsesformål:

— den pågældende vare

— den vare, der fremstilles og sælges på det pågældende lands hjemmemarked og

— den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen.

(57) Kommissionen besluttede i denne fase, at disse varer derfor er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

2.3. **Påstande vedrørende varedækningen**

(58) Flere parter indgav anmodninger om vareudelukkelse, som vedrørte følgende produkter: ACF med en tykkelse på under 6 mikrometer (»ACF< 6«) og ACF til batterier til elbiler (»ACF til bilbatterier«).

2.3.1. *ACF med en tykkelse på under 6 mikrometer*

(59) Flere brugere, Walki, Gascogne og Alupol, hævdede, at EU-producenterne ikke udbyder ACF< 6. Dette er angiveligt dokumenteret ved det forhold, at EU-producenterne ikke reklamerer for sådanne varer på deres websteder, i deres brochurer og ved deres afslag på ordrer af sådanne varer. EU-producenterne har heller ikke interesse i at udbyde ACF< 6, da deres produktionskapacitet er optaget af ordrer på andre varer, idet de også tager højde for den forventede efterspørgsel efter folie til bilbatterier. EU-producenterne er ikke i stand til at levere den nødvendige »kommercielle« kvalitet, navnlig med hensyn til porøsitet/permeabilitet målt i maksimalt antal porer (pinholes) pr. m^2. Anvendelsen af tyndere ACF er desuden mere miljøvenlig og bør også af denne grund udelukkes fra varedækningen.

(60) Dertil kommer, at ifølge Huhtamäki er EU-erhvervsgrenen berørt af forsyningsbegrænsninger med hensyn til tyndere ACF.

(61) Kommissionen har anmodet alle ni brugere om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen for at præcisere deres nuværende efterspørgsel efter og kilder til ACF< 6. Kun én bruger bekræftede, at denne i løbet af UP havde indkøbt en mængde ACF< 6, der oversteg kvalitetstærsklen for erhvervsmæssig fremstilling, fra én enkelt kinesisk producent. Selv for denne bruger udgør ACF< 6 imidlertid en meget lille del af dennes ACF-forbrug. Andre brugere anførte kun anmodninger fra deres respektive kunder om varer, der indeholder ACF< 6, hvilket har udløst prøveordrer hos både EU-erhvervsgrenen for ACF og hos kinesiske producenter efter UP.

(62) Det fremgik af besvarelserne, at efterspørgslen efter ACF< 6 først er begyndt for ganske nylig, og at tendensen er stigende. Der har i løbet af de seneste 10 år været nogen begrænset efterspørgsel efter denne type folie, men der er ikke noget tydeligt mønster. Dette stemmer overens med redegørelserne fra EU-producenterne om, at der førhen også var en gradvis bevægelse hen imod ACF med mindre tykkelser, idet spektret på 7-8 mikrometer førhen udgjorde den lavere ende af spektret, og hvor 6-6,35 mikrometer nu er blevet den nuværende standard til mange anvendelsesformål.

(63) Mens en spørgeundersøgelse blandt EU-producenterne har vist, at ingen af disse, bortset fra direkte forhandlinger, aktivt markedsfører ACF< 6, har Kommissionen indsamlet omfattende dokumentation for, at EU-producenterne er i stand til at fremstille ACF< 6. Dette inkluderer fremstilling af testruller efter UP, som i henhold til testdokumentationen opfyldte køberens tekniske krav. Derudover kunne Kommissionen bekræfte, at forskellige EU-producenter havde solgt ACF< 6 i erhvervsmæssige produktionsmængder, selv om de var af begrænset omfang, over en periode på 10 år forud for UP. Kommissionen konstaterede også investeringer i kvalitetskontrol. Kommissionen konkluderede derfor, at EU-erhvervsgrenen kan levere en kvalitet, der opfylder efterspørgslen på markedet.

(64) For det andet er kapaciteten til at fremstille ACF< 6 begrænset på grund af den sidste fase, dvs. valseværkerne. Kommissionen har derfor analyseret flere EU-producenters kapacitet i denne sidste fase, idet den også har taget hensyn til efterspørgslen efter andre produkter i de forskellige fremstillingstrin. Alle de stikprøveudtagne EU-producenter har tilstrækkelig ledig kapacitet til at kunne levere ACF< 6, selv hvis efterspørgslen efter folie til bilbatterier stiger i fremtiden. Kommissionen kunne derfor ikke bekræfte, at der er risiko for en forsyningsmangel ved en fremtidig stigning i efterspørgslen efter ACF< 6.

(65) Med hensyn til argumentet om, at anvendelsen af tyndere ACF er mere miljøvenligt mindede Kommissionen for det tredje om, at de tilsigtede virkninger af handelsbeskyttelsesforanstaltninger i form af told ikke er at forhindre import af en given vare, men at sikre, at denne import sælges til ikkeskadevoldende priser. Kommissionen mindede også om, at EU-producenterne har kapacitet til at fremstille ACF< 6.

(66) For så vidt angår Huhtamäkis argument vedrørende forsyningsbegrænsningen afslørede undersøgelsen endelig, at EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet for ACF< 6 er betydeligt større end efterspørgslen.

(67) På baggrund af ovenstående afviste Kommissionen anmodningen om udelukkelse af ACF< 6 fra varedækningen for den undersøgte vare.

(68) Gascogne anmodede om, at deres argumenter fremsat i den særskilte antidumpingprocedure vedrørende det samme produkt med oprindelse i Kina blev medtaget i denne antisubsidieundersøgelse. Kommissionen har allerede besvaret samme argumentation i betragtning 25-28 i forordning (EU) 2021/2170.

(69) Walki anmodede ligeledes om, at deres argumenter fremsat i den særskilte antidumpingundersøgelse blev medtaget i denne antisubsidieundersøgelse. Med hensyn hertil henviser Kommissionen til konklusionerne i betragtning 29-32 i forordning (EU) 2021/2170.

(70) Endvidere gælder følgende: Walki forklarede under høringen efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at EU-producenterne efter UP i oktober 2021 stadig ikke aktivt solgte eller markedsførte ACF< 6 på det åbne marked. Walki fremlagde dokumentation for, at virksomheden efter UP ikke modtog et positivt svar på sine anmodninger om pristilbud på ACF< 6, og forklarede, at kun én EU-producent ville være i stand til at acceptere ordrer på ACF< 6 i kommercielle mængder. Kommissionen har allerede besvaret samme argumentation i betragtning 28 i forordning (EU) 2021/2170.

2.3.2. *ACF til bilbatterier*

(71) Én interesseret part, Xiamen, anmodede om udelukkelse af aluminiumsfolie til bilbatterier af følgende grunde:

— Aluminiumsfolie til bilbatterier er rent teknisk en meget anderledes vare med et forskelligt anvendelsesformål, da det indeholder legeringerne 1050/1060/1100/3003, mens de legeringer, der primært anvendes ved fremstilling af ACF til emballage, er legeringerne 8079/8011.

— Produktionsudstyret og fremstillingsprocesserne er anderledes, idet resultatet er to blanke sider, i modsætning til hhv. én mat og én blank side på andet ACF. Dette medfører forskellige produktionsomkostninger og salgspriser.

— Det fremstilles for indeværende ikke af EU-producenterne.

— Det eksporteres på nuværende tidspunkt ikke til Unionen.

(72) Som reaktion herpå bemærkede Kommissionen, at alle de legeringer, som den interesserede part nævnte, deler de samme egenskaber, idet de alle indeholder mere end 98 % aluminium, og klagen ikke er begrænset til en specifik legering. Anvendelse af forskellige legeringer for forskellige varevarianter er ikke usædvanlig og kan ikke tjene som udelukkelseskriterie.

(73) For det andet er den hhv. matte og blanke side en konsekvens at, at to lag ACF valses sammen i det sidste valseværk, hvor de sider af ACF, der vender mod hinanden under valsningen, bliver matte. Denne fremstillingsmetode indgik i klagen, som eksplicit anførte, at begge sider af ACF kan være blanke, hvis det specifikt efterspørges af kunden. Den tilsigtede anvendelse af ACF til bilbatterier kan derfor ikke berettige udelukkelser fra varedækningen, da varens fysiske egenskaber er de samme. Det samme gælder de højere omkostninger på grund af valsning af et enkelt lag.

(74) For det tredje er fremstillingen af bilbatterier i Unionen stadig i opstartsfasen. Kommissionen indsamlede dokumentation, der viste, at EU-producenterne forbereder sig på at møde efterspørgslen i dette markedssegment, som er under udvikling. Argumentet er også i modstrid med Walkis påstand vedrørende udelukkelsen af ACF< 6, som går på, at EU-erhvervsgrenen muligvis vil fokusere så meget på folie til bilbatterier, at den potentielt ikke vil være interesseret i at afsætte tilstrækkelig produktionskapacitet til ACF< 6.

(75) Det forhold, at der for indeværende ikke er nogen større eksport fra Kina, afspejler for det fjerde, at fremstillingen af batterier til elbiler i Unionen stadig er i sin vorden, og at der ikke er noget argument for udelukkelse heraf.

(76) Det fremgår af analysen, at ACF til batterier til elbiler teknisk set er ACF, som er omfattet af undersøgelsens definerede anvendelsesområde.

(77) På baggrund af ovenstående afviste Kommissionen anmodningen om udelukkelse af ACF til batterier til elbiler fra varedækningen for den undersøgte vare.

(78) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Xiamen Xiashun, at Kommissionens fire argumenter som støtte til afvisning af udelukkelsen er fejlagtige, ikke besvarer argumenterne fremført af Xiamen Xiashun og ikke indeholder de væsentlige data, som Kommissionen lægger til grund for sine konklusioner. Kommission fremlagde ikke faktuelle oplysninger, som besvarer Xiamen Xiashuns anmodning om udelukkelse fremsat i deres bidrag samt ved høringen den 23. februar. Afslaget på at angive de beviser, som Kommissionen lagde til grund for sin afvisning, udgør en overtrædelse af Xiamen Xiashuns ret til forsvar. Xiamen Xiashun fremlagde endvidere det argument, at klagerens forsinkede fremlæggelse af beviser vedrørende anmodningen om udelukkelse af batterifolie i antidumping-proceduren rejser tvivl om, hvilke beviser Kommissionen faktisk lagde til grund for antisubsidieundersøgelsen. Xiamen Xiashun fremsatte det argument, at klagerens indlæg dateret den 19. juli 2021 blev fremsat efter fristen for indgivelse af kommentarer i antidumpingundersøgelsens indledende fase og dermed ikke burde tages i betragtning. Desuden gør urimelige fortrolighedskrav vedrørende indlægget det umuligt for Xiamen Xiashun at fremsætte et meningsfyldt svar.

(79) Klagernes indlæg af 19. juli 2021 var en reaktion på Xiamen Xiashuns indlæg af 5. juli 2021, hvor Xiamen Xiashun fremsatte argumenter for udelukkelse af ACF til batterier til elbiler fra varedækningen. Den åbne version af indlægget blev ikke i væsentligt omfang redigeret. Sløring af navnet på den virksomhed, der udarbejdede de tekniske oplysninger til indlægget, samt af detaljer vedrørende deres tekniske produktion var nødvendig for ikke at afsløre fortrolige oplysninger om virksomhedens forretningsforhold. Kommissionen afviser derfor det argument, at der forelå en overtrædelse af Xiamen Xiashuns rettigheder ved at inddrage indlægget. Kommissionen afviser i øvrigt påstanden om, at den ikke har anført, hvilke beviser den har lagt til grund. Kommissionen har som krævet lagt alle sagsakternes beviser til grund.

(80) Xiamen Xiashun havde fremsat det argument, at på grund af forskellige anvendelser og tekniske egenskaber burde aluminiumsfolie til batterier til elbiler betragtes som et nyt produkt til industrien, selv om der er tale om aluminiumsfolie. Kommissionen havde imidlertid svaret på alle de fremsatte argumenter og slået fast, at ACF til batterier til elbiler har de samme tekniske egenskaber og fremstilles med de samme produktionstrin. De tekniske forskelle, som Xiamen Xiashun havde uddybet, påviste kun en forskel i forhold til andre typer ACF, men påviste ikke, at ACF til batterier til elbiler ikke havde de samme egenskaber som defineret i undersøgelsens varedækning. Kommissionen svarede endvidere på argumentet om, at EU-industrien ikke ville være i stand til at fremstille ACF til batterier til elbiler. Kommissionen afviste derfor påstanden.

(81) Xiamen Xiashun hævdede, at Kommissionen begik åbenbare fejlskøn og handlede i strid med princippet om god forvaltningsskik, da den ikke med fornøden omhu og upartiskhed undersøgte den fremlagte dokumentation og ikke tog behørigt hensyn til alle relevante beviser, da den ikke gav et fyldestgørende resumé af EU-producenternes planer om at øge deres kapacitet til at imødekomme efterspørgslen efter batterifolie og afviste de beviser, som Xiamen Xiashun havde fremlagt med hensyn til den forventede efterspørgsel efter batterier.

(82) Xiamen Xiashun hævdede, at Kommissionens påstande om, at »*EU-erhvervsgrenens betydelige uudnyttede kapacitet kan dække efterspørgslen på det nye marked for batterifolie*«, var i modstrid med dens udtalelse om, at »*de data, der viser, at EU-producenterne forbereder sig på at imødekomme efterspørgslen efter batterifolie, er yderst fortrolige og kan ikke indgå i et sammendrag*«.

(83) Xiamen Xiashun hævdede også, at Kommissionen afviste virksomhedens omfattende oversigt over den forventede efterspørgsel med den begrundelse, at gennemførelsen af flere batteriprojekter var angivet til at finde sted på et ikke nærmere angivet tidspunkt i fremtiden. Xiamen Xiashun hævdede, at dette er uløseligt forbundet med data vedrørende planlagte projekter.

(84) Kommissionens erklæring om, at EU-erhvervsgrenen kan dække efterspørgslen på det nye marked for batterifolie, vedrører valseværkernes samlede uudnyttede kapacitet. De data, der viser, at EU-producenterne forberedte sig på at imødekomme efterspørgslen efter batterifolie, vedrører EU-erhvervsgrenens bestræbelser på at kunne producere varer i overensstemmelse med de specifikke egenskaber, som batteriproducenterne har anmodet om. Ved at give et sammendrag af disse bestræbelser ville Kommissionen afsløre EU-producenternes forretningsstrategier. Der er således ingen modsætning mellem de nævnte erklæringer. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(85) Ved vurderingen af den forventede fremtidige efterspørgsel, som Xiamen Xiashun havde leveret fra en offentligt tilgængelig kilde, skelnede Kommissionen mellem projekter i planlægningsfasen med en specifik tidsramme og planlagte projekter, for hvilke der ikke er nogen indikation af, i hvilket år de vil blive operationelle. Dette er ikke en afvisning af den dokumentation, som Xiamen Xiashun havde fremlagt, men en grundig analyse af den efterspørgsel, der reelt kan forventes. Vurderingen af, om EU-erhvervsgrenen kan dække den forventede fremtidige efterspørgsel, var korrekt baseret på batteriprojekter, hvis gennemførelse er planlagt til at finde sted i et nærmere angivet år i fremtiden. Påstanden blev derfor afvist.

2.4. **Det Forenede Kongeriges udtræden af EU**

(86) Denne sag blev indledt i den overgangsperiode, der fulgte efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen. I denne overgangsperiode var Det Forenede Kongerige fortsat omfattet af EU-retten. Overgangsperioden udløb den 31. december 2020. Derfor blev virksomheder og sammenslutninger beliggende i Det Forenede Kongerige pr. 1. januar 2021 ikke længere kvalificeret som interesserede parter i denne procedure. Da Det Forenede Kongerige ikke længere er omfattet af EU-retten, er konklusionerne vedrørende støtte og skade således baseret på markedsdata fra EU-27.

3. **SUBSIDIERING**

3.1. **Indledning: Fremlæggelse af regeringens planer, projekter og andre dokumenter**

(87) Inden den påståede subsidiering i form af subsidier eller subsidieordninger blev undersøgt, vurderede Kommissionen regeringens planer, projekter og andre dokumenter, som var relevante for analysen af de undersøgte subsidieordninger. Den konstaterede, at alle subsidier eller subsidieordninger, der er under vurdering, indgår i gennemførelsen af GOC's centrale planlægning for at fremme ACF-industrien af følgende årsager.

(88) Den kinesiske økonomis retning afhænger i høj grad af et omfattende planlægningssystem, der opstiller prioriteter og fastsætter de mål, som de centrale og lokale myndigheder skal fokusere på. På alle forvaltningsniveauer findes der relevante planer, som dækker alle økonomiske sektorer. De mål, der er fastsat i planlægningsinstrumenterne, er bindende, og myndighederne på hvert administrativt niveau overvåger gennemførelsen af planerne på de tilsvarende lavere forvaltningsniveauer. Overordnet set resulterer planlægningssystemet i Kina i, at ressourcerne kanaliseres til sektorer, der er udpeget som strategiske eller på anden måde politisk vigtige af regeringen, i stedet for at blive tildelt i overensstemmelse med markedskræfterne ([12]).

([12]) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (»Rapporten«), kapitel 4, s. 41-42 og 83.

(89) ACF betragtes af GOC som et vigtigt produkt, som det fremgår af offentlige politikdokumenter og lister. En sådan kategorisering er af stor betydning, da den kvalificerer bestemte sektorer til at indgå i en række specifikke politikker og støtteforanstaltninger, der har til formål at fremme udviklingen i de enkelte sektorer ([13]). ACF indgår også i de nye materialer i Made in China 2025-strategien ([14]) og er omfattet af talrige planer, direktiver og andre dokumenter, der udstedes på nationalt, regionalt og kommunalt plan og har indbyrdes sammenhæng. Eksempler på sådanne vigtige politikdokumenter omfatter følgende planer, projekter og andre dokumenter.

(90) Ifølge den 10. femårsplan for økonomisk og social udvikling (2001-2005) skal den industrielle omstrukturering og reorganisering fremskyndes med henblik på udvikling af industriprodukter, herunder råstofindustrien, og mere specifikt aluminium ([15]).

(91) I den 11. nationale femårsplan for økonomisk og social udvikling (2006-2010) opfordres der til udvikling af aluminiumsforarbejdning og forbedring af »den samlede udnyttelse af aluminiumsindustriens ressourcer« ([16]).

(92) Ifølge den 12. nationale femårsplan for økonomisk og social udvikling (2011-2015) skal omstruktureringen af nøgleindustrier omfatte nye fremskridt inden for forskning og udvikling, integreret ressourceudnyttelse, energibesparelser og emissionsreduktioner ([17]) i smeltnings- og byggematerialeindustrien.

(93) Den 13. femårsplan for Kinas nationaløkonomi og sociale udvikling (»den 13. femårsplan«), som omfatter perioden 2016-2020, fokuserer på GOC's strategiske vision for forbedring og fremme af nøgleindustrier. Den 13. femårsplan understregede GOC's hensigt om at styrke udviklingen af strategiske højteknologier og viser, hvordan GOC favoriserer »nøgleindustrier«, som bør fremmes og forbedres. I denne plan udpeges industrien for ikkejernholdige metaller, hvor aluminiumsfolieindustrien indgår, som en af de »nøgleindustrier«, hvor tjenestestøttesystemet, herunder finansiering, beskatning, forsikring og investeringsplatforme, bør forbedres ([18]).

(94) I statsrådets afgørelse om offentliggørelse af de midlertidige bestemmelser til fremme af industriel strukturtilpasning med henblik på gennemførelse (Guo Fa (2005) No. 40) (»afgørelse nr. 40«) anføres det, at det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering er et vigtigt grundlag for investeringsvejledning og statslig forvaltning af politikker såsom offentlige finanser, beskatning og kredit. Det fremgår endvidere af afgørelse nr. 40, at der skal ydes kreditstøtte til projekter i »tilskyndede« industrier i overensstemmelse med kreditprincipperne. ([19])

(95) Det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering omfatter specifikt aluminium og udviklingen af tilhørende produktionsteknologi, som skal fremmes ([20]). Dette bekræftes i det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (2019-udgaven), ifølge hvilket valsning af aluminium, vakuumaluminiumsbehandling til emballering og forarbejdning af aluminiumlegeringer alle skal fremmes.

(96) I udviklingsplanen for ikkejernholdige metaller (2016-2020) beskrives industrien for ikkejernholdige metaller som vigtig for fremstillingsindustrien og som et element i »realiseringen af strategien som fremstillingsstormagt«. Desuden prioriteres udviklingen af aluminiumsfolie højt ([21]).

([13]) Rapporten, kapitel 2, s. 17.
([14]) Made in China 2025-køreplanen, kapitel 9.
([15]) Jf. den 10. femårsplan, s. 11.
([16]) Jf. den 11. femårsplan, s. 16.
([17]) Jf. den 12. femårsplan, s. 10.
([18]) Jf. den 13. femårsplan, s. 1.
([19]) Se statsrådets afgørelse af 2. december 2005 om offentliggørelse af de foreløbige bestemmelser til fremme af strukturtilpasning af industrien, kapitel III, artikel 12-14 og 17.
([20]) Jf. det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (2005-udgaven), VIII.7.
([21]) Se udviklingsplanen for industrien for ikkejernholdige metaller (2016-2020), s. 1 og 34.

(97) I »Notice of Guidelines on Accelerating the Adjustment of Aluminium Industry Structure (2006)« anføres det, at »aluminium er et vigtigt råmateriale til udvikling af den nationale økonomi«. ([22]) Dette dokument omtaler målrettet finansiel støtte til aluminiumssektoren: »I *henhold til den nationale makrokontrol, industripolitik og kreditkrav skal finansieringsinstitutterne foretage en rimelig tildeling af kreditmidler. Det er nødvendigt fortsat at yde kreditstøtte til virksomheder, der fremstiller aluminiumoxid og elektrolytisk aluminium, og som overholder den nationale industripolitik og opfylder markedsadgangsbetingelser og kreditprincipper. Der ydes ikke kreditstøtte til virksomheder, der ikke overholder den nationale industripolitik eller opfylder markedsadgangsbetingelserne, og som arbejder med forældet teknologi eller forbudte og afskaffede produkter*« ([23]).

(98) I det kinesiske katalog over højteknologiske varer, der er udarbejdet af ministeriet for videnskab og teknologi, ministeriet for udenrigshandel og generaldirektoratet for offentlig forvaltning, findes en liste over 1 900 højteknologiske varer i kategorier, der er omfattet af regeringens præferenceeksportpolitik. En af kategorierne er de såkaldte »nye materialer«, som omfatter ACF ([24]).

(99) Som tilskyndet industri under Made in China 2025-strategien er ACF-industrien berettiget til betydelig statsstøtte. En række fonde var blevet etableret til støtte for Made in China 2025-initiativet ([25]) og dermed også ACF-industrien ([26]).

(100) Desuden indeholder Made in China 2025-køreplanen ([27]) 10 strategiske sektorer, som GOC betragter som nøgleindustrier. Det omfatter i sektor 9 »Nye materialer« og præciserer målene om »*aktivt at udvikle nye specialmaterialer til både militær og civil anvendelse, fremskynde tovejsoverførsel og omstilling af teknologier og fremme integreret militær og civil udvikling af nye materialeindustrier samt fremskynde opgraderingen af basismaterialer*« ([28]). ACF som en del af nye materialer falder ind under udviklingsprioriteterne for denne sektor. De nye materialer er således omfattet af fordelene ved de støttemekanismer, der er anført i dokumentet, herunder bl.a. finansielle støttepolitikker, skatte- og afgiftspolitikker og statsrådets tilsyn og støtte.

(101) GOC's metode til definition af tilskyndede industrier og produkter i kataloger med henblik på at tildele ressourcer i overensstemmelse hermed, som sker på grundlag af den strategiske eller politiske betydning, GOC har fastlagt, og metode til at gennemføre og føre tilsyn med planerne på de enkelte administrative niveauer fremgår yderligere af kataloget over strategiske og fremspirende produkter og tjenesteydelser fra den nationale udviklings- og reformkommission (»NDRC«) fra 2016 ([29]). ACF er medtaget under nye materialer.

(102) I afgørelse nr. 40, kapitel III, henvises der til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, som består af tre former for indholdskategorier, nemlig tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter. I afgørelsens artikel XVII hedder det, at hvis »*investeringsprojektet falder ind under kategorien tilskyndet, undersøges, godkendes og registreres det i henhold til de relevante nationale bestemmelser om investering, alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til principperne for kreditgivning, udstyr, der medgår i produktionen, og som importeres i det samlede investeringsbeløb, med undtagelse af varer, der indgår i kategorien ikkefritagne importerede varer fra projekter med national investering (ændret i 2000) udstedt af finansministeriet, kan fritages for importtold og moms i relation til import, medmindre der er nye bestemmelser om ikkefritagne investeringsprojekter. Andre politikker, der favoriserer tilskyndede industriprojekter skal implementeres i overensstemmelse med relevante nationale bestemmelser*«.

(103) Derfor indeholder afgørelse nr. 40, sammenholdt med det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, en særlig behandling af visse projekter inden for visse tilskyndede industrier.

([22]) Se meddelelse om retningslinjerne for fremskyndelse af omstruktureringen af aluminiumsindustrien, s. 1.
([23]) Se meddelelse om retningslinjerne for fremskyndelse af omstruktureringen af aluminiumsindustrien, s. 4.
([24]) Se kataloget over højteknologiske og nye teknologiske produkter (2006).
([25]) Jf. US-China Economic and Security Review Commission: Den 13. femårsplan, s. 12.
([26]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, senest tilgået den 21. september 2021.
([27]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf, senest tilgået den 28. juni 2021.
([28]) Meddelelse fra statsrådet om fremme af planen »Made in China 2025«, sektor 9, Nye materialer.
([29]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, senest tilgået den 21. september 2021.

(104) I betragtning af ovenstående planer og programmer anses ACF-industrien således for at være en nøgleindustri/en strategisk industri, hvis udvikling GOC aktivt forfølger som et politisk mål. På grundlag af de politiske dokumenter, der er omhandlet i dette afsnit, konkluderede Kommissionen, at GOC griber ind i ACF-industrien for at gennemføre de relaterede politikker og griber ind i markedskræfternes frie spil i ACF-sektoren, navnlig ved at fremme og støtte sektoren på forskellige måder.

(105) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at de i dette afsnit anførte dokumenter ikke danner grundlag for særlig støtte eller tilskyndelse til ACF-industrien. I henhold til GOC foreligger der ikke tilstrækkelige oplysninger til at bevise, at ACF-industrien er en tilskyndet industri, og de dokumenter, der omhandler ikkejernholdige metaller, aluminiumsindustrien og/eller nye materialer omfatter ikke ACF.

(106) Kommissionen var uenig heri. For det første fastholder den, at det med rimelighed kan antages, at beskrivelsen af produkter såsom nye materialer, ikkejernholdige metaller og aluminiumsindustrien også omfatter aluminiumsfolie. For det andet nævner nogle af ovenstående dokumenter, f.eks. »Nonferrous Metal Development Plan (2016-2020)«, jf. betragtning 96, og »China High-Tech Products Catalogue«, jf. betragtning 98, også eksplicit aluminiumsfolie. For det tredje blev det ved undersøgelsen fastslået, at de samarbejdsvillige eksportproducenter havde opnået fordele i form af subsidier, som kun tildeles tilskyndede industrier, som fastslået i afgørelse nr. 40, og analyseret i detaljer i de relevante nedenstående afsnit. Kommissionen afviste derfor GOC's påstande.

3.2. **Delvis manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger**

(107) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte GOC nogle generelle bemærkninger vedrørende Kommissionens afgørelse om at anvende grundforordningens bestemmelser i artikel 28, stk. 1, med hensyn til præferencelåneordninger, eksportkreditforsikringer og inputmaterialer.

(108) GOC hævdede, at alle Kommissionens informationsanmodninger, som GOC ikke kunne besvare, var urimelige, da anmodningerne forudsatte, at GOC havde juridiske beføjelser, som den ikke var tildelt.

(109) Desuden hævdede GOC, at Kommissionen ikke havde foretaget en korrekt vurdering af de foreliggende faktiske oplysninger og ikke fremlagde en tilstrækkelig forklaring på, hvorfor de tilgængelige faktiske oplysninger med rimelighed kunne erstatte eventuelle manglende oplysninger.

(110) Som beskrevet i betragtning 118 var Kommissionen af den opfattelse, at GOC havde juridiske beføjelser til at indhente de anmodede oplysninger som aktionær eller ansvarlig myndighed for de enheder, som Kommissionen anmodede om oplysninger fra. Kommissionen havde angivet i sin kommunikation til GOC, jf. afsnit 3.2.1 til 3.2.3, hvorfor den var nødt til at basere sig på de tilgængelige faktiske oplysninger. Kommissionen anså offentligt tilgængelige oplysninger som værende en rimelig erstatning for de oplysninger, som GOC ikke havde fremlagt. Kommissionen afviste derfor GOC's påstande.

3.2.1. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, vedrørende præferencelåneordninger*

(111) Kommissionen anmodede af administrative hensyn GOC om at fremsende det særlige spørgeskema til alle finansielle institutioner, der ydede lån eller eksportkreditter til virksomhederne i stikprøven.

(112) Først modtog man kun svar fra EXIM-bank og Sinosure. GOC efterkom ikke Kommissionens anmodning om at fremsende spørgeskemaer til alle finansielle institutioner, der ydede lån eller eksportkreditter til virksomhederne i stikprøven. I mangelskrivelsen gentog Kommissionen derfor sin anmodning vedrørende de finansielle institutioner med det formål at maksimere deres bidrag til undersøgelsen ved at fremlægge de oplysninger, der var nødvendige for at Kommissionen kunne nå til undersøgelsesresultater om eksistensen og omfanget af den påståede subsidiering.

(113) Efter mangelskrivelsen anførte GOC, at den ikke var bemyndiget til at anmode forretningsbanker om oplysninger. Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Det er for det første Kommissionens opfattelse, at de oplysninger, som de statsejede virksomheder blev anmodet om, er tilgængelige for GOC for alle enheder, hvor GOC er hovedaktionær eller storaktionær. Derudover har GOC også den nødvendige beføjelse til at indgå i et samspil med de finansielle institutioner, selv når de ikke er statsejede, da de alle hører ind under CBIRC's jurisdiktion.

(114) I sidste ende modtog Kommissionen kun oplysninger om virksomhedsstruktur, forvaltning og ejerskab fra EXIM-bank, men ikke fra nogen af de andre finansielle institutioner, der havde ydet lån til virksomhederne i stikprøven. Desuden modtog Kommissionen ingen verificerbare virksomhedsspecifikke oplysninger fra nogen af bankerne eller de finansielle institutioner.

(115) Da Kommissionen ikke havde modtaget oplysninger om de fleste af de banker, der ydede lån til virksomhederne i stikprøven, fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.

(116) Kommissionen underrettede derfor GOC om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering i form af præferencelåneordninger.

(117) I sit svar gjorde GOC indsigelse mod anvendelsen af grundforordningens artikel 28, stk. 1. GOC hævdede, at den ikke er forpligtet til at fremlægge de ønskede oplysninger, at spørgsmål bør stilles direkte til de berørte enheder og ikke til GOC i dennes egenskab af investor eller aktionær, og at de ønskede oplysninger ikke udgør nødvendige oplysninger.

(118) Kommissionen er enig i, at der bør modtages svar fra de direkte berørte enheder. Kommissionen anmodede imidlertid GOC om af administrative årsager at fremsende specifikke spørgeskemaer til alle relevante finansielle institutioner, hvilket den ikke gjorde. Som nævnt i betragtning 113 fastholdt Kommissionen desuden sin holdning om, at GOC som reguleringsorgan er myndigheden, der skal anmode om svar på de specifikke spørgsmål fra de finansielle institutioner, der ydede finansiering til de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(119) Endelig vurderede Kommissionen de anmodede oplysninger som væsentlige for en vurdering af GOC's kontrol over de finansielle institutioners handlinger med hensyn til udlånspolitik og risikovurdering, når de ydede lån til ACF-industrien.

(120) Kommissionen konkluderede derfor, at den delvist måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering gennem præferencelåneordninger.

3.2.2. *Anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, vedrørende eksportkreditforsikringer*

(121) Af administrative hensyn anmodede Kommissionen GOC om at fremsende et særligt spørgeskema til Sinosure.

(122) Selv om en besvarelse af spørgeskemaet blev modtaget, undlod Sinosure at forelægge den fornødne dokumentation vedrørende Sinosures virksomhedsledelse, herunder vedtægterne. Desuden blev der ikke modtaget specifikke oplysninger om eksportkreditforsikringen til ACF-industrien, præmiestørrelsen eller detaljerede tal vedrørende rentabiliteten i forbindelse med eksportkreditforsikringsforretningerne fra GOC eller Sinosure.

(123) I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen. Kommissionen underrettede derfor GOC om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering i form af eksportkreditforsikring.

(124) I sit svar og efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fastholdt GOC sin holdning om, at Sinosure ikke ydede subsidier specifikt til ACF-industrien, og at den følger det markedsorienterede princip om at udøve relevant forsikringsvirksomhed og ikke udøver specifik præferencebehandling af ACF-industrien. Desuden var eksportkreditforsikring ikke medtaget i klagen, og de oplysninger, der blev anmodet om, var derfor ikke nødvendige eller afgørende for Kommissionens afgørelser.

(125) Som nævnt i ovenstående betragtning 8 kan Kommissionen under undersøgelsen undersøge alle oplysninger, der er relevante for de påståede subsidier, og er ikke begrænset til oplysningerne i klagen. Kommissionen bemærker endvidere, at ordninger vedrørende præferentiel finansiering og direkte overførsel af midler, som også omfatter eksportkreditforsikring, generelt var medtaget i klagen og i indledningsmeddelelsen. Kommissionen mente endvidere, at de oplysninger, som GOC fremlagde vedrørende Sinosure var ufuldstændige, og de gav ikke Kommissionen mulighed for at drage konklusioner om afgørende dele af undersøgelsen af eksportkreditforsikring, specifikt om hvorvidt Sinosure er et offentligt organ, og om de præmier, som de stikprøveudtagne virksomheder skulle betale, var markedskonforme. Denne påstand blev derfor afvist.

(126) Kommissionen konkluderede derfor, at den delvis måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med sine undersøgelsesresultater vedrørende eksportkreditforsikring.

3.2.3. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, vedrørende inputmaterialer*

(127) Kommissionen anmodede GOC om at fremsende et særligt spørgeskema til de 10 største producenter og distributører af de inputmaterialer, der anvendes i produktionen af ACF, samt til alle andre leverandører af de pågældende materialer, som har leveret input til virksomhederne i stikprøven. I sin besvarelse af spørgeskemaet hævdede GOC, at den ikke kunne pålægge leverandørerne af inputmaterialer at fremlægge de fortrolige oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet, og at det ville være en urimelig byrde for GOC at koordinere processen over for et meget betydeligt antal leverandører af inputmaterialer til virksomhederne i stikprøven.

(128) GOC fremlagde ikke en oversigt over de kinesiske leverandører af inputmaterialer, der er omfattet af undersøgelsen, herunder navne på virksomhederne og ejerstruktur, og hævdede, at dette var fortrolige oplysninger. Desuden undlod GOC at fremlægge detaljerede oplysninger om hovedparten af kendetegnene for hjemmemarkedet i Kina for inputmaterialer til ACF, herunder: statsejede virksomheders andel af den indenlandske produktion og det indenlandske forbrug, hjemmemarkedets størrelse, statens og/eller statsejede virksomheders prispolitik, de faktiske priser på inputmaterialer på hjemmemarkedet og statistikker.

(129) Eftersom Kommissionen ikke modtog oplysninger fra GOC vedrørende ovennævnte elementer, herunder hjemmemarkedets struktur, prisfastsættelsesmekanismer og -priser samt virksomheders aktieposter, fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for undersøgelsen.

(130) Kommissionen konkluderede derfor, at den delvis måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med sine undersøgelsesresultater vedrørende inputmaterialer.

3.2.4. *Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår Yongxin*

(131) Ifølge subsidiespørgeskemaet skal forretningsmæssigt tilknyttede virksomheder, der leverer input og aktiver til produktionsprocessen hos de eksporterende producenter i stikprøven, indsende en besvarelse af afsnit A og E i spørgeskemaet. Yongxin, der er en forretningsmæssigt tilknyttet leverandør af inputmaterialer til den stikprøveudtagne eksporterende producent Xiamen Xiashun, indsendte imidlertid oprindeligt ikke en sådan besvarelse. Xiamen Xiashun anførte, at det på grund af forretningsforholdets art ikke havde været muligt at pålægge Yongxin at besvare et spørgeskema, og at den manglende samarbejdsvilje fra Yongxins side ikke burde have indvirkning på undersøgelsen.

(132) Kommissionen bemærkede, at Xiamen Xiashun og Yongxin havde oprettet et joint venture-selskab, Yongshun, som disse virksomheder havde forretningsmæssig tilknytning til i henhold til artikel 127 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ([30]). Desuden var joint venture-selskabet Yongshun en vigtig leverandør af råmaterialer til Xiamen Xiashuns ACF-produktion. Det bør derfor indsende en spørgeskemabesvarelse vedrørende subsidier i henhold til instrukserne i spørgeskemaet og mangelskrivelsen af 19. februar 2021.

(133) Med hensyn til den manglende indvirkning på undersøgelsen bemærkede Kommissionen en lang række virksomhedstransaktioner mellem Yongxin og Yongshun vedrørende jord, råmaterialer og finansiering. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at det i mangel af en spørgeskemabesvarelse fra Yongxin ikke var muligt at fastslå det fulde omfang af de subsidier, som gruppen har modtaget.

(134) Kommissionen underrettede derfor den 15. marts 2021 Xiamen Xiashun om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering tildelt igennem Yongxin. Som svar på Kommissionens brev anmodede Xiamen Xiashun om en høring med høringskonsulenten den 23. marts 2021. Høringskonsulenten foreslog, at Xiamen Xiashun gjorde en yderligere indsats over for Yongxin for at fremskaffe de ønskede oplysninger. Svar på Kommissionens specifikke spørgsmål blev slutteligt modtaget fra Yongxin den 7. maj 2021, og de modtagne data blev kontrolleret ved et krydstjek uden kontrolbesøg den 2. juni 2021.

3.2.5. *Anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, på Nanshan Group*

(135) I henhold til spørgeskemaet om subsidier blev virksomhederne i stikprøven og deres forretningsmæssigt tilknyttede virksomheder anmodet om at fremlægge data og dokumentation vedrørende køb af brugsrettigheder til jord, herunder certifikater for brugsrettigheder til jord og købskontrakter vedrørende de oprindelige transaktioner med Land Bureau, med angivelse af betingelserne for modtagelse af brugsrettigheder til jord. Virksomhederne i Nanshan Group havde imidlertid ikke fremlagt den ønskede dokumentation, hvilket gjorde det umuligt for Kommissionen at kontrollere betingelserne, herunder købsprisen, for brugsrettigheder til jord.

(136) Desuden havde nogle af virksomhederne i Nanshan Group ikke udfyldt de ønskede tabeller vedrørende importeret og indenlandsk maskineri og fremlagde derfor ikke de ønskede oplysninger om køb af importeret og indenlandsk maskineri og de dermed forbundne momsfritagelser og importtoldnedsættelser for brug af importeret udstyr og teknologi.

(137) Endelig var samarbejdet med modervirksomheden for Nanshan Group, nemlig Nanshan Group Co., Ltd., begrænset for så vidt angår i) medarbejdernes adgang til at besvare Kommissionens spørgsmål og ii) de fremlagte dokumenter. For eksempel blev der slet ikke fremlagt dokumentation vedrørende køb af jord, tildeling af en række tilskud og lån, eller dokumentationen var ufuldstændig. Denne begrænsning hæmmede i væsentlig grad undersøgelsen, navnlig da mange af virksomhederne i Nanshan Group havde modtaget deres brugsrettigheder til jord samt finansiering gennem Nanshan Group Co., Ltd.

(138) Ved brev af 3. september 2021 meddelte Kommissionen derfor Nanshan Group, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår de manglende oplysninger, jf. betragtning 135 til 137.

(139) Nanshan Group fremsatte i sine bemærkninger til ovennævnte brev vedrørende artikel 28 en række påstande som beskrevet nedenfor.

([30]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

(140) Hvad angår brugsrettigheder til jord, hævdede Nanshan Group, at da de øvrige virksomheder i koncernen indberettede deres køb hos Nanshan Group Co. Ltd., burde prisen på disse virksomhedsinterne transaktioner anvendes til at fastsætte købsprisen for de brugsrettigheder til jord, som Nanshan Group Co. Ltd. havde købt af tredjeparter. Nanshan Group hævdede endvidere, at priserne for virksomhedsintern jordoverdragelse blev fastsat på grundlag af den ejendomsværdi, der var angivet den vurderingsrapport, som var udarbejdet af en uafhængig vurderingsinstans. Nanshan Group hævdede endvidere, at alternativt kunne andre transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord foretaget af andre koncernvirksomheder anvendes som reference ved fastsættelse af priserne for transaktioner internt i Nanshan Group Co. Ltd.

(141) Med hensyn til de ønskede oplysninger om køb af importeret og indenlandsk maskineri og de dermed forbundne momsfritagelser og importtoldnedsættelser for brug af importeret udstyr og teknologi hævdede Nanshan Group, at den havde fremlagt et register over anlægsaktiver for de fleste af virksomhederne. Nanshan Group hævdede endvidere, at momsfritagelsesordningen blev afsluttet allerede i 2009, og at eventuelle fordele opnået i denne forbindelse ville være fuldt afskrevet inden undersøgelsesperiodens start.

(142) Hvad angår det forhold, at Nanshan Group Co., Ltd. kun samarbejdede i begrænset omfang, hævdede Nanshan Group, at den havde handlet efter bedste evne, og at det manglende samarbejde også skyldtes timingen i forbindelse med krydstjekket uden kontrolbesøg og andre udfordrende betingelser. Nanshan Group hævdede, at Kommissionen ikke burde kassere alle oplysningerne fremlagt af Nanshan Group Co., Ltd., og at Kommissionen burde supplere disse data med data fra sammenlignelige jord- og lånetransaktioner foretaget af virksomheden eller andre virksomheder i koncernen. Kommissionen var uenig i bemærkningerne vedrørende brugsrettigheder til jord. Prisen på den oprindelige transaktion med Land Bureau er bestemmende for subsidiebeløbet for koncernen og ikke virksomhedsinterne overførsler, og da der ikke foreligger den nødvendige dokumentation fra den virksomhed, der var part i den oprindelige transaktion, i dette tilfælde Nanshan Group Co., Ltd., var det umuligt at fastslå det fulde omfang af de subsidier, som koncernen modtog.

(143) For så vidt angår de ønskede oplysninger vedrørende køb af importeret og indenlandsk maskineri og de dermed forbundne momsfritagelser og importtoldnedsættelser, var Kommissionen uenig i Nanshan Groups bemærkninger. For det første fremlagde Nanshan Group ganske vist et register over anlægsaktiver for nogle af koncernvirksomhederne, men fremlagde ikke fuldstændige oplysninger om de momsfritagelser og importtoldnedsættelser, som Kommissionen havde anmodet om. For det andet konstaterede Kommissionen fritagelser for både moms og importtold i undersøgelsesperioden for virksomhederne i stikprøven. Disse omfattede fritagelser for udstyr, som var købt i de foregående år, men for hvilket fordelen blev afskrevet over det pågældende udstyrs levetid og således delvis blev fordelt i undersøgelsesperioden. Kommissionen fastslog derfor, at virksomhederne i stikprøven stadig opnåede fordele under dette program.

(144) Endelig er påstanden om, at andre transaktioner foretaget af Nanshan Group Co., Ltd., eller andre virksomheder i Nanshan Group kunne anvendes som reference for de transaktioner vedrørende brugsrettigheder til jord eller udstyr, hvor der ikke blev fremlagt tilstrækkelige oplysninger, ubegrundet, da ingen af virksomhederne i koncernen fremlagde de ønskede fuldstændige oplysninger.

3.3. **Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af den nuværende undersøgelse**

(145) På grundlag af oplysningerne i klagen, indledningsmeddelelsen og besvarelserne af Kommissionens spørgeskemaer blev følgende subsidier fra GOC undersøgt:

a) Præferentiel finansiering, direkte kreditter og finansiering gennem egenkapital, kvasiegenkapital og andre kapitalinstrumenter (f.eks. policy-lån, kreditlinjer, bankveksler, eksportfinansiering)

b) Eksportkreditforsikring på præferencevilkår

c) Tilskudsordninger

— Tilskud og midler til teknologi, innovation, forskning og udvikling

— Midler til industriel omstilling og udvikling

— Ad hoc-subsidier fra de kommunale/regionale myndigheder.

d) Indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger for fritagelse for og nedsættelse af skatter

— Reduceret indkomstbeskatning af virksomheder (»EIT« — Enterprise Income Tax) for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi

— Præferenceskatteordninger med fradrag af udgifter til forskning og udvikling

— Fremskyndet afskrivning af instrumenter og udstyr, der anvendes af højteknologiske virksomheder til udvikling og produktion af højteknologi

— Skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina

— Fritagelse for eller afkald på skatter på fast ejendom og brugsrettigheder til jord

— Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi

— Momsnedslag for udstyr produceret på hjemmemarkedet

e) Statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag

— Levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

— Statslig levering af råmaterialer (aluminium og dampkul) mod utilstrækkeligt vederlag.

3.4. **Præferentiel finansiering**

3.4.1. *Finansielle institutioner, der yder præferentiel finansiering*

(146) Ifølge oplysningerne fra de tre stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter havde de fået lån af 48 finansielle institutioner med hjemsted i Kina. Af disse 48 finansielle institutioner var 47 statsejede. De resterende finansielle institutioner var enten privatejede eller Kommissionen kunne ikke afgøre, om de var statsejede eller privatejede. Der var imidlertid kun én statsejet bank, der udfyldte det særlige spørgeskema, trods en anmodning til GOC, der omfattede alle finansielle institutioner, som havde ydet lån til virksomhederne i stikprøven.

3.4.1.1. Statsejede finansielle institutioner, der fungerer som offentlige organer

(147) Kommissionen undersøgte, hvorvidt de statsejede banker fungerede som offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b). I den henseende er den test, der anvendes for at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, følgende ([31]): »*Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand kan tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Beviser for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner, kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at beviser for, at en stat udøver reel kontrol med en enhed og dens ledelse, kan under særlige omstændigheder tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i et retligt instrument, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den blotte omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en reel kontrol med ledelsen af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt enheden statslig myndighed. I visse tilfælde, hvor det imidlertid fremgår af beviserne, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er bevis for, at denne kontrol har været udøvet reelt, kan sådanne beviser tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed.*«

([31]) WT/DS379/AB/R (US — Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Appelorganets rapport af 11. marts 2011, DS 379, afsnit 318. Jf. også WT/DS436/AB/R (USA — Carbon Steel (India)), appelorganets rapport af 8. december 2014, afsnit 4.9-4.10 og 4.17-4.20, og WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) appelorganets rapport af 18. december 2014, afsnit 4.92.

(148) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i de statsejede banker. Den undersøgte også, om der havde været udøvet reel kontrol. Kommissionen måtte i den forbindelse delvist basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger på grund af GOC's og de statsejede bankers afslag på at forelægge beviser for den beslutningsproces, der havde ført til præferencelåneordningerne.

(149) For at foretage denne analyse undersøgte Kommissionen først oplysninger fra den statsejede bank, der havde udfyldt det specifikke spørgeskema.

3.4.1.2. Samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner

(150) Kun én statsejet bank, nemlig EXIM, indsendte en spørgeskemabesvarelse.

3.4.1.3. GOC's ejerskab, formelle indicier og udøvelse af kontrol

(151) Kommissionen fastslog ud fra oplysningerne i spørgeskemabesvarelsen, at GOC enten direkte eller indirekte havde mere end 50 % af aktierne i denne finansielle institution.

(152) Hvad angår de formelle indicier for statslig kontrol i forbindelse med den samarbejdsvillige statsejede bank, betegnede Kommissionen denne som en »vigtig statsejet finansiel institution«. I meddelelsen »Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« ([32]), fastsættes det navnlig, at: »*De vigtige statsejede finansielle institutioner, der er omhandlet i disse forskrifter, henviser til statsejede politisk styrede banker, forretningsbanker, finansielle porteføljeadministrationsselskaber, værdipapirselskaber, forsikringsselskaber osv. (»statsejede finansielle institutioner«), hvortil statsrådet sender tilsynsråd.*«

(153) Tilsynsrådet i de vigtige statsejede finansielle institutioner udnævnes i henhold til de midlertidige forskrifter vedrørende tilsynsrådet i vigtige statsejede finansielle institutioner. På grundlag af artikel 3 og 5 i de midlertidige forskrifter fastslog Kommissionen, at medlemmerne af tilsynsrådet udsendes af og er ansvarlige over for statsrådet, hvilket således illustrerer statens institutionelle kontrol med forretningsaktiviteterne i den samarbejdsvillige statsejede bank.

(154) Ud over disse generelle indicier har Kommissionen konstateret følgende med hensyn til EXIM-bank. EXIM-bank blev oprettet og opererer i henhold til meddelelsen »The Notice of Establishing Export-Import Bank of China«, der er udstedt af statsrådet, og vedtægterne for EXIM-bank. Ifølge vedtægterne udnævner staten direkte ledelsen for EXIM-bank. Tilsynsrådet udnævnes af statsrådet i overensstemmelse med »Interim Regulations on the Boards of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« og andre love og bestemmelser, og det er ansvarligt over for statsrådet.

(155) Det fremgår også af vedtægterne, at partikomitéen i EXIM-bank spiller en ledende og politisk central rolle og sikrer, at partiets og statens politikker og omfattende gennemførelse iværksættes af EXIM-bank. Partiets ledelse er integreret i alle aspekter af virksomhedsledelsen.

(156) Det fremgår endvidere af vedtægterne, at EXIM-bank har til opgave at støtte udviklingen af udenrigshandel og økonomisk samarbejde, tværnationale investeringer, initiativet »One Belt, One Road«, samarbejdet om international kapacitet og fremstillingen af udstyr. Dens aktivitetsområde omfatter korte, mellemfristede og langfristede lån som godkendt af og i overensstemmelse med statens udenrigshandel og »udadvendte politikker«, som f.eks. eksportkredit, importkredit, tekniske lån i forbindelse med udenlandsk finansiering, udenlandske investeringslån, lån fra den kinesiske regering til udviklingsbistand og lån til købere af eksport.

([32]) Dekret fra Folkerepublikken Kinas statsråd (nr. 283).

(157) Desuden anførte EXIM-bank i sin årsberetning for 2019, at den fuldt ud gennemførte alle de vigtigste politikker og beslutninger, der blev truffet af CPC-centralkomitéen og statsrådet.

(158) Kommissionen konstaterede også, at de statsejede finansielle institutioner, herunder EXIM-bank, har ændret deres vedtægter i 2017 for at øge Kinas Kommunistiske Partis (»CCP«) rolle på det højeste beslutningstagende niveau i bankerne ([33]).

(159) Det fremgår af de nye vedtægter, at:

— formanden for bestyrelsen skal være den samme person som sekretæren for partikomitéen

— CCP har til opgave at sikre og føre tilsyn med bankens gennemførelse af CCP's og statens politikker og retningslinjer og skal spille en rolle som leder og vogter i forbindelse med udnævnelsen af personale (herunder den øverste ledelse)

— partikomitéens udtalelser skal tages i betragtning af bestyrelsen i forbindelse med vedtagelsen af alle vigtige beslutninger.

(160) Ovennævnte er bevis for, at GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af disse institutioner.

(161) Kommissionen indhentede også oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af EXIM-bank med hensyn til dennes udlånspolitik og risikovurdering, når den ydede lån til ACF-industrien. Følgende forskrifter er blevet taget i betragtning i denne forbindelse:

— artikel 34 i Kinas lov om forretningsbanker (»banklov«)

— artikel 15 i de generelle regler om udlån (gennemført af Folkebanken Kina — People's Bank of China)

— afgørelse nr. 40

— gennemførelsesbestemmelser fra Kinas bank- og forsikringsreguleringskommission (CBIRC) om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for kinesiskfinansierede forretningsbanker (»Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse (2017), nr. 1)

— gennemførelsesbestemmelser fra CBIRC om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for udenlandskfinansierede banker (»Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse (2015), nr. 4)

— administrative foranstaltninger med hensyn til kvalifikationer hos direktører og ledende embedsmænd i finansielle institutioner i banksektoren (»Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector«) (CBIRC (2013), nr. 3)

— treårig handlingsplan for forbedring af corporate governance i bank- og forsikringssektoren (»Three-year action plan for improving corporate governance of the banking and insurance sectors«) (2020-2022) (CBIRC, den 28. august 2020) ([34])

— meddelelse om forretningsbankers resultatevalueringsmetode (CBIRC, 15. december 2020)

— meddelelse om tilsynsregler vedrørende bankers og forsikringsinstitutters store aktionærers adfærd (CBIRC (2021), nr. 43) ([35]).

(162) Ved en gennemgang af disse forskrifter konstaterede Kommissionen, at finansielle institutioner i Kina opererer inden for en generel retlig ramme, der pålægger dem at tilpasse sig til GOC's industripolitiske målsætninger, når de træffer økonomiske beslutninger, af følgende årsager.

(163) Med hensyn til EXIM-bank er det offentlige politiske mandat fastlagt i meddelelsen om oprettelse af EXIM-bank samt i dens vedtægter.

([33]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN, senest tilgået den 13. august 2021.

([34]) Officielt politikdokument fra China Banking and Insurance Regulatory Commission (»CBIRC«) af 28. august 2020: Three-year action plan for improving corporate governance of the banking and insurance sectors (2020-2022). http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928 (seneste tilgået den 3. april 2021).

([35]) China Banking and Insurance Regulatory Commission (cbirc.gov.cn), senest tilgået den 21. oktober 2021.

(164) Overordnet set fastlægger banklovens artikel 34, der gælder for alle finansielle institutioner, som udøver virksomhed i Kina, at »*forretningsbanker udøver deres udlånsvirksomhed i overensstemmelse med behovene for den nationale økonomiske og sociale udvikling og under vejledning af statens industripolitikker*«. I banklovens artikel 4 fastslås det ganske vist, at »*i henhold til loven udfører forretningsbanker forretninger uden indblanding fra enheder eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civilretlige ansvar med hele den juridiske persons ejendom*«, men undersøgelsen viste, at banklovens artikel 4 anvendes med forbehold af banklovens artikel 34, dvs. hvis staten iværksætter en offentlig politik, gennemfører og følger bankerne statens instrukser.

(165) Desuden er der i artikel 15 i de generelle regler om udlån fastsat følgende: »I *overensstemmelse med statens politik kan bestemte tjenester subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrier og den økonomiske udvikling i nogle områder.*«

(166) På lignende vis pålægger afgørelse nr. 40 alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte især til »tilskyndede« projekter. Som allerede forklaret i afsnit 3.1 og særlig i betragtning 94 tilhører projekter i ACF-industrien kategorien »tilskyndet«. Afgørelse nr. 40 bekræfter således den tidligere konklusion med hensyn til bankloven, at bankerne udøver statslig myndighed i form af præferencelånstransaktioner.

(167) Kommissionen fandt også, at CBIRC har omfattende godkendende myndighed hvad angår alle aspekter af forvaltningen af alle finansielle institutioner, der er etableret i Kina (herunder privatejede og udenlandsk ejede finansielle institutioner), såsom ([36]):

— godkendelse af udnævnelsen af alle ledere af finansielle institutioner, både i hovedkvarteret og i de lokale filialer. Der kræves godkendelse fra CBIRC for at kunne ansætte på alle ledelsesniveauer, fra de højeste stillinger til filialledere, og det omfatter endog også ledere, der er udpeget i udenlandske afdelinger, samt ledere med ansvar for støttefunktioner (f.eks. IT-ledere)

— en meget lang liste over administrative godkendelser, herunder godkendelser til oprettelse af filialer, etablering af nye forretningsområder eller salg af nye produkter, ændring af bankens vedtægter, salg af mere end 5 % af deres aktier, kapitalforøgelser, ændringer af hjemsted, ændringer i organisationsform osv.

(168) Bankloven er retligt bindende. Den forpligtende karakter af femårsplanen og afgørelse nr. 40 er blevet fastslået ovenfor i afsnit 3.1. Den forpligtende karakter af CBIRC's forskrifter kan udledes af dens beføjelser som banktilsynsmyndighed. Den forpligtende karakter af andre dokumenter fremgår af de deri indeholdte bestemmelser om tilsyn og evaluering.

(169) Statsrådets afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og lover gennemførelse af »andre præferentielle politikker vedrørende tilskyndede projekter«. På grundlag af ovenstående skal bankerne yde kreditstøtte til ACF-industrien.

(170) Ydermere skal CCP føre tilsyn med selv private forretningsmæssige bankbeslutninger, som skal være i overensstemmelse med nationale politikker. Et af statens tre overordnede mål i forbindelse med bankstyring er nu reelt at styrke partiets lederskab i bank- og forsikringssektoren, herunder i forbindelse med driftsmæssige og ledelsesmæssige spørgsmål i virksomheder. I den henseende indeholder den treårige handlingsplan for CBIRC for

([36]) I henhold til Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks (CBIRC's bekendtgørelse (2017), nr.1), Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks (CBIRC's bekendtgørelse (2015), nr.4), Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector (CBIRC (2013), nr. 3).

perioden 2020-2022 påbud om »*yderligere gennemførelse af den ånd, der præger generalsekretær Xi Jinpings hovedtale om fremskyndelse af reformen af virksomhedsledelse i den finansielle sektor*«. Desuden har planens afsnit II til formål at fremme den organisatoriske integration af partiets lederskab i corporate governance: »*Vi skal gøre indarbejdelsen af partiets ledelse i corporate governance mere systematisk, standardiseret og procedurebaseret […] Større driftsmæssige og ledelsesmæssige spørgsmål skal drøftes af partikomitéen, inden der træffes beslutning herom af bestyrelsen eller den øverste ledelse.*«

(171) Desuden har GOC for nylig fastslået, at selv aktionærer i finansielle institutioner skal lette udøvelsen af GOC's kontrol gennem institutionens rammer for virksomhedsledelse, som følger: »*Store aktionærer i banker og forsikringsselskaber skal støtte banker og forsikringsselskaber i at etablere en uafhængig og sund virksomhedsledelsesstruktur med effektive kontrolforanstaltninger og tilskynde og støtte banker og forsikringsselskaber i at sikre en organisk integration af partiledelsen i virksomhedsledelsen* ([37])«.

(172) Endelig skal CBIRC's kriterier for evaluering af forretningsbankers resultater nu især tage hensyn til, hvordan enhederne »bidrager til de nationale udviklingsmål og realøkonomien«, og navnlig hvordan de »bidrager til strategiske industrier og vækstindustrier« ([38]).

(173) Derfor konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af ledere og tilsynsførende i de samarbejdsvillige statsejede banker, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Derfor støttede GOC sig til de normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank, når denne ydede lån til ACF-industrien.

(174) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete lån ydet til eksportproducenterne i stikprøven. I sin spørgeskemabesvarelse forklarede den samarbejdsvillige statsejede bank, at den anvender avancerede kreditrisikovurderingspolitikker og -modeller, når den yder de omhandlede lån. EXIM-bank forklarede endvidere, at der ikke er nogen politisk forskel med hensyn til den sektor, som låntager opererer i, kreditsituationen og kapitalstatus osv. Ikke desto mindre påvirker sådanne faktorer kreditvurderingen og omkostningerne ved låntagerens risiko. Den lægger muligvis relevante planer og politikker til grund ved ydelse af lån, men ved fastlæggelsen af de enkelte låneprojekter anvender den en markedsbaseret vurdering.

(175) Den samarbejdsvillige statsejede bank afviste imidlertid at fremlægge konkrete eksempler på sin kreditrisikovurdering vedrørende virksomhederne i stikprøven med den begrundelse, at de ønskede oplysninger er af intern karakter og indeholder fortrolige forretningsoplysninger, som det ikke er tilladt at videregive, selv om Kommissionen havde et skriftligt samtykke fra virksomhederne i stikprøven, hvorved de frasagde sig retten til fortrolighed.

(176) Da der ikke forelå konkrete beviser for vurderingerne af kreditværdighed, undersøgte Kommissionen derfor de overordnede retlige rammer, som fastsat i betragtning 161-169, i kombination med den samarbejdsvillige statsejede banks adfærd i forbindelse med de lån, der blev ydet til virksomhederne i stikprøven. Undersøgelsen afslørede, at denne adfærd stod i modsætning til Kommissionens officielle holdning, da banken i praksis ikke handlede på grundlag af grundige markedsbaserede risikovurderinger.

(177) I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at der blev ydet lån til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven til rentesatser under eller tæt på People's Bank of Chinas (»PBOC«) benchmarksats for udlån og under eller tæt på basisrenten på udlån oplyst af National Interbank Funding Center (»NIFC«), der blev indført den 20. august 2019 ([39]), uanset virksomhedernes finansielle situation og kreditrisiko. Lånene blev således ydet under markedssatsen sammenlignet med den sats, der svarer til risikoprofilen for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

([37]) Artikel 13 i meddelelse om tilsynsregler vedrørende bankers og forsikringsinstitutters store aktionærers adfærd (CBIRC (2021), nr. 43).

([38]) Jf. CBIRC's Notice on the Commercial banks performance evaluation method, offentliggjort den 15. december 2020. http://jrs.mof.gov.cn/ gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (senest tilgået den 12. april 2021).

([39]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senest tilgået den 3. august 2021.

(178) Kommissionen konkluderede derfor, at GOC udøvede reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank med hensyn til dens udlånspolitik og risikovurdering vedrørende ACF-industrien.

(179) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke påviste, at den samarbejdsvillige statsejede bank, nærmere betegnet EXIM-bank, er et offentligt organ, og at GOC udøvede betydelig kontrol over EXIM-bank. GOC hævdede, at de formelle forbindelser ikke er tilstrækkelige til at påvise, at regeringen udøvede betydelig kontrol, og at der var tale om et offentligt organ. GOC hævdede også, at Kommissionen ikke påviste en manglende uafhængighed hos EXIM-banks ledelse ved at hævde, at GOC udøver kontrol med EXIM-bank udelukkende ved tilsyn med udnævnelse af bankens ledelse og bestyrelse. GOC hævdede, at Kommissionen lagde uberettiget vægt på artikel 34 i Kinas lov om bankvirksomhed, som GOC kun anser som et vejledende dokument, hvoraf det ikke kan udledes, at EXIM eller andre finansielle institutioner har beføjelser som offentlig myndighed.

(180) GOC hævdede endvidere, at den ikke har udøvet væsentlig kontrol over EXIM-bank eller givet den beføjelser som statslig myndighed. GOC hævdede, at selv om artikel 34 i den kinesiske banklovgivning indeholder krav om, at kommercielle banker opererer »i henhold til GOC's industripolitik«, skal denne bestemmelse kun ses som et vejledende princip for kinesiske banker. Desuden hævdede GOC, at artikel 15 i de generelle regler om långivning samt afgørelse nr. 40 ikke er obligatoriske men kun af vejledende karakter. Endelig var GOC uenig med udsagnet om, at EXIM-bank »ydede lån under eller tæt på de relevante referencesatser«, og hævdede, at Kommissionen ikke har fremlagt oplysninger, der understøtter udsagnet.

(181) Kommissionen er uenig i GOC's påstande. Kommissionen betragtede ikke udelukkende de »formelle forbindelser« for at kategorisere den samarbejdsvillige statsejede EXIM-bank som et offentligt organ, men påviste også, at GOC udøvede væsentlig kontrol over banken med følgende begrundelser.

(182) Som det forklares i betragtning 168, fandt Kommissionen, at den kinesiske banklovgivning og afgørelse nr. 40 er af obligatorisk karakter. Resultaterne af denne undersøgelse samt Kommissionens konklusioner i tidligere undersøgelser vedrørende samme subsidieordning støttede desuden ikke påstanden om, at bankerne ikke tager regeringens politik og planer i betragtning, når der træffes udlånsbeslutninger. Kommissionen konstaterede f.eks., at de eksporterende producenter opnåede fordele ved præferencelåneordninger til rentesatser under markedssatserne.

(183) Undersøgelsen viste, at artikel 15 i de generelle regler om udlån faktisk blev anvendt i praksis, og at banklovens artikel 4, 5 og 41 kunne anvendes med forbehold af banklovens artikel 34, dvs. bestemmelsen om, at staten fastsætter en offentlig politik, bankerne gennemfører den og følger statens instrukser. Hvor artikel 4 og 5 i banklovgivningen indgår i kapitel I, som fastsætter de generelle bestemmelser, indgår artikel 34 i kapitel IV, som fastsætter de grundlæggende låneregler. Ordlyden i artikel afsnit 34: »*kommercielle banker driver lånevirksomhed på baggrund af behovene i den nationale økonomi og samfundsudviklingen og ifølge retningslinjerne i statens industripolitik*«, påviser, at denne bestemmelse ikke har vejledende karakter men derimod obligatorisk karakter og udgør en klar instruks til bankerne om at handle i overensstemmelse med statens industripolitik, når de udsteder lån. Kommissionen bemærkede også, at statsrådets afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og lover gennemførelsen af »andre præferentielle politikker vedrørende tilskyndede projekter«. Ifølge artikel 17 i samme afgørelse pålægges bankerne at overholde kreditprincipperne, men Kommissionen kunne ikke under undersøgelsen fastslå, om dette havde fundet sted i praksis. Lån blev derimod ydet til de eksporterende producenter uden hensyntagen til deres finansielle situation og kreditværdighed.

(184) Desuden er det især med hensyn til EXIM-bank uomtvisteligt, at det drejer sig om en politikbank, der efter eget udsagn direkte følger regeringens politik. Som forklaret på EXIM-banks hjemmeside ([40]) er EXIM-bank en statsfinansieret og statsejet politikbank under direkte ledelse af statsrådet og med det specifikke formål blandt andet at støtte Kinas udenrigshandel og gennemføre »going global«-strategien. EXIM-banks bestyrelse ([41]), tilsynsråd ([42]) og øverste ledelse ([43]) omfatter højtstående medlemmer af CCP og/eller repræsentanter for ministerier.

(185) På den baggrund fastholder Kommissionen sin holdning, at GOC støttede sig til de normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank, når denne ydede lån til ACF-industrien som beskrevet i betragtning 173. Et eksempel fremgår af betragtning 170, hvor det klart fremgår, at GOC medvirker i alle større beslutninger, der træffes af bankens ledelse. Det viser, at de normative rammer ikke giver bankens ledelse og tilsyn frihed til at afgøre, hvorvidt de vil følge rammerne eller ikke med hensyn til de eksporterende producenter i stikprøven, og dermed stilles bankens ledelse i et afhængighedsforhold.

(186) Endelig, som nævnt i betragtning 177, konstaterede Kommissionen i løbet af undersøgelsen, at der blev ydet lån til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven til rentesatser under eller tæt på People's Bank of Chinas (»PBOC«) benchmarksats for udlån og under eller tæt på basisrenten på udlån, uanset virksomhedernes finansielle situation og kreditrisiko. Under hensyntagen til risikoprofilen for de eksporterende producenter i stikprøven beskrevet i afsnit 3.4.2.3, samt at de eksporterende producenter i henhold til Kommissionens risikoanalyse burde være tildelt en lavere kreditvurdering og dermed skulle have betalt en rentesats betydeligt højere end den risikofri sats, konkluderede Kommissionen derfor, at de pågældende lån blev ydet til en sats, der er lavere end markedssatsen. Da der er tale om følsomme data, kan detaljerede oplysninger om lånene kun videregives til de pågældende eksporterende producenter.

(187) Kommissionen konkluderede derfor, at GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank med hensyn til dens udlånspolitik og risikovurdering vedrørende ACF-industrien.

3.4.1.4. Konklusion om samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner

(188) Kommissionen fastslog, at den samarbejdsvillige statsejede bank gennemførte den ovenfor beskrevne retlige ramme i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner med hensyn til ACF-sektoren. Den fungerede således som offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis.

3.4.1.5. Ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner

(189) Som anført i betragtning 146 besvarede ingen af de andre statsejede finansielle institutioner, der ydede lån til virksomhederne i stikprøven, det særlige spørgeskema. GOC fremlagde visse oplysninger om ejerskabet af en række banker, men ikke om deres ledelsesstruktur, risikovurdering eller eksempler vedrørende specifikke lån til ACF-industrien.

(190) I overensstemmelse med konklusionerne i afsnit 3.2.1 besluttede Kommissionen derfor at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at afgøre, om disse statsejede finansielle institutioner kan betragtes som offentlige organer.

([40]) Jf. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, senest tilgået den 30. november 2021.
([41]) Jf. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOD/#heightXwyL, senest tilgået den 30. november 2021.
([42]) Jf. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOS/#heightXwyL, senest tilgået den 30. november 2021, der også bekræfter, at tilsynsrådet refererer direkte til statsrådet.
([43]) Jf. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/ExecutiveM/#heightXwyL, senest tilgået den 30. november 2021.

(191) I tidligere undersøgelser ([44]) fastslog Kommissionen, at følgende banker, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter i den pågældende undersøgelse, var helt eller delvist ejet af staten selv eller af statsejede juridiske personer: Agricultural Bank of China, Bank of Beijing, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, Bank of Qingdao, Bank of Shanghai, Bank of Tianjin, Bank of Yantai, CCB, China Bohai Bank, China CITIC Bank, China Construction Bank, China Development Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Industrial Bank, China Industrial International Trust Limited, China Merchants Bank, China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd., China Minsheng Bank, Chongqing Rural Commercial Bank, Daye Trust Co., Ltd., Dongying Bank, EverGrowing Bank, Fudian Bank, Guangdong Development Bank, Guosen Securities Co., Hang Fung Bank, Ltd., Hangzhou Bank, Hankou Bank, Hengfeng Bank Co., Ltd., Huaxia Bank, Hubei Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Minsheng Securities Co., Ltd., Postal Savings Bank, Qilu Bank, Shanghai Pudong Development Bank, Shanghai Rural Commercial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Sinotruk Finance Co. Ltd. og Zheshang Bank. Da der ikke er blevet fremlagt oplysninger om det modsatte, fastholdt Kommissionen den samme konklusion i den foreliggende undersøgelse.

(192) Ved at anvende offentligt tilgængelige oplysninger, som f.eks. bankens websted, årsrapporter, oplysninger, der findes i bankoversigter eller på internettet, fastslog Kommissionen, at følgende finansielle institutioner, som havde ydet lån til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven, var delvist eller helt ejet af staten eller af statsejede juridiske personer:

Bank of Yantai	6,4 % af bankens aktier ejes af staten.
Huishiang Bank	32,45 % er statsejet (Anhui Province Energy Group, Anhui Province Guoyuan Financial Group osv.).
Nanyang Commercial Bank	Den 30. maj 2016 blev banken en 100 % ejet dattervirksomhed af China Cinda Group, som er fuldt ejet af GOC.

(193) Kommissionen fastslog endvidere i mangel af specifikke oplysninger fra de pågældende finansielle institutioner om det modsatte, at GOC's ejerskab og kontrol var baseret på formelle indicier af samme årsager som anført i afsnit 3.4.1.3. Navnlig ser det på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger tilsyneladende ud til, at ledelsen og de tilsynsførende i de ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC på samme måde som i den samarbejdsvillige statsejede bank.

(194) Hvad angår udøvelsen af reel kontrol fandt Kommissionen, at konklusionerne vedrørende den samarbejdsvillige statsejede finansielle institution også kan anses for repræsentative for de ikke samarbejdsvillige statsejede finansielle institutioner. De normative rammer, der er analyseret i afsnit 3.4.1.3, finder anvendelse på dem på lignende vis. I mangel af oplysninger om det modsatte og ud fra de foreliggende faktiske oplysninger er manglen på konkrete beviser for vurderinger af kreditværdighed derfor gældende på samme måde som for de samarbejdsvillige statsejede banker.

(195) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte GOC påstand om, at Kommissionens argumentation for, at alle statsejede finansielle institutioner også udgør offentlige organer, var utilstrækkelig. GOC fremførte det argument, at Kommissionen byggede på tidligere antisubsidiesager og sine egne konklusioner med hensyn til de statsejede finansielle institutioner og havde undladt at foretage en analyse af den enkelte sag med vægt på de særlige omstændigheder for hver sag og for de enkelte finansielle institutioner. GOC fremsatte yderligere det argument, at Kommissionen ikke fremsatte tilstrækkelige beviser til at fastslå, at der blev udøvet reel kontrol over de statsejede finansielle institutioner, men udelukkende lagde formelle forbindelser vedrørende ejerskab og kontrol til grund.

([44]) Jf. sagen om dæk, nævnt i fodnote 5.

(196) Hertil mindede Kommissionen om, at den i mangel af samarbejde fra de andre statsejede banker end EXIM måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Som allerede nævnt i spørgeskemaerne og i mangel af nye oplysninger fra GOC, konkluderede Kommissionen, at oplysningerne fra tidligere undersøgelser kombineret med indicier for formel kontrol og de yderligere resultater af selve undersøgelsen vedrørende EXIM-bank og vedrørende bankernes faktiske adfærd over for de eksporterende producenter udgjorde de bedste foreliggende faktiske oplysninger i denne sag. De normative rammer, der er analyseret i afsnit 3.4.1.3, finder under alle omstændigheder anvendelse på alle banker på lignende måde. Desuden undlod GOC at forelægge beviser eller argumentation, der kunne afkræfte Kommissionens resultater med hensyn til det forhold, at de øvrige statsejede banker, som ydede lån til virksomhederne i stikprøven, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b, sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Kommissionen fastholdt således sin holdning.

3.4.1.6. Konklusion om alle statsejede finansielle institutioner

(197) I lyset af ovenstående fastslog Kommissionen, at alle de statsejede kinesiske finansielle institutioner, som ydede finansiering til de tre stikprøveudtagne grupper af samarbejdsvillige eksporterende producenter, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(198) Endvidere bemærkes det, at selv om de statsejede finansielle institutioner ikke blev anset for offentlige organer, fastslog Kommissionen, at de ville blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af GOC at udøve funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), af de samme årsager som anført i afsnit 3.5.1.2. Deres adfærd ville dermed under alle omstændigheder kunne tilskrives GOC.

3.4.1.7. Private finansielle institutioner under opdrag eller pålæg af staten

(199) Overseas-Chinese Banking Corporation, Limited blev anset for at være privatejet på grundlag af resultaterne i tidligere antisubsidieundersøgelser ([45]) suppleret med offentligt tilgængelige oplysninger. Kommissionen undersøgte, om denne finansielle institution af GOC havde fået overdraget eller var blevet pålagt at yde subsidier til ACF-sektoren, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(200) Ifølge WTO-appelorganet er der tale om »overdragelse«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og »pålæg«, henviser til situationer, hvor regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ ([46]). I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og »*i de fleste tilfælde forventer man, at overdragelse eller pålæg i forhold til et privat organ indebærer en form for trussel eller tilskyndelse*« ([47]). Samtidig giver artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv) ikke medlemmerne mulighed for at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, »*når regeringen blot udøver sine almindelige lovgivningsmæssige beføjelser*« ([48]), eller når regeringens indgriben »*eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af deres frie valg på dette marked*« ([49]). Overdragelse eller pålæg indebærer snarere »*en mere aktiv rolle fra regeringens side end blot tilskyndelse*« ([50]).

(201) Kommissionen bemærkede, at de normative rammer for den industri, der er nævnt i betragtning 161-168, gælder for alle finansielle institutioner i Kina, herunder privatejede finansielle institutioner. For at illustrere dette omfatter bankloven og de forskellige bekendtgørelser fra CBIRC alle kinesisk finansierede banker og banker med udenlandsk investering i CBIRC's regi.

([45]) Jf. de sager, der er nævnt i fodnote 5.
([46]) WT/DS/296 (DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea), Appelinstansens rapport af 21. februar 2005, afsnit 116.
([47]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 116.
([48]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.
([49]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 114, som er i overensstemmelse med panelrapporten, DS 194, punkt 8.31. i den henseende.
([50]) Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.

(202) Desuden havde de fleste lånekontrakter med private finansielle institutioner de samme betingelser som kontrakterne med statsejede banker, og udlånsrenterne fra de private finansielle institutioner svarede til de satser, der blev fastsat af de statsejede finansielle institutioner.

(203) Da der ikke forelå modstridende oplysninger fra de private finansielle institutioner, konkluderede Kommissionen, at for ADV-industriens vedkommende har alle finansielle institutioner (herunder private finansielle institutioner), der er aktive i Kina og underlagt tilsyn af CBIRC, af staten fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik og yde lån til præferencesatser til ACF-industrien i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.

(204) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke havde kunnet påvise overdragelse eller pålæg fra GOC's side, navnlig en forbindelse mellem regeringen og alle finansielle institutioners konkrete handlemåde. GOC fremsætter det argument, at udøvelse af GOC's generelle reguleringsbeføjelser ved blot at vejlede eller tilskynde ikke er tilstrækkeligt til at udgøre overdragelse eller pålæg. Derudover hævdede GOC, at Kommissionen havde undladt at opfylde sin pligt til at foretage en analyse for hver enkelt enhed.

(205) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Da de normative rammer, jf. betragtning 161 til 173, som gælder for alle banker i Kina, både offentligt ejede og private, er juridisk bindende, hvilket bekræftes i betragtning 182 og 183, er der ikke blot tale om vejledning eller tilskyndelse fra regeringen. Kommissionen har allerede i betragtning 169 fastslået, at afgørelse nr. 40 pålægger alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte, men kun til tilskyndede projekter, selv om artikel 17 i samme afgørelse også anmoder banken om at overholde kreditprincipperne. Desuden har Kommissionen i betragtning 185 slået fast, at GOC anvendte de normative rammer til at udøve reel kontrol med de finansielle institutioner, som ikke frit kunne vælge at gennemføre eller ikke gennemføre rammerne. Derfor er der en klar forbindelse mellem GOC og de private bankers konkrete adfærd, som udgør overdragelse og pålæg fra GOC.

(206) Derudover mindede Kommissionen om, at den i mangel af samarbejde fra de private banker måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Da der kun var én enkelt statsejet bank, der delvist samarbejdede, anvendte Kommissionen de tilgængelige oplysninger for denne bank, der blev anset for at være et offentligt organ, og sammenlignede dem med de lånebetingelser, som private ikke-samarbejdende banker tilbød. Derudover fremgik det ikke af krydstjek uden kontrolbesøg hos virksomhederne i stikprøven, at der var betydelige forskelle mellem de private finansielle institutioners lånebetingelser eller udlånssatser, og lånebetingelser eller udlånssatser fra statsejede finansielle institutioner. Det forhold, at der var en overlapning mellem satserne, viser, at de private banker også ydede lån på vilkår under markedsvilkårene i overensstemmelse med ovennævnte normative rammer. Dermed er GOC's påstand om, at Kommissionen havde undladt at opfylde sin pligt til at foretage en analyse for hver enkelt enhed, ikke begrundet.

(207) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Nanshan Group endvidere det argument, at eftersom de finansielle institutioner benyttede forskellige satser, vilkår og produkttyper afhængigt af den virksomhed, som de ydede finansiering til, indikerede det, at de ikke af staten er blevet overdraget eller pålagt at tilbyde særlige eller præferentielle lånebetingelser, men snarere tilbyder finansiering på markedsvilkår og i forhold til kundens finansielle situation.

(208) At virksomhederne i stikprøven reelt var blevet tildelt forskellige låntyper i undersøgelsesperioden, der varierede med hensyn til rentesats og øvrige vilkår, betyder ikke nødvendigvis, at lånene er ydet på markedsvilkår. Som allerede nævnt i betragtning 177 konstaterede Kommissionen, at der blev ydet lån til de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven til rentesatser under eller tæt på People's Bank of Chinas (»PBOC«) benchmarksats for udlån og under eller tæt på basisrenten på udlån oplyst af National Interbank Funding Center (»NIFC«), der blev indført den 20. august 2019 ([51]), uanset virksomhedernes finansielle situation og kreditrisiko. Lånene blev følgelig ydet under markedssatserne, og påstanden afvises.

([51]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, senest tilgået den 3. august 2021.

(209) Derfor fastholdt Kommissionen sin konklusion om, at for ACF-industriens vedkommende har alle finansielle institutioner, herunder private finansielle institutioner, der er aktive i Kina, af staten fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik og yde lån til præferencesatser til ACF-industrien i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.

3.4.1.8. Kreditvurderinger

(210) I tidligere antisubsidieundersøgelser fastslog Kommissionen allerede, at de indenlandske kreditvurderinger, der var blevet tildelt kinesiske virksomheder, ikke var pålidelige på grundlag af en undersøgelse offentliggjort af Den Internationale Valutafond (IMF) ([52]), der viste en uoverensstemmelse mellem de internationale og de kinesiske kreditvurderinger kombineret med resultaterne af undersøgelsen vedrørende de stikprøveudtagne virksomheder. Ifølge IMF vurderes mere end 90 % af de kinesiske obligationer fra AA til AAA af de lokale kreditvurderingsbureauer. Dette er ikke sammenligneligt med andre markeder, f.eks. EU eller USA. For eksempel nyder mindre end 2 % af virksomhederne godt af sådanne »top-ratings« på det amerikanske marked. I forbindelse med de kinesiske kreditvurderingsbureauer er der således en alvorlig overrepræsentation i den øvre ende af kreditvurderingsskalaen. De har meget brede kreditvurderingsskalaer og har en tendens til at samle obligationer med betydeligt forskellige misligholdelsesrisici i én bred kreditvurderingskategori ([53]). Ifølge Bloombergrapporten »China bond market insight 2021« ([54]) dominerer fem lokale kinesiske kreditvurderingsbureauer obligationsmarkedet: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance og Golden credit rating, og omkring 90 % af obligationerne tildeles en AAA-vurdering af de lokale vurderingsbureauer. Mange af udstederne har imidlertid opnået lavere »S&P«-vurdering (Standard and Poor's) som globale udstedere i klasse A eller BBB ([55]).

(211) Desuden anvender udenlandske kreditvurderingsbureauer som f.eks. Standard and Poor's og Moody's, typisk en opgradering af udstederens basiskreditvurdering baseret på et skøn over virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og styrken af en eventuel implicit garanti, når kinesiske obligationer udstedes i udlandet ([56]).

(212) Kommissionen fandt yderligere oplysninger som supplement til denne analyse. For det første fastslog Kommissionen, at staten kan udøve en vis indflydelse på kreditvurderingsmarkedet. Ifølge oplysningerne fra GOC var der i undersøgelsesperioden 12 indenlandske kreditvurderingsbureauer, der var aktive på Kinas obligationsmarked, hvoraf størstedelen er statsejede. I alt var 60 % af alle obligationer i Kina med en rating blevet vurderet af et statsejet kreditvurderingsbureau ([57]).

(213) For det andet er der ikke fri adgang til det kinesiske kreditvurderingsmarked. Det er i al væsentlighed et lukket marked, eftersom kreditvurderingsbureauer skal godkendes af Kinas kommission for regulering af værdipapirer (China Securities Regulatory Commission — »CSRC«) eller PBOC, inden de kan påbegynde deres aktiviteter ([58]). PBOC meddelte medio 2017, at de udenlandske kreditvurderingsbureauer på visse betingelser ville få lov til at foretage kreditvurderinger af en del af det indenlandske obligationsmarked. Kommissionen konstaterede også, at der i undersøgelsesperioden var to udenlandsk ejede og to kinesisk-udenlandske joint venture-kreditvurderingsbureauer, der var aktive på det kinesiske marked. Disse kreditvurderingsbureauer følger imidlertid de kinesiske kreditvurderingsskalaer og er derfor ikke helt sammenlignelige med internationale kreditvurderinger, som forklaret ovenfor.

([52]) IMF Working Paper »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([53]) Livingston, M. Poon, W.P.H. og Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i: Journal of Banking & Finance, s. 24.

([54]) China bond market insight 2021, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf, senest tilgået den 8. august 2021.

([55]) China bond market insight 2021, fodnot 59, s. 31.

([56]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. and Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

([57]) Lin, L.W. and Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A network Perspective on China's Corporate Debt Market*, Columbia Law and Economics Working Paper No. 543, s. 20, Livingston, ibid, s. 9.

([58]) Jf. foreløbige foranstaltninger til administrering af kreditvurderingsvirksomhed vedrørende markedet for værdipapirer, offentliggjort af CSRC, bekendtgørelse fra CSRC (2007), nr. 50 af 24. august 2007, Meddelelse fra People's Bank of China »Notice on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business«, Yinfa (1997) nr. 547 af 16. december 1997, og meddelelse nr. 14 (2018) fra People's Bank of China og China Securities Regulatory Commission »Announcement on Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market«.

(214) Endelig bekræfter en undersøgelse fra 2017 foretaget af PBOC selv Kommissionens konklusioner, idet den i sine konklusioner fastslår, at »*hvis investeringsniveauet for udenlandske obligationer er sat til international rating BBB– og derover, kan investeringskategorien for indenlandske obligationer vurderes på AA-niveau og derover, idet der tages hensyn til forskellen mellem den gennemsnitlige indenlandske rating og den internationale rating på 6 eller flere trin*« ([59]).

(215) I lyset af den situation, der er beskrevet i betragtning 210-214, konkluderede Kommissionen, at de kinesiske kreditvurderinger ikke giver et pålideligt skøn over kreditrisikoen ved det underliggende aktiv. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at selv om nogle virksomheder i stikprøven havde fået en god kreditvurdering af et kinesisk kreditvurderingsbureau, er sådanne vurderinger ikke pålidelige. Disse vurderinger blev ligeledes fordrejet af den politiske målsætning om at fremme strategiske nøgleindustrier, som f.eks. ACF-industrien.

(216) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bestred GOC, at låne- og finansieringsvilkår altid afhænger af kreditvurderinger, og hævdede, at mere pålidelige, dvs. mindre gunstige, kreditvurderinger ikke ville indebære, at lånet ville blive ydet til højere rentesatser. GOC var endvidere uenige i Kommissionens henvisning til PBOC Working paper nr. 2017/5, jf. betragtning 214, som bekræftede forskellen mellem den gennemsnitlige indenlandske vurdering og de internationale vurderinger. GOC hævdede, at det ikke er et arbejdspapir udgivet af PBOC, men en akademisk rapport, hvor en medarbejder hos PBOC er medforfatter, og at arbejdspapiret dermed ikke gengiver PBOC's holdninger.

(217) Desuden søger arbejdspapiret, i henhold til GOC, at redegøre for, at der anvendes forskellige trin vedrørende en kinesisk virksomheds kreditvurdering i det indenlandske og det internationale system, da det indenlandske system er baseret på en virksomheds risikovurdering blandt kinesiske nationale virksomheder, og det internationale system er baseret på samme virksomheds risikovurdering i forhold til alle virksomheder globalt. Endelig hævdede GOC, at flere kinesiske virksomheder havde opnået højere kreditvurderinger ved internationale institutter.

(218) Kommissionen bemærkede som det første, at påstanden om, at forskel i kreditvurderinger ikke påvirker prissætningen på lån, ikke understøttes af finanslitteraturen. Det grundlæggende rationale bag kreditvurderinger er de facto at hjælpe de finansielle aktører med at prissætte kreditrisikoen i forbindelse med udlån korrekt. Manglende sammenhæng mellem kreditvurderinger og prisen (rentesatsen) på lån ville reelt indikere, at markedet er forvredet, og at de finansielle institutioner har fået overdraget eller er blevet pålagt at yde lån til virksomhederne uanset deres finansielle situation og kreditværdighed.

(219) For det andet sår det faktum, at nogle virksomheder har opnået højere kreditvurderinger ved internationale institutter ikke tvivl om Kommissionens samlede vurdering. Som nævnt i betragtning 211 anvender udenlandske vurderingsinstitutter typisk en opgradering af udstederens basiskreditvurdering baseret på et skøn over virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og styrken af en eventuel implicit garanti, når kinesiske obligationer udstedes i udlandet.

(220) Vedrørende arbejdspapiret fra PBOC »Working Paper No. 2017/5« bemærkede Kommissionen, at den forelå i forskningsafsnittet på PBOC's hjemmeside, hvor følgende angives: »*Under arbejdspapirer findes akademiske rapporter udarbejdet af PBC's personale. De synspunkter, der fremsættes i rapporterne, repræsenterer forfatternes synspunkter, og ikke nødvendigvis deres organisations synspunkter. Rapporterne og citater herfra skal bruges med følgende kildeangivelse »Arbejdspapirer fra PBC*« ([60]).« Selv om rapporten muligvis ikke repræsenterer PBOC's officielle holdninger, er det derfor korrekt at henvise til den som et arbejdspapir fra PBOC. Da rapporterne udgives på organisationens officielle hjemmeside, kan det desuden med rimelighed antages, at PBOC som minimum mener, at rapporterne opfylder kriterierne for troværdig akademisk forskning.

(221) Kommissionen er også uenig i den antagelse, at der anvendes forskellige trin, fordi den indenlandske vurdering er baseret på en risikovurdering blandt indenlandske kinesiske virksomheder, hvorimod den udenlandske vurdering er baseret på en risikovurdering blandt alle virksomheder globalt. Ifølge den hypotese og på baggrund af, at omkring 90 % af obligationer i Kina har en AAA-vurdering, ville det føre til den konklusion, at næsten alle virksomheder i Kina vurderes ens med hensyn til risiko, da de alle leverer exceptionelt gode resultater sammenlignet med hinanden, hvilket synes meget usandsynligt på baggrund af de økonomiske realiteter.

([59]) PBOC's arbejdsdokument nr. 2017/5, af 25. maj 2017, s. 28.

([60]) Working_Paper (pbc.gov.cn) (senest tilgået den 28. november 2021).

(222) Kommissionen bemærkede under alle omstændigheder, at da ingen af de banker, der yder lån til de eksporterende producenter, samarbejdede ved undersøgelsen, kunne det ikke bekræftes, om og hvordan der tages højde for risikovurderingen og kreditvurderingen. Derfor måtte Kommissionen anvende de foreliggende faktiske oplysninger, som bekræftede, at rentesatserne for de ydede lån lå langt under markedssatserne, og at regeringens politik og arbejdspapiret dermed reelt havde betydning ved fastsættelse af rentesatser, der ikke var afhængige af den reelle underliggende risiko.

(223) Endelig mindede Kommissionen om, at dens vurdering af passende kreditvurderinger ikke er baseret på en mekanisk metode, men at Kommissionen foretog en individuel vurdering af den finansielle situation for hver gruppe af eksporterende producenter i stikprøven for at inddrage deres særlige forhold, jf. betragtning 237.

3.4.2. *Præferentiel finansiering: lån*

3.4.2.1. Låntyper

1) Kortfristede og langfristede lån

(224) Kommissionen fastslog, at virksomhederne i alle tre grupper i stikprøven finansierede deres aktiviteter ved forskellige typer kortfristede og langfristede lån. Lånene blev hovedsagelig anvendt til finansiering af den daglige drift, driftskapital, særlige projekter, investeringer eller til omlægning af andre lån. Koncernerne anvendte også kort- og langfristede eksportkreditter.

2) Lån med det specifikke formål at omlægge andre lån

(225) I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at alle koncerner i stikprøven optog lån med det specifikke formål at indfri lån fra andre banker. Kommissionen fastslog, at nogle virksomheder herved kunne omstrukturere deres gæld og indhente de midler, der var nødvendige for at kunne opfylde deres tilbagebetalingsforpligtelser, hvilket således vidner om problemer med at tilbagebetale gæld.

(226) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at revolverende lån ikke nødvendigvis er et tegn på likviditetsproblemer. Den hævdede, at den type operationer er almindelige i alle kommercielle virksomheder, også i Den Europæiske Union. GOC hævdede endvidere, at der er forskellige begrundelser for den type finansiering, og at intet tyder på, at virksomheder, der benytter den type operationer, ikke er i stand til at betale deres gæld.

(227) Kommissionen var uenig i GOC's vurdering. De kinesiske myndigheder anser selv revolverende lån for at være en yderligere kreditrisikofaktor. Som anført i CBIRC's »Retningslinjer om klassificering af risikobaserede lån« bør revolverende lån i det mindste indberettes som »problematiske« lån ([61]). Et lån, der henhører under denne kategori, medfører, at selv om en låntager kan betale afdrag og renter af lånet nu, er der visse faktorer, der kan have negativ indvirkning på tilbagebetalingen.

(228) Der findes faktisk revolverende kreditfaciliteter i Europa, men deres vilkår og betingelser er meget forskellige fra revolverende lån i Kina. Revolverende kreditfaciliteter i Unionen er i store træk kreditlinjer med et forud fastsat maksimumsbeløb, der kan tilbagekaldes og tilbagebetales ved flere lejligheder i en på forhånd fastsat tidsperiode. Dertil kommer, at sådanne kreditfaciliteter medfører en yderligere omkostning, hvad enten der er tale om en kontraktmæssig margen ud over de sædvanlige kortfristede markedsrenter eller et på forhånd fastsat forvaltningsgebyr.

(229) Til gengæld havde de revolverende lån, der blev konstateret hos de kinesiske virksomheder i stikprøven, ikke betingelser, der var forskellige fra andre kortfristede lån. De var ikke mærket som en kreditlinje eller en revolverende kreditfacilitet, og der var ingen ekstra gebyrer eller margener knyttet dertil. Umiddelbart syntes de at være normale kortfristede lån. Undertiden var formålet med lånet dog angivet som »tilbagebetaling af lån«. Men ved kontrollen af tilbagebetalingerne af sådanne lån under krydstjek uden kontrolbesøg blev det klart, at lånets hovedstol rent faktisk blev tilbagebetalt gennem nye lån fra samme bank med det samme beløb en uge før eller efter den oprindelige forfaldsdato for det oprindelige lån. Kommissionen udvidede dernæst sin undersøgelse til de andre lån i lånetabellerne og konstaterede i de fleste tilfælde andre eksempler med nøjagtigt samme træk. Af alle disse årsager fastholdt Kommissionen sin holdning med hensyn til revolverende lån.

([61]) Artikel X, punkt II, i CBIRC's Guidelines on risk-based loan classification.

3.4.2.2. Specificitet

(230) Som det fremgår af betragtning 161-168, pålægges de finansielle institutioner i en række juridiske dokumenter, der især tager sigte på virksomheder i sektoren, at yde lån til præferencesatser til ACF-industrien. Det fremgår af disse dokumenter, at de finansielle institutioner kun tilbyder præferentiel finansiering til et begrænset antal industrier/virksomheder, som efterkommer de relevante politikker fra GOC. Kommissionen fandt, at henvisningen til ACF-industrien er tilstrækkeligt entydig, da denne industri er identificeret enten ved sit navn eller ved en klar henvisning til den vare, der fremstilles, eller den industrigruppe, som den tilhører.

(231) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger erklærede GOC sig uenige med Kommissionens konstatering af specificitet i den betydning, der fremgår af grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). GOC gentog sin påstand om, at de retlige rammer, under hvilke de finansielle institutioner får overdraget eller bliver pålagt at yde lån til tilskyndede industrier, er af ikke-bindende karakter, og at ACF-industrien ikke er en tilskyndet industri.

(232) For det første er de retlige rammers bindende karakter allerede bekræftet i betragtning 182 og 183. For det andet er det allerede blevet bredt diskuteret og bekræftet i afsnit 3.1, at ACF-industrien hører under de tilskyndede industrier.

(233) Kommissionen fastholdt derfor sin konklusion, at subsidier i form af præferencelåneordninger ikke er alment tilgængelige for alle industrier, men specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

3.4.2.3. Beregning af subsidiebeløbet

(234) Kommissionen foretog en beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb baseret på den fordel, som modtageren har opnået i undersøgelsesperioden. Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), er fordelen for modtagerne forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden har betalt for præferencelånet, og det beløb, som virksomheden skulle have betalt for et tilsvarende lån til markedsvilkår, som den kunne have optaget på markedet.

(235) Som forklaret i afsnit 3.4.1 og 3.4.2 afspejler lånene fra kinesiske finansielle institutioner en væsentlig statslig indgriben, og afspejler ikke rentesatser, der normalt ville gælde på et fungerende marked.

(236) De stikprøveudtagne grupper af virksomheder adskilte sig med hensyn til deres generelle finansielle situation. Hver enkelt har haft fordel af forskellige låntyper i undersøgelsesperioden med afvigelser med hensyn til løbetid, sikkerhedsstillelse, garantier og andre betingelser. Af disse to årsager havde den enkelte virksomhed en gennemsnitlig rente baseret på virksomhedens egne lån.

(237) Kommissionen vurderede individuelt den finansielle situation for hver gruppe af stikprøveudtagne eksporterende producenter for at tage højde for disse særlige forhold. I den forbindelse fulgte Kommissionen beregningsmetoden for præferentiel finansiering via lån, der er fastsat i antisubsidieundersøgelsen vedrørende varmvalsede flade produkter af stål med oprindelse i Kina og antisubsidieundersøgelserne vedrørende dæk med oprindelse i Kina samt visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina ([62]), som er forklaret i nedenstående betragtninger. Som følge heraf har Kommissionen beregnet fordelen ved præferentiel finansiering gennem låneordninger for hver gruppe af stikprøveudtagne eksporterende producenter på individuelt grundlag og tildelt den pågældende vare en sådan fordel.

(238) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daching Group, at Kommissionen ikke havde fremlagt en analyse af, hvorvidt de beregningsmetoder, der er anvendt i antisubsidieundersøgelserne vedrørende dæk med oprindelse i Kina og visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Kina ([63]), ville være juridisk og faktuelt egnede til anvendelse i den aktuelle undersøgelse. Der forelå heller ikke tegn på, at beregningsmetoden var den samme.

([62]) Se sagen om varmvalsede flade produkter (betragtning 152-244), sagen om dæk (betragtning 236) og GFF-sagen (betragtning 300), jf. fodnote 5.

([63]) Se sagen om varmvalsede flade produkter (betragtning 152-244), sagen om dæk (betragtning 236) og GFF-sagen (betragtning 300), jf. fodnote 5.

(239) Analysen af den præferentielle finansiering, jf. betragtning 224-236, var sammenlignelig med analysen udarbejdet i forbindelse med de tidligere sager ([64]) angivet i betragtning 237. Beregningsmetoden fulgte de samme principper, hvorimod fordelene ved den præferentielle finansiering i form af lånepraksis for de enkelte grupper af eksporterende producenter i stikprøven, blev beregnet individuelt, jf. betragtning 237, og meddelt til producenterne. Partens påstand blev derfor afvist.

a) Nanshan Group

(240) Kommissionen bemærkede, at Donghai Foil, den eksporterende producent i Nanshan Group, ikke havde fået en kreditvurdering i den omhandlede periode. Andre virksomheder i Nanshan Group fik tildelt kreditvurderinger på mellem AA+ og AAA– af kinesiske kreditvurderingsbureauer. I lyset af de generelle fordrejninger gennem de kinesiske kreditvurderinger, der er omhandlet i afsnit 3.4.1.8, konkluderede Kommissionen, at kreditvurderingerne ikke var pålidelige.

(241) Som nævnt i betragtning 176-178 fremlagde de kinesiske finansielle udlånsinstitutioner ingen vurdering af kreditværdigheden til undersøgelsen. For at konstatere, om der var tale om en fordel, måtte Kommissionen derfor vurdere, om rentesatserne for lån til CNBM-gruppen svarede til markedssatserne.

(242) Donghai Foil præsenterede sig som værende i en generelt lønsom finansiel situation med fortjenstmargener på mellem 0,5 % og 7,2 % ifølge egne regnskaber, selv om fortjenstmargenerne er faldet i de seneste år og siden 2018 har ligget under 1 %. Denne virksomhed anvendte kun kortfristet gæld til at finansiere sine aktiviteter. Kommissionen vurderede virksomhedens likviditetssituation på kort sigt.

(243) Med hensyn til kortfristet likviditet anvendte Kommissionen likviditetsgrader, som f.eks. likviditetsgrad 1, likviditetsgrad 2, likviditet baseret på mest likvide midler (cash ratio) og pengestrømsnøgletal (cash flow ratio). Disse nøgletal måler virksomhedens evne til at betale kortfristede forpligtelser, herunder kortfristet gæld. Virksomheden fremlagde en gennemsnitlig likviditetsgrad 1 på 1,6 i UP. Selv om virksomhedens likviditetsgrad 1 er på over 1, er virksomhedens omsætningsaktiver blot tilstrækkelige til at betale de kortfristede forpligtelser, hvilket ikke er tilstrækkeligt til at begrunde en høj kreditvurdering, for hvilken en virksomhed skal have et nøgletal på mindst 2. Virksomhedens likviditetsgrad 2 var på 1,3 i 2019 og 1,2 i 2020, hvor en likviditetsgrad 2 på mindst 1 betragtes som reference. En virksomhed med en likviditetsgrad 2 på under 1 er muligvis ikke reelt i stand til at betale sine kortfristede forpligtelser. Virksomhedens likviditet baseret på mest likvide midler var i gennemsnit på 0,01 i undersøgelsesperioden. Virksomheden havde derfor ikke tilstrækkelige likvide midler til at betale sin kortfristede gæld. Virksomheden havde også en negativ likviditet fra driftsaktiviteterne (»CFO«) i 2016, 2017 og 2019. CFO lå ekstremt lavt, – 0,02 i 2019 og – 0,04 i 2020. CFO på under 1 betyder, at virksomheden ikke genererer tilstrækkelige likvide midler til at dække sine kortfristede forpligtelser.

(244) I betragtning af de likviditetsindikatorer, der er beskrevet i betragtning 243, konkluderede Kommissionen, at den pågældende virksomhed havde kortfristede likviditetsproblemer, hvilket resulterer i en høj debitorrisikoprofil.

(245) Kommissionen baserede den langfristede solvensrisikovurdering på forskellige solvensnøgletal såsom gældsrater og dækningsrater. Solvensnøgletallene måler virksomhedens evne til at opfylde sine langfristede gældsforpligtelser. De anvendes af långivere og obligationsinvestorer ved vurdering af virksomhedens kreditværdighed.

(246) Gældsraterne måler størrelsen af passiver, navnlig langfristet gæld. Virksomheden havde en høj gældsrate på 0,54, hvilket betyder, at 54 % af virksomhedens aktiver finansieres med kortfristet gæld. Desuden har gældsraten været kraftigt stigende i årenes løb. Gældsætningsgraden steg også støt fra 0,3 i 2016 til 1,2 i 2020, hvilket tyder på, at virksomheden finansierer flere og flere af sine aktiviteter hovedsagelig gennem gæld. Jo højere gældsraten og gældsætningsgraden er, desto større er virksomhedens finansielle risiko, hvilket betyder, at virksomheden kan have sværere ved at afdrage den eksisterende gæld.

([64]) Se sagen om varmvalsede flade produkter (betragtning 152-244), sagen om dæk (betragtning 236) og GFF-sagen (betragtning 300), jf. fodnote 5.

(247) Dækningsraterne måler virksomhedens evne til at indfri sin gæld og opfylde sine finansielle forpligtelser. Da virksomheden havde en negativ likviditet fra driftsaktiviteterne i de fleste år, var virksomhedens gennemsnitlige likviditet fra transaktioner i forhold til gæld også negativ i UP. Det betyder, at virksomheden ikke vil være i stand til at tilbagebetale sin samlede gæld med den likviditet, den genererer via driften. Tallene fra 2020 viser en lidt bedre situation. Ikke desto mindre ville det stadig tage virksomheden 25 år at tilbagebetale sin gæld, hvilket tyder på, at virksomheden har alvorlige problemer med at generere tilstrækkelige likvide midler til at kunne tilbagebetale gælden.

(248) I betragtning af de likviditets- og solvensproblemer, der er beskrevet i betragtning 242-247, fandt Kommissionen derfor, at virksomheden befandt sig i en usikker finansiel situation med en høj risikoprofil for potentielle långivere og investorer. I betragtning af den eksporterende producents vanskelige likviditetssituation er det derfor ikke overraskende at konstatere, at virksomheden ikke benyttede ekstern finansiering, men udelukkende blev finansieret via koncerninterne lån.

(249) Kommissionen undersøgte derfor også den finansielle situation i koncernens to modervirksomheder, Nanshan Group og Shandong Nanshan. Selv om den finansielle situation her umiddelbart så ud til at være bedre med en højere rentabilitet (ca. 8-10 %) og lavere gældsrater (på ca. 25 % for begge virksomheder), kunne der observeres lignende likviditetsproblemer. Faktisk var modervirksomhedernes likviditet baseret på mest likvide midler konstant på under 1 og i gennemsnit på 0,6 i UP. Virksomhederne havde derfor ikke tilstrækkelige likvide midler til at betale deres kortfristede gæld. Virksomhederne havde også en konstant lav likviditetsgrad fra transaktioner i forhold til gæld på 0,4 i undersøgelsesperioden og genererede dermed ikke tilstrækkelige likvide midler til at dække de løbende forpligtelser.

(250) Desuden havde nogle virksomheder i koncernen optaget lån og obligationer for at tilbagebetale tidligere lån eller lån fra andre banker. Denne type lån anses som et tegn på, at virksomheden befinder sig i en dårligere finansiel situation end den, der umiddelbart synes at fremgå af regnskaberne, og at der er en yderligere risiko i tilknytning til deres kort- og langfristede finansiering. Endelig fandt Kommissionen, at Shandong Nanshan tidligere havde gennemgået en gældsomlægning og havde nydt godt af en aftale om konvertering af gæld til aktier som yderligere forklaret i betragtning 358.

(251) I betragtning af de alvorlige likviditets- og solvensproblemer, som den finansielle analyse af virksomhederne i Nanshan Group afdækkede, jf. betragtning 242-247, fandt Kommissionen, at Nanshan Groups samlede finansielle situation svarer til en BB-rating, som er den højeste rating, der ikke længere kan betegnes som »investment grade«. »Investment grade« betyder, at obligationer udstedt af virksomheden bedømmes af kreditvurderingsbureauerne som sandsynligvis tilstrækkelige til at kunne opfylde betalingsforpligtelser, og at bankerne har lov til at investere i disse.

(252) På grundlag af offentligt tilgængelige data fra Bloomberg anvendte Kommissionen som benchmark den præmie, der forventedes for obligationer udstedt af virksomheder med en BB-rating, som blev anvendt på PBOC's benchmarksats for udlån eller efter den 20. august 2019 på basisrenten på udlån offentliggjort af NIFC ([65]), med henblik på at fastsætte markedsrenten.

(253) Dette tillæg blev fastsat ved at beregne det relative spread mellem indekser bestående af virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA baseret på Bloombergdata for industrielle segmenter. Det således beregnede relative spread blev derefter lagt til benchmarksatsen for udlån offentliggjort af PBOC eller efter den 20. august 2019 til basisrenten på udlån offentliggjort af NIFC på datoen for bevillingen af lånet ([66]) og med samme løbetid som det pågældende lån. Dette skete individuelt for hvert enkelt lån til gruppen af virksomheder

(254) Ligesom for lån i fremmed valuta gælder der en tilsvarende situation med hensyn til markedsfordrejninger og manglen på gyldige kreditvurderinger, da disse lån også bevilges af de samme kinesiske finansielle institutioner. Som tidligere konstateret blev virksomhedsobligationer med en BB-rating i relevante pålydender, der er udstedt i undersøgelsesperioden, derfor anvendt til at fastlægge et passende benchmark.

(255) Fordelen blev fastsat ved at anvende det benchmark, der er beskrevet i betragtning 252-253, på lånefinansieringsperioden i undersøgelsesperioden.

([65]) Jf. betragtning 177.

([66]) Ved fastforrentede lån. Ved variabelt forrentede lån blev der i UP taget udgangspunkt i PBOC's referencerentesats.

(256) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger mente GOC, at Kommissionen uberettiget så bort fra kreditvurderingen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, og erklærede sig uenig i den metode, som Kommissionen anvendte til at fastsætte referenceværdier, som burde baseres på en sammenlignelig referenceværdi på det indenlandske marked i stedet for at anvende »udenlandske kreditvurderinger«. Kommissionen burde i stedet have anvendt sammenlignelige lån, der ikke var påvirket af markedsforvridninger i det pågældende land. GOC mente endvidere, at Kommissionen nåede frem til en vilkårlig konklusion ved at hævde, at hovedparten af de kinesiske eksportører i stikprøven skulle svare til en BB-rating.

(257) GOC gjorde endvidere indsigelse mod brugen af det relative spread mellem obligationer med en AA- og BB-rating som tillæg til PBOC-vurderingerne. I henhold til GOC er metoden med brug af det relative spread fejlagtig, da opjusteringen for det første afhænger af det aktuelle renteniveau, og da PBOC's referencesatser i Kina i de relevante år var meget højere end referencesatsen i USA. Desuden medfører brugen af det relative spread, at opjusteringen bliver en variabel størrelse.

(258) Som svar på disse påstande bemærkede Kommissionen følgende.

(259) For det første vedrørende brug af udenlandske referenceværdier blev de indenlandske kreditvurderinger tildelt til kinesiske virksomheder anset som fordrejede på grund af GOC's politiske målsætninger om at tilskynde strategiske nøgleindustrier og dermed upålidelige. Følgelig var Kommissionen nødsaget til at finde en referenceværdi baseret på kreditvurderinger, der ikke var fordrejede, og måtte dermed anvende udenlandske værdier.

(260) For det andet vedrørende BB-ratingen af virksomhederne minder Kommissionen om, at den ikke foretog en vilkårlig vurdering, men gennemførte en individuel finansiel analyse af alle de berørte virksomheder, og den indikerede en finansiel situation svarende til en BB-rating.

(261) For det tredje er brugen af det relative spread allerede blevet forklaret i forbindelse med tidligere undersøgelser ([67]). Det relative spread afspejler faktisk ændringer i de underliggende landespecifikke markedsvilkår, som ikke udtrykkes, når man følger logikken i forbindelse med et absolut spread. Ofte, som i det foreliggende tilfælde, varierer de lande- og valutaspecifikke risici over tid, og udsvingene er forskellige for de forskellige lande. Som følge heraf varierer de risikofrie renter betydeligt med tiden og er undertiden lavere i USA, undertiden i Kina. Disse forskelle skyldes faktorer, som f.eks. konstateret og forventet BNP-vækst, økonomiske forventninger og inflationsniveauer. Da den risikofrie rentesats varierer med tiden, kan det samme nominelle absolutte spread betyde en meget anderledes vurdering af risikoen. For eksempel hvis banken vurderer den virksomhedsspecifikke risiko for misligholdelse til at være 10 % højere end den risikofrie sats (relativt skøn), kan det deraf følgende absolutte spread være på mellem 0,1 % (ved en risikofri sats på 1 %) og 1 % (ved en risikofri sats på 10 %). Fra et investorsynspunkt er det relative spread således en bedre indikator, da det afspejler omfanget af afkastdifferencen og den måde, hvorpå det påvirkes af det grundliggende renteniveau. (332) For det tredje er det relative spread også landeneutralt. Hvis f. eks. den risikofrie rente i USA er lavere end den risikofrie rente i Kina, vil metoden føre til højere absolutte tillæg. Hvis den risikofrie rente i Kina på den anden side er lavere end i USA, vil metoden føre til et lavere absolut tillæg.

(262) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bestred Nanshan Group også den BB-rating, som Kommissionen havde fastsat for virksomhederne i gruppen, og fremførte, at kreditvurderingerne skulle have været udarbejdet enkeltvis for hver virksomhed, at analysen fejlagtigt var begrænset til UP, og at der ikke er dokumentation for, at Nanshan Group faktisk har misligholdt sine finansielle forpligtelser.

(263) Desuden er Kommissionens fordelsanalyse også fejlbehæftet, fordi den af Kommissionen benyttede referenceværdi: A) ikke afspejler de forekommende markedsvilkår i Kina, B) modsiger Kommissionens påstand om, at de finansielle markeder i Kina er forvredne (fordi udgangspunktet er PBOC's referencesats), og C) er baseret på to særskilte finansieringsværktøjer (lån og obligationer), hvilket giver en urealistisk kombineret referenceværdi, som ikke følger den sædvanlige markedspraksis.

([67]) Sagerne om HRF og dæk, betragtning 175-187 i sagen om HRF og betragtning 256 i sagen om dæk.

(264) Nanshan Group fremlagde også en liste indhentet fra Bloomberg over RMB-denominerede obligationer udstedt på markedet i Hongkong til udenlandske investorer og anførte, at en referenceværdi med udgangspunkt i Hongkong (udelukkende baseret på obligationernes afkast) ville afspejle markedsbetingelserne i Kina mere præcist end en hypotetisk konstrueret model baseret på obligationslån i USA og Kina.

(265) Vedrørende kreditvurderinger af Nanshan Group bemærkede Kommissionen, at den havde foretaget en individuel vurdering af de primære virksomheder i forbindelse med undersøgelsen, dvs. den eksporterende producent samt virksomhederne med den største andel af finansiering i koncernen, dvs. den mellemliggende modervirksomhed og den endelige modervirksomhed, som fremhævet i betragtning 242, 249 og 250. I modsætning til virksomhedens påstand havde Kommissionen taget højde for udviklingen i de finansielle indikatorer i hele den omfattede periode (dvs. 2017 frem til UP). Kommissionen fandt ikke væsentlige forskelle mellem den finansielle situation i de på gældende virksomheder. Den fandt heller ikke væsentlige forskelle i rentesatser. Den omstændighed, at Nanshan Group ikke misligholdt sine forpligtelser, er ikke som sådan i modstrid med konklusionerne vedrørende Nanshan Groups samlede finansielle situation. Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner vedrørende kreditvurderingen.

(266) Vedrørende den referencesats, der er anvendt til beregning af overskud, ønsker Kommissionen at understrege, at brugen af PBOC's referencesats som udgangspunkt for at fastlægge en referenceværdi netop er den metode, der anvendes til at justere referenceværdien i forhold til de forekommende markedsvilkår i Kina, da den repræsenterer den risikofri sats i Kina, som er landespecifik, hvilket allerede er nævnt i betragtning 261. Der foreligger derfor ikke et modsætningsforhold. Kommissionen ser endvidere ikke problemer i at anvende en kombination af den risikofri lånesats og et relativt spread baseret på obligationer. Kommissionen lægger ikke blot PBOC's lånesats og amerikanske BB-afkastsats for obligationer. Kommissionen beregner i stedet et spread mellem AA- og BB-vurderede obligationer, hvilket svarer til en risikofaktor, der sammenholdes med den risikofri sats.

(267) Derudover er lån og virksomhedsobligationer i princippet lignende finansielle gældsinstrumenter. En virksomhedsobligation er reelt en form for lån, som store virksomheder anvender for at rejse kapital. Både lån og virksomhedsobligationer indgås/udstedes for en nærmere fastsat periode til en rentesats/kuponrente. Den omstændighed, at finansiering via lån ydes af en finansiel institution, og at finansiering via virksomhedsobligationer ydes af investorer, som i de fleste tilfælde også er finansielle institutioner, har ikke relevans ved fastsættelse af de to instrumenters centrale egenskaber. Begge instrumenter har reelt til formål at finansiere virksomhedernes drift, har samme type afkast og har lignende tilbagebetalingsfrister og vilkår. Det kan med rimelighed antages, at risikofaktoren for henholdsvis AA- og BB-ratede virksomheder er den samme ved udstedelse af både lån og obligationer. Denne påstand blev derfor afvist.

(268) Kommissionen undersøgte også den alternative referenceværdi, der foreslås af Nanshan Group. De RMB-denominerede obligationer udstedt i Hongkong, som blev forelagt, var imidlertid næsten udelukkende obligationer udstedt af den kinesiske regering eller finansielle institutioner og kan dermed ikke sammenlignes med virksomhedsobligationer. Hovedparten af de udstedte obligationer var desuden uden angivelse af kreditvurdering. Kommissionen fandt derfor, at de ikke kunne bruges som et rimeligt alternativ til den referenceværdi, der aktuelt anvendes.

(269) Endelig hævdede Nanshan Group, at Kommissionen havde lavet regnefejl for flere af koncernens virksomheder på grund af formatering af celler, dobbelt anførte lån eller ukorrekt oprindeligt lånebeløb i de fremlagte tabeller eller på grund af fejl i formlerne. Kommissionen bemærkede, at der var enkelte registreringsfejl, og beregningen af fordelene ved lån blev korrigeret tilsvarende.

b) Wanshun Group

(270) Kommissionen bemærkede, at Wanshun Group fik tildelt en AA+-rating af et kinesisk kreditvurderingsbureau i 2018.

(271) Som nævnt i betragtning 176-178 fremlagde de kinesiske finansielle udlånsinstitutioner ingen vurdering af kreditværdigheden. For at konstatere, om der var tale om en fordel, måtte Kommissionen derfor vurdere, om rentesatserne for lån til Wanshun Group var på markedsniveau.

(272) I deres årsregnskaber præsenterede den eksporterende producent i Wanshun Group sig selv som værende i en generelt rentabel finansiel situation.

(273) Den eksporterende producent brugte kortfristet og langfristet gæld til at finansiere driften. Kommissionen vurderede virksomhedens likviditetssituation på kort sigt og solvens på lang sigt.

(274) Med hensyn til kortfristet likviditet anvendte Kommissionen likviditetsgrader som f.eks. a) likviditetsgrad 1, b) likviditet baseret på mest likvide midler, c) likviditetsgrad 2 og d) pengestrømme fra driftsaktivitet. Disse nøgletal måler virksomhedens evne til at betale kortfristede forpligtelser, herunder kortfristet gæld.

(275) Virksomhedens likviditetsgrad 1 var på 1,04 i 2018, faldt til 0,96 i 2019 og steg derefter igen til 0,98 i 2020. På trods af den AA+-rating, som virksomheden fik tildelt i 2019, var virksomhedens omsætningsaktiver således ikke tilstrækkelige til at betale de kortfristede forpligtelser. Dette berettiger ikke til en høj kreditvurdering, hvor en virksomhed skal have en likviditetsgrad på mindst 2.

(276) Virksomhedens likviditet baseret på mest likvide midler var i gennemsnit på 0,1 i perioden 2016-2019 og på 0,2 ved afslutningen af undersøgelsesperioden. Virksomheden havde derfor ikke tilstrækkelige likvide midler til at betale sin kortfristede gæld.

(277) Virksomhedens likviditetsgrad 2 var på 0,11 i 2018 og 0,14 i 2019 og 2020, hvor en likviditetsgrad 2 på mindst 1 betragtes som reference. En virksomhed med en likviditetsgrad 2 på under 1 er muligvis ikke reelt i stand til at betale sine kortfristede forpligtelser.

(278) Virksomheden præsterede en positiv likviditet fra driftsaktiviteterne i 2017, og efter en fordobling i 2018 faldt den med 90 % frem til 2020. Nøgletallet for det operationelle cash flow var på 0,25 i 2018, 0,04 i 2019 og 0,02 i 2020. Et nøgletal for det operationelle cash flow på under 1 betyder, at virksomheden ikke genererer tilstrækkelige likvide midler til at dække sine kortfristede forpligtelser.

(279) I betragtning af de kortsigtede likviditetsindikatorer, der er beskrevet i betragtning 297, konkluderede Kommissionen, at den pågældende virksomhed havde kortfristede likviditetsproblemer, hvilket resulterer i en høj debitorrisikoprofil.

(280) Kommissionen baserede den langfristede solvensrisikovurdering på forskellige solvensnøgletal såsom a) gældsrater og b) dækningsrater. Solvensnøgletallene måler virksomhedens evne til at opfylde sine langfristede gældsforpligtelser. De anvendes af långivere og obligationsinvestorer ved vurdering af virksomhedens kreditværdighed.

(281) Gældsraterne måler størrelsen af passiver, navnlig langfristet gæld. Virksomheden havde en høj gældsrate på 0,5, hvilket betyder, at 50 % af virksomhedens aktiver finansieres med gæld. Gældsætningsgraden var 0,5 i UP, hvilket tyder på, at virksomheden finansierer sine aktiviteter gennem gæld. Jo højere gældsraten og gældsætningsgraden er, desto større er virksomhedens finansielle risiko, hvilket betyder, at virksomheden kan have sværere ved at afdrage den eksisterende gæld.

(282) Dækningsraterne måler virksomhedens evne til at indfri sin gæld og opfylde sine finansielle forpligtelser. Kommissionen baserede sin vurdering på rentedækningsgraden og det operationelle cash flow i forhold til gælden, som viser virksomhedens evne til at tilbagebetale sin gæld med likvide midler fra driftsaktiviteter. Eksportørens gennemsnitlige likviditet fra transaktioner i forhold til gæld i undersøgelsesperioden var 0,03. Det betyder, at det stadig ville tage virksomheden 33 år at tilbagebetale sin samlede gæld med den likviditet, den genererer via driften. Der er derfor tegn på, at virksomheden har alvorlige problemer med at generere tilstrækkelige likvide midler til at kunne tilbagebetale sin gæld.

(283) I betragtning af den langfristede solvensgrad beskrevet i betragtning 303 fandt Kommissionen derfor, at virksomheden befandt sig i en usikker finansiel situation med en høj risikoprofil for potentielle långivere og investorer.

(284) Desuden har virksomheden optaget lån med det formål at tilbagebetale lån fra andre banker. Denne type lån anses som et tegn på, at virksomheden befinder sig i en dårligere finansiel situation end det, der umiddelbart synes at fremgå af regnskaberne, og at der er en yderligere risiko i tilknytning til den kort- og langfristede finansiering.

(285) På baggrund af ovenstående og de generelle fordrejninger af de kinesiske kreditvurderinger, jf. afsnit 3.5.2, konkluderede Kommissionen, at Wanshun Groups AA+-kreditvurdering ikke er pålidelig.

(286) Kommissionen var af den opfattelse, at gruppens samlede finansielle situation svarer til en BB-rating, hvilket er den højeste rating efter ratingen »investment grade«.

(287) Fordelen blev fastsat ved at anvende den metode, der er beskrevet i betragtning 252-255, på lånefinansieringsperioden i undersøgelsesperioden.

(288) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Wanshun Group Kommissionen om at redegøre nærmere for det faktuelle grundlag for påstanden om, at koncernens virksomhed »optog lån med det formål at tilbagebetale lån fra andre banker«. Denne part hævdede endvidere, at:

a) Kommissionen anvendte en række nøgletal, der tilsyneladende var baseret på regnskaberne fra Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. men ikke de konsoliderede koncernregnskaber for Wanshun Group, hvilket er fejlagtigt, da nøgletallene for Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. ikke afspejler Wanshun Groups kreditværdighed. Denne part anmodede også Kommissionen om at bekræfte og redegøre for grundlaget for fastlæggelse af de finansielle indikatorer

b) Kommissionen anvendte en forkert dato ved beregning af referenceværdien for et af de lån, der var udstedt til Shantou Wanshun

c) Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd havde kun optaget lån hos to koncernvirksomheder i UP, og koncerninterne lån bør ikke betragtes som subsidier, da koncernvirksomhederne hverken var offentlige organer eller kunne formodes at have fået overdraget eller være blevet pålagt af GOC. Desuden ville udligning af både lånet fra en kommerciel bank og det koncerninterne lån bevirke dobbelt medregning.

(289) Hvad angår det første punkt, bekræftede Kommissionen, at indikatorerne i dette afsnit er baseret på årsregnskaberne for Zhongji Lamination Materials Co. Ltd. Som det allerede er forklaret i betragtning 265, foretog Kommissionen en individuel vurdering af de vigtigste virksomheder inden for rammerne af undersøgelsen, dvs. den eksporterende producent og dem med den største andel af finansiering i koncernen, dvs. modervirksomheden. Denne tilgang virker faktisk fornuftig, da lån udbydes til juridiske enheder og ikke til koncernen som sådan. Kommissionen tog ligeledes hensyn til de finansielle indikatorers udvikling over hele den betragtede periode (dvs. 2017 til UP).

(290) Under alle omstændigheder fandt Kommissionen ingen reelle forskelle på den finansielle situation for virksomhederne i koncernen. Selv hvis vi tager de konsoliderede data i betragtning, som virksomheden selv har leveret efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, kan vi stadig se en skrøbelig situation med en ringe likviditet baseret på mest likvide midler og et ringe operationelt cash flow i forhold til gælden. Gældsraten er ligeledes meget lig den for eksporterende eneproducent. Kommissionen fandt ligeledes heller ikke betydelige forskelle på rentesatser på de lån, der udstedes til de forskellige virksomheder i koncernen. Denne påstand blev derfor afvist.

(291) Kommissionen accepterede den fremsatte påstand under andet punkt, da den dato, der blev foreslået af virksomheden, ville efterdatere startdatoen for lånet, hvorimod Kommissionen anvendte benchmarktallet for datoen umiddelbart før startdatoen for lånet, som dermed stadig var gældende på den pågældende startdato.

(292) Kommissionen var enig i den fremsatte påstand under det tredje punkt og tilpassede beregningerne i overensstemmelse hermed.

c) Daching Group

(293) Kommissionen bemærkede, at Dashing Group fik tildelt en AAA-rating af et kinesisk kreditvurderingsbureau 2019.

(294) Som nævnt i betragtning 176-178 fremlagde de kinesiske finansielle udlånsinstitutioner ingen vurdering af kreditværdigheden. For at konstatere, om der var tale om en fordel, måtte Kommissionen derfor vurdere, om rentesatserne for lån til Daching Group var på markedsniveau.

(295) I deres årsregnskaber præsenterede den eksporterende producent Xiamen Xiashun sig selv som værende i en generelt rentabel finansiel situation.

(296) Xiamen Xiashun brugte kortfristet og langfristet gæld til at finansiere driften. Kommissionen vurderede virksomhedens likviditetssituation på kort sigt og solvens på lang sigt.

(297) Med hensyn til kortfristet likviditet anvendte Kommissionen likviditetsgrader som f.eks. a) likviditetsgrad 1, b) likviditet baseret på mest likvide midler, c) likviditetsgrad 2 og d) pengestrømme fra driftsaktivitet. Disse nøgletal måler virksomhedens evne til at betale kortfristede forpligtelser, herunder kortfristet gæld.

(298) Virksomhedens likviditetsgrad 1 var på 0,9 i 2018, steg til 1,0 i 2019 og faldt derefter igen til 0,9 ved udgangen af UP (første halvår 2020). På trods af den AAA-rating, som virksomheden fik tildelt i 2019, var virksomhedens omsætningsaktiver kun lige tilstrækkelige til at betale de kortfristede forpligtelser. Dette er ikke tilstrækkeligt til at berettige en høj kreditvurdering, hvor en virksomhed skal have en likviditetsgrad på mindst 2.

(299) Virksomhedens likviditet baseret på mest likvide midler var i gennemsnit på 0,1 i perioden 2016-2019 og på 0,2 ved afslutningen af undersøgelsesperioden. Virksomheden havde derfor ikke tilstrækkelige likvide midler til at betale sin kortfristede gæld.

(300) Virksomhedens likviditetsgrad 2 var på 0,4 i 2017-2018 og 0,5 i 2019 frem til udgangen af UP, hvor en likviditetsgrad 2 på mindst 1 betragtes som reference. En virksomhed med en likviditetsgrad 2 på under 1 er muligvis ikke reelt i stand til at betale sine kortfristede forpligtelser.

(301) Virksomheden udviste en positiv likviditet fra driftsaktiviteterne, men den blev dog næsten halveret fra 2016 til 2019 og ved udgangen af UP. Et nøgletal for det operationelle cash flow var på 0,2 i 2019 og ved udgangen af undersøgelsesperioden. Et nøgletal for det operationelle cash flow på under 1 betyder, at virksomheden ikke genererer tilstrækkelige likvide midler til at dække sine kortfristede forpligtelser.

(302) I betragtning af de kortsigtede likviditetsindikatorer, der er beskrevet i betragtning 297, konkluderede Kommissionen, at den pågældende virksomhed havde kortfristede likviditetsproblemer, hvilket resulterer i en høj debitorrisikoprofil.

(303) Kommissionen baserede den langfristede solvensrisikovurdering på forskellige solvensnøgletal såsom a) gældsrater og b) dækningsrater. Solvensnøgletallene måler virksomhedens evne til at opfylde sine langfristede gældsforpligtelser. De anvendes af långivere og obligationsinvestorer ved vurdering af virksomhedens kreditværdighed.

(304) Gældsraterne måler størrelsen af passiver, navnlig langfristet gæld. Virksomheden havde en høj gældsrate på 0,6, hvilket betyder, at 60 % af virksomhedens aktiver finansieres med gæld. Gældsætningsgraden var 1,5 i UP, hvilket tyder på, at virksomheden finansierer sine aktiviteter gennem gæld. Jo højere gældsraten og gældsætningsgraden er, desto større er virksomhedens finansielle risiko, hvilket betyder, at virksomheden kan have sværere ved at afdrage den eksisterende gæld.

(305) Dækningsraterne måler virksomhedens evne til at indfri sin gæld og opfylde sine finansielle forpligtelser. Kommissionen baserede sin vurdering på rentedækningsgraden og det operationelle cash flow i forhold til gælden. Rentedækningsgraden viser virksomhedens evne til at finansiere renteomkostninger. For eksportøren var dette nøgletal på ca. 1,2 i UP. Et sådant nøgletal på under 1,5 viser, at virksomheden har vanskeligt ved at dække sine renteudgifter. Et operationelt cash flow i forhold til gælden viser virksomhedens evne til at tilbagebetale sin gæld med likvide midler fra driftsaktiviteter. Eksportørens gennemsnitlige operationelle cash flow i forhold til gælden i UP var på 0,1. Det betyder, at det ville tage virksomheden 10 år at tilbagebetale sin samlede gæld med den likviditet, den genererer via driften i UP Der er derfor tegn på alvorlige problemer med at generere tilstrækkelige likvide midler til at kunne tilbagebetale gælden.

(306) Desuden har virksomheden optaget lån med det formål at tilbagebetale lån fra andre banker. Denne type lån anses som et tegn på, at virksomheden befinder sig i en dårligere finansiel situation end det, der umiddelbart synes at fremgå af regnskaberne, og at der er en yderligere risiko i tilknytning til den kort- og langfristede finansiering.

(307) I betragtning af den langfristede solvensgrad beskrevet i betragtning 276 fandt Kommissionen derfor, at virksomheden befandt sig i en usikker finansiel situation med en høj risikoprofil for potentielle långivere og investorer.

(308) Under hensyntagen til den eksporterende producents likviditets- og solvensforhold, jf. betragtning 297-305 fandt Kommissionen, at Daching Groups samlede finansielle situation svarer til en B/BB-rating (hvor B-rating blev anvendt på lån optaget for at tilbagebetale lån fra andre banker), hvilket er den højeste rating, der ikke længere kan betegnes som »investment grade«.

(309) Fordelen blev fastsat ved at anvende det benchmark, der er beskrevet i betragtning 252-253, på lånefinansieringsperioden i undersøgelsesperioden.

(310) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daching Group, at:

a) PBOC's benchmarksats for udlån og basisrenten på udlån finder anvendelse på almindelige virksomheder, der har en middel kreditvurdering (BBB-rating), og ikke på virksomheder med den højeste kreditvurdering (AA-ratingen som anvendt af Kommissionen). For at kunne beregne et spread skulle Kommissionen have sammenlignet de amerikanske virksomhedsobligationer med BBB-ratingen i forhold til den rating, der blev tildelt Daching Group. Parten reevaluerede sin egen rating ved hjælp Bloombergs metode

b) eftersom Kommissionen beregnede det pågældende spread ved at sammenligne Bloombergs BB-ratede obligationer og de AA-ratede obligationer, skulle den have anvendt samme kreditvurderingsmetode som Bloomberg (såsom Moodys), frem for Kommissionens egen metode, til at tildele en kreditvurdering til virksomhederne i koncernen. Parten tilføjede, at Kommissionens værdiansættelsesmetode var yderst tvivlsom, da Kommissionen på baggrund af de anvendte likviditetsgrader, såsom likviditetsgrad 1, likviditetsgrad 2, likviditet baseret på mest likvide midler og gældsrate, konkluderede, at Daching Group ikke ville være i stand til at betale sin gæld af, samtidig med at disse likviditetsgrader skulle bedømmes i forhold til industrien. Endvidere var Kommissionens vurdering baseret på antagelsen om, at virksomheden ville misligholde sine forpligtelser og standse virksomhedens aktiviteter »nu«, mens koncernen arbejdede på en »going concern«-basis ([68]), hvor den kunne betale sin gæld af ved at bruge sin likviditet og indtægter før renter, skatter og afskrivninger

c) der ikke skulle have anvendt noget spread på de garanterede lån for Daching Group, eftersom de havde en langt lavere risiko end lån, der ikke var garanterede lån. Selv hvis Kommissionen overvejede at anvende et spread på garanterede lån, skal der anvendes et negativt spread og ikke et positivt spread.

(311) For det første, og for så vidt angår bemærkningen om anvendelsen af den benchmarkrentesats, der blev publiceret af PBOC, eller den basisrente på udlån, der blev offentliggjort af NIFC, som udgangspunkt for beregningen af benchmarket, påpegede Kommissionen, at disse satser anses for at være risikofrie satser, der med en konservativ tilgang ville blive anvendt på virksomheder med en AA-rating. Kommissionen fandt i den aktuelle undersøgelse, at PBOC's benchmarksats for udlån og NIFC's basisrente på udlån blev anvendt på de bedste kunder i disse banker, og dermed de virksomheder med den højeste rating. Som nævnt i GOC's indsendte dokumentation under undersøgelsen *»er LPR blevet noteret af den enkelte LPR-noteringsbanken i overensstemmelse med de lånesatser, der er udstedt* **til deres primære kunder** *(fremhævelse tilføjet) den 20. i hver måned* ([69])«. Kommissionen bemærkede ligeledes, at kreditvurderingen af virksomhederne i koncernen gennem de seneste fire år, som blev genevalueret af parten selv ved hjælp af Bloombergs metode, ikke blev klassificeret som »investment grade«.

(312) For det andet involverede den kreditvurderingsmetode, der blev anvendt af Kommissionen, en række likviditetsgrader, der måler virksomhedens nuværende evne til at betale sine kortsigtede forpligtelser, og denne viste sig ikke at være tilstrækkelig, hverken ved at sælge omsætningsaktiverne (likviditetsgrad 1), eller ved at anvende de tilgængelige midler (likviditet baseret på mest likvide midler) eller ved at anvende pengestrømmene fra driftsaktivitet (det operationelle cash flow). Alle disse likviditetsgrader viste den eksporterende producents likviditetsproblemer på

([68]) Virksomheden fortsætter sine virksomhedsaktiviteter i den nærmeste fremtid.

([69]) »Promoting LPR Reform Orderly«, udgivet af den pengepolitiske analysegruppe under People's Bank of China, 15. september 2020, http://www.pbc.gov.cn/en/3688110/3688172/4048269/4094018/2020091518070233600.pdf, senest tilgået den 30. november 2021.

kort sigt, hvilket resulterede i en debitorprofil med høj risiko, som forklaret i betragtning 296-302. Samtidig kunne parten ikke dokumentere, hvorfor disse likviditetsgrader skulle have været behandlet på en anden måde, der specifikt passede til ACF-industrien. Endvidere indikerer disse likviditetsgrader virksomhedens »aktuelle« evne til at betale sine forpligtelser på kort sigt, og de anvendes til at foretage en risikoevaluering af debitoren udelukkende med henblik på denne undersøgelse. Denne evaluering sker separat og kan adskille fra ledelsens formodninger under udarbejdelsen af årsregnskaberne, der evaluerer virksomhedens going concern-evne.

(313) For det tredje blev de garantier, der blev stillet for lånene, stillet af tilknyttede parter i koncernen, hvor den samme kreditvurdering gælder. Dette bør derfor ikke have nogen indvirkning på Kommissionens vurdering. Partens påstande blev derfor afvist.

(314) Daching Group hævdede endvidere, at Kommissionen havde anvendt den forkerte saldo for hovedstolen til beregningen af lånerentefordelen for koncernen på to lån. For de to lån, der oprindeligt blev optaget, var hovedstolen delvist betalt af, og den hovedstol, der skulle anvendes til rentebetalingen, skulle derfor have været mindre end det oprindelige beløb. Endvidere blev den faktiske rentebetaling for to andre lån efter UP, og Kommissionen skulle ikke have betalt rentebetalingen som nul i sine beregninger. Kommissionen gennemgik beregningen og korrigerede den med hensyn til disse påstande.

3.4.2.4. Konklusion vedrørende præferentiel finansiering: lån

(315) Kommissionen fastslog, at alle de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter havde fordel af præferencelåneordningerne i undersøgelsesperioden. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, anså Kommissionen præferentiel finansiering via lån for at være udligningsberettigede subsidier.

(316) Subsidiesatsen, der blev fastsat for den præferentielle finansiering via lån i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, er på:

Præferentiel finansiering: lån

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	1,45 %
Wanshun Group	1,93 %
Daching Group	4,36 %

3.5. **Præferentiel finansiering: andre former for finansiering**

3.5.1. *Kreditlinjer*

3.5.1.1. Generelt

(317) Formålet med en kreditlinje er at fastsætte et loft over lånoptagelsen, som virksomheden på et hvilket som helst tidspunkt kan anvende til finansiering af sine løbende transaktioner, og dermed gøre finansieringen af driftskapital fleksibel og om nødvendigt øjeblikkelig tilgængelig. Kommissionen fandt derfor, at al kortfristet finansiering af virksomhederne i stikprøven, såsom kortfristede lån, bankveksler osv., i princippet bør være omfattet af et kreditlinjeinstrument.

3.5.1.2. Resultater af undersøgelsen

(318) Kommissionen fastslog, at kinesiske finansielle institutioner ydede kreditlinjer til alle virksomhedsgrupper i stikprøven i forbindelse med finansieringen. Kreditlinjerne var i form af rammeaftaler, i henhold til hvilke bankerne giver virksomhederne i stikprøven mulighed for inden for et bestemt maksimumbeløb at anvende forskellige gældsinstrumenter, såsom driftskapitallån, bankveksler og andre former for handelsfinansiering inden for et givet maksimumbeløb.

(319) Som nævnt i betragtning 317 bør al kortfristet finansiering være dækket af en kreditlinje. Kommissionen sammenlignede derfor beløbet for de kreditlinjer, der var til rådighed for de samarbejdsvillige virksomheder i undersøgelsesperioden, med beløbet for den kortfristede finansiering, som disse virksomheder anvendte i samme periode, for at fastslå, om alle kortfristede finansieringer var omfattet af en kreditlinje. Hvis beløbet for den kortfristede finansiering oversteg grænsen for kreditlinjen, forhøjede Kommissionen beløbet for den eksisterende kreditlinje med det beløb, der faktisk blev anvendt af de eksporterende producenter ud over denne kreditlinje.

(320) Under normale markedsforhold vil sådanne kreditlinjer være omfattet af et »aftalegebyr« eller et »tilsagnsgebyr« som kompensation for bankens omkostninger og risici forbundet med at etablere en kreditlinje, samt et »fornyelsesgebyr«, der opkræves årligt, for at forlænge gyldigheden af kreditlinjerne. Kommissionen fandt imidlertid, at alle virksomhedsgrupper i stikprøven havde gavn af gebyrfrie kreditlinjer. De undersøgte grupper af virksomheder opnåede dermed en fordel, jf. grundforordningens artikel 6, litra d).

3.5.1.3. Specificitet

(321) Som nævnt i betragtning 99, skal de finansielle institutioner i henhold til afgørelse nr. 40 yde kreditstøtte til tilskyndede industrier.

(322) Kommissionen fandt, at kreditlinjer er en form for præferentiel finansieringsstøtte fra finansielle institutioner til tilskyndede industrier, som f.eks. ACF-sektoren. Som anført i afsnit 3.1 ovenfor er ACF-sektoren blandt de tilskyndede industrier og er derfor berettiget til enhver form for finansiel støtte.

(323) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at kreditlinjerne, der angiveligt leveres til ACF-industrien, ikke giver nogle fordele, og at de ikke er specifikke. GOC gentog sine argumenter vedrørende den ikke-bindende natur af afgørelse nr. 40 samt begrundelserne, der rejser tvivl om de kinesiske finansielle institutioners kvalifikationer som offentlige organer. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at GOC ikke kunne dokumentere, at virksomheder i Kina på lige fod kan drage fordel af de præferencevilkår, der er blevet bemærket, for så vidt angår ACF-industrien. Da kreditlinjer er uløseligt forbundet med andre typer af præferencelåneordninger, såsom lån, og da de er en del af den kreditstøtte, der specifikt tilbydes til de tilskyndede industrier, finder analysen af de offentlige organer og analysen af specificitet som udført i afsnit 3.4.1.1 til 3.4.1.5 samt afsnit 3.4.2.2 for lån også anvendelse på kreditlinjer. Følgelig blev disse påstande afvist.

3.5.1.4. Beregning af subsidiebeløbet

(324) I henhold til grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), anså Kommissionen den fordel, der opstod for modtagerne, for at være forskellen mellem det beløb, de har betalt for etableringen eller fornyelsen af kreditlinjerne, der er indrømmet af kinesiske finansielle institutioner, og det beløb, som de skulle betale for en tilsvarende kommerciel kreditlinje opnået på markedsvilkår.

(325) De relevante benchmarks for aftalegebyret og fornyelsesgebyret blev fastsat til henholdsvis 1,5 % og 1,25 % på grundlag af offentligt tilgængelige data ([70]) og benchmarks, der blev anvendt i tidligere undersøgelser ([71]).

(326) I princippet skal aftalegebyret og fornyelsesgebyret betales som engangsbeløb på tidspunktet for henholdsvis åbningen af en ny kreditlinje eller fornyelsen af en eksisterende kreditlinje. Med henblik på beregningen medtog Kommissionen imidlertid kreditlinjer, der var blevet åbnet eller forlænget inden undersøgelsesperioden, men som var tilgængelige for grupperne i stikprøven i undersøgelsesperioden, samt de kreditlinjer, der blev åbnet i undersøgelsesperioden. Derefter beregnede Kommissionen fordelen på grundlag af den periode i undersøgelsesperioden, hvor kreditlinjen var til rådighed.

([70]) Se https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, senest tilgået den 18. august 2021, gebyrer for kassekreditter — *»overtræk over 15 000 GBP har et oprettelsesgebyr på 1,5 % af den aftalte overtræksgrænse og et fornyelsesgebyr på 1,5 %«.*

([71]) Jf. GFF-sagen omhandlet i fodnote 5 (betragtning 354 og 355).

(327) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daching Group, at Kommissionen ikke skulle have beregnet en subsidiefordel med hensyn til kreditlinjeaftaler indgået af Daching Group, da:

a) Kommissionen ikke fremlagde beviser vedrørende udligningsberettigede subsidiebeløb hos Daching Enterprises Ltd., da det er stiftet og drives i Hongkong, og dermed fandt påstandene om, at ACF-industrien behandlet specifikt af GOC, ikke anvendelse og kunne ikke påvirke driften i Hongkong

b) kreditværdigheden af Daching Enterprises Ltd. Skal have været vurderet separat og var ikke forenelig med påstandene om kreditværdigheden af Xiamen Xiashun

c) en standardkreditlinjeaftale med kinesiske banker kræver ikke et gebyr, og der er ingen rentesats angivet i sådan en aftale. Dette skyldes, at banken ikke giver nogen garanti eller forpligtelse til at yde et banklån, hvis kunden ønsker at optage et lån, og der er derfor ingen finansieringsomkostninger for banken, og der opkræves ikke et aftalegebyr. Det manglende aftalegebyr i en kreditlinjeaftale finder ikke anvendelse på Daching Enterprises Ltd. I Hongkong, hvor det fandt anvendelse på alle industrier, og i nogle tilfælde blev afskaffet eller var ubetydeligt, hvis det blev opkrævet.

(328) For det første bemærkede Kommissionen, at præferentiel finansiering til Daching Enterprises Ltd. blev ydet af de samme i kinesiske banker som i analysen i afsnit 3.4.1.5. En sådan præferentiel finansiering gennem lån blev derfor anset for at være et udligningsberettiget subsidiebeløb. For det andet har Kommissionen også bemærket, at hele Daching Enterprises Ltd's eksportomsætning stammede fra Xiamen Xiashun, og subsidiebeløbet blev derfor beregnet som en procentdel af Xiamen Xiashuns omsætning og var forbundet med vurdering af Xiamen Xiashuns kreditværdighed. For det tredje blev det manglende aftalegebyr som forklaret i betragtning 320 anset som den fordel, der blev videregivet til modtagerne. Under undersøgelsen blev der ikke indsamlet beviser for, og den påstående part leverede ikke beviser for, at en bank ikke pådrager sig omkostninger eller risici ved åbningen af en kreditlinje og derfor ikke opkræver noget gebyr. Partens påstande blev derfor afvist.

(329) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan Group, at Kommissionen ikke skulle have beregnet en subsidiefordel med hensyn til kreditlinjeaftaler indgået af Nanshan Group, da:

a) banker oftest afskaffer dette aftalegebyr og fornyelsesgebyr for sikre store erhvervskunder eller baseret på kundens lånehistorik, uanset hvilket land de er baseret i. Afskaffelsen af disse gebyrer har derfor intet at gøre med formidling af subsidier til kinesiske virksomheder

b) Kommissionen delvist citerer Barclays UK for at fastsætte benchmarket: »overtræk over 15 000 GBP har et oprettelsesgebyr på 1,5 % af den aftalte overtræksgrænse og et fornyelsesgebyr på 1,5 %[…]« ([72]), hvor resten af sætningen er udeladt, hvor det erklæres, at: »medmindre andre vilkår er aftalt. Overtræk er betinget af en ansøgning, og afhænger af økonomiske omstændigheder og lånehistorik.« ([73]) Almindelig markedspraksis er derfor at forhandle de specifikke vilkår (herunder, om nødvendigt, at afskaffe alle gebyrer). Kommissionen kunne ikke bevise, at andre finansielle institutioner fungerer anderledes end de kinesiske

c) Kommissionen alternativt skal anvende en mere repræsentativ benchmarkværdi set i lyset af størrelsen af Nanshan Group end HHSBC UK-prisen af følgende årsager:

(330) Fornyelsessatsen på 1,25 % og det aftalegebyr på 1,5 %, der er angivet i Barclays prisliste og anvendes af Kommissionen, finder anvendelse på kreditlinjer over 15 000 GBP. De vilkår, der gælder for kreditlinjer på 40 000 GBP eller endda 100 000 GBP, kan imidlertid ikke sammenlignes med de vilkår, der ville gælde for kreditlinjer i intervallet fra ti til hundredvis af millioner USD, der blevet trukket ud af Nanshan Group. Det er derfor tydeligt, at de gebyrer, der er beskrevet i Kommissionens prisliste for små virksomheder, ville blive afskaffet med henblik på at sikre en finansieringsaftale af denne størrelse. Den anden benchmarkkilde fra Kommissionen i bilag 2.2 (HSBC UK) er også misvisende, da den ikke indeholder nogle gebyrer. Alternativt foreslog Nanshan Group at anvende de gebyrer, der opkræves af PNC Bank i USA, som ikke opkræver et aftalegebyr og kun opkræver et årligt fornyelsesgebyr på 0,25 % for en bevilget kreditlinje på mellem 100 001 USD og 3 mio. USD.

([72]) GDD, fodnote 55.
([73]) GDD, fodnote 55.

(331) For så vidt angår første og andet punkt, bemærkede Kommissionen, at selv om de individuelle gebyrer for kunderne kan variere, fremlagde den påstående part ikke bevis for, at en bank ikke pådrages omkostninger eller risici ved åbningen af en kreditlinje og derfor ikke opkræver noget gebyr.

(332) For så vidt angår det tredje punkt vedrørende de benchmarkgebyrer, som Kommissionen anvendte, og som anført i betragtning 325, anvendte Kommissionen resultater i tidligere antisubsidiesager samt offentligt tilgængelige data til at konkludere, at anvendelsen af et aftalegebyrbenchmark på 1,5 % og et fornyelsesgebyrbenchmark på 1,25 % var rimeligt. I den forbindelse påpegede Kommissionen, at eksempelvis Barclays Bank opkræver et oprettelsesgebyr på 1,5 % af den aftalte overtræksgrænse og et fornyelsesgebyr på 1,5 % for overtræk over 15 000 GBP. I dette tilfælde er det fornyelsesgebyrbenchmark, der er anvendt af Kommissionen, lavere. En yderligere undersøgelse viste også, at Barkley opkræver højere overtræksgebyrer for virksomheder fra 1,6 % op til 2,5 % af grænseværdierne for virksomhedens bundne midler 15 001-20 000 GBP og 20 001-25 000 GBP. Endelig bemærkede Kommissionen, at det alternative benchmark foreslået af Nanshan Group specifikt vedrørte små virksomhedskunder, hvilket ikke er relevant i henhold til erklæringerne fra koncernen selv, samt sikrede kreditlinjer, dvs. kreditlinjer med lavere risiko, da de er sikret med visse former for sikkerhedsstillelse. Kommissionen gentog sin konklusion om, at de anvendte benchmarkgebyrer er rimelige og baseret på tilgængelige markedsdata, og påstanden blev derfor afvist.

(333) Endelig indsendte Nanshan en påstand om, at Kommissionen ikke skulle beregne en kreditlinjefordel for Nanshan Finance, da alle kortsigtede lån optaget af Nanshan Finance vedrørte rediskonterede veksler, som ikke kan anvendes som garanti for en kreditlinje. Kommissionen accepterede denne påstand, da de rediskonterede veksler blev formidlet via interbanklån, og tilpassede beregningerne i overensstemmelse hermed.

3.5.2. *Bankveksler*

3.5.2.1. Generelt

(334) Bankveksler er et finansielt produkt, der sigter mod at udvikle et mere aktivt indenlandsk pengemarked ved at udvide kreditfaciliteterne. Det er en form for kortfristet finansiering, der kan »*reducere finansieringsomkostningerne og forbedre kapitaleffektiviteten*« for trassenten ([74]). Dertil kommer, som PBOC har anført på sit websted, at »*bankveksler kan garantere, at der indgås og gennemføres en aftale mellem køber og sælger, og de kan fremme kapitalomsætningen gennem en kredit fra Bank of China*« ([75]). Desuden annoncerer DBS Bank på sit websted, at bankveksler er et middel til at »*forbedre driftskapitalen gennem en udskydelse af betalinger*« ([76]).

(335) Kommissionen har allerede i en tidligere undersøgelse fundet, at bankveksler i vidt omfang anvendes som betalingsmiddel i handelstransaktioner i stedet for en pengeordre, hvilket giver trassenten mere fleksibilitet med hensyn til omsætning i kontanter og driftskapital ([77]). Hvad angår kontanter giver instrumentet automatisk trassenten en betalingshenstand på 6 måneder eller 1 år, da den faktiske kontantbetaling af transaktionsbeløbet sker på bankvekslens forfaldsdato og ikke på det tidspunkt, hvor trassenten skulle betale sin leverandør. Uden et sådant finansielt instrument ville trassenten enten anvende sin egen driftskapital, hvilket er forbundet med en omkostning, eller optage et kortfristet driftskapitallån hos en bank med henblik på at betale sine leverandører, hvilket også er forbundet med en omkostning. Ved at betale med bankveksel anvender trassenten faktisk de leverede varer eller tjenesteydelser i en periode på 3 måneder til 1 år uden at skulle lægge nogen form for kontantbetaling og uden at bære nogen omkostninger.

(336) Under normale markedsforhold vil bankveksler som et finansielt instrument medføre en finansieringsomkostning for trassenten. Undersøgelsen viste, at alle de virksomheder i stikprøven, der benyttede bankveksler i undersøgelsesperioden, kun betalte en provision for den af banken leverede serviceydelse i forbindelse med bankvekslen, som generelt var 0,05 % af vekslens pålydende værdi. Ingen af virksomhederne i stikprøven havde imidlertid

([74]) Jf. webstedet for People's Bank of China: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, senest tilgået den 18. august 2021.
([75]) Ibid.
([76]) Jf. webstedet for DBS Bank: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance, senest tilgået den 18. august 2021.
([77]) En mere specifik beskrivelse af den måde, hvorpå bankveksler generelt anvendes, findes i GFF-sagen, betragtning 359-370, jf. fodnote 5 ovenfor.

omkostninger ved finansiering gennem bankveksler ved at udskyde kontantbetalingen for levering af varer og tjenesteydelser. Kommissionen fandt derfor, at de undersøgte virksomheder nød godt af finansiering i form af bankveksler, for hvilke de ikke havde nogen omkostninger.

(337) På denne baggrund konkluderede Kommissionen, at ordningen med bankveksler, der er indført i Kina, gav alle eksporterende producenter en gratis finansiering af deres løbende transaktioner, hvilke medførte en udligningsberettiget fordel, som beskrevet i betragtning 354-356, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2.

(338) Kommissionen har i en tidligere undersøgelse ([78]) fundet, at bankveksler faktisk har samme formål og virkninger som kortfristede driftskapitallån, da de anvendes af virksomhederne til finansiering af de løbende transaktioner og træder i stedet for kortfristede driftskapitallån, og at de derfor bør være forbundet med en omkostning, der svarer til finansieringen af kortfristet driftskapital.

(339) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger argumenterede GOC, Wanshun og Nanshan Group for, at bankveksler faktisk er kreditter leveret af leverandøren (dvs. bæreren af vekslen) til køberen (trassenten), ikke af en bank til sælger. Dette skyldes, at aftalens betalingsbetingelser tydeligt angiver, at leverandøren accepterer betaling via bankveksler. Ved at underskrive en sådan aftale har leverandøren derfor allerede en forventning om, at betalingen ikke vil blive foretaget på stedet, men inden for et vist tidsrum (afhængigt af bankvekslens løbetid). Eventuelle supplerende omkostninger forbundet med sen betaling bør allerede være inkluderet i købsomkostningerne. Bankvekslen derfor udelukkende er der til at lette transaktioner mellem parter, der ikke kender hinanden. Bankens rolle er at give en garanti, hvilket den opkræver et vist gebyr for ved åbning af bankvekslen. Men i sidste ende er det pengene på virksomhedens bankkonto, der vil blive anvendt til at betale for transaktionen, som bankvekslen blev udstedt til. Banken vil kun betale, hvis virksomheden misligholder sin forpligtelse til at have tilstrækkelige midler på sin bankkonto til betalingen.

(340) Kommissionen bemærkede, at bankvekslen faktisk er et betalingsmiddel, der er anerkendt i købskontrakten, og trassentens betalingsforpligtelse over for leverandøren annulleres af betalingen med en bankveksel. Trassentens betaling af leverandøren sker på det tidspunkt, hvor bankvekslen påtegnes, mens trassenten opfylder sin betalingsforpligtelse over for banken på forfaldsdatoen. Endvidere, og som anerkendt af GOC selv, har leverandøren mulighed for at påtegne den til andre parter og dermed anvende bankvekslen øjeblikkeligt som et betalingsmiddel for egne køb. Bankvekslen kan derfor ikke klassificeres som en kredit af leverandøren eller som en yderligere garanti for en fremtidig betaling af banken, og denne påstand blev afvist.

3.5.2.2. Specificitet

(341) For så vidt angår specificitet som angivet i betragtning 102, skal de finansielle institutioner i henhold til afgørelse nr. 40 yde kreditstøtte til tilskyndede industrier.

(342) Kommissionen fandt, at bankveksler er en anden form for præferentiel finansieringsstøtte fra finansielle institutioner til tilskyndede industrier, som f.eks. ACF-sektoren. Som anført i afsnit 3.1 er ACF-sektoren rent faktisk blandt de tilskyndede industrier og er derfor berettiget til enhver form for finansiel støtte. Bankveksler, som er en form for finansiering, er en del af de finansielle institutters præferencestøtteordninger for tilskyndede industrier, såsom ACF-industrien.

(343) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at virksomheder i Kina (undtagen inden for tilskyndede industrier) kan drage fordel af bankveksler på de samme vilkår og betingelser.

([78]) Jf. GFF-sagen, nævnt i fodnote 5, betragtning 385.

(344) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger argumenterede både GOC, Wanshun Group og Nanshan Group for, at bankveksler ikke specifikt anvendes i ACF-industrien, da de er tilgængelige for enhver virksomhed i Kina og anvendes bredt. Endvidere gentog GOC sine argumenter vedrørende den ikke-bindende natur af afgørelse nr. 40 samt begrundelserne, der rejser tvivl om de kinesiske finansielle institutioners kvalifikationer som offentlige organer.

(345) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at GOC og Nanshan Group ikke kunne dokumentere, at alle virksomheder i Kina på lige fod kan drage fordel af de præferencevilkår, der er blevet bemærket, for så vidt angår ACF-industrien. Endvidere er bankveksler ligesom kreditlinjer uløseligt forbundet med andre typer af præferencelåneordninger, såsom lån, og da de er en del af den kreditstøtte, der specifikt tilbydes til de tilskyndede industrier, og analysen af de offentlige organer og analysen af specificitet som udført i afsnit 3.4.1.1 til 3.4.1.5 samt afsnit 3.4.2.2 for lån finder derfor også anvendelse på kreditlinjer. Selv hvis der i princippet kan stilles en form for finansiering til rådighed for virksomheder i andre industrier, kan de konkrete betingelser for, at en sådan finansiering tilbydes virksomheder fra en bestemt industrigren, herunder omkostninger ved finansiering og omfanget heraf, desuden betyde, at den er specifik. Ingen af de interesserede parter fremlagde bevis for, at den præferentielle finansiering gennem bankveksler hos virksomhederne i aluminiumbranchen er baseret på objektive kriterier eller betingelser, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b). Følgelig blev disse påstande afvist.

(346) Både Wanshun Group og Nanshan Group anmodede om, at der, selv om Kommissionen fastholdt sin beslutning om at behandle bankvekslen som et subsidie, skulle følgende ændringer i beregningen af fordelen gennemføres, nemlig:

a) Benchmarket for bankvekslen burde være den samme som for kreditlinjerne, da bankvekslen ikke giver midler til virksomheden, men blot et løfte om kredit fra banken (dvs. En garanti for betaling til betalingsmodtagerne, der er i besiddelse af bankvekslen.

b) Eventuelle afgifter og gebyrer, der betales til banken for åbning af bankvekslen, skal trækkes fra fordelsbeløbet.

c) Depositummet, der betales efter åbning af bankvekslen, skal trækkes fra hovedstolen, da virksomheden har betalt et depositum efter åbning af bankvekslen, der blev indfrosset hos banken.

d) Bankveksler, der udstedes til virksomhedens dattervirksomheder og virksomhedens egne filialer, bør fjernes fra beregningen, da de ellers vil medføre dobbelttælling, eftersom finansiering af virksomhedens dattervirksomheder udlignes.

(347) For så vidt angår der første punkt, fastslog Kommissionen allerede i betragtning 338, at bankveksler har samme formål og virkning som kortfristede driftskapitallån, og at der derfor burde være en omkostning ved bankveksler, der svarer til en kortfristet finansiering af driftskapitallån. Parten dokumenterede ikke yderligere, hvorfor benchmarket for bankvekslen skulle være den samme som for kreditlinjen. Påstanden blev derfor afvist.

(348) For så vidt angår andet punkt, bemærkede Kommissionen allerede i betragtning, at undersøgelsen viste, at de virksomheder i stikprøven, der benyttede bankveksler i undersøgelsesperioden, kun betalte en provision for den af banken leverede serviceydelse i forbindelse med bankvekslen, som generelt var 0,05 % af vekslens pålydende værdi. Faktisk er denne provision, der er betalt for bankens sagsbehandling af bankvekslen, et særskilt element i forhold til den finansiering, som banken har ydet, og for hvilken de samarbejdsvillige eksporterende producenter ikke har betalt omkostninger. Dette gebyr betales for at dække bankens administrative omkostninger til sagsbehandling af bankveksler. Påstanden blev derfor afvist.

(349) For så vidt angår tredje punkt, og som Kommissionen konkluderede i tidligere undersøgelser ([79]), skal det hertil for det første bemærkes, at det er almindelig praksis for banker at anmode deres kunder om garantier og sikkerhedsstillelse, når de yder finansiering. Endvidere skal det bemærkes, at sådanne garantier anvendes til at sikre, at den eksporterende producent bærer sit økonomiske ansvar over for banken og ikke over for leverandøren. Det fremgik også af undersøgelsen, at de kinesiske banker ikke systematisk anmoder om disse garantier, og at de ikke altid er

([79]) Jf. *sagen om elektriske cykler*, betragtning 316, og *GFF-sagen*, betragtning 407, begge nævnt i fodnote 5.

knyttet til specifikke bankveksler. I den henseende svarer de påståede indskud ikke til en forskudsbetaling fra trassenten til bankerne, men er blot en yderligere garanti, som bankerne undertiden har anmodet om, og som ikke har nogen indvirkning på bankens beslutning om at udstede bankvekslerne uden yderligere renter for lån over for trassenten. De kan desuden antage forskellige former, herunder tidsindskud og pantsætninger. Indskuddene er rentebærende til fordel for trassenten og udgør derfor ikke nogen omkostning for trassenten i forbindelse med bankvekslen. På dette grundlag blev påstanden afvist.

(350) For så vidt angår det sidste punkt, minder Kommissionen om, at bankveksler som anført ovenfor er et betalingsmiddel, og at det derfor ikke medfører en udsættelse af det betalingstidspunkt, der er aftalt med leverandøren, men derimod en udsættelse af kontantbetalingen. Bankvekslen kan anvendes som betalingsmiddel, ved at remittenten (leverandøren) påtegner den med henblik på betaling af sine egne forpligtelser over for andre parter. Der er derfor ikke nogen tilsvarende nedgang i likviditeten hos de forretningsmæssigt forbundne parter, som har modtaget bankvekslen. Der er ligeledes ingen dobbelttælling, da bankveksler modtaget som et betalingsmiddel slet ikke blev udlignet i nogle af virksomhederne. Denne påstand blev derfor afvist.

(351) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede Nanshan Group ligeledes om en korrigering af beregningsfejl som følge af formelfejl. Kommissionen godtog denne påstand og tilpassede beregningerne i overensstemmelse hermed.

3.5.2.3. Beregning af subsidiebeløbet

(352) Til beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb vurderede Kommissionen den fordel, som modtageren har opnået i undersøgelsesperioden.

(353) Som anført i betragtning 334 og 335 konstaterede Kommissionen, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter benyttede sig af bankveksler for at imødekomme deres behov for kortfristet finansiering uden gebyrbetaling.

(354) Kommissionen konkluderede derfor, at trassenter af bankveksler skulle betale et gebyr for finansieringsperioden. Kommissionen fandt, at finansieringsperioden begyndte på datoen for udstedelsen af bankvekslen og sluttede på forfaldsdatoen for bankvekslen. For så vidt angår bankveksler udstedt før undersøgelsesperioden og bankveksler med en forfaldsdato efter udløbet af undersøgelsesperioden beregnede Kommissionen kun fordelen for den finansieringsperiode, der var omfattet af undersøgelsesperioden.

(355) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra b), og i betragtning af at bankveksler er en type kortfristet finansiering, og at de reelt tjener samme formål som kortfristede driftskapitallån, mente Kommissionen, at den fordel, som modtagerne således havde opnået, er forskellen mellem det beløb, som virksomheden faktisk havde betalt som finansieringsgebyr for bankvekslen, og det beløb, som den skulle betale, hvis den havde anvendt en rente for kortfristet finansiering.

(356) Kommissionen fastsatte den fordel, der opstod som følge af den manglende betaling af en omkostning ved kortfristet finansiering. Kommissionen fandt som ved tidligere undersøgelser ([80]), at der burde være en omkostning ved bankveksler, der svarer til en kortfristet finansiering af lån. Kommissionen anvendte derfor samme metode som for kortfristet finansiering af lån i RMB, jf. afsnit 3.4.2 ovenfor.

3.6. **Konvertible virksomhedsobligationer**

(357) Virksomheder fra to grupper i stikprøven har udstedt konvertible virksomhedsobligationer før undersøgelsesperioden. En virksomhed i grupperne i stikprøven (Shantou Wanshun) udstedte konvertible virksomhedsobligationer før undersøgelsesperioden, som delvist blev konverteret til kapital i undersøgelsesperioden. Denne konvertible obligation har en progressiv rentestruktur med meget lave rentesatser på mellem 0,4 % og 2 %, hvilket er langt under det af GOC fastsatte lånebenchmark/Prime Rate.

([80]) Jf. GFF-sagen, nævnt i fodnote 5, betragtning 399.

(358) En anden virksomhed (Shandong Nanshan) havde udstedt konvertible obligationer før undersøgelsesperioden, som var blevet konverteret til kapital i 2015 som led i en konvertering af gæld til aktier. Indehaverne af obligationerne i begge virksomheder var hovedsagelig statsejede finansielle institutioner. Kommissionen fandt også, at de to virksomheders konvertible obligationer blev konverteret til kapital til en betydeligt højere pris end den gældende markedspris for aktierne på konverteringstidspunktet.

(359) Kommissionen fandt, at begge virksomhederne i stikprøven drog fordel af præferentiel finansiering i form af konvertible obligationer.

3.6.1.1. Retsgrundlag/retlige rammer

— Folkerepublikken Kinas lov om værdipapirer (2014-udgaven) (»værdipapirloven«) ([81])

— Børsnoterede virksomheders administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse af værdipapirer (2008-udgaven) ([82])

— Administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering af værdipapirudstedelse og -notering (2008-udgaven) ([83])

— Administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer (2018-udgaven)

— Forskrifter om forvaltning af virksomhedsobligationer, udstedt af statsrådet den 18. januar 2011

— Administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, bekendtgørelse fra China Securities Regulatory Commission nr. 113 af 15. januar 2015

— Foranstaltninger til administration af ikkefinansielle virksomheders gældsfinansieringsinstrumenter på interbankmarkedet for obligationer udstedt af People's Bank of China, bekendtgørelse fra People's Bank of China (2008), nr. 12 af 9. april 2008.

(360) Forordningerne om forvaltning af virksomhedsobligationer og de administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer fastsætter de generelle retlige rammer for virksomhedsobligationer. Der findes imidlertid en række specifikke lovbestemmelser, der finder anvendelse på konvertible virksomhedsobligationer, nemlig de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, de administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer og de administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering af udstedelse og notering af værdipapirer.

(361) I artikel 14 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer defineres »konvertible virksomhedsobligationer« som *»virksomhedsobligationer, der udstedes af en udstedende virksomhed i henhold til loven, og som kan konverteres til aktier i en bestemt periode og på nærmere fastsatte betingelser«*.

(362) I henhold til artikel 11 i værdipapirloven, som var gældende på tidspunktet for de stikprøveudtagne virksomheders udstedelse af konvertible obligationer, samt artikel 45 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer og artikel 2 i de administrative foranstaltninger vedrørende sponsorering af udstedelse og notering af værdipapirer, skal virksomheder, der ønsker at udstede konvertible virksomhedsobligationer, anmode om bistand fra et værdipapirorganiserende institut, der fungerer som tegningsgarant. Det organiserende institut organiserer udstedelsen af obligationerne, anbefaler udsteder, indsender ansøgningen til CSRC til godkendelse, forhandler de rentesatser, som obligationen vil blive præsenteret til for investorerne, og er ansvarlig for at finde investorer, der kan acceptere de aftalte betingelser for udstedelse af obligationen, herunder renten.

(363) I overensstemmelse med forskrifterne kan konvertible obligationer ikke udstedes og handles frit i Kina. Udstedelsen skal godkendes af CSRC for hver enkelt obligation. Artikel 16 i værdipapirloven bestemmer, at *»børsnoterede virksomheder, der udsteder konvertible virksomhedsobligationer, […] skal opfylde de i denne lov fastsatte betingelser for offentlig udbydelse af aktier og skal indhente godkendelse fra statsrådets værdipapirtilsynsmyndigheder«*. I henhold til artikel 3 i de

([81]) Senest ændret den 28. december 2019 ved præsidentielt dekret nr. 37 med virkning fra den 1. marts 2020.

([82]) Senest ændret den 14. februar 2020 i henhold til afgørelse om revision af »Administrative Measures on Securities Issuance by listed Companies« fra China Securities Regulatory Commission med virkning fra den 14. februar 2020.

([83]) Erstattet af »Administrative Measures on the Sponsor Service for Securities Issuances and listings«, dekret nr. 170 udstedt af China Securities Regulatory Commission af 12. juni 2020 med virkning fra den 12. juni 2020.

administrative foranstaltninger vedrørende udstedelse og tegning af værdipapirer, som finder anvendelse på konvertible obligationer, »*fører CSRC tilsyn med og forvalter udbud og tegning af værdipapirer i henhold til loven*«. I henhold til artikel 10 i forordningen om forvaltning af virksomhedsobligationer er der desuden årlige kvoter for udstedelsen af virksomhedsobligationer.

(364) I henhold til artikel 16 i værdipapirloven skal den offentlige udstedelse af obligationer opfylde følgende krav: »*Formålet med provenuet skal være i overensstemmelse med statens industripolitik*«, og »*provenuet fra offentligt udbud af virksomhedsobligationer må kun anvendes til godkendte formål*«. Artikel 12 i forskrifterne om forvaltningen af virksomhedsobligationer gentager, at formålet med de indsamlede midler skal være i overensstemmelse med statens industripolitik. Endvidere hedder det i artikel 10, stk. 2, i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, som er en lex specialis, der finder anvendelse på konvertible obligationer, at »*formålet med anvendelsen af de rejste midler er i overensstemmelse med statens industripolitik*«.

(365) Som forklaret i betragtning 100 henviser afgørelse nr. 40 til »Det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering« og fastsætter, at hvis »*investeringsprojektet falder ind under kategorien tilskyndet, undersøges, godkendes og registreres det i henhold til de relevante nationale bestemmelser om investering, alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til principperne for kreditgivning*«. Det følger heraf, at udstedelsen af konvertible virksomhedsobligationer, der, som det fremgår, nødvendigvis er rettet mod en tilskyndet industri, svarer til de finansielle institutioners praksis med at støtte disse industrier.

(366) Rentesatserne på virksomhedsobligationer er også nøje reguleret. I artikel 16 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer hedder det, at »*rentesatsen for en konvertibel virksomhedsobligation fastsættes af den udstedende virksomhed og den ledende tegningsgarant gennem forhandlinger, men den skal opfylde statens relevante bestemmelser*«. I henhold til artikel 16, stk. 5, i værdipapirloven »*må kuponrenten for virksomhedsobligationer ikke overstige den kuponrente, der er fastsat af statsrådet*«. Endelig indeholder artikel 18 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer, som er generelt gældende for alle obligationer, yderligere bestemmelser om, at »*renten for alle virksomhedsobligationer ikke må være højere end 40 % af den til hver tid gældende rente, som bankerne har betalt enkeltpersoner for tidsbegrænset opsparingsindskud med samme løbetid*«.

(367) I henhold til artikel 17 i de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer »*skal e virksomheden for offentligt at udstede konvertible virksomhedsobligationer lade et kvalificeret kreditvurderingsbureau foretage kreditvurderinger og opfølgende vurderinger*«. Desuden fastsættes det i artikel 18 i de generelt gældende administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, at kun visse obligationer, der opfylder strenge kvalitetskriterier, såsom en AAA-kreditvurdering, kan udstedes offentligt til offentlige investorer eller udstedes offentligt til kvalificerede investorer. Virksomhedsobligationer, der ikke opfylder disse standarder, kan kun udstedes offentligt til kvalificerede investorer.

3.6.1.2. Finansielle institutioner, der fungerer som offentlige organer

(368) Ifølge China bond market insight 2021 fra Bloomberg tegner de obligationer, der er noteret på interbankmarkedet, sig for 88 % af den samlede handel med obligationer ([84]). Ifølge samme undersøgelse er de fleste investorer institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner. Navnlig udgør statsejede kommercielle banker 57 % af investorerne, og de politisk styrede banker udgør 3 % ([85]). Desuden fandt Kommissionen, at alle investorer i konvertible obligationer udstedt af en af virksomhederne i stikprøven er institutionelle investorer, en kategori af investorer, der omfatter finansielle institutioner.

(369) Som en tilskyndet industri i henhold til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering er ACF-industrien berettiget til kreditstøtte fra finansielle institutioner på grundlag af afgørelse nr. 40. Det forhold, at konvertible obligationer, såsom konvertible obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven, har en lav rente, er et stærkt tegn på, at finansielle institutioner, som er de største investorer i disse obligationer, er forpligtede til at yde »*kreditstøtte*« til disse virksomheder og tager hensyn til andet end kommercielle forhold, når de træffer investerings-/finansieringsafgørelser, såsom regeringens politiske mål. En investor, der opererer på markedsvilkår, ville nemlig være mere følsom over for det finansielle afkast af sin investering og ville højst sandsynligt ikke investere i

([84]) China bond market insight 2021, fodnote 59, s. 33.
([85]) China bond market insight 2021, fodnote 59, s. 33.

konvertible obligationer med meget lav rente. Desuden indikerer Kommissionens konklusioner om den finansielle situation for begge grupper af eksporterende producenter i ovenstående afsnit 3.4.2.3 med hensyn til deres likviditets- og solvensprofiler yderligere, at investorer, der opererer på markedsvilkår, ikke ville investere i finansielle instrumenter såsom konvertible obligationer med et lavt finansielt afkast, hvor udstederen samtidig udgør en stor likviditets- og solvensrisiko. Kommissionen mener derfor, at kun investorer, der har anden motivation end finansielt investeringsafkast, såsom overholdelse af den retlige forpligtelse til at yde finansiering til virksomheder i tilskyndede industrier, vil foretage en sådan investering.

(370) På baggrund af ovenstående fandt Kommissionen, at der er en række beviser, ifølge hvilke en stor del af investorerne i konvertible obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven udgøres af finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til ACF-producenter.

(371) Som beskrevet i afsnit 3.4.1 er disse finansielle institutioner endvidere kendetegnet ved en stærk statslig tilstedeværelse, og GOC har mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på dem. Den generelle retlige ramme, som disse finansielle institutioner opererer under, omfatter også konvertible obligationer.

(372) I afsnit 3.4.1 konkluderede Kommissionen, at statsejede finansielle institutioner er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og at de under alle omstændigheder anses for at have fået overdraget eller være blevet pålagt af GOC at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). I afsnit 3.4.1.7 konkluderede Kommissionen, at private finansielle institutioner også af regeringen har fået overdraget og er blevet pålagt visse funktioner.

(373) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete udstedelser af konvertible obligationer. Den undersøgte derfor den generelle retlige ramme, jf. betragtning 360-367, kombineret med de konkrete undersøgelsesresultater.

(374) Kommissionen konstaterede, at de konvertible obligationer blev udstedt af de to grupper af eksporterende producenter i stikprøven til meget lave og ensartede rentesatser, uanset virksomhedernes finansielle risiko og kreditrisiko. Kommissionen fandt også, at en betydelig andel af de konvertible obligationer blev konverteret til aktier til en betydeligt højere pris end den gældende markedspris for aktierne. Selv ved konvertering af obligationerne til aktier, var forrentningen således lavere end markedsværdien.

(375) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at de kinesiske finansielle institutioner, som er de primære investorer i konvertible obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven, fulgte de politiske retningslinjer i afgørelse nr. 40 ved at yde præferentiel finansiering til virksomheder, der tilhører en tilskyndet industri, og således handlede enten som offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), eller som organer, der har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(376) Ved at acceptere at investere i konvertible obligationer med et meget lavt afkast uanset udstederens risikoprofil og under den risikofri benchmarksats tilbudt af PBOC eller offentliggjort af NIFC, jf. betragtning 387, og ved at acceptere at konvertere obligationerne til aktier til en pris, der er meget højere end deres aktuelle markedsværdi, gav de finansielle institutioner de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel.

(377) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at købet af virksomhedsobligationer og konvertible virksomhedsobligationer er almindelig handelspraksis, der finder sted i alle større jurisdiktioner, herunder Den Europæiske Union og USA. Ifølge GOC minder situationen, hvor mange af dem, der investerer i obligationer, er institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner, om situationen i EU. GOC argumenterede for, at selv hvis de angivne tal i de fremlagte oplysninger godkendes, så 57 % af investorerne ville være statsejede kommercielle banker og 3 % ville være politisk styrede banker, ville dette under alle omstændigheder efterlade en markedsandel på 40 %, der ikke kan ignoreres.

(378) Ifølge GOC har Kommissionen ikke foretaget en separat analyse af de roller, som de finansielle institutioner spiller på det kinesiske marked for konvertible obligationer, da dette er forskellige typer af instrumenter sammenlignet med lån, og den rolle, som de investerende finansielle institutioner spiller, er ligeledes grundlæggende anderledes. Den samme begrundelse blev også anført for virksomhedsobligationer som angivet i afsnit 3.6.2 nedenfor.

(379) Kommissionen var uenig med erklæringen fra GOC om, at den ikke havde udført en specifik vurdering af de finansielle institutioners funktion som offentlige organer i forbindelse med køb af obligationer. Udover de konklusioner, som Kommissionen nåede frem til i afsnit 3.4.1, søgte Kommissionen også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete udstedelser af konvertible obligationer og udførte en specifik vurdering i betragtning 373 og 374. Selv om Kommissionen var enig med GOC i, at købet af virksomhedsobligationer og konvertible obligationer i princippet kan være almindelig handelspraksis, der finder sted i alle større jurisdiktioner, påpegede Kommissionen, at de kinesiske finansielle institutioners køb af virksomhedsobligationer er kendetegnet ved en indblanding fra staten som anført i betragtning 375.

3.6.1.3. Specificitet

(380) Kommissionen fandt, at præferentiel finansiering i form af konvertible obligationer er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Konvertible obligationer kan ikke udstedes uden CSRC's godkendelse, som kontrollerer, om alle de lovgivningsmæssige betingelser for udstedelse af konvertible obligationer er opfyldt. Som forklaret i betragtning 364 og ifølge Kinas værdipapirlov og de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, der specifikt gælder for konvertible obligationer, skal udstedelsen af konvertible obligationer være i overensstemmelse med statens industripolitik. Kommissionen fandt i betragtning 366, at »*i overensstemmelse med statens industripolitik*« betyder, at investeringsprojektet hører under »tilskyndede« industrier i henhold til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, som ACF-industrien hører under.

(381) Der blev ikke fremlagt dokumentation for, at virksomheder i Kina (undtagen inden for tilskyndede industrier) kan drage fordel af konvertible obligationer på de samme præferentielle vilkår og betingelser.

(382) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger indsendte GOC oplysninger om, at de kriterier, der skal opfyldes af en virksomhed for at kunne udstede obligationer, er af finansiel karakter og ikke politiske. GOC var uenige med det synspunkt, at udstedelsen af konvertible obligationer skal være i overensstemmelse med statens industrielle politikker, og gentog, at ACF-industrien ikke er en tilskyndet industri. Den samme begrundelse blev også anført for virksomhedsobligationer som angivet i afsnit 3.6.2 nedenfor.

(383) Selv om Kommissionen var enig i, at obligationsmarkedet reguleres i det enkelte land, og at størstedelen af de kriterier, der skal opfyldes af en virksomhed for at kunne udstede obligationer, af natur er finansielle, var den dog uenig i med GOC's påstand om, at udstedelsen af konvertible obligationer ikke er politisk orienteret i Kina. For det første gentog Kommissionen sit standpunkt om, at ACF-sektoren er en tilskyndet industri. For det andet fandt Kommissionen, at ordlyden af Kinas værdipapirlov (2014-udgaven) og de administrative foranstaltninger vedrørende børsnoterede virksomheders udstedelse af værdipapirer, der specifikt gælder for konvertible obligationer, hvori det kræves, at udstedelsen af konvertible obligationer skal være i overensstemmelse med statens industripolitik, er tilstrækkelig klar. Endelig fastslog Kommissionen i betragtning 376, at ved at acceptere at investere i konvertible obligationer med et meget lavt afkast uanset udsteders risikoprofil gav de finansielle institutioner de stikprøveudtagne eksporterende producenter en fordel. GOC's påstande i den henseende blev derfor afvist.

3.6.1.4. Beregning af subsidiebeløbet

(384) Konvertible obligationer er et hybridt gældsinstrument, der har trækkene ved en obligation, såsom rentebetalinger, samtidig med at det også giver mulighed for at konvertere det investerede beløb til aktier på visse betingelser.

(385) Kommissionen fandt, at renten på konvertible erhvervsobligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven i UP var så lav, at kun investorer, der havde andre motivationer end et finansielt investeringsafkast, f.eks. opfyldelse af den retlige forpligtelse til at yde finansiering til virksomheder i tilskyndede industrier, ville investere i dem. Dette blev understøttet af, at en stor del af investorerne i de konvertible obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven udgøres af statsejede finansielle institutioner.

(386) Kommissionen fandt, at den del af konvertible obligationer fra begge virksomheder i stikprøven, som ikke er blevet konverteret til aktier, gav investorerne et afkast i form af en rente svarende til lån eller standardobligationer. Da beregningsmetoden for lån, der er beskrevet i betragtning 248, er baseret på obligationer, besluttede Kommissionen at følge samme metode ([86]). Det betyder, at det relative spread mellem amerikanske AA-virksomhedsobligationer og BB-virksomhedsobligationer med samme løbetid anvendes på de benchmarksatser for udlån, der offentliggøres af PBOC, eller, efter den 20. august 2019, på basisrenten på udlån offentliggjort af NIFC ([87]), med henblik på at fastsætte en markedsbaseret rente for obligationer.

(387) Fordelen er forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden skulle have betalt ved at anvende den markedsbaserede rentesats, der er omhandlet i betragtning 419, og den af virksomheden faktisk betalte rente.

(388) Kommissionen fandt også, at en betydelig del af disse obligationer blev konverteret til aktier. Kommissionen fandt, at de to virksomheders konvertible obligationer blev konverteret til kapital til en betydeligt højere pris end den gældende markedspris for aktierne. I dette tilfælde betragtede Kommissionen gælden efter omlægning til aktier som en udligningsberettiget egenkapitaltilførsel. Fordelen ved denne kapitaltilførsel blev anset for at være forskellen mellem aktiekursen på konverteringstidspunktet og den tillægspræmie, som obligationsindehaverne betalte. Denne fordel blev henført til undersøgelsesperioden på grundlag af den gennemsnitlige afskrivningsperiode for virksomhedernes aktiver.

(389) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gjorde GOC og Wanshun Group indsigelse mod at anvende samme benchmark for obligationer og konvertible obligationer som det benchmark, der blev anvendt for lån, da konvertibiliteten er et afgørende element heraf, der også gør det til et betydeligt anderledes låneinstrument. GOC hævdede ligeledes, at der ikke er grundlag for, at Kommissionen anvender Kinas benchmark som startpunkt og derefter tilføjer en mark-up. Ifølge GOC udstedte europæiske ACF-producenter med en BB-rating også obligationer med en lignende løbetid til væsentligt lavere satser end den beregnede benchmarksats i samme periode. Den samme begrundelse blev også anført for virksomhedsobligationer som angivet i afsnit 3.6.2 nedenfor.

(390) Endvidere påpegede Wanshun, at obligationer er lette at omsætte på markedet (en person, der er i besiddelse af obligationen, kan sælge den på markedet uden at vente på den løbetid udløber). I modsætning hertil er et lån en aftale mellem to parter, hvor den ene part låner penge fra den anden. Lånet er ikke generet omsætteligt på markedet. Endvidere kunne Shantou Wanshuns obligation konverteres til aktier, hvilket dermed ville give obligationsindehaveren en yderligere fordel. Rentesatserne for konvertible obligationer ville derfor logisk være lavere end for lån samt for andre typer af obligationer (investorer ville være villige til at acceptere en lavere kuponrente på konvertible obligationer på grund af muligheden for konvertering). Alternativt foreslog Wanshun at anvende et Hongkong-baseret benchmark på obligationsafkast, dvs. det samme benchmark som foreslået af Nanshan Group for lån i betragtning 264.

(391) Kommissionen påpegede, at lån og virksomhedsobligationer i princippet er ens finansielle gældsinstrumenter. En virksomhedsobligation er reelt en form for lån, som store virksomheder anvender for at rejse kapital. Både lån og virksomhedsobligationer indgås/udstedes for en nærmere fastsat periode til en rentesats/kuponrente. Den omstændighed, at finansiering via lån ydes af en finansiel institution, og at finansiering via virksomhedsobligationer ydes af investorer, som i de fleste tilfælde også er finansielle institutioner, har ikke relevans ved fastsættelse af de to instrumenters centrale egenskaber. Begge instrumenter har reelt til formål at finansiere virksomhedernes drift, har

([86]) Da der ikke fandtes offentligt tilgængelige specifikke data for konvertible virksomhedsobligationer, anvendte Kommissionen de tilgængelige data for virksomhedsobligationer, som også burde omfatte konvertible virksomhedsobligationer.

([87]) Jf. betragtning 177.

samme type afkast og har lignende tilbagebetalingsfrister og vilkår. Endvidere fandt Kommissionen under undersøgelsen ud af, at de virksomhedsobligationer, der blev udstedt af samarbejdsvillige eksporterende producenter, havde en kuponrente og formål, der var næsten den samme som for rentesatser og formål for lån med samme varighed, og de kunne derfor ud fra producentens perspektiv anses for at være udskiftelige, hvilket begrunder anvendelsen af samme benchmark for begge instrumenter under de specifikke omstændigheder for denne sag.

(392) Endvidere fandt Kommissionen, at bemærkningerne fra GOC vedrørende rentesatser gældende for virksomheder med BB-rating i Den Europæiske Union var grundløse, da den risikofri rentesats i Den Europæiske Union ikke er den samme som den risikofri rentesats i Kina, og det er dermed ikke muligt at sammenligne rentesatser i absolutte tal.

(393) Kommissionen var enig i, at konvertible virksomhedsobligationer er et hybridt gældsinstrument, der også giver mulighed for at konvertere det investerede beløb til aktier på visse betingelser, og som sådan i princippet adskiller sig fra virksomhedsobligationer. Kommissionen undersøgte muligheden for at sætte tal på dette konvertibilitetselement. Det benchmark, som Wanshun foreslog, tog imidlertid ikke hensyn til en sådan konvertibilitet. Desuden var det generelt ikke et passende benchmark for obligationer af de grunde, der allerede er anført i betragtning 268. Der blev ikke fremlagt andre mulige benchmarks, og der forelå ingen yderligere offentlige oplysninger, som kunne give et mere nøjagtigt benchmark for konvertible obligationer (f.eks. indeks for præmien på konvertible obligationer med AA-rating og BB-rating i USA) eller konvertibilitetsaspektet af disse obligationer. Desuden var det benchmark, der blev anvendt som grundlag for konverteringen, under alle omstændigheder en risikofri rente. Disse påstande blev derfor afvist.

(394) Med hensyn til de konvertible virksomhedsobligationer hævdede Wanshun Group, at

a) størstedelen af investorerne i konvertible obligationer i Shantou Wanshun var enkeltpersoner, der opererer på Shenzhen Stock Market, og ikke institutionelle investorer (enten offentlige eller private organer, der har fået overdraget funktioner af GOC). Kommissionen fremlagde ingen dokumentation for, at alle disse investorer var institutionelle investorer. Kommissionen burde derfor ikke have behandlet disse konvertible obligationer som subsidier. Wanshun fremsatte også et enslydende krav med hensyn til egenkapitaltilførslen (konverteringen af nogle af Shantou Wanshun-obligationerne til aktier)

b) Kommissionen i sin beregning ikke har fratrukket kuponbetalingerne fra referencerentebetalingerne, som Shantou Wanshun havde foretaget, og som skulle have været fratrukket.

(395) Kommissionen bemærker, at Wanshun ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation til støtte for sin påstand om, at størstedelen af investorerne i konvertible obligationer i Shantou Wanshun var enkeltpersoner, der opererede på Shenzhen Stock Market. Kilden til denne påstand kunne ikke verificeres. Støttedokumentet indeholdt ikke en klar definition af, hvad Wanshun anser for at være private og statsejede investorer, og investorernes individuelle navne fremgik heller ikke af dokumentet. Derfor blev denne påstand afvist.

(396) Kommissionen accepterede Wanshuns krav om fradrag af kuponbetalingerne fra referencerentebetalingerne og trak de kuponbetalinger, der vedrører undersøgelsesperioden, fra referencerentebetalingerne.

(397) Wanshun Group hævdede endvidere, at Kommissionen begik en fejl, da den kompenserede for egenkapitaltilførslen (konverteringen af nogle af Shantou Wanshun-obligationerne til aktier), idet

a) Kommissionen ikke kunne have sammenlignet den oprindelige konverteringspris, der blev fastsat i juli 2018, med markedsaktiekursen i juni 2019, eftersom prisen pr. aktie blev fastsat på investeringstidspunktet, mens konverteringen (hvis den finder sted) vil ske på et senere tidspunkt. Således var det investoren, der løb risikoen eller havde fordelene ved udviklingen i aktiekursen over tid

b) den konverteringspris for obligationer, som Kommissionen anvendte, var ukorrekt, da den ændrede sig fra begyndelsen til udgangen af undersøgelsesperioden.

(398) Kommissionen var uenig i bemærkningerne vedrørende den oprindelige konverteringspris, der blev fastsat i juli 2018. Den bemærkede, at hvis kursen på en given aktie på konverteringstidspunktet var væsentligt lavere end markedsprisen, ville en rationel investor afholde sig fra at konvertere obligationerne til aktier og i stedet beholde obligationerne. Den rationelle investor ville således forsøge at minimere risikoen for en ugunstig prisudvikling.

(399) Kommissionen var heller ikke enig i bemærkningen om den ukorrekte konverteringspris. Af de oplysninger, der blev forelagt Kommissionen, fremgik det, at den prisændring, som Wanshun Group påpeger, faktisk først fandt sted efter konverteringen af aktierne. Kommissionen fastholdt derfor, at den havde anvendt den korrekte konverteringspris ved beregningen af fordelen.

3.6.2. *Virksomhedsobligationer*

(400) En af virksomhedskoncernerne i stikprøven drog fordel af præferentiel finansiering i form af virksomhedsobligationer.

3.6.2.1. Retsgrundlag/retlige rammer

— Værdipapirlovgivning

— Administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, bekendtgørelse fra China Securities Regulatory Commission nr. 113 af 15. januar 2015

— Forskrifter om forvaltning af virksomhedsobligationer, udstedt af statsrådet den 18. januar 2011

— Foranstaltninger til administration af ikkefinansielle virksomheders gældsfinansieringsinstrumenter på interbankmarkedet for obligationer udstedt af People's Bank of China, bekendtgørelse fra People's Bank of China (2008), nr. 12 af 9. april 2008.

(401) I overensstemmelse med forskrifterne kan obligationer ikke udstedes eller handles frit i Kina. Udstedelsen af hver enkelt obligation skal godkendes af forskellige statslige myndigheder såsom PBOC, NDRC eller CSRC, afhængigt af hvilken type obligation og udsteder der er tale om. I henhold til forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer er der desuden årlige kvoter for udstedelsen af virksomhedsobligationer.

(402) I henhold til artikel 16 i værdipapirloven, der var gældende i UP, skal det offentlige udbud af virksomhedsobligationer desuden opfylde følgende krav: »*Formålet med provenuet skal være i overensstemmelse med statens industripolitik […]*«, og »*provenuet fra offentligt udbud af virksomhedsobligationer må kun anvendes til godkendte formål*«. Artikel 12 i forskrifterne om forvaltningen af virksomhedsobligationer gentager, at formålet med de indsamlede midler skal være i overensstemmelse med statens industripolitik. Som forklaret i betragtning 364 og 365 er udstedelsen af virksomhedsobligationer på sådanne betingelser rettet mod en tilskyndet industri som f.eks. ACF-industrien og modsvarer de finansielle institutioners praksis med at støtte disse industrier.

(403) I henhold til artikel 16, stk. 5, i værdipapirloven »*må kuponrenten for virksomhedsobligationer ikke overstige den kuponrente, der er fastsat af statsrådet*«. Derudover indeholder artikel 18 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer yderligere detaljer og fastsætter, at »*renten for alle virksomhedsobligationer må ikke være højere end 40 % af den til hver tid gældende rente, som bankerne har betalt enkeltpersoner for tidsbegrænset opsparingsindskud med samme løbetid*«.

(404) Desuden fastsættes det i artikel 18 i de generelt gældende administrative foranstaltninger for udstedelse af og handel med virksomhedsobligationer, at visse obligationer, der opfylder strenge kvalitetskriterier, såsom en AAA-kreditvurdering, kun kan udstedes offentligt til offentlige investorer eller udstedes offentligt til kvalificerede investorer efter udsteders eget skøn. Virksomhedsobligationer, der ikke opfylder disse standarder, kan kun udstedes offentligt til kvalificerede investorer. Det betyder derfor, at de fleste virksomhedsobligationer udstedes til kvalificerede investorer, som er godkendt af CSRC, og som er kinesiske institutionelle investorer.

3.6.2.2. Finansielle institutioner, der fungerer som offentlige organer

(405) Som forklaret i betragtning 369 og 370 fandt Kommissionen, at der er en række beviser for, at en stor del af investorerne i konvertible obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven er finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til ACF-producenter. Det samme ræsonnement og den samme konklusion gælder for virksomhedsobligationer, for hvilke udstedelsesbetingelserne er meget lignende, navnlig betingelsen om at overholde kravene i nationale love, forskrifter og politikker og statens industripolitik.

(406) Som beskrevet i betragtning 403 kræves det i henhold til artikel 16 i værdipapirloven og artikel 12 i forskrifterne om forvaltning af virksomhedsobligationer, at et offentligt udbud af virksomhedsobligationer skal være i overensstemmelse med statens industripolitik. Det indebærer, at virksomhedsobligationer kun kan udstedes til formål, der er i overensstemmelse med målene for GOC's planlægning vedrørende tilskyndede industrier som forklaret i betragtning 357 og 359. De institutionelle investorer er i henhold til betragtning 368 i vid udstrækning forretningsbanker og politisk styrede banker, og de skal følge de i afgørelse nr. 40 fastlagte politiske retningslinjer, der sammenholdt med det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering giver mulighed for særbehandling af visse projekter inden for visse tilskyndede industrier, herunder ACF-industrien. Denne fordelsbehandling af en af grupperne i stikprøven førte til beslutningen om at investere i virksomhedsobligationer udstedt med en rentesats, der ikke afspejler markedsbaserede kriterier.

(407) Som beskrevet i afsnit 3.4.1 er disse finansielle institutioner kendetegnet ved en stærk statslig tilstedeværelse, og GOC har mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på dem. Den generelle retlige ramme, som disse finansielle institutioner opererer under, omfatter også virksomhedsobligationer.

(408) I afsnit 3.4.1 konkluderede Kommissionen, at statsejede finansielle institutioner er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og at de under alle omstændigheder anses for at have fået overdraget eller være blevet pålagt af GOC at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). I afsnit 3.4.1.7 konkluderede Kommissionen, at private finansielle institutioner også af regeringen har fået overdraget og er blevet pålagt visse funktioner.

(409) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol gennem konkrete udstedelser af virksomhedsobligationer. Den undersøgte derfor den generelle retlige ramme, jf. betragtning 402-405, kombineret med de konkrete undersøgelsesresultater.

(410) Kommissionen fandt, at virksomhedsobligationerne blev udstedt med en rente, der lå under det niveau, der burde have været forventet i betragtning af virksomhedernes finansielle situation og kreditrisiko, herunder den risikofrie referencesats, der blev tilbudt af PBOC eller offentliggjort af NIFC, som omhandlet i betragtning 419.

(411) I praksis påvirkes rentesatserne på virksomhedsobligationer af virksomhedens kreditvurdering på samme måde som for lån. Kommissionen konkluderede imidlertid i betragtning 215, at det lokale kreditvurderingsmarked er fordrejet, og kreditvurderingerne er upålidelige.

(412) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at de kinesiske finansielle institutioner fulgte de politiske retningslinjer i afgørelse nr. 40 ved at yde præferentiel finansiering til virksomheder, der tilhører en tilskyndet industri, og således handlede enten som offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), eller som organer, der har fået overdraget eller er blevet pålagt funktioner af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(413) Ved at organisere udstedelsen af virksomhedsobligationer med en rente under markedsrenten svarende til udstederens faktiske risikoprofil og ved at acceptere at investere i sådanne virksomhedsobligationer gav de finansielle institutioner den stikprøveudtagne eksporterende producent en fordel.

3.6.2.3. Specificitet

(414) Som beskrevet i betragtning 380 var Kommissionen af den opfattelse, at præferentiel finansiering gennem obligationer er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da obligationerne ikke kan udstedes uden godkendelse af statslige myndigheder, og Kinas værdipapirlovgivning fastsætter, at udstedelsen af obligationer skal være i overensstemmelse med statens industripolitikker. Som allerede nævnt i betragtning 104 betragtes ACF-industrien som en tilskyndet industri i det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering.

3.6.2.4. Beregning af subsidiebeløbet

(415) Da obligationer kort sagt er en anden form for gældsinstrument, som i princippet svarer til lån, og da beregningsmetoden for lån allerede er baseret på en kurv af obligationer, besluttede Kommissionen at følge beregningsmetoden for lån som beskrevet i afsnit 3.4.2.3. Det betyder, at det relative spread mellem virksomhedsobligationer med AA-rating udstedt i USA og virksomhedsobligationer med BB-rating udstedt i USA med samme løbetid anvendes på de benchmarksatser for udlån, der er offentliggjort af PBOC, eller efter 20. august 2019 på basisrenten på udlån offentliggjort af NIFC for at fastsætte en markedsbaseret obligationsrente, som derefter sammenlignes med den af virksomheden faktisk betalte rentesats med henblik på at kunne beregne fordelen.

(416) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wanshun Group og Nanshan Group, at Kommissionen fejlagtigt antog, at alle obligationsindehavere er finansielle institutioner, der handler som offentlige organer. Da Bloomberg-rapporten, som Kommissionen selv henviser til, viser, at statsejede banker repræsenterer 57 % af investorerne, og de politisk styrede banker repræsenterer 3 % af indehaverne af konvertible virksomhedsobligationer i Kina, er kun 60 % (57 % + 3 %) af de institutionelle investorers obligationer udligningsberettigede.

(417) Kommissionen har påpeget, at der er en række beviser, ifølge hvilke en stor del af investorerne i obligationer udstedt af virksomhederne i stikprøven udgøres af finansielle institutioner, som har en retlig forpligtelse til at yde kreditstøtte til ACF-producenter. Desuden ønsker Kommissionen at understrege, at Bloomberg-rapporten også viser, at 27 % af obligationerne ejes af »fondsprodukter«, som hovedsagelig er fonde, der forvaltes af de samme finansielle institutioner. Hvis de 3 % »andre« finansielle institutioner også tages i betragtning, udgør den samlede andel af de finansielle institutioner, der investerer i obligationer, faktisk 90 %. I betragtning af den høje andel af institutionelle investorer, herunder finansielle institutioner, var Kommissionen af den opfattelse, at de har fastlagt kendetegnene ved de pågældende virksomhedsobligationer, navnlig den lave kuponrente, og at andre investorer, såsom private investorer, blot har rettet sig ind efter disse forhold. Endelig fandt Kommissionen, at det kinesiske finansielle tilsynssystem med hensyn til virksomhedsobligationer og konvertible obligationer kun er et element, som sammen med de normative rammer for finansiering fra finansielle institutioner, der er beskrevet i afsnit 3.4.1, og med de finansielle institutioners konkrete adfærd pegede i retning af indgrebet fra GOC. Disse påstande blev derfor afvist.

(418) Endelig hævdede Nanshan Group, at Kommissionen ikke fradrog de kuponbetalinger, som Nanshan Group Co., Ltd havde foretaget, i sin beregning. Kommissionen accepterede ikke denne påstand, da der hverken før eller under krydstjekket uden kontrolbesøg blev givet oplysninger om kuponbetalinger i de tabeller, som virksomheden havde fremlagt. Kommissionen minder også om, at disse oplysninger er en del af de manglende oplysninger, som artikel 28 blev anvendt på. Under alle omstændigheder er det på nuværende tidspunkt i undersøgelsen umuligt at verificere de supplerende oplysninger, der er fremlagt som bilag til bemærkningerne om fremlæggelsen af oplysninger.

3.6.3. *Konklusion vedrørende præferentiel finansiering: andre former for finansiering*

(419) Kommissionen fandt, at alle grupper af eksporterende producenter i stikprøven nød godt af præferentiel finansiering i form af kreditlinjer, bankveksler og konvertible obligationer og virksomhedsobligationer. Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, anså Kommissionen disse former for præferentiel finansiering for at være udligningsberettigede subsidier.

(420) Den subsidiesats, der blev fastsat for den præferentielle finansiering beskrevet ovenfor i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, var på:

Præferentiel finansiering: andre former for finansiering

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	7,78 %
Wanshun Group	3,20 %
Daching Group	2,82 %

3.6.4. *Forsikring på præferencevilkår: eksportkreditforsikring*

(421) Kommissionen fandt, at Sinosure ydede eksportkreditforsikringer til de stikprøveudtagne grupper af virksomheder. Sinosure anfører på sit websted, at det fremmer kinesisk eksport af varer, navnlig eksport af højteknologiske produkter. Ifølge en undersøgelse foretaget af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) modtog den kinesiske højteknologiske industri, som ACF-industrien er en del af, 21 % af den samlede eksportkreditforsikring fra Sinosure ([88]). Sinosure har desuden spillet en aktiv rolle med hensyn til at efterkomme Made in China 2025-initiativet, vejlede virksomhederne i at anvende nationale kreditressourcer, gennemføre videnskabelig og teknologisk innovation og teknologiske forbedringer og hjælpe »udadvendte« virksomheder med at blive mere konkurrencedygtige på det globale marked ([89]).

3.6.4.1. Retsgrundlag/retlige rammer

— Meddelelsen »Notice on Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance«, (Shang Ji Fa (2004), nr. 368), udstedt i fællesskab af MOFCOM og Sinosure

— 840-planen, der er omfattet af meddelelsen fra statsrådet af 27. maj 2009

— Meddelelsen »Notice on Cultivation and Development of the State Council on Accelerating Emerging Industries of Strategic Decision« (GuoFa (2010), nr. 32 af 18. oktober 2010), udstedt af statsrådet og gennemførelsesretningslinjerne hertil (GuoFa (2011), nr. 310 af 21. oktober 2011)

— Meddelelse om udstedelse af 2006-udgaven af Kinas eksportkatalog for højteknologiske produkter nr. 16 fra det nationale videnskabs- og teknologiministerium (2006).

3.6.4.2. Resultater af undersøgelsen

(422) De tre stikprøveudtagne grupper af virksomheder havde udestående eksportforsikringsaftaler med Sinosure i løbet af undersøgelsesperioden.

(423) Som nævnt i betragtning 122 undlod Sinosure imidlertid at forelægge den fornødne dokumentation for sin virksomhedsledelse, såsom vedtægterne.

(424) Derudover gav Sinosure heller ikke yderligere specifikke oplysninger om eksportkreditforsikring til ACF-industrien, præmiestørrelsen eller detaljerede tal vedrørende eksportkreditforsikringsvirksomhedens rentabilitet.

(425) Derfor var Kommissionen nødt til at supplere de indkomne oplysninger med de foreliggende faktiske oplysninger.

([88]) OECD Study on Chinese export credit policies and programmes, s. 7, punkt 32, kan ses på https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en, senest tilgået den 18. august 2021.

([89]) Jf. Sinosures websted, Company profile, Supporting »Made in China«, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml, senest tilgået den 17. august 2021.

(426) Det fremgår af oplysninger fra tidligere antisubsidieundersøgelser ([90]) og Sinusures websted ([91]), at Sinosure er en politisk orienteret forsikringsvirksomhed, der er etableret og støttet af staten med det formål at støtte Kinas udenlandske økonomiske og handelsmæssige udvikling og samarbejde. Virksomheden ejes 100 % af staten. Den har en bestyrelse og et tilsynsråd. GOC har beføjelse til at udnævne og afskedige virksomhedens øverste ledelse. På grundlag af disse oplysninger konkluderede Kommissionen, at der er formelle indicier med hensyn til statslig kontrol med Sinosure.

(427) Kommissionen indhentede yderligere oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af Sinosure i forbindelse med ACF-industrien.

(428) I henhold til meddelelsen om udstedelse af 2006-udgaven af Kinas eksportkatalog nr. 16 over højteknologiske varer kan »*varer omfattet af 2006-udgaven af eksportkataloget nyde godt af fordelspolitik, som staten indrømmer for eksport af højteknologiske produkter*«. I eksportkataloget over højteknologiske produkter nævnes aluminiumsfolie specifikt ([92]).

(429) Endvidere bør Sinosure i henhold til meddelelsen »Notice on Implementation of the Strategy of Promoting Trade through Science and Technology by Utilising Export Credit Insurance ([93])« øge sin støtte til nøgleindustrier og -produkter ved at øge sin generelle støtte til eksporten af varer i segmentet højteknologi og ny teknologi, herunder produktkategorien »nye materialer«. Den bør behandle industrier inden for højteknologi og ny teknologi, såsom ACF-industrien, der er opført i Kinas eksportkatalog for højteknologiske varer, som sit forretningsmæssigt prioriterede område og yde omfattende støtte til procedurer vedrørende tegning, begrænsede godkendelser, behandlingshastighed for anmodninger og prisfleksibilitet. Med hensyn til prisfleksibilitet bør den give varerne den maksimale præmienedsættelse inden for det variable interval, der oplyses af kreditforsikringsvirksomheden. ACF-industrien er som nævnt i betragtning 89 og 98 medtaget i den mere generelle kategori af »nye materialer«. Endvidere hedder det i Sinosures årsberetning for 2019, at Sinosure har »*støttet en stabil udvikling af nøgleindustrier*« og »*øget væksten i nye strategiske industrier*« ([94]).

(430) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af Sinosures ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Følgelig støttede GOC sig til sådanne normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af Sinosure.

(431) Kommissionen søgte også at få konkrete beviser for udøvelsen af reel kontrol på baggrund af konkrete forsikringsaftaler. Der blev dog ikke fremlagt specifikke eksempler vedrørende ACF-industrien eller virksomhederne i stikprøven.

(432) Da der ikke forelå konkrete beviser, undersøgte Kommissionen derfor Sinosures konkrete adfærd i forbindelse med forsikringer til virksomhederne i stikprøven. Denne adfærd stod i modsætning til Sinosures officielle holdning, da Sinosure ikke handlede ud fra markedsøkonomiske principper.

(433) Efter en sammenligning af de samlede anmodninger, der var blevet betalt, baseret på data i Sinosures årsrapport for 2019 ([95]) med de samlede forsikrede beløb, konkluderede Kommissionen, at Sinosure i gennemsnit skulle opkræve 0,33 % af det forsikrede beløb som en præmie til dækning af omkostningerne ved anmodningerne (uden at tage hensyn til generalomkostninger). I praksis var de præmier, der var betalt af virksomhederne i stikprøven, imidlertid lavere end det minimumsgebyr, der var nødvendigt for at dække driftsomkostningerne.

(434) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog GOC, at Sinosure ikke er et offentligt organ, og at det følger markedsprincipperne i sine forretningsaktiviteter. Ved vurderingen af muligheden for at yde eksportkreditforsikring tager Sinosure store hensyn til faktorer såsom nationale risici, brancherisici og importørens kreditrisici. GOC bemærkede også igen, at Kommissionen burde have anvendt et indenlandsk benchmark.

([90]) Jf. sagen om dæk, nævnt i fodnote 5, betragtning 429.
([91]) https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml, senest tilgået den 18. august 2021.
([92]) Kinas katalog over eksport af højteknologiske produkter, nr. 417.
([93]) http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html, senest tilgået den 12. august 2021.
([94]) Sinosures årsrapport for 2019, s. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf, senest tilgået den 18. august 2019.
([95]) Ibid, s. 38.

(435) Da GOC ikke fremlagde ny dokumentation vedrørende Sinosures funktion som offentligt organ, fastholdt Kommissionen sine konklusioner i denne henseende. Da Sinosure havde en dominerende stilling på markedet i undersøgelsesperioden, kunne Kommissionen desuden ikke finde en markedsbaseret indenlandsk forsikringspræmie, jf. afsnit 3.6.4.3 nedenfor. Denne påstand blev således også forkastet.

(436) Kommissionen konkluderede derfor, at den ovenfor beskrevne retlige ramme gennemføres af Sinosure i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner over for ACF-sektoren. Sinosure fungerede således som offentligt organ, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis. Desuden fik de eksporterende producenter i stikprøven en fordel, da forsikringen blev ydet til satser under det minimumsbeløb, der var nødvendigt for, at Sinosure kunne dække sine driftsomkostninger.

(437) Kommissionen fastslog også, at de subsidier, der blev ydet under eksportforsikringsordningen, er specifikke, fordi de ikke kunne opnås uden eksport, og de er således eksportbetingede jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

3.6.4.3. Beregning af subsidiebeløbet

(438) Da Sinosure havde en dominerende stilling på markedet i undersøgelsesperioden, kunne Kommissionen ikke finde en markedsbaseret indenlandsk forsikringspræmie. I overensstemmelse med tidligere antisubsidieundersøgelser anvendte Kommissionen det mest hensigtsmæssige eksterne benchmark, for hvilke der forelå let tilgængelige oplysninger, dvs. de præmiesatser, som den amerikanske Export-Import Bank har anvendt over for ikkefinansielle institutioner for eksport til OECD-lande.

(439) Kommissionen fandt, at fordelen for modtagerne er forskellen mellem det beløb, som de faktisk havde betalt som forsikringspræmie, og det beløb, de skulle have betalt ved at anvende det eksterne benchmark, der er nævnt i betragtning 438.

(440) Med hensyn til eksportkreditforsikring hævdede Wanshun Group, at Kommissionen burde have undersøgt, om de anvendte præmiesatser var tilstrækkelige til at dække forsikringssvirksomhedens driftsomkostninger og -tab. Parten fremlagde oplysninger om, at de årlige præmier, som Sinosure havde opkrævet i disse år, var tilstrækkelige til at dække virksomhedens driftsomkostninger og -tab på lang sigt.

(441) Wanshun gjorde desuden gældende, at Kommissionen ikke blot burde tage hensyn til det forsikrede beløb og de udbetalte krav med henblik på at beregne en passende fast præmie, men også burde have taget hensyn til inddrivelsen af fordringerne. Desuden anmodede parten Kommissionen om at fremlægge sin nøjagtige beregning. Parten understregede også, at ikke alle virksomheder betalte en fast forsikringspræmie.

(442) Parten hævdede endvidere, at hvis Kommissionen fastholder sin beslutning om at behandle Sinosures eksportkreditforsikring som et udligningsberettiget subsidie, bør den revidere den urimeligt høje præmiesats. Kommissionen fremlagde ingen analyser eller forklaringer vedrørende rimeligheden af det valgte benchmark. Kommissionen blev opfordret til i det mindste at forklare, på hvilket grundlag den anså de amerikanske EXIM-satser for at være mere hensigtsmæssige.

(443) Kommissionen er uenig i Wanshuns påstande vedrørende eksportkreditforsikringer. Sinosure samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen og fremlagde ingen specifikke oplysninger om eksportkreditforsikring til ACF-industrien, størrelsen af dens præmier eller detaljerede tal vedrørende dens eksportkreditforsikringsvirksomheds rentabilitet. Det var derfor ikke muligt at foretage en sammenligning mellem Sinosures præmiesatser og forsikringsvirksomhedens driftsomkostninger og -tab for en given industri, endsige for de enkelte eksporterende producenter. Derfor kunne krydssubsidiering mellem industrier og virksomheder ikke vurderes. På grund af Sinosures manglende samarbejdsvilje var det heller ikke muligt at foretage en sammenligning mellem fordringer og inddrivelser af fordringer som foreslået af Wanshun. Endelig fremlagde Wanshun ingen dokumentation eller underbyggede argumenter til støtte for sin påstand om, at det eksterne benchmark, dvs. de præmiesatser, som den amerikanske Export-Import Bank pålagde ikke-finansielle institutioner for eksport til OECD-lande som forklaret i betragtning 438, ville være urimeligt eller åbenlyst fejlagtigt. Disse påstande blev derfor afvist.

(444) Den subsidiesats, der blev fastsat for den ovenfor beskrevne ordning i undersøgelsesperioden for de stikprøveudtagne grupper af virksomheder, er på:

Præferentiel finansiering: eksportkreditforsikring

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	0,11 %
Wanshun Group	0,27 %
Daching Group	0,13 %

3.7. **Tilskudsordninger**

(445) Kommissionen konstaterede, at grupperne af virksomheder i stikprøven nød godt af en række tilskudsprogrammer såsom tilskud i forbindelse med teknologi, innovation og udvikling, aktivrelaterede tilskud, rentegodtgørelser på lån og eksportstøtte. Tilskud til teknologi, innovation og udvikling udgjorde en betydelig del af de tilskud, der blev indberettet af grupperne af virksomheder i stikprøven. Kommissionen inddelte derfor tilskuddene i to kategorier: i) tilskud til teknologi, innovation og udvikling og ii) andre tilskud.

3.7.1. *Tilskud til teknologi, innovation og udvikling*

(446) Alle grupper i stikprøven modtog tilskud vedrørende forskning og udvikling (»FoU«) og industrialisering, teknologisk opgradering og innovation i undersøgelsesperioden.

3.7.1.1. Retsgrundlag/retlige rammer

— Den 13. femårsplan for teknologisk fornyelse (The 13th Five-year Plan on Technological Innovation)

— Vejledende udtalelser om fremme af virksomhedsteknologisk fornyelse (»Guiding Opinions on Promoting Enterprise Technology Renovation«), statsrådet, Guo Fa (2012), nr. 44

— Planen om revitalisering af industrien og teknologifornyelse (»Industry Revitalization, Technology Renovation Work Plan«), NDRC, MIIT, 2015

— Erhvervsstøttefonde og særlige fonde til FoU og industrialisering, Dong Ban Fa (2018) No 62

— Forvaltningsforanstaltninger under det nationale højteknologiske forsknings- og udviklingsprogram (863)

— Meddelelse om udstedelse af den første pakke af særlige støtteindikatorer vedrørende provinsindustrier og omstilling og opgradering af informationsindustrien, 2019

— Meddelelser om tildeling af særlige fonde til teknisk fornyelse, særlige fonde til fornyelse af industrien, særlige fonde til teknisk omstilling og særlige fonde til industriel udvikling.

3.7.1.2. Resultater af undersøgelsen

(447) Kommissionen fandt, at tilskuddene vedrørte både teknologisk opgradering, renovering eller omstilling af fremstillingsprocessen og forskning og udvikling af »avancerede« og nye teknologier.

(448) I henhold til de vejledende udtalelser om fremme af virksomhedsteknologisk fornyelse opfordres centrale og lokale myndigheder til at øge den finansielle støtte yderligere og øge investeringerne med fokus på industriel omstilling og opgradering inden for centrale områder og i forbindelse med kritiske spørgsmål om teknologisk fornyelse. Desuden bør myndighederne løbende innovere og forbedre metoderne til forvaltning af fonde, anvende flere forskellige former for fleksibel støtte og øge effektiviteten i anvendelsen af skatteressourcer.

(449) Ved planen om revitalisering af industrien og teknologifornyelse gennemføres ovennævnte vejledende udtalelser i praksis, ved at der etableres særlige fonde til fremme af teknologiske fremskridt og teknologiske omstillingsprojekter. Disse fondsmidler omfatter investeringsstøtte og lånerabatter. Anvendelsen af fondsmidlerne skal være i overensstemmelse med de nationale makroøkonomiske politikker, industripolitikker og regionale udviklingspolitikker.

(450) De tilskudsordninger, som de stikprøveudvalgte grupper af virksomheder nød godt af, ligner i vid udstrækning hinanden i udformning. Afhængigt af formålet fastsættes kriterier for, hvilke virksomheder der kan ansøge, og hvis kriterierne er opfyldt, ydes den finansielle støtte.

(451) For eksempel har nogle af de tilskud, der blev ydet til virksomhederne i stikprøven, retsgrundlag i det nationale program for højteknologisk forskning og udvikling, hvilket igen illustrerer, hvordan den statslige planlægning i Kina fungerer, jf. betragtning 88. I artikel 2 hedder det, at »*den nationale højteknologiske forsknings- og udviklingsplan (863) er et videnskabs- og teknologiprogram med klare nationale mål, som støttes af centrale finansielle tildelinger*«. I artikel 29 i samme dokument fastlægges proceduren for godkendelse af projekter, der er støtteberettigede. Den afspejler den mekanisme, der er beskrevet ovenfor: Efter at have modtaget en ansøgning og godkendt og evalueret den fremlægger en ekspertgruppe projektforslagene og projektfinansieringsoverslagene, og til sidst godkender og underskriver et fælles kontor tilskuddet.

3.7.1.3. Specificitet

(452) De tilskud, der er knyttet til teknologi, innovation og udvikling, herunder tilskud til FoU-projekter som beskrevet ovenfor, udgør subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, dvs. overførsel af midler fra GOC til producenterne af den pågældende vare i form af tilskud. Som nævnt i betragtning 445 bogføres disse midler som statsstøtte i regnskaberne for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

(453) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da kun virksomheder inden for nøgleområder eller nøgleteknologier som anført i de retningslinjer, administrative foranstaltninger og kataloger, der offentliggøres regelmæssigt, er berettiget til at modtage disse, og ACF-industrien er blandt de berettigede sektorer. Under alle omstændigheder er de tilskud, som virksomhederne indberetter, og som Kommissionen krydskontrollerer, virksomhedsspecifikke.

(454) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke har påvist, at de pågældende FoU-tilskud er specifikke som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), eftersom tildeling af FoU-tilskud er udbredt i hele verden og ikke begrænset til bestemte virksomheder.

(455) Kommissionen har allerede påvist tilskuddenes specificitet, da kun virksomheder, der opererer inden for centrale områder eller teknologier som anført i retningslinjerne, de administrative foranstaltninger og katalogerne, er støtteberettigede. Desuden fremlagde de samarbejdsvillige eksporterende producenter dokumenter i forbindelse med tilskuddene, som f.eks. juridiske dokumenter og meddelelser om tilskud, hvoraf det fremgik, at tilskuddene blev ydet til virksomheder, der tilhører bestemte industrier eller sektorer, og/eller som er involveret i specifikke industriprojekter, der tilskyndes af staten. Kommissionen gentog derfor sin konklusion om, at disse tilskud kun er tilgængelige for en klart specificeret undergruppe af visse virksomheder og/eller økonomiske sektorer. Desuden fandt Kommissionen, at betingelserne for støtteberettigelse til disse tilskud ikke var klare og objektive, og at de ikke automatisk fandt anvendelse; de opfyldte derfor ikke kravene om ikke-specificitet i grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

3.7.1.4. Beregning af subsidiebeløbet

(456) For at fastslå de fordele, der er opnået i undersøgelsesperioden, undersøgte Kommissionen tilskud modtaget i undersøgelsesperioden samt tilskud, der var modtaget før undersøgelsesperioden, men for hvilke afskrivningsperioden fortsatte i undersøgelsesperioden. For tilskud, der ikke afskrives, blev fordelen betragtet som det beløb, der blev modtaget i undersøgelsesperioden. For tilskud til projekter og aktiver blev fordelen betragtet som den del af det samlede tilskudsbeløb, der blev afskrevet i undersøgelsesperioden.

(457) Kommissionen overvejede, om der skulle anvendes en supplerende årlig markedsrente i overensstemmelse med punkt F.a) i Kommissionens retningslinjer for beregning af subsidiebeløb ([96]). Men en sådan tilgang ville have medført en lang række komplekse hypotetiske faktorer, for hvilke der ikke forelå nøjagtige oplysninger. Derfor fandt Kommissionen det mere hensigtsmæssigt at fordele beløb på undersøgelsesperioden i henhold til afskrivningssatserne for FoU-projekter og -aktiver i overensstemmelse med den beregningsmetode, der er blevet anvendt i tidligere sager ([97]).

3.7.2. *Andre tilskud*

(458) Kommissionen konstaterede, at de tre virksomhedsgrupper i stikprøven også modtog andre tilskud, herunder vedrørende aktiver, rentegodtgørelse på lån, eksportstøtte og andre engangstilskud eller tilbagevendende tilskud fra forskellige forvaltningsniveauer.

3.7.2.1. Retsgrundlag/retlige rammer

(459) Disse tilskud blev tildelt virksomhederne af myndigheder på nationalt niveau, provins-, by-, amts- og distriktsniveau, og alle forekom at være specifikke for de stikprøveudtagne virksomheder eller specifikke med hensyn til geografisk beliggenhed eller industritype. Oplysningerne om retsgrundlaget for tildelingen af disse tilskud blev ikke fremlagt af alle virksomhederne i stikprøven. Kommissionen modtog dog fra nogle virksomheder en kopi af et dokument udstedt af en offentlig myndighed, der tildelte tilskuddet, omtalt som »meddelelsen«.

3.7.2.2. Resultater af undersøgelsen

(460) Eksempler på sådanne andre tilskud er tilskud til aktiver, patentfonde, videnskabs- og teknologifonde samt priser, virksomhedsudviklingsfonde, eksportfremmefonde, tilskud til forbedring af kvalitet og effektivitet i industrien, kommunale handelsstøttefonde, udenlandske økonomiske og handelsudviklingsfonde og priser for produktionssikkerhed.

(461) I betragtning af det store antal tilskud, Kommissionen kunne udlede af regnskaberne for virksomhedsgrupperne i stikprøven, findes der kun et sammendrag af de vigtigste resultater i denne forordning. De tre stikprøveudvalgte virksomhedsgrupper leverede indledningsvis bevis for, at der fandtes en lang række tilskud, og at de var blevet tildelt af offentlige myndigheder på forskellige niveauer. Der blev forelagt detaljerede undersøgelsesresultater vedrørende disse tilskud for de enkelte virksomheder i deres specifikke fremlæggelsesdokumenter.

(462) Disse øvrige tilskud udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, i form af en overførsel af midler fra statslige myndigheder som tilskud til virksomhedsgrupperne, hvilket dermed medførte en fordel.

([96]) EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

([97]) Jf. f.eks. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 452/2011 (EUT L 128 af 14.5.2011, s. 18) (*Coated finpapir*), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 215/2013 (EUT L 73 af 11.3.2013, s. 16) (*Stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/366 (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 1) (*Solceller*), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22). (*Glasfiberfilamenter*), Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/918/EU (EUT L 360 af 16.12.2014, s. 65) (*Korte fibre af polyester*).

(463) Virksomhedsgrupperne i stikprøven fremlagde oplysninger om tilskuddenes størrelse og den myndighed, der tildelte og udbetalte de enkelte tilskud. De pågældende virksomheder bogførte også for det meste denne indkomst under posten »subsidieindkomst« i deres regnskaber og fik disse regnskaber uafhængigt revideret. Oplysningerne om tilskuddene opfattes af Kommissionen som positive beviser for subsidiering, hvorved der blev opnået en fordel.

(464) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke har fremlagt tilstrækkelig detaljerede oplysninger om, hvilke tilskud den henviser til, da den ikke har peget på specifikke tilskud eller retlige kilder. Som anført i betragtning 459 og 461 bestod de i dette afsnit omhandlede tilskud af en række mindre beløb tildelt af offentlige myndigheder på forskellige niveauer, og for hvilke der i mange tilfælde ikke fandtes dokumentation fra de stikprøveudtagne virksomheder bortset fra visse tilfælde på højt niveau. Som sådan er Kommissionen ikke i stand til at give GOC et præcist retsgrundlag. Som nævnt i betragtning 461 blev der imidlertid fremlagt detaljerede undersøgelsesresultater vedrørende disse tilskud for de enkelte virksomheder i deres specifikke fremlæggelsesdokumenter.

3.7.2.3. Specificitet

(465) Disse tilskud er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da de baseret på de dertil knyttede dokumenter fra de samarbejdsvillige eksporterende producenter ser ud til at være begrænset til udvalgte virksomheder, udvalgte industrier, herunder ACF-industrien, eller specifikke projekter i bestemte regioner. Desuden er nogle af tilskuddene betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 4, litra a).

(466) Disse tilskud opfylder desuden ikke kravene om ikkespecificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier for, om virksomhederne er støtteberettigede, ikke er gennemsigtige eller objektive og ikke finder automatisk anvendelse.

(467) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan Group for så vidt angår tilskud, at

a) Kommissionen fejlagtigt medtog ikke-afskrivningsberettigede subsidier, der var modtaget før undersøgelsesperioden, i subsidiemargenen ved beregningen af fordelen ved tilskud. Virksomheden krævede, at Kommissionen udelukkede ikke-afskrivningsberettigede tilskud, der var modtaget før undersøgelsesperioden, fra subsidiemargenen

b) Kommissionen har anvendt en ukorrekt afskrivningsperiode for så vidt angår tilskud, der blev modtaget af et af virksomhederne i Nanshan Group.

(468) Kommissionen anførte, at de ikke-afskrivningsberettigede subsidier som omhandlet i betragtning 467 vedrører anlægsaktiver. Kommissionen har derfor henført fordelen til den samme periode, hvor anlægsaktiverne afskrives. Påstanden blev derfor afvist.

(469) På baggrund af bemærkningerne fra Nanshan Group gennemgik Kommissionen de afskrivningsperioder, der blev anvendt i beregningerne. I de tilfælde, hvor en forkert periode var blevet anvendt, blev beregningen korrigeret.

(470) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wanshun Group, at Kommissionen havde begået en fejl ved beregningen af fordelen ved et tilskud til en af dens koncernvirksomheder. Koncernen hævdede nærmere bestemt, at et af de projekter, hvortil der blev ydet tilskud, først blev påbegyndt i tredje kvartal af 2019, og at det derfor var forkert at tilskrive en femtedel af værdien (svarende til afskrivningsperioden på 15 år) til undersøgelsesperioden.

(471) Kommissionen bemærker, at tilskud, der vedrører undersøgelsesperioden, i henhold til fast praksis tilskrives på grundlag af antallet af kalenderår som grundlag for beregningen. Denne påstand blev derfor afvist.

3.7.2.4. Beregning af subsidiebeløbet

(472) Kommissionen beregnede fordelen i overensstemmelse med den metode, der er beskrevet i betragtning 457.

(473) Den subsidiesats, der blev fastsat for alle tilskudsordninger i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Tilskud

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	1,22 %
Wanshun Group	0,42 %
Daching Group	0,25 %

3.8. **Indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger for fritagelse for og nedsættelse af skatter**

3.8.1. *Fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter*

3.8.1.1. EIT-privilegier for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi

3.8.1.2. Retsgrundlag/retlige rammer

(474) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 28 i den kinesiske EIT-lov ([98]) og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven ([99]) samt:

— Cirkulære fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om revision og udstedelse af administrative foranstaltninger til anerkendelse af højteknologiske virksomheder, G.K. F.H. (2016), nr. 32

— Cirkulære fra ministeriet for videnskab og teknologi, finansministeriet og den statslige skatteforvaltning om revision og udstedelse af »Guidelines for the Administration of Accreditation of High-tech Enterprises«, Guo Ke Fa Huo (2016), nr. 195

— Meddelelse (2017) nr. 24 fra den statslige skatteforvaltning om »Taxation on the Application of Preferential Income Tax Policies to High-tech Enterprises«

— Kataloget over højteknologiske områder, der støttes af staten, 2016 ([100])

— Meddelelse fra finansministeriet og statsadministrationen for skatter og afgifter (2019), nr. 68.

(475) Kapitel IV i EIT-loven indeholder bestemmelser om »Skattemæssig præferencebehandling«. I artikel 25 i EIT-loven, som er hovedet for kapitel IV, hedder det, at »*staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrebe eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten*«. EIT-lovens artikel 28 bestemmer, at »*indkomstskatten for virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der har behov for særlig støtte fra staten, nedsættes til 15 %*«.

(476) I artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne til EIT-loven præciseres det, at:

> *»de vigtige virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der skal støttes af staten, jf. artikel 28, stk. 2, i EIT-loven, henviser til virksomheder, der ejer vigtige intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylder følgende betingelser:*
>
> 1. *Overholdelse af anvendelsesområdet for vigtige statsstøttede høj- og nyteknologiske områder.*
> 2. *Andelen af udgifter til forskning og udvikling i forhold til salgsindtægter må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*
> 3. *Andelen af indtægter fra højteknologiske teknologier/varer/tjenesteydelser i virksomhedens samlede indtægter må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*

([98]) http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Law/2009-02/20/content_1471133.htm.
([99]) Gennemførelsesforordninger til Folkerepublikken Kinas virksomhedsskattelovgivning (Enterprise Income Tax Law, revideret i 2019) — bekendtgørelse fra Folkerepublikken Kinas statsråd nr. 714.
([100]) http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, senest tilgået den 17. august 2021.

4. *Andelen af teknikere i forhold til virksomhedens samlede ansatte må ikke være mindre end den foreskrevne andel.*

5. *Andre betingelser, der er fastsat i »Measures for the Administration of High-Tech Enterprise Identification.*

6. Foranstaltninger til forvaltning ved identifikation af højteknologivirksomheder og centrale statsstøttede områder inden for højteknologi og ny teknologi udarbejdes i fællesskab af afdelingen for teknologi, finans og beskatning under statsrådet og træder i kraft efter godkendelse af statsrådet.«

(477) Det fremgår klart af ovennævnte bestemmelser, at den reducerede virksomhedsskattesats er forbeholdt »*vigtige virksomheder inden for højteknologi og ny teknologi, der støttes af staten*«, og som ejer centrale intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylder visse betingelser, såsom »*overholdelse af anvendelsesområdet for vigtige statsstøttede høj- og nyteknologiske områder*«.

(478) I henhold til artikel 11 i de administrative foranstaltninger til anerkendelse af højteknologiske virksomheder skal en virksomhed for at blive anerkendt som højteknologisk samtidig opfylde visse betingelser, herunder: »*Den har opnået intellektuelle ejendomsrettigheder, som spiller en central rolle som teknisk støtte til de primære produkter (tjenesteydelser) gennem uafhængig forskning, overførsel, tilskud, fusioner og overtagelser osv.*«, og »*den teknologi, som spiller en central rolle som teknisk støtte til de primære produkter (tjenesteydelser), hører under de højteknologiske områder, der støttes af staten*«.

(479) De vigtigste højteknologiske områder, der støttes af staten, er opført i 2016-kataloget over højteknologiske områder, der støttes af staten. Kataloget nævner eksplicit aluminiumsfolie under »nye materialer«/»metalmaterialer« som højteknologisk produkt, der støttes af staten.

3.8.1.3. Resultater af undersøgelsen

(480) Kommissionen konstaterede, at virksomheder i de stikprøveudtagne eksporterende producentgrupper kvalificerede sig som højteknologiske virksomheder i undersøgelsesperioden og derfor nød godt af en reduceret EIT-sats på 15 %.

(481) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(482) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som er aktive inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som påvist i betragtning 477-479. Som anført i betragtning 479 er ACF-industrien en sådan højteknologisk prioritet.

3.8.1.4. Beregning af subsidiebeløbet

(483) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales i henhold til den reducerede skattesats.

(484) Den subsidiesats, der blev fastsat for denne særlige ordning, var på 0,55 % for Nanshan Group, 0,43 % for Wanshun Group og 0,47 % for Daching Group.

3.8.2. *EIT-fradrag for FoU-udgifter*

(485) Skattefradraget for forskning og udvikling giver virksomheder en fordelagtig skattemæssig behandling af deres FoU-aktiviteter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, når visse tærskelværdier for FoU-udgifter er nået.

(486) Mere specifikt er FoU-udgifter, der påløber under udviklingen af nye teknologier, nye varer og nye håndværk, som ikke er immaterielle aktiver, og som opføres i den løbende resultatopgørelse, genstand for et yderligere fradrag på 75 % efter at være blevet fradraget i sin helhed i lyset af den faktiske situation. I tilfælde, hvor ovennævnte FoU-udgifter er immaterielle aktiver, er de genstand for afskrivning baseret på 175 % af omkostningerne ved immaterielle aktiver. Siden januar 2021 er det ekstra skattefradrag for FoU-udgifter blevet forhøjet til 100 % ([101]).

3.8.2.1. Retsgrundlag/retlige rammer

(487) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 30, stk. 1, i den kinesiske EIT-lov og artikel 95 i gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven og følgende meddelelser:

— Meddelelse fra finansministeriet, den statslige skatteforvaltning og ministeriet for videnskab og teknologi »Notice on Improving the Policy of Pre-tax Deduction of R&D Expenses« (Cai Shui (2015), nr. 119)

— Cirkulære om forøgelse af skattefradraget for forsknings- og udviklingsomkostninger (Cai Shui (2018), nr. 99)

— Meddelelse (2015), nr. 97 fra den statslige skatteforvaltning om »Relevant Issues Concerning Policies of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses of Enterprises«

— Meddelelse (2017) nr. 40 fra den statslige skatteforvaltning om »Issues Concerning the Eligible Scope of Calculation of Additional Pre-tax Deduction of Research and Development Expenses«

— Kataloget over højteknologiske områder, der støttes af staten, 2016.

(488) I tidligere undersøgelser ([102]) har Kommissionen fastslået, at »*nye teknologier, nye varer og nye håndværk*«, som kan opnå skattefradrag, indgår i de højteknologiske områder, der støttes af staten. Som nævnt i betragtning 480 er de vigtigste højteknologiområder, der støttes af staten, opført i 2016-kataloget over højteknologiske områder, der støttes af staten.

(489) Som anført i betragtning 479 indeholder kapitel IV i EIT-loven bestemmelser om »skattemæssig præferencebehandling«, navnlig artikel 25. Ifølge artikel 30, stk. 1, i EIT-loven, der også er en del af kapitel IV, kan »*udgifter til forskning og udvikling, der opstår som følge af virksomheders udvikling af nye teknologier, nye varer og nye håndværk*«, også fradrages ved beregningen af skattepligtig indkomst. I artikel 95 i gennemførelsesbestemmelserne til EIT-loven præciseres betydningen af »FoU-udgifter, der opstår ved udvikling af nye teknologier, nye varer og nye håndværk«, som er fastsat i artikel 30, stk. 1, i EIT-loven.

(490) Det gælder i henhold til cirkulæret om øget fradrag for forsknings- og udviklingsomkostninger »Raising the Proportion of Pre-tax Super Deduction of Research and Development Expenses« (Cai Shui (2018), nr. 99), at »*for så vidt angår udgifter til forskning og udvikling (FoU), som en virksomhed faktisk har afholdt i forbindelse med sine FoU-aktiviteter, er yderligere 75 % af de faktiske udgifter fradragsberettiget før skat, ud over andre faktiske fradrag, i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020, forudsat at de pågældende udgifter ikke konverteres til immaterielle aktiver og anføres under virksomhedens gevinster og tab. Hvis de pågældende omkostninger er blevet konverteret til immaterielle aktiver, kan sådanne omkostninger dog afskrives med en sats på 175 % af det immaterielle aktivs omkostninger før skat i ovennævnte periode*.«

3.8.2.2. Resultater af undersøgelsen

(491) Kommissionen fandt, at virksomhederne i grupperne i stikprøven havde »*yderligere fradrag for forsknings- og udviklingsomkostninger i forbindelse med forskning og udvikling af nye teknologier, nye varer og nye teknikker*«.

([101]) Meddelelse (2021), nr. 13 fra finansministeriet og statsskatteforvaltningen om yderligere forbedringer af politikken for vægtede skattefradrag for forsknings- og udviklingsudgifter.

([102]) Jf. sagerne om varmvalsede flade produkter, dæk og GFF nævnt i fodnote 5, henholdsvis betragtning 330, 521 og 560.

(492) Kommissionen var af den opfattelse, at dette skattefradrag er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(493) Disse subsidier er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, som har FoU-udgifter inden for visse højteknologiområder, der er prioriteret og udpeget af staten, som f.eks. ACF-sektoren.

3.8.2.3. Beregning af subsidiebeløbet

(494) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede skat, der skal betales i henhold til den normale skattesats, og den samlede skat, der skal betales efter det yderligere fradrag på 75 % af de faktiske FoU-udgifter.

(495) Det subsidiebeløb, der blev konstateret for denne specifikke ordning, var på 1,24 % for Nanshan Group og på 0,37 % for Daching Group.

3.8.3. *Skattefritagelse for dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina*

(496) I henhold til EIT-loven indrømmes der indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten, og som navnlig er fritaget for indkomstbeskatning af egenkapitalinvesteringer, som f.eks. dividende og bonus, mellem berettigede virksomheder med hjemsted i Kina.

3.8.3.1. Retsgrundlag/retlige rammer

(497) Retsgrundlaget for denne ordning er artikel 26, stk. 2, i den kinesiske EIT-lov samt gennemførelsesbestemmelserne for EIT-loven.

(498) I artikel 25 i EIT-loven, som er indledning til kapitel IV »præferencebeskatningspolitikker«, hedder det, at »*staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten*«. Endvidere præciseres det i artikel 26, stk. 2, at skattefritagelsen finder anvendelse på indtægter fra egenkapitalinvesteringer mellem »berettigede virksomheder med hjemsted i Kina«, hvilket synes at begrænse dens anvendelsesområde til kun at omfatte bestemte virksomheder med hjemsted i Kina.

3.8.3.2. Resultater af undersøgelsen

(499) Kommissionen konstaterede, at én virksomhed i en af de stikprøveudtagne grupper fik skattefritagelse for indtægter fra dividende mellem kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina.

(500) Kommissionen var af den opfattelse, at denne ordning udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC, hvorved den berørte virksomhed opnår en fordel. Fordelen for modtageren svarer til skattebesparelsen.

(501) Subsidiebeløbet er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne fritagelse til kun at omfatte kvalificerede virksomheder med hjemsted i Kina, der er aktive inden for industrigrene og projekter, hvor udviklingen specifikt støttes og fremmes af staten, såsom ACF-industrien.

(502) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan Group, at skattefritagelsen for dividende mellem virksomheder med hjemsted i Kina ikke er et udligningsberettiget subsidie, da den ikke er specifik, gælder for alle virksomheder og udelukkende har til formål at undgå dobbeltbeskatning.

(503) Kommissionen er enig i, at afskaffelse af dobbeltbeskatning er en legitim skattepraksis, men påpeger, at IT-lovens artikel 26, stk. 2, er en del af kapitel IV om skattepræferencer, hvori der fastsættes en række skattebegunstigelser, som udgør undtagelser fra de generelle beskatningsregler. Som forklaret i betragtning 491 hedder det i artikel 25 i EIT-loven, som er indledning til kapitel IV »præferencebeskatningspolitikker«, desuden, at »staten indrømmer indkomstskattefordele for virksomheder, der er aktive inden for industrigrene eller i projekter, hvis udvikling udtrykkeligt støttes og tilskyndes af staten«. Endvidere præciseres det i artikel 26, stk. 2, at skattefritagelsen finder

anvendelse på indtægter fra egenkapitalinvesteringer mellem »berettigede virksomheder med hjemsted i Kina«, hvilket synes at begrænse dens anvendelsesområde til kun at omfatte bestemte virksomheder med hjemsted i Kina. Kommissionen fandt derfor, at en sådan præferentiel skattepolitik er begrænset til visse erhvervsgrene, som specifikt støttes og fremmes af staten, såsom ACF-industrien, og derfor er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Kommissionen bekræftede derfor sin konklusion om, at denne ordning er et udligningsberettiget subsidie. Denne påstand afvises derfor.

3.8.3.3. 3. Beregning af subsidiebeløbet

(504) Kommissionen har beregnet subsidiebeløbet ved at anvende den normale skattesats på dividendeindtægten, der er blevet fratrukket den skattepligtige indkomst.

(505) Størrelsen af det subsidiebeløb, der blev konstateret for denne særlige ordning, var på 0,15 % for Nanshan Group.

3.8.4. *Skattefritagelse for brugsrettigheder til jord*

(506) En organisation eller person, der anvender jord i større byer, mindre byer og byer i amter og distrikter samt industri- og minedistrikter, betaler normalt skat på brugsrettigheden til jord i byområder. Skatten på brugsrettigheder til jord opkræves af de lokale skattemyndigheder der, hvor jorden anvendes. Dog er visse kategorier af jord fritaget for skat på brugsrettigheder til jord, som f.eks. jord, der er inddæmmet fra havet, jord til offentlige institutioner, civile organisationer og militære enheders jord til eget brug, jord til brug for institutioner finansieret af offentlige bevillinger fra finansministeriet, jord anvendt af religiøse templer, offentlige parker og offentlige historiske og naturskønne områder, veje, gader og offentlige pladser, græsplæner og anden offentlig jord.

3.8.4.1. Retsgrundlag/retlige rammer

(507) Retsgrundlaget for denne ordning er:

— Midlertidige forskrifter »Provisional Regulations of the People's Republic of China on Real Estate Tax« (Guo Fa (1986), nr. 90, som ændret i 2011)

— Midlertidige forskrifter »Interim Regulations of the People's Republic of China on Urban Land Use Tax« (revideret i 2019), bekendtgørelse nr. 709 fra Folkerepublikken Kinas statsråd

— Flere udtalelser om omfattende støtte til bæredygtig og sund udvikling af den private økonomi »Vigorously Supporting the Sustainable and Healthy Development of the Private Economy« (EFa (2018), nr. 33).

3.8.4.2. Resultater af undersøgelsen

(508) En virksomhed i en af grupperne i stikprøven drog fordel af en nedsættelse af skatten på jord på 50 % baseret på en særlig politik, der gælder for højteknologiske virksomheder i Shandong-provinsen i henhold til »*Notice of the People's Government of Shandong Province on Issuing Several Policies to support the high-quality development of the real Economy*«.

(509) Den pågældende virksomhed hørte ikke under de fritagne kategorier i henhold til artikel 6 i »Interim Regulations of the People's Republic of China on Urban Land Use Tax« (revideret i 2019).

3.8.4.3. Specificitet

(510) Kommissionen er af den opfattelse, at denne skattefritagelse vedrørende brugsrettigheder til jord udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), eller artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af en direkte overførsel af midler (refusion af den betalte skat) eller indtægter, der ikke opkræves af GOC (den ikke betalte skat), hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Subsidiebeløbet er specifikt, da det kun omfatter højteknologiske virksomheder i Shandong.

(511) Fordelen for modtagerne svarer til det refunderede skattebeløb/skattebesparelsen.

(512) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wanshun Group, at

a) Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. ikke var omfattet af nogen skattefritagelse for så vidt angår virksomhedens jord. Jordklassen skiftede fra en klasse til en anden, således at den gældende skattesats også blev ændret. Virksomhedens påståede delvise betaling af skat på brugsrettigheder til jord afspejler således blot ændringen af jordklassen

b) Den skat, som Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd betalte i UP, var højere end den normale skat på brugsrettigheder til jord, som Kommissionen havde beregnet. Virksomheden opnåede derfor ingen fordel i denne henseende

c) Kommissionen begik en skrivefejl ved beregningen af den jordskat, som Shantou Whanshun betalte.

(513) Kommissionen er uenig i den første påstand. Wanshun fremlagde ingen dokumentation eller yderligere begrundelse for sin påstand om, at jordkategorien var blevet ændret fra en klasse til en anden. Denne påstand blev derfor afvist.

(514) Kommissionen accepterede den anden og tredje påstand og foretog en korrektion af beregningen af fordelen.

3.8.4.4. Beregning af subsidiebeløbet

(515) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev fastsat til det reducerede beløb i undersøgelsesperioden. Det subsidiebeløb, der blev fastsat for den specifikke ordning, var på 0,06 % for Nanshan Group og 0,01 % for Wanshun Group.

3.8.5. *Indirekte skatte- og afgiftsfritagelsesordninger*

3.8.5.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold for brug af importeret udstyr og teknologi

(516) Denne ordning medfører fritagelse for moms og importtold ved import af driftskapital, der anvendes i produktionen. For at få adgang til fritagelsen må udstyret ikke være opført på en liste over ikkeberettiget udstyr, og den ansøgende virksomhed skal indhente et certifikat om statstilskyndede projekter udstedt af de kinesiske myndigheder i overensstemmelse med den relevante lovgivning om investering, skat og told.

3.8.5.2. Retsgrundlag/retlige rammer

(517) Retsgrundlaget for denne ordning er:

— Cirkulære fra statsrådet om tilpasning af afgiftspolitikker for importeret udstyr, Guo Fa (1997), nr. 37

— Meddelelse fra finansministeriet, toldforvaltningen og den statslige skatteforvaltning om tilpasning af visse præferentielle politikker for importafgift,

— Meddelelse fra finansministeriet, toldforvaltningen og den statslige skatteforvaltning om (2008), nr. 43

— Meddelelse fra NDRC om de relevante spørgsmål vedrørende the Handling of Confirmation letter on Domestic or Foreign-funded Projects encouraged to develop by the State (2006), nr. 316

— Fortegnelse over ikketoldfritagne importerede varer til enten udenlandsk finansierede virksomheder eller indenlandske virksomheder, 2008.

3.8.5.3. Resultater af undersøgelsen

(518) Udstyr, der indføres for at udvikle indenlandske eller udenlandske investeringsprojekter i overensstemmelse med politikken om at tilskynde til udenlandske eller indenlandske investeringsprojekter, kan være fritaget for betaling af moms og/eller importafgifter, medmindre udstyrskategorien er opført i kataloget over ikkeafgiftsfritagne artikler.

(519) GOC hævdede, at med virkning fra den 1. januar 2009 var kun importtold fritaget, og der opkrævedes moms på import af udstyr til egen brug.

(520) Der blev dog konstateret fritagelser for både moms og importtold i undersøgelsesperioden for virksomhederne i stikprøven. Disse omfattede fritagelser for udstyr, som var importeret i de foregående år, men for hvilket fordelen blev afskrevet over det pågældende udstyrs levetid og således delvis blev fordelt i undersøgelsesperioden. Selv om Kommissionen ikke fandt bevis for, at denne fritagelse var gældende i undersøgelsesperioden, fastslog den på grundlag af de foreliggende beviser vedrørende virksomhederne i stikprøven, at virksomhederne i stikprøven alligevel opnåede fordele under denne ordning i perioden.

(521) Denne ordning sikrer dermed et tilskud i form af indtægter, som GOC giver afkald på, i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da FIE'er og andre subsidieberettigede nationale virksomheder var fritaget for moms og/eller andre skyldige afgifter. Den medfører også en fordel for de modtagende virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

(522) Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a). Den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, begrænser adgangen til virksomheder, der investerer i bestemte aktivitetskategorier, som er nærmere bestemt i lovgivningen og tilhører den tilskyndede kategori eller den begrænsede kategori B i Catalogue for the guidance of industries for foreign investment and technology transfer, eller som er på linje med Catalogue of key industries, products and technologies the development of which is encouraged by the State. Desuden er der ingen objektive kriterier til at begrænse støtteberettigelsen til denne ordning og ingen afgørende beviser, der giver anledning til at konkludere, at støtteberettigelsen er automatisk i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b).

(523) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wanshun Group, at Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd ikke var omfattet af momsfritagelsesordningen, eftersom den ophørte den 31. december 2008, mens Maximums maskiner blev købt i 2020. Desuden skyldes forskellen mellem den moms, som virksomheden faktisk har betalt, og det momsbeløb, som Kommissionen har beregnet, at de købspriser, som Kommissionen har anvendt, omfatter andre udgifter.

(524) Kommissionen godtog Wanshuns påstande og tilpassede beregningerne i overensstemmelse hermed.

(525) Nanshan Group hævdede desuden, at Kommissionen begik tre fejl ved fastsættelsen af fordelen ved fritagelsen for importafgifter på maskiner. Nanshan Group uddyber disse nedenfor.

(526) Kommissionen har i undersøgelsesperioden fejlagtigt medregnet en fordel vedrørende visse former for udstyr, der er indkøbt længe før undersøgelsesperioden, og som således er fuldt afskrevet.

(527) For en af virksomhederne i Nanshan Group anvendte Kommissionen oversigten over anlægsaktiver for hele virksomheden, som omfatter en lang række maskiner og apparater, der anvendes af andre forretningsenheder end dem, der er knyttet til ACF. Kommissionen bør derfor udelukke fritagelse for importafgifter i forbindelse med udstyr, der ikke anvendes til den vare, der indgår i undersøgelsen.

(528) Desuden har Kommissionen foretaget en forkert klassificering af udstyret som henholdsvis importeret udstyr og udstyr indkøbt på hjemmemarkedet.

(529) Kommissionen accepterede påstanden vedrørende udstyr, der var fuldt afskrevet før undersøgelsesperioden, og korrigerede beregningen i overensstemmelse hermed. Kommissionen bemærker imidlertid, at Nanshan Group ikke havde udfyldt den relevante del af antisubsidiespørgeskemaet vedrørende dens maskiner, og at Nanshan Group derfor ikke kunne påvise, hvilken forretningsenhed bestemte maskiner blev benyttet af, og heller ikke kunne fremlægge tilstrækkelig dokumentation for opdelingen mellem importerede og indenlandsk indkøbte maskiner. Disse påstande blev derfor afvist.

3.8.5.4. Beregning af subsidiebeløbet

(530) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne har opnået, betragtes som den fritagne moms og told for importeret udstyr. For at sikre, at det udligningsberettigede beløb kun dækkede undersøgelsesperioden, blev fordelen afskrevet over udstyrets levetid efter virksomhedens normale regnskabsprocedurer.

(531) Den subsidiesats, der blev fastsat for denne særlige ordning, var på 0,47 % for Nanshan Group, 0,12 % for Wanshun Group og 0,21 % for Daching Group.

3.8.6. *I alt for alle ordninger for fritagelse for og nedsættelse af skatter*

(532) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at alle ovennævnte skatteordninger omfatter objektive kriterier, der regulerer berettigelsen til at få adgang til fordelen. Når disse kriterier er opfyldt, tildeles fordelen automatisk. Som forklaret særskilt for hvert program i de foregående afsnit gælder disse ordninger dog kun for virksomheder, der opererer inden for visse højteknologiske prioriterede områder eller tilskyndede industrier. Denne påstand blev derfor afvist.

(533) Nanshan Group hævdede også, at Kommissionen begik en skrivefejl og fejlagtigt medtog en skattefritagelse for et af koncernvirksomhederne. Denne påstand blev godtaget, og beregningerne blev ændret i overensstemmelse hermed.

(534) Den samlede subsidiesats, der blev fastsat for alle skatteordninger i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, var på:

Fritagelse for og nedsættelse af skatter

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	2,51 %
Wanshun Group	0,70 %
Daching Group	1,06 %

3.9. **Statslig levering af varer eller tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag**

3.9.1. *Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag*

(535) Al jord i Kina ejes enten af staten eller af et kollektiv bestående enten af landsbyer eller byområder, inden ejendomsretten til jorden eller brugsrettigheden til jorden (equitable title) kan patenteres eller overdrages til virksomheder eller individuelle ejere. Alle jordarealer i byområder er statsejede, og alle jordarealer i landdistrikter er ejet af de deri liggende landsbyer eller byområder.

(536) I henhold til Kinas forfatning og jordlovgivningen kan virksomheder og enkeltpersoner imidlertid købe »brugsrettigheder til jord«. For jord til industriel anvendelse er lejemålet normalt på 50 år med mulighed for forlængelse i yderligere 50 år.

(537) Ifølge GOC fastsættes det i artikel 137 i den kinesiske lov om ejendomsret »Property Law of the People's Republic of China« »*at jord, der anvendes til formål af industriel, forretningsmæssig, underholdningsmæssig eller handelsmæssig art osv. eller jord, hvor der er mindst to tiltænkte brugere, skal overdrages ved auktion, indkaldelse af bud eller andre former for offentlige udbudsmetoder.*« Endvidere henviser GOC til artikel 3 i de midlertidige forskrifter fra Folkerepublikken Kina »Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in Urban Areas.« I henhold til denne artikel kan »*enhver virksomhed, ethvert foretagende, andre organisationer og enkeltpersoner i eller uden for Folkerepublikken Kina, medmindre andet er fastsat ved lov, få brugsrettighed til jord og deltage i udvikling, udnyttelse og forvaltning af jord i overensstemmelse med bestemmelserne i disse forskrifter.*«

(538) Ifølge GOC er der et frit marked for jord i Kina, og den pris, der betales af en industrivirksomhed for lejemål af jord, afspejler markedsprisen.

3.9.1.1. Retsgrundlag/retlige rammer

(539) Bestemmelsen om brugsrettigheder til jord i Kina hører under Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law«). Desuden er følgende dokumenter ligeledes en del af retsgrundlaget

1) Folkerepublikken Kinas lov om ejendomsret (»Property Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 62 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

2) Folkerepublikken Kinas lov om jordforvaltning (»Land Administration Law of the People's Republic of China«) (bekendtgørelse nr. 28 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

3) Folkerepublikken Kinas lov om forvaltning af fast ejendom i byområder (»Urban Real Estate Administration«) (bekendtgørelse nr. 18 fra Folkerepublikken Kinas præsident)

4) Midlertidige forskrifter »Interim Regulations of the People's Republic of China Concerning the Assignment and Transfer of the Right to the Use of the State-owned Land in the Urban Areas« (dekret nr. 55 fra Folkerepublikken Kinas statsråd)

5) Bekendtgørelse »Regulation on the Implementation of the Land Administration Law of the People's Republic of China« (bekendtgørelse (2014), nr. 653 fra Folkerepublikken Kinas statsråd)

6) Bestemmelse om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering (»Assignment of State-owned Construction Land Use Right through Bid Invitation, Auction and Quotation«) (meddelelse nr. 39 fra CSRC)

7) Meddelelse fra statsrådet »Notice on the Relevant Issues Concerning the Strengthening of Land Control« (Guo Fa (2006) nr. 31).

3.9.1.2. Resultater af undersøgelsen

(540) I henhold til artikel 10 i bestemmelsen om tildeling af brugsrettighed til statsejede byggegrunde gennem indkaldelse af bud, auktion og notering fastsætter lokale myndigheder priserne på jord i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, der opdateres hvert tredje år, og til regeringens industripolitik.

(541) I tidligere undersøgelser har Kommissionen konstateret, at priserne for brugsrettigheder til jord i Kina ikke var repræsentative for en markedspris, der bestemmes af udbud og efterspørgsel på det frie marked, eftersom det blev konstateret, at auktionssystemet var uklart, uigennemsigtigt og ikke fungerer i praksis, og det blev konstateret, at priserne fastsættes vilkårligt af myndighederne. Som nævnt i foregående betragtning fastsætter myndighederne priserne i henhold til ordningen for vurdering af jord i byområder, i henhold til hvilken det kræves, at de blandt andre kriterier også skal tage hensyn til industripolitikken ved prissætning af jord til industriel anvendelse.

(542) Den nuværende undersøgelse viste ingen væsentlige ændringer i denne henseende. Kommissionen konstaterede f. eks., at de fleste af virksomhederne i stikprøven opnåede deres brugsrettigheder til jord gennem tildeling fra lokale myndigheder og ikke gennem en udbudsprocedure.

(543) For så vidt angår de arealer, der blev stillet til rådighed ved udbudsrunder, konstaterede Kommissionen, at der i hvert enkelt tilfælde kun var én tilbudsgiver for jorden, og den betalte pris svarede til udbudsprocedurens startpris. Da der ikke forelå yderligere detaljerede oplysninger om den egentlige auktionsproces, var det usikkert, om den oprindelige pris blev fastsat på en uafhængig måde og svarede til markedsværdien af brugsretten til jorden.

(544) Endvidere konstaterede Kommissionen også, at nogle virksomheder modtog godtgørelser fra lokale myndigheder som kompensation for de priser, de betalte for brugsrettigheder til jord. Desuden skulle en del af de tildelte brugsrettigheder til jord først betales flere år efter, at jorden var blevet taget i brug. Hvad angår brugsrettigheder til jord, der ejes af virksomheder i Nanshan Group, kunne der som nævnt i betragtning 135-137 ikke fremlægges bevis for en indkøbsproces for de fleste af koncernens jordlodder.

(545) Ovennævnte beviser er i modstrid med GOC's påstande om, at de priser, der blev betalt for brugsrettigheder til jord i Kina, er repræsentative for en pris bestemt ved frit udbud og fri efterspørgsel. Resultaterne af denne undersøgelse viser derimod, at erhvervelse af brugsrettigheder til jord i Kina var uigennemsigtig, og at priserne var fastsat vilkårligt af myndighederne.

(546) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at virksomhederne i stikprøven ikke har opnået nogen fordel gennem indrømmelse af brugsrettigheder til jord, fordi der er et frit marked for jord i Kina. I denne forbindelse henviste GOC til artikel 347 i Kinas civillov, hvori det hedder, at »hvis jord anvendes til industrielle, kommercielle, turistmæssige eller underholdende formål, til beboelsesformål eller til andre profitsøgende formål, eller hvis to eller flere personer ønsker at gøre brug af det samme jordstykke, tildeles retten til at anvende jord til byggeri ved licitation, auktion eller andre åbne bud. Prisen på jorden fastsættes i kraft af konkurrencen på markedet«.

(547) Kommissionen fandt imidlertid, at selv om der findes lovbestemmelser, der har til formål at tildele brugsrettigheder til jord på en gennemsigtig måde og til markedspriser, f.eks. ved at indføre udbudsprocedurer, overholdes disse bestemmelser ofte ikke, idet visse købere får deres jord gratis eller billigere end markedsprisen. Myndighederne forfølger desuden ofte specifikke politiske mål, herunder gennemførelsen af de økonomiske planer, når de tildeler jordarealer. Som nævnt i betragtning 543 var de fremlagte oplysninger i de sjældne tilfælde, hvor jorden blev tildelt gennem en auktionsprocedure, under alle omstændigheder utilstrækkelige til at konkludere, at priserne blev fastsat uafhængigt og svarede til jordens markedsværdi.

(548) Derfor udgør GOC's indrømmelse af brugsrettigheder til jord subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som medfører en fordel for modtagervirksomhederne. Som forklaret i betragtning 541-545 findes der ikke noget fungerende marked for jord i Kina, og anvendelsen af et eksternt benchmark (jf. betragtning 551-554) viser, at det beløb, de eksporterende producenter i stikprøven har betalt for brugsrettighederne til jord, ligger et godt stykke under den normale markedspris.

3.9.1.3. Specificitet

(549) I forbindelse med præferentiel adgang til jord til industriel anvendelse for virksomheder, der tilhører visse industrier, bemærkede Kommissionen, at prisen, der fastsættes af de lokale myndigheder, skal tage hensyn til regeringens industripolitik, jf. betragtning 541. Inden for denne industripolitik er ACF-industrien opført som en tilskyndet industri ([103]). Desuden kræver afgørelse nr. 40, at de offentlige myndigheder sikrer, at tilskyndede industrier får jordarealer. Af artikel 18 i afgørelse nr. 40 fremgår det klart, at industrier, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsrettigheder til jord. Heraf fremgår, at subsidierne er specifikke i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra c), da bestemmelsen om præference ved tildeling af jord er begrænset til virksomheder, der tilhører visse industrier, i dette tilfælde ACF-industrien, og regeringens praksis på dette område er uklar og uigennemsigtig.

(550) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger var GOC uenig med Kommissionen i, at foranstaltningerne er specifikke. Regeringen fremlagde dog ingen yderligere dokumentation. Kommissionen fastholdt derfor sine konklusioner.

3.9.1.4. Beregning af subsidiebeløbet

(551) Som i de tidligere undersøgelser ([104]) og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, litra d), nr. ii), blev jordpriser fra Det Særskilte Toldområde Taiwan, Penghu, Kinmen og Matsu (»Kinesisk Taipei«) anvendt som et eksternt benchmark ([105]). Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for forskellen mellem det beløb, som hver af de eksporterende producenter i stikprøven faktisk havde betalt (dvs. den faktiske pris, der betales i henhold til kontrakten, og den pris, der er anført i kontrakten fratrukket eventuelle godtgørelser/tilskud fra de lokale myndigheder) for brugsrettigheder til jord, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af benchmarket i Kinesisk Taipei.

([103]) Se afsnit 3.1.
([104]) Se sagerne vedrørende GFF, stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og solpaneler.
([105]) Som stadfæstet af Retten i sag T-444/11, Gold East Paper og Gold Huacheng Paper mod Rådet, Rettens dom af 11. september 2014, ECLI:EU:T:2014:773.

(552) For de jordlodder tilhørende Nanshan Group, for hvilke der ikke kunne fremlægges dokumentation, blev den faktisk betalte pris anset for at være 0.

(553) Kommissionen betragter Kinesisk Taipei som et egnet eksternt benchmark af følgende årsager:

— det sammenlignelige niveau for økonomisk udvikling, BNP og den økonomiske struktur i Kinesisk Taipei og de fleste provinser og byer i Kina, hvor de stikprøveudtagne eksporterende producenter er beliggende

— den fysiske nærhed mellem Kina og Kinesisk Taipei

— den høje grad af industriel infrastruktur både i Kinesisk Taipei og i mange provinser i Kina

— de stærke økonomiske bånd og den omfattende grænseoverskridende handel mellem Kinesisk Taipei og Kina

— den store befolkningstæthed i mange af provinserne i Kina og Kinesisk Taipei

— ligheden mellem den type jord og de transaktioner, som anvendes til at beregne det relevante benchmark i Kinesisk Taipei og Kina,

— de fælles demografiske, sproglige og kulturelle karakteristika ved Kinesisk Taipei og Kina.

(554) Efter den metode, der blev anvendt i tidligere undersøgelser ([106]), brugte Kommissionen den gennemsnitlige pris pr. kvadratmeter jord i Kinesisk Taipei korrigeret for inflation og udvikling i BNP fra og med datoerne i de respektive kontrakter om brugsrettigheder til jord. Oplysningerne om priserne på jord til industriel anvendelse fra 2015 blev indhentet på webstedet for Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs i Taiwan ([107]). For tidligere år blev priserne rettet til på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger i løbende priser i USD for Taiwan som offentliggjort af IMF for 2015.

(555) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen burde have anvendt et nationalt benchmark for jord. GOC fremlagde imidlertid ikke statistikker eller data, der kunne anvendes til dette formål.

(556) Regeringen hævdede også, at priserne i Kinesisk Taipei slet ikke er sammenlignelige med priserne på det kinesiske fastland af befolkningsmæssige og geografiske årsager, men også fordi jord forpagtes og ikke ejes i Kina, mens markedet for jord i Kinesisk Taipei er underlagt købsrettigheder. Regeringen påpegede derfor, at der skal foretages en justering for at afspejle disse faktorer.

(557) Desuden hævdede både Wanshun Group og Nanshan Group, at det benchmark, som Kommissionen anvendte med hensyn til brugsrettigheder til jord, var urimelig højt og ikke afspejlede de fremherskende markedsvilkår i Kina. Dette skyldtes, at Taiwan i de senere år havde oplevet en ekstraordinær situation med mangel på jord og hamstring af jord til industriel anvendelse, som man ikke så i Kina. Et så højt benchmark har derfor på kunstig og urimelig vis øget fordelen med hensyn til brugsretten til jord og det samlede subsidiebeløb, der er fastsat for koncernerne. De tilføjede, at Taiwan ikke havde meget jord til rådighed til industriel anvendelse og befandt sig på et andet økonomisk niveau end Kina. I stedet burde jordpriserne i Thailand anvendes som et passende benchmark med hensyn til brugsrettigheder til jord.

(558) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at valget af Kinesisk Taipei som benchmark var baseret på en undersøgelse af en række faktorer, der er anført i betragtning 553. Selv om der er visse forskelle med hensyn til markedsvilkår mellem brugsrettigheder til jord på det kinesiske fastland og salg af jord i Kinesisk Taipei, er disse ikke af en sådan art, at de ugyldiggør valget af Kinesisk Taipei som et rimeligt benchmark. Hvis man ser nærmere på befolkningstætheden der, hvor de eksporterende producenter har hjemme, ser det endvidere ud til, at de

([106]) Se sagerne vedrørende GFF, stålprodukter, der er overtrukket med organisk materiale, og solpaneler.
([107]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/, senest tilgået den 18. august 2021.

gennemsnitlige tal for befolkningstæthed svarer til tallene for Kinesisk Taipei. F.eks. var befolkningstætheden for Jiangyin 1 600 personer pr. km² i 2020 ([108]), mens den var 3 036 personer pr. km² for Xiamen ([109]). Kommissionen kan heller ikke se nogen indvirkning fra jordkrisen på udviklingen i benchmarkpriserne. Selv om priserne steg kraftigt i årene 2015-2016, har de været forholdsvis stabile i de seneste år. Under alle omstændigheder erhvervede virksomhederne i stikprøven de fleste jordlodder længe forinden, og de kunne derfor ikke blive påvirket af de seneste begivenheder. Kommissionen fandt derfor ikke, at det var berettiget med en justering.

(559) Det subsidiebeløb, der blev fastsat for brugsrettigheder til jord i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, er på:

Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	4,47 %
Wanshun Group	1,78 %
Daching Group	1,28 %

3.9.2. *Levering af elektricitet til lavere priser*

3.9.2.1. Retsgrundlag/retlige rammer

— Cirkulære fra den nationale udviklings- og reformkommission og den nationale energiforvaltning om »Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism«, Fa Gua Yun Xing (2018) nr. 1027, udstedt den 16. juli 2018

— En række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet (»Further Deepening the Reform of the Power System«) (Zhong Fa (2015), nr. 9)

— Meddelelse om fuld liberalisering af planen for elproduktion og -forbrug for kommercielt operationelle brugere (den nationale udviklings- og reformkommission (2019), nr. 1105)

— Regler for handel med elektricitet for mellem- og langfristede transaktioner i Jiangsuprovinsen

— Meddelelse fra priskontoret i Jiangsuprovinsen om en rimelig justering af elprisstrukturen, Su Jia Gong (2017), nr. 124

— Cirkulære fra den nationale udviklings- og reformkommission om »Reducing Electricity Cost of Enterprises to Supporting Restoration of Work and Production Development and Reform Price« (2020), nr. 258.

3.9.2.2. Resultater af undersøgelsen

(560) To af de stikprøveudvalgte grupper af virksomheder købte deres elektricitet. Desuden producerede Nanshan Group elektricitet i koncernens eget interne kulfyrede kraftværk.

(561) Kommissionen fastslog, at de undersøgte virksomheder i disse to grupper i stikprøven opnåede fordele ved nedsættelser eller refusioner/justeringer af en del af deres elomkostninger, fordi disse virksomheder deltog i pilotprogrammet for markedsorienterede elektricitetstransaktioner.

([108]) Jiangyin — Wikipedia.
([109]) Xiamen — Wikipedia.

(562) Kommissionen konstaterede endvidere, at visse undersøgte virksomheder har lov til at købe elektricitet direkte fra kraftværker ved at indgå aftaler om direkte køb i stedet for at købe elektricitet via forsyningsnettet. Ved den type kontrakter købes en given mængde elektricitet til en given pris, som er lavere end de officielle priser, der er fastsat på provinsniveau for store industrielle brugere.

(563) I øjeblikket er det ikke alle store industrielle kunder, der har mulighed for at indgå sådanne direkte aftaler. På nationalt plan præciseres det f.eks. i udtalelserne fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet, at »virksomheder, der ikke følger den nationale industripolitik, og hvis varer og processer fjernes, bør ikke deltage i direkte transaktioner« ([110]). I de samme udtalelser hedder det også, at »*når adgangsstandarderne er fastlagt, bør vi også opgradere katalogerne over lokale elværker og elforhandlere, der opfylder de standarder, der årligt offentliggøres af regeringerne, og gennemføre dynamisk regulering af brugerkataloget. Elværkerne, elforhandlerne og brugerne i kataloget kan frivilligt lade sig registrere hos handelsinstitutterne for at blive markedsaktører*«. For at kunne deltage i ordningen for direkte handel bør en virksomhed derfor opfylde visse standarder og indgå i »b*rugerkataloget*«.

(564) I praksis udføres den direkte handel med elektricitet af provinserne. Virksomhederne skal anmode provinsmyndighederne om tilladelse til at deltage i pilotordningen vedrørende direkte handel med elektricitet, og de skal opfylde visse kriterier. For visse virksomheder er der ikke nogen egentlig markedsbaseret forhandling eller udbudsprocedure, da de mængder, der købes under direkte aftaler, ikke er baseret på det faktiske udbud og den faktiske efterspørgsel. Det står nemlig fast, at elværker og elbrugere ikke frit kan sælge eller købe al deres elektricitet direkte. De er begrænset af kvantitative kontingenter, som de lokale myndigheder tildeler dem. Hertil kommer, at selv om priserne i princippet skal forhandles direkte mellem elværker og elbrugere eller gennem formidlende tjenestevirksomheder, udstedes fakturaerne til virksomhederne reelt af det statslige netselskab. Endelig skal alle underskrevne aftaler om direkte køb forelægges for de lokale myndigheder til registrering.

(565) GOC udstedte i 2018 cirkulæret fra den nationale udviklings- og reformkommission og den nationale energiforvaltning om »Actively Promoting the Market-oriented Power Transactions and Further Improving the Trading Mechanism«. Selv om cirkulæret har til formål at øge antallet af direkte transaktioner på elmarkedet, nævnes visse industrier specifikt, herunder højteknologiske industrier såsom ACF-industrien, som støttede industrier, der drager fordel af liberaliseringen af elmarkedet. Navnlig fastlægges det i afsnit III, »Udvidelse for at give adgang for brugere, der opfylder kravene«, stk. 2, at »*støtte til nye vækstindustrier med høj merværdi, såsom højteknologi, internet- og big dataindustrier og industrier til fremstilling af avanceret teknologi, såvel som virksomheder med særlige fordele og egenskaber og højteknologisk indhold, med henblik på at deltage i transaktioner uden restriktioner, hvad angår spændingsniveau og strømforbrug*«.

(566) I henhold til meddelelsen om fuld liberalisering af planen for elproduktion og -forbrug for kommercielt operationelle brugere, som har til formål at liberalisere elmarkedet yderligere, fastsættes det endvidere, at »*blandt de kommercielle elbrugere må de, der ikke overholder de nationale industripolitikker, midlertidigt ikke deltage i markedsorienterede transaktioner, og de elbrugere, hvis produkter og processer tilhører de kategorier i det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering, der er udelukket eller underlagt restriktioner, skal nøje gennemføre den nuværende politik for differentierede elpriser.*«

(567) Lovgivningen foreskriver derfor en selektiv anvendelse af direkte transaktioner på elmarkedet for visse industrier, som f.eks. industrier, der overholder de nationale industripolitikker med særligt fokus på den højteknologiske industri. Som følge heraf betaler disse industrier lavere priser for elektricitet.

([110]) En række udtalelser fra centralkomitéen for det kinesiske kommunistparti og statsrådet om en yderligere uddybning af reformen af elektricitetssystemet »Further Deepening the Reform of the Power System« (Zhong Fa (2015), nr. 9), afsnit III, stk. 4.

(568) Kommissionen var derfor af den opfattelse, at den reducerede elpris og tilbagebetalingerne/justeringerne som følge af den direkte elhandel, hvori virksomhederne i stikprøven har deltaget, udgør subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, da der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af GOC (dvs. elnetoperatøren), hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til elomkostningsbesparelsen, enten gennem reducerede elpriser eller gennem tilbagebetaling/justering, da elektriciteten blev leveret til en pris, der lå under den normale netpris, der betales af andre store industrielle brugere, som ikke kunne drage fordel af den direkte forsyning, eller som ikke var en del af pilotprojektet for direkte forsyning.

(569) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at den blotte tilstedeværelse af statsejede virksomheder i elproduktionen ikke er tilstrækkeligt bevis for subsidiering, og at de europæiske ACF-producenter også modtog subsidier fra de respektive EU-medlemsstater. GOC understregede også, at Kina i de seneste år proaktivt har fremmet en reform af elmarkedet. Blandt de vigtigste aspekter af denne reform kan nævnes fremskyndet etablering af konkurrencebaserede og effektive strukturer og systemer for elektricitetsmarkedet samt markedsorienterede prisfastsættelsesmekanismer, herunder aftaler om direkte køb. For de kraftværker, der sælger elektriciteten direkte til industrielle og andre brugere, fastsætter leverandører og brugere elprisen gennem forhandlinger og udbud på markedet.

(570) GOC henviste til flere juridiske dokumenter, der lå til grund for dens argumentation. De fleste af disse dokumenter vedrørte imidlertid fastsættelsen af netprisen i Kina, hvilket ikke er omtvistet i den foreliggende sag. Ligeledes falder eventuelle subsidier, som europæiske virksomheder modtager, også uden for denne undersøgelses anvendelsesområde. Det eneste dokument, hvori direkte elkøbstransaktioner omtales mere specifikt, indeholdt kun en generel erklæring om »rimelig prisdannelse«. Som fremhævet i betragtning 561 til 567 svarer denne generelle erklæring ikke til, hvad Kommissionen konstaterede i praksis. Disse påstande blev derfor afvist.

3.9.2.3. Specificitet

(571) Dette subsidiebeløb er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen i sig selv begrænser anvendelsen af denne ordning til kun at omfatte virksomheder, der overholder visse industripolitiske målsætninger, som bestemmes af staten, og hvis varer eller processer er støtteberettigede.

(572) Kommissionen konkluderede derfor, at subsidieordningen fandt anvendelse i undersøgelsesperioden, og at den er specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3.

3.9.2.4. Beregning af subsidiebeløbet

(573) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Denne fordel blev beregnet som forskellen mellem den samlede elpris, der skulle betales i henhold til den normale elpris, og den samlede elpris, som de stikprøveudtagne grupper af virksomheder betalte under den reducerede sats og/eller ved at fratrække forskellige former for tilbagebetaling/justeringer.

(574) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daching Group, at justering af effektfaktoren som en evalueringsmekanisme, der tilskynder brugerne til at udnytte deres el mere effektivt, ikke burde have været betragtet som subsidier. Kommissionen bekræftede, at den blev fratrukket den beregnede fordel ifølge den endelige fremlæggelse af oplysninger for koncernen.

(575) Den subsidiesats, der blev fastsat for denne ordning i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter i stikprøven, er på:

Levering af elektricitet til lavere priser

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Wanshun Group	0,18 %
Daching Group	0,20 %

3.9.3. *Forsyning af inputmaterialer mod utilstrækkeligt vederlag*

(576) Som nævnt i afsnit 3.2 meddelte Kommissionen GOC, at den i betragtning af manglen på spørgeskemabesvarelser fra leverandører af inputmaterialer, der indgår i undersøgelsen, herunder især primær aluminium og dampkul, kunne være nødt til basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angik oplysningerne om leverandørerne af førnævnte inputmaterialer. Kommissionen undersøgte, om virksomhederne i stikprøven modtog inputmaterialer til fremstilling af ACF til subsidierede priser fra GOC.

3.9.3.1. Levering af primær aluminium mod utilstrækkeligt vederlag

(577) I klagen fremlagde klagerne dokumentation for, at de kinesiske ACF-producenter opererer i en tilskyndet erhvervsgren, og at det er rimeligt at konkludere, at subsidierne til producenter af primær aluminium, der anvendes i produktionen af ACF, i sidste ende er til fordel for producenter af ACF. Denne fordel opnås direkte af ACF-producenterne, i det omfang de er vertikalt integrerede, og indirekte, i det omfang disse subsidier resulterer i lavere priser på inputmaterialer på det kinesiske hjemmemarked, end det ellers ville være tilfældet.

(578) Da de undersøgte grupper af virksomheder var vertikalt integrerede, er de pågældende leverandører af råmaterialer blevet inddraget i Kommissionens undersøgelse, og subsidierne til disse forretningsmæssigt forbundne leverandører er indarbejdet i beregningerne for hver enkelt subsidieordning. Kommissionen konstaterede også, at eftersom de tre grupper af eksporterende producenter i stikprøven var vertikalt integrerede, blev der kun indkøbt meget små mængder primæraluminium (aluminiumsblokke og plader) fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører. Desuden konstaterede Kommissionen i den særskilte antidumpingundersøgelse ([111]), at virksomhederne i stikprøven havde købt primæraluminium til priser, der var i overensstemmelse med internationale referenceværdier.

(579) Da der ikke var bevis for væsentlige fordele for de eksporterende producenter i stikprøven, besluttede Kommissionen derfor ikke at fortsætte undersøgelsen af denne påståede subsidieordning.

3.9.3.2. Levering af dampkul mod utilstrækkeligt vederlag

(580) Klagen indeholdt påstande om levering af dampkul mod utilstrækkeligt vederlag. Næsten alle smelterier i Kina, herunder ACF-producenter, anvender kul til at generere mindst en del af den elektricitet, de har brug for i deres kraftværker. Klagens bevismaterialer viste, at kinesiske statsejede virksomheder havde leveret dampkul til ACF-producenterne mod utilstrækkeligt vederlag og til priser, der har til formål at sikre aluminiumproducenter i aftagerleddet, herunder ACF, komparative fordele.

(581) Som forklaret i afsnit 3.2.3 anmodede Kommissionen GOC om at fremsende det specifikke spørgeskema til leverandører af dampkul til kendte leverandører i Kina. Det gjorde GOC ikke. Desuden anmodede Kommissionen også GOC om at fremlægge oplysninger om priser og prisfastsættelsesmekanismer samt navnet på og ejerforholdene for de kinesiske leverandører af dampkul. GOC fremlagde imidlertid ingen af de ønskede oplysninger. På dette grundlag var Kommissionen ikke i stand til at kontrollere, hvordan priserne blev fastsat, hvilke kinesiske producenter der var statsejede, og hvilken andel af den kinesiske produktion de tegnede sig for.

([111]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/983 af 17. juni 2021 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af omformningsfolie med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 216/142 af 18.6.2021), betragtning 382.

(582) Kun én af virksomhedsgrupperne i stikprøven købte dampkul fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører. Kommissionen fandt imidlertid, at dampkul som følge af de globale prisfald på kulmarkedet på grund af covid-pandemien i UP var blevet indkøbt af virksomhederne i stikprøven til priser svarende til de internationale referencepriser. Da der ikke var bevis for væsentlige fordele for de eksporterende producenter i stikprøven, besluttede Kommissionen derfor ikke at fortsætte undersøgelsen af denne påståede subsidieordning.

3.10. **Konklusion vedrørende subsidiering**

(583) Kommissionen har ud fra de oplysninger, der er til rådighed, beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for virksomhederne i stikprøven ved at undersøge de enkelte subsidier eller hver enkelt subsidieordning og har lagt disse tal sammen for at beregne et samlet subsidiebeløb for hver eksporterende producent i undersøgelsesperioden. Med henblik på at beregne den samlede subsidiering beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet som en procentsats af virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne de subsidier, der blev ydet til eksport af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. Derefter blev subsidiebeløbet pr. ton af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i undersøgelsesperioden, beregnet, og margener blev beregnet som en procentdel af cif-værdien (omkostninger, forsikring og fragt) af samme eksport pr. ton.

(584) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Daching Group, at den samlede omsætning hos den eksporterende producent Xiamen Xiashun og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Daching Enterprises Ltd burde anvendes som nævner ved beregningen af subsidiebeløbet. Kommissionen bemærkede, at Daching Enterprises Ltd handlede som en forretningsmæssigt forbundet eksportør for koncernen, og at hele Daching Enterprises Ltd's eksportomsætning hidrørte fra Xiamen Xiashun. Kommissionen fandt derfor, at alle registrerede subsidier i Daching Enterprises Ltd vedrørte de varer, som den eksporterende producent eksporterede. Subsidiebeløbet blev derfor beregnet som en procentdel af Xiamen Xiashuns eksportomsætning. Partens påstand blev derfor afvist.

(585) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Wanshun Group, at den samlede omsætning hos den eksporterende producent Jiangsu Zhongji, som Kommissionen anvendte, var fejlagtig, da den ikke omfattede avancen hos Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd, der videresolgte produktet fra Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd til oversøiske markeder. Udligningstold opkræves faktisk på grundlag af cif-eksportværdien (som omfatter avancen hos Zhongji HK).

(586) Kommissionen var ikke enig i denne påstand. For så vidt angår eksportrelaterede subsidier anvendte Kommissionen faktisk den forretningsmæssigt forbundne forhandlers eksportomsætning. For ikke-eksportrelaterede subsidier anvender Kommissionen imidlertid den eksporterende producents samlede omsætning i overensstemmelse med Kommissionens faste praksis. Kommissionen forsøger at fastslå fordelen for den eksporterende producent. Den eksporterende producents omsætning er således det relevante referencepunkt for fastsættelsen af fordelen ved subsidieringen for den eksporterende producent. Denne påstand blev derfor afvist.

(587) Wanshun Group hævdede endvidere, at Kommissionen automatisk og uden yderligere analyse havde tilføjet subsidiebeløbet for hver virksomhed i koncernen, nemlig

a) de lån og kreditfaciliteter, der blev ydet til Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd, da begge parter i disse transaktioner er etableret uden for Kina, og den involverede finansielle institution er en singaporeansk bank og ikke en kinesisk bank, og

b) de subsidier, der blev ydet til Shantou Wanshun, mens denne virksomhed ikke havde aktiviteter med forbindelse til den undersøgte vare. I overensstemmelse med WTO-appelorganets rapport ([112]) kræves, det at der foretages en analyse af videregivelsen i tilfælde, hvor subsidiebeløbet ydes til en virksomhed, som ikke er en producent af råmaterialer i tidligere led og ikke leverer noget med forbindelse til den pågældende vare. En sådan analyse af videregivelsen indgik ikke i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Der er tale om forskellige påståede subsidier, som på grund af deres art ikke kan videregives. Disse vedrører især de jordområder, som Shantou

([112]) Appelorganets rapport, USA — Softwood Lumber IV, afsnit 142-143.

Wanshun anvendte til produktion af andre varer, og de tilskud, som Shantou Wanshun modtog for andre varer. Med hensyn til det første punkt bemærkede Kommissionen, at det faktiske centrum for aktiviteter og kontrol i virksomheden Jiangsu Zhongji Hong Kong faktisk var beliggende på det kinesiske fastland uanset Hongkongs status i denne undersøgelse. Således vedrørte 99 % af forhandlerens aktiviteter videresalg af varer produceret af den eksporterende producent i Kina. Desuden rapporterede virksomheden ikke om personale i Hongkong i sine regnskaber eller i besvarelsen af Kommissionens spørgeskema, og de subsidier, der var modtaget til gavn for den pågældende vare, blev ydet af kinesiske enheder. F.eks. blev eksportkreditforsikringen for de varer, som Jiangsu Zhongji Hong Kong eksporterede, tegnet hos Sinosure af modervirksomheden i Kina. Som stadfæstet af appelorganet i United States — Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea kan subsidier til modtagere fra andre lande end den medlemsstat, der yder subsidierne, være relevante for at kunne beregne værdibeløbet for subsidiering ([113]).

(588) Den pågældende finansiering blev virkelig ydet via en singaporeansk bank (OCBC), der er beliggende i Singapore. I lånekontrakterne var det imidlertid også fastsat, at lånet var sikret ved en remburs udstedt af den statsejede Bank of Ningbo (beliggende på det kinesiske fastland), og at »*banken skal modtage det relevante SBLC (standby letter of credit), før den udbetaler et relevant forskud, som De har foreslået at hæve*«. Derudover var det i kontrakten specifikt fastsat, at der skulle udveksles oplysninger med Bank of Ningbo om låntageren, låntagerens konti hos OCBC, dennes kreditværdighed og finansielle stilling samt om de faciliteter, der blev ydet til denne enhed. Lånet blev således godkendt på grund af en kinesisk bank, der er underlagt de samme normative rammer som enhver anden bank i Folkerepublikken Kina. Påstanden blev derfor afvist.

(589) Med hensyn til det andet punkt fandt Kommissionen, at Shantou Wanshun havde optaget finansiering på vegne af sine dattervirksomheder. I forbindelse med gennemgangen af lån og obligationer bemærkede Kommissionen f.eks., at formålet med finansieringen også omfattede dattervirksomhedernes finansielle behov. Desuden fungerede Shantou Wanshun som garant for forskellige lån optaget af de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen og ydede endda selv koncerninterne lån. Disse transaktioner og forskellige andre interne virksomhedsstrømme viser, at der er en klar forbindelse mellem de subsidier, som Shantou Wanshun modtager, og produktionen og eksporten af den pågældende vare. Det faktum, at nogle af de subsidier, som Shantou Wanshun modtog, vedrørte jord eller tilskud, er i denne forbindelse irrelevant. Hovedpunktet er, at fordelene ved disse subsidier let kan overføres til de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen, da penge er fungible. I betragtning af denne nærhed mellem disse koncernenheder bekræfter den relevante WTO-retspraksis under disse omstændigheder, at videregivelse mellem forretningsmæssigt forbundne enheder kan formodes at finde sted, hvilket tydeligvis er tilfældet her. Partens påstand blev derfor afvist.

(590) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nanshan-gruppen, at Kommissionen:

a) begik en fejl ved at fastsætte fordelingsnøglen for Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd (herefter »virksomhed A«) ved at udelukke omsætningen for virksomhedens øvrige afdelinger

b) fejlagtigt har udført sin pass-through-analyse for Nanshan Group Co. Ltd ved at dividere Nanshan Group Co. Ltd's subsidiebeløb med virksomhedens konsoliderede omsætning og derefter allokere denne subsidiemargen til den eksporterende producent. Nanshan Group Co. Ltd producerer ikke den pågældende vare, og Kommissionen har ikke bevist, at den har videregivet noget subsidiebeløb til den eksporterende producent, da der ikke var nogen finansielle eller andre typer transaktioner i UP mellem modervirksomheden og dets dattervirksomhed. Kommissionen bør som minimum, som det var tilfældet i tidligere sager, fordele subsidiebeløbet på grundlag af den relevante virksomhedsandel af aktiebeholdningen, dvs. baseret på den procentdel af egenkapitalen, som den ejer i virksomhed A, og derefter tildele denne del til den eksporterende producent.

(591) Med hensyn til det første punkt bemærkede Kommissionen, at virksomheden i løbet af undersøgelsen fremlagde virksomhed A's omsætning og salgsstrømmene til forretningsmæssigt forbundne virksomheder pr. afdeling i stedet for for hele virksomheden. Kommissionen var af den opfattelse, at afdeling A1 til A4 repræsenterede alle virksomhed A's relevante data. Det ser dog nu ud til, at virksomheden ikke indgav alle relevante data i løbet af undersøgelsen. Kommissionen kan således ikke tage hensyn til omsætningen i de manglende afdelinger, der fremstiller andre varer, eftersom virksomheden ikke fremlagde de tilsvarende oplysninger om salg til

([113]) Appelorganets rapport, USA — Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea (WT/DS464/AB/R), 7. september 2016, afsnit 5.298.

forretningsmæssigt forbundne parter, der stammede fra disse manglende afdelinger, endsige heller ikke verificere den, selv om dette var et afgørende element i fastsættelsen af fordelingsnøglen. I mangel af alle relevante oplysninger fra virksomheden måtte Kommissionen derfor fastholde beregningen, som den er.

(592) Med hensyn til det andet punkt var Kommissionen uenig i påstanden om, at der ikke var nogen finansielle eller andre former for transaktioner mellem modervirksomheden og dens dattervirksomheder. I løbet af undersøgelsen konstaterede Kommissionen, at Nanshan Group Co. Ltd. oprindeligt havde erhvervet næsten alle de rettigheder til jord, som de forretningsmæssigt forbundne virksomheder benyttede, og derefter havde distribueret disse jordlodder mellem sine dattervirksomheder via virksomhedsoverdragelser. Desuden havde Nanshan Group Co. Ltd. også optaget finansiering på vegne af sine dattervirksomheder. I forbindelse med gennemgangen af lån og obligationer bemærkede Kommissionen f.eks., at formålet med finansieringen også omfattede dattervirksomhedernes finansielle behov. Desuden fungerede Nanshan Group Co. Ltd. som garant for forskellige lån, som de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen havde optaget. Endelig fandt en stor del af finansieringen af koncernen sted gennem den interne bank, Nanshan Finance. Denne enhed finansieres hovedsagelig via indskud fra virksomhederne i koncernen, hvoraf Nanshan Group Co. Ltd. udgør en betydelig del. Gennem dette interne instrument kan ekstern finansiering således overføres til dattervirksomhederne. Da Nanshan Group Co. Ltd.'s subsidier var til fordel for alle de forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen, fandt Kommissionen, at det var den mest hensigtsmæssige metode at beregne subsidierne som en andel af den konsoliderede omsætning. I modsætning til, hvad virksomheden hævder, er denne metode også identisk med den metode, der blev anvendt i GFF-sagen, hvor subsidier modtaget af den endelige modervirksomhed i CNBM-gruppen, som var på samme niveau i koncernens organisationsstruktur som Nanshan Group Co. Ltd., også blev delt med den konsoliderede omsætning og derefter tildelt den eksporterende producent. Disse påstande blev derfor afvist.

(593) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, beregnedes det samlede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende virksomheder i stikprøven med undtagelse af ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der er fastsat for varer, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1. Kommissionen så imidlertid ikke bort fra konklusioner, der delvist var baseret på de foreliggende faktiske oplysninger med henblik på fastsættelsen af disse beløb. Kommissionen mener ret beset, at de foreliggende faktiske oplysninger, som var blevet anvendt i disse sager, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen på en retfærdig måde, således at de eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke vil blive skadet ved denne tilgang ([114]).

(594) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter og stikprøvens repræsentativitet også med hensyn til subsidieberettigelse fastsatte Kommissionen beløbet for »alle andre virksomheder« til niveauet for den højeste told, der var blevet fastsat for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

Virksomhedens navn	Subsidiebeløb
Nanshan Group	18,2 %
Wanshun Group	8,6 %
Daching Group	10,1 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	12,3 %
Alle andre virksomheder	18,2 %

([114]) Jf. også, på tilsvarende måde, WT/DS294/AB/RW, US — Zeroing (artikel 21.5 i DSU) Appelorganets rapport af 14. maj 2009, afsnit 453.

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktion**

(595) Som anført i betragtning 86 ophørte overgangsperioden for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen den 31. december 2020, og Det Forenede Kongerige ophørte med at være underlagt EU-retten fra den 1. januar 2021. Kommissionen anmodede derfor de interesserede parter om at fremlægge ajourførte oplysninger på grundlag af EU-27. Nedenstående indikatorer samt margenerne for underbuds- og målprisunderbud blev efterfølgende beregnet udelukkende på grundlag af data fra EU-27.

(596) Den samme vare blev fremstillet af mere end 11 EU-producenter i undersøgelsesperioden. De udgør »EU-erhvervsgrenen« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 1.

(597) Den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden blev fastsat til ca. 209 000 ton. Kommissionen fastlagde dette tal på grundlag af alle de tilgængelige oplysninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, f.eks. data fra de stikprøveudtagne EU-producenter samt de ikkestikprøveudtagne EU-producenter. Disse data blev krydstjekket i forhold til tallene i klagen med hensyn til pålidelighed og fuldstændighed. Som anført i betragtning 37 tegnede de tre EU-producenter udtaget ved stikprøver sig for over 50 % af den samlede EU-produktion af samme vare.

4.2. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(598) For at afgøre, om EU-erhvervsgrenen blev forvoldt skade, og for at fastlægge forbruget og de forskellige økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenens situation, undersøgte Kommissionen, hvorvidt og i hvilket omfang der i analysen skulle tages hensyn til den efterfølgende anvendelse af EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare.

(599) I den forbindelse og for at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om den samlede ACF-produktion og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked.

(600) Kommissionen konstaterede, at en del af EU-producenternes samlede produktion var bestemt til det bundne marked, jf. tabel 1 nedenfor. Det bundne marked voksede i den betragtede periode, men forblev på et relativt lavt niveau, dvs. på ca. 15 % af forbruget i UP. Kommissionen har dog ingen endegyldige beviser for, hvorvidt de virksomheder, der anvender ACF til produktion i aftagerleddet, har et frit leverandørvalg eller ej, da oplysningerne om bundet salg og bunden produktion er baseret på data, der er indsamlet fra virksomheder, som ikke indgik i stikprøven. Kommissionen fandt, at der kan være konkurrence mellem dem, og alle markedsandele beregnes derfor på grundlag af det samlede EU-forbrug. På dette tidspunkt er dette under alle omstændigheder den mest konservative tilgang, da den ikke ændrer ved konklusionerne om skade.

(601) Kommissionen undersøgte visse økonomiske indikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenen udelukkende på grundlag af data for det frie marked. Der er tale om følgende indikatorer: salgsmængde og salgspriser på EU-markedet, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet. Når det var muligt og relevant, blev resultaterne af undersøgelsen sammenlignet med data for det bundne marked for at skabe et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens situation.

(602) Andre økonomiske indikatorer kunne imidlertid kun med rimelighed undersøges ved at tage aktiviteten som helhed i betragtning, herunder EU-erhvervsgrenens bundne anvendelse. Der er tale om følgende indikatorer: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, investeringer, lagerbeholdninger, beskæftigelse, produktivitet, lønninger og evne til at rejse kapital. Disse indikatorer afhænger af hele aktiviteten, uanset om produktionen er bestemt til bunden anvendelse eller sælges på det frie marked.

4.3. **EU-forbrug**

(603) Kommissionen fastlagde EU-forbruget på grundlag af data oplyst af EU-producenter, både i og uden for stikprøven, samt importen ud fra Eurostats data.

(604) Udviklingen i EU-forbruget var i den betragtede periode som følger:

Tabel 1

EU-forbruget (ton)

	2017	2018	2019	UP
Samlet EU-forbrug	201 281	201 696	191 084	189 149
Indeks	*100*	*100*	*95*	*94*
Det bundne marked	27 209	27 340	28 727	29 128
Indeks	*100*	*100*	*106*	*107*
Det frie marked	174 073	174 356	162 358	160 021
Indeks	*100*	*100*	*93*	*92*

Kilde: stikprøveudtagne og ikkestikprøveudtagne EU-producenter samt Eurostat.

(605) I den betragtede periode steg forbruget først en smule med mindre end 1 % i 2018, før det faldt med 5 % i 2019 og derefter med yderligere 1 % i UP. I sidste ende faldt forbruget således med 6 % i den betragtede periode. Faldet skyldes i hvert fald delvist de generelle retningslinjer, som Unionen bebudede i 2019, for en cirkulær økonomi, herunder genanvendelsesmål for basismaterialer såsom aluminium, stål, glas osv. De laminater, for hvilke der anvendes folier med en mindre tykkelse i kombination med andre basismaterialer, f.eks. plastikfilm, papir osv., granskes nøje, da de næppe kan genanvendes ved hjælp af de eksisterende teknologier. Dette havde en negativ indvirkning på efterspørgslen efter aluminiumsfolie med en mindre tykkelse.

(606) Forbruget var tilsyneladende ikke påvirket af covid-19-pandemien. Ifølge de oplysninger, som EU-producenterne har fremlagt, bevirkede lageropbygning af fødevareprodukter i begyndelsen af pandemien, at forbruget steg, men disse produkter blev opbrugt i løbet af de efterfølgende måneder, hvilket bevirkede et let fald i salget af fødevareemballage.

4.4. **Import fra det pågældende land**

4.4.1. *Mængde og markedsandel for importen fra det pågældende land*

(607) Kommissionen fastlagde importmængden på grundlag af de to Taric-koder ([115]), der var taget fra Eurostats database. Markedsandelen for importen blev fastsat på grundlag af importmængden fra det pågældende land i forhold til mængden af det samlede EU-forbrug, jf. tabel 2.

(608) Importen fra det pågældende land udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 2

Importmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Importmængde fra det pågældende land (i ton)	36 660	42 343	46 595	44 276
Indeks	*100*	*115*	*127*	*121*

([115]) Taric-kode 7607 11 19 60 og 7607 11 19 93 (som havde nummeret 7607 11 19 95 indtil den 17. februar 2017).

Markedsandel	18 %	21 %	24 %	23 %
Indeks	*100*	*115*	*134*	*129*

Kilde: Eurostat.

(609) Importmængden fra Kina steg med 21 % i løbet af den betragtede periode, og dens markedsandel steg med 5 procentpoint og nåede således op på 23 % i UP. Før pandemien, dvs. i 2019, nåede markedsandelen for kinesisk import endda op på 24 %.

4.4.2. *Priser på importen fra det pågældende land og prisunderbud*

(610) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat ved at anvende de Taric-koder og den metode, der er nævnt i betragtning 607.

(611) Den vejede gennemsnitlige pris på import fra det pågældende land udviklede sig som følger i den undersøgte periode:

Tabel 3

Importpriser (EUR/ton)

	2017	2018	2019	UP
Importpris	2 869	2 893	2 801	2 782
Indeks	*100*	*101*	*98*	*97*

Kilde: Eurostat.

(612) De gennemsnitlige importpriser fra Kina faldt med 3 % i den betragtede periode fra 2 869 EUR/ton til 2 782 EUR/ton. Disse priser lå væsentligt under de stikprøveudtagne EU-producenters salgspriser og produktionsomkostninger i den betragtede periode, jf. tabel 7.

(613) Kommissionen fastsatte prisunderbuddet i undersøgelsesperioden ved at sammenligne:

— de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som de stikprøveudtagne EU-producenter forlangte af ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til et ab fabrik-niveau og

— de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for importen fra de stikprøveudtagne samarbejdsvillige kinesiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet som fastsat på cif-basis (dvs. inklusive omkostninger, forsikringer og fragt) med passende justeringer for told og omkostninger efter importen.

(614) Prissammenligningen blev foretaget for hver enkelt varetype for transaktioner i samme handelsled — med passende justeringer, hvor det var nødvendigt — og fratrukket rabatter og nedslag. Resultatet af sammenligningen blev udtrykt i procent af de stikprøveudtagne EU-producenters teoretiske omsætning i undersøgelsesperioden. Heraf fremgik der underbudsmargener for importen fra det pågældende land på mellem 3,9 % og 14,2 % på EU-markedet. Det vejede gennemsnitlige underbud blev fastsat til 10,8 %.

4.5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.5.1. *Generelle bemærkninger*

(615) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 3, omfattede undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede import for EU-erhvervsgrenen en evaluering af alle de økonomiske indikatorer, der havde en indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(616) Der blev anvendt stikprøveudtagning med henblik på at fastlægge, hvilken skade EU-erhvervsgrenen eventuelt var blevet forvoldt, jf. betragtning 37.

(617) Med henblik på konstateringen af skade skelnede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen evaluerede de makroøkonomiske indikatorer ud fra data fra producenterne i og uden for stikprøven, som blev krydstjekket med oplysningerne i klagen. Kommissionen evaluerede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra data fra EU-producenterne i stikprøven. Begge datasæt blev anset for at være repræsentative for EU-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(618) De makroøkonomiske indikatorer er: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.

(619) De mikroøkonomiske indikatorer er: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

4.5.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

(620) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 4

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2017	2018	2019	UP
Produktionsmængde (i ton)	240 005	240 349	212 713	208 976
Indeks	*100*	*100*	*89*	*87*
Produktionskapacitet (i ton)	296 161	283 091	281 091	278 319
Indeks	*100*	*96*	*95*	*94*
Kapacitetsudnyttelse	81 %	85 %	76 %	75 %
Indeks	*100*	*105*	*93*	*93*

Kilde: Stikprøveudtagne og ikkestikprøveudtagne EU-producenter.

(621) Produktionsmængden forblev næsten uændret mellem 2017 og 2018, hvorefter den faldt i 2019 og yderligere i UP. Den samlede produktionsmængde faldt i den betragtede periode med 13 %. Under hensyntagen til situationen på det frie marked og det faldende salg (jf. tabel 5) øgede EU-producenterne deres bundne salg (jf. tabel 5) samt deres eksportsalg (jf. tabel 12) for at opretholde produktionen og sprede de faste omkostninger. På trods af disse bestræbelser faldt produktionsmængden stadig.

(622) Produktionskapaciteten faldt med 6 % i den betragtede periode. Dette var en velafvejet reaktion for at begrænse skaden i situationer med faldende salg på det frie marked, som trak produktionen ned i den betragtede periode. Da produktionen faldt mere end produktionskapaciteten, faldt kapacitetsudnyttelsesgraden med 7 % i den betragtede periode og nåede 75 % i UP.

c) Salgsmængde og markedsandel

(623) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 5

Salgsmængde og markedsandel

	2017	2018	2019	UP
Salgsmængde på EU-markedet i alt (ton)	148 840	144 726	130 060	132 227
Indeks	*100*	*97*	*87*	*89*
Markedsandel	74 %	72 %	68 %	70 %
Indeks	*100*	*97*	*92*	*95*
Salg på det bundne marked (i ton)	22 378	22 392	23 972	25 106
Indeks	*100*	*100*	*107*	*112*
Markedsandel af salg på det bundne marked	11 %	11 %	13 %	13 %
Indeks	*100*	*100*	*113*	*119*
Salg på det frie marked (i ton)	126 462	122 334	106 087	107 120
Indeks	*100*	*97*	*84*	*85*
Markedsandel på det frie marked	63 %	61 %	56 %	57 %
Indeks	*100*	*97*	*88*	*90*

Kilde: Stikprøveudtagne og ikkestikprøveudtagne EU-producenter.

(624) Det samlede salg i Unionen fulgte en nedadgående tendens i den betragtede periode og nåede ned på -11 %. Faldet var størst (-10 %) mellem 2018 og 2019 og blev fulgt en let stigning med 2 %, som var sammenfaldende med de globale forstyrrelser i forsyningskæden, der skyldtes udbruddet af covid-19-pandemien i Kina.

(625) Som nævnt i betragtning 600 var en del af EU-producenternes samlede produktion bestemt til det bundne marked. Denne del tegnede sig for 15 % af EU-forbruget i UP og steg i løbet af den betragtede periode med 12 %. Væksten fandt primært sted mellem 2018 og 2019 og i løbet af UP.

(626) EU-erhvervsgrenens samlede salg på det frie marked faldt med næsten 15 % i løbet af den betragtede periode. Som følge heraf faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel af salget på det frie marked fra 63 % i 2017 til 57 % i undersøgelsesperioden. Efter at være faldet med 5 procentpoint i 2018-2019 steg den med 1 procentpoint i slutningen af UP.

4.5.2.2. Vækst

(627) I en situation med faldende forbrug mistede EU-erhvervsgrenen ikke blot salgsmængder i EU, men også markedsandel på det frie marked, jf. betragtning 623.

4.5.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

(628) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Beskæftigelse og produktivitet

	2017	2018	2019	UP
Antal ansatte	2 220	2 151	2 072	2 003
Indeks	*100*	*97*	*93*	*90*
Produktivitet (ton/FTE)	108	112	103	104
Indeks	*100*	*103*	*95*	*97*

Kilde: stikprøveudtagne og ikkestikprøveudtagne EU-producenter

(629) Beskæftigelsen faldt med 10 % i den betragtede periode, da EU-erhvervsgrenen forsøgte at sikre sin bæredygtighed og tilpasse sig efterspørgslen på hjemmemarkedet.

(630) Derfor forbedredes erhvervsgrenens produktivitet først i 2018 fra 108 til 112 ton/fuldtidsækvivalent, inden den faldt som følge af faldet i produktionsmængden. Samlet set faldt produktiviteten altså med 3 %. Dette skyldes, at beskæftigelsen faldt i 2018, mens produktionen forblev relativt stabil. Fra 2019 indtil slutningen af UP faldt produktionen imidlertid hurtigere end beskæftigelsen på grund af lavere salg, hvilket resulterede i en dertil svarende nedgang i produktiviteten.

4.5.2.4. Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering

(631) Subsidieringsmargenerne lå alle væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske subsidieringsmargeners størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra det pågældende land.

(632) Dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare. Der forelå derfor ingen data, der kunne bruges til at vurdere virkningerne af eventuel tidligere subsidiering.

4.5.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

4.5.3.1. 6. Priser og faktorer, der påvirker priserne

(633) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgspriser i Unionen

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR pr. ton)	3 396	3 557	3 408	3 359
Indeks	*100*	*105*	*100*	*99*
Enhedsproduktionsomkostninger (EUR/ton)	3 423	3 642	3 733	3 687
Indeks	*100*	*106*	*109*	*108*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter.

(634) Salgspriserne på det frie marked steg først fra 3 396 til 3 557 EUR/ton i 2018. De faldt derefter til 3 408 i 2019, inden de faldt yderligere til 3 359 EUR/ton i undersøgelsesperioden.

(635) Enhedsproduktionsomkostningerne for de stikprøveudtagne producenter steg fra 3 423 EUR/ton med 6 % i 2018 og derefter yderligere med 3 % i 2019 og nåede op på 3 733 EUR/ton. Dette tal forblev mere eller mindre stabilt i UP. En af de stikprøveudtagne EU-producenter pådrog sig omstruktureringsomkostninger (primært fratrædelsespakker), hvilket havde en indvirkning på produktionsomkostningerne i UP. Men selv uden disse omkostninger ville de stikprøveudtagne EU-producenters enhedsproduktionsomkostninger være 3 % højere i UP end i 2017.

(636) Den samlede stigning i enhedsproduktionsomkostningerne i løbet af den betragtede periode skyldtes primært, at produktionsmængden faldt med 13 % (15 % for de stikprøveudtagne EU-producenter). Hvis der ses bort fra de ekstraordinære omstruktureringsomkostninger, er dette særligt tydeligt i 2019, hvor disse omkostninger var begrænsede, men hvor der skete et meget stort fald i de stikprøveudtagne EU-producenters produktion (-19 %). Derefter begyndte alle stikprøveudtagne EU-producenter at tilpasse sig, hvilket resulterede i, at salgs- og produktionsmængden steg en smule i løbet af UP og ligeledes skyldtes lavere import fra Kina efter pandemiens udbrud. Denne afskaffelse og spredning af nogle af de faste omkostninger resulterede i lavere enhedsproduktionsomkostninger i UP (hvis der ses bort fra omstruktureringsomkostningerne)

4.5.3.2. 7. Arbejdskraftomkostninger

(637) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2017	2018	2019	UP
Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat (EUR)	75 686	80 542	74 897	94 489
Indeks	*100*	*106*	*99*	*125*

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

(638) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat steg med 6 % i 2018 og faldt derefter med 7 % i 2019. De steg efterfølgende med 26 % i UP, hvilket er en faktor i forbindelse med de omstruktureringsomkostninger, som en EU-producent pådrog sig. Hvis der ses bort fra disse ekstraordinære omkostninger, ville tallet i UP være [77 000-81 000], hvilket udgør en stigning på [2-7 %] i forhold til 2017.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

(639) De stikprøveudtagne EU-producenters lagerbeholdninger udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Lagerbeholdninger

	2017	2018	2019	UP
Slutlagre (i ton)	8 745	8 598	6 664	7 491
Indeks	*100*	*98*	*76*	*86*
Slutlagre i procent af produktionen	7,9 %	7,9 %	7,3 %	8,2 %
Indeks	*100*	*99*	*92*	*103*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter.

(640) Slutlagrene befandt sig på et rimeligt niveau i hele den betragtede periode. Da ACF-industrien generelt opererer på grundlag af produktion efter ordre, er denne indikator af mindre betydning i den samlede skadesanalyse.

(641) Af den procentvise andel af slutlagrene i forhold til produktionen fremgår et let fald i 2019 og en let stigning i UP. Der forekommer derimod ingen ekstraordinære variationer i lagerbeholdningerne.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

(642) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2017	2018	2019	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	- 1,9 %	- 1,0 %	- 8,1 %	- 9,6 %
Likviditet (EUR)	1 714 095	12 673 563	2 805 796	- 11 241 877
Indeks	*100*	*739*	*164*	*- 656*
Investeringer (EUR)	21 447 204	19 751 766	19 457 392	16 592 531

Indeks	*100*	*92*	*91*	*77*
Investeringsafkast	- 2 %	- 5 %	- 19 %	- 24 %
Indeks	*- 100*	*- 210*	*- 769*	*- 997*

Kilde: Stikprøveudtagne EU-producenter.

(643) Kommissionen fastsatte de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet som nettofortjenesten før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(644) EU-erhvervsgrenens salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder gik fra at være tabsgivende i 2017 til at være en smule mindre tabsgivende i 2018 og til væsentligt tabsgivende i 2019 og endnu mere tabsgivende i UP (-9.6 %). Der gøres opmærksom på, at én af de stikprøveudtagne EU-producenter påbegyndte en omstrukturering i løbet af UP. Omkostningerne ved denne omstrukturering, herunder fratrædelsesgodtgørelser, havde negative virkninger for anden del af UP. Selv uden disse ekstraordinære omkostninger, ville de stikprøveudtagne producenter stadig være tabsgivende i et omfang af -5,6 % i UP.

(645) Det står klart, at EU-erhvervsgrenen allerede var blevet forvoldt skade i 2017. Dette er ikke overraskende i betragtning af markedsandelen for importen fra Kina (18 % i 2017) til priser, der ikke blot lå under EU-erhvervsgrenens priser, men tilmed under dens produktionsomkostninger. EU-producenternes omkostninger steg mere end deres priser, hvilket førte til et fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve priserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af det nedadgående pristryk fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser). I hele den betragtede periode var de kinesiske priser nemlig konsekvent lave og lå langt under EU-erhvervsgrenens priser (jf. tabel 3 og 7), hvilket begrænsede prisstigninger. Dette førte til pristryk og faldende rentabilitet, som fortsatte i løbet af UP. Efter en let stigning på 1 % i 2018 steg de kinesiske priser således med 3 % i 2019 og igen med 0,7 % i UP. De lå stadig langt under EU-erhvervsgrenens prisniveau. Dette fremgår også af de betydelige underbudsmargener i betragtning 614.

(646) Nettolikviditeten er udtryk for EU-producenternes evne til at selvfinansiere deres aktiviteter. Tendensen i nettolikviditeten udviklede sig negativt i den betragtede periode i tråd med udviklingen i rentabiliteten.

(647) Investeringerne faldt med 23 % i den betragtede periode. Ambitiøse investeringsplaner blev sat i bero på grund af den utilstrækkelige rentabilitet. Der blev i stedet gennemført mindre ambitiøse investeringsplaner.

(648) Investeringsafkastet er fortjenesten udtrykt i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne. Det udviklede sig negativt i den betragtede periode fra -2 % i 2017 til -24 % i UP. Denne udvikling følger EU-erhvervsgrenens faldende rentabilitet.

(649) Som det fremgår af indikatorerne i betragtning 642, bliver det stadig vanskeligere for EU-producenterne i stikprøven at rejse kapital til investeringer. Da investeringsafkastet falder meget hurtigt, bringes de stikprøveudtagne producenters evne til at rejse kapital i fremtiden i endnu større fare.

4.6. **Konklusion vedrørende skade**

(650) I den betragtede periode skete der en betydelig stigning i importen af ACF fra Kina, som allerede var af betydeligt omfang i 2017, både i absolutte tal (+ 21 %) og i relative tal (+ 5 procentpoint i markedsandel), mens forbruget i Unionen faldt med 6 %. I undersøgelsesperioden underbød de stikprøveudtagne eksporterende producenters importpriser EU-priserne med 10,8 % i gennemsnit. Uanset det specifikke underbud, der blev konstateret for de

stikprøveudtagne eksporterende producenter, bemærkede Kommissionen også, at de kinesiske priser konsekvent var lave og lå betydeligt under EU-erhvervsgrenens priser i hele den betragtede periode (jf. tabel 3 og 7). EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve priserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af det nedadgående pristryk fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser).

(651) Allerede i begyndelsen af den betragtede periode udviste EU-erhvervsgrenen tegn på skade. Dette er ikke overraskende i betragtning af, at markedsandelen for importen fra Kina lå på 18 % i 2017, og at importpriserne var betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser (jf. tabel 3 og 7).

(652) Alle makroøkonomiske indikatorer, f.eks. produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde på EU-markedet, markedsandel, beskæftigelse og produktivitet, viste en negativ tendens i den betragtede periode. På samme måde viste næsten alle mikroøkonomiske indikatorer, f.eks. salgspriser på det frie EU-marked, produktionsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, rentabilitet, slutlagre, likviditet og investeringsafkast, en negativ tendens i den betragtede periode. De samme skadesindikatorer udviklede sig også negativt, når man ser på perioden 2017-2019, dvs. før covid-19-pandemien begyndte. For mange indikatorer var situationen i UP bedre end i 2019. Dette skyldes primært et lavere importniveau fra Kina på grund af pandemiudbruddet i slutningen af 2019 og i begyndelsen af 2020. Dette fremhæver yderligere den indvirkning, som denne import har på EU-erhvervsgrenens overordnede situation.

(653) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 4.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(654) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, undersøgte Kommissionen, om den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 6, undersøgte Kommissionen tillige, om andre kendte faktorer samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, og sikrede sig, at eventuel skade forvoldt af andre faktorer end subsidieret import fra det pågældende land ikke blev tilskrevet den subsidierede import. Følgende potentielle faktorer blev udpeget: forbrug, Covid-19-pandemien, påstået mangel på investeringer, omstrukturering af EU-erhvervsgrenen, høje produktionsomkostninger i Unionen, import fra tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater.

5.1. **Virkningerne af den subsidierede import**

(655) Forværringen af EU-erhvervsgrenens situation var sammenfaldende med en betydelig udbredelse af importen fra Kina, som konsekvent underbød EU-erhvervsgrenens priser og undertrykte priserne på EU-markedet. Som nævnt i betragtning 614 underbød importpriserne for de stikprøveudtagne eksporterende producenter EU-priserne med 10,8 % i gennemsnit.

(656) Importmængden fra Kina steg (jf. tabel 2) fra ca. 36 660 ton i 2017 til ca. 44 276 ton i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en stigning på 21 %. Til gengæld steg markedsandelen med 29 %, dvs. fra 18 % til 23 %. I samme periode (jf. tabel 5) faldt EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked med 15 %, og dens markedsandel på det frie marked faldt fra 63 % til 57 %, hvilket udgør et fald på 10 %.

(657) Situationen i perioden 2017-2019 er endnu mere slående, da importen fra Kina steg med 27 % (fra 36 660 ton til 46 595 ton) og nåede op på en markedsandel på 24 %, mens EU-erhvervsgrenens andel af det frie marked faldt til 56 % (et fald på 12 %). Trods et fald i forbruget mellem 2018 og 2019 fortsatte importen fra Kina med at stige og vinde markedsandele fra EU-erhvervsgrenen.

(658) Priserne på subsidierede importvarer faldt med 3 % i den betragtede periode (jf. tabel 3), nemlig fra 2 869 EUR/ton til 2 781 EUR/ton. Til sammenligning faldt EU-erhvervsgrenens priser kun med 1 % i samme periode; fra 3 396 EUR/ton i 2017 til 3 359 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Selv om de kinesiske priser tog udgangspunkt i et lavere prisniveau i 2017, faldt de således mere (-88 EUR/ton) end EU-erhvervsgrenens priser (-37 EUR/ton) i den betragtede periode. I perioden 2017-2019 udgjorde faldet i de kinesiske priser ligeledes 2 %, mens EU-erhvervsgrenens priser steg med mindre end 1 % (12 EUR/ton).

(659) Pristrykket fra den subsidierede import forårsagede dermed et betydeligt pristryk for EU-erhvervsgrenen. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at hæve priserne i samme omfang, da omkostningerne var stigende på grund af det nedadgående pristryk fra importen fra Kina (både med hensyn til mængder og lave priser). Graden af et sådant nedadgående pristryk fremgår nemlig af det forhold, at de kinesiske priser i den betragtede periode konsekvent var lave og lå langt under EU-erhvervsgrenens priser og produktionsomkostninger, og de hindrede dermed muligheden for stigende priser (jf. betragtning 614). Dette førte til et fald i EU-erhvervsgrenens rentabilitet.

(660) Forskellen mellem 2019 og UP er særligt slående for så vidt angår sammenhængen mellem importen fra Kina og EU-erhvervsgrenens situation. Da importen mindskedes efter ophøret af produktion og eksport i Kina som følge af pandemien, forbedredes de stikprøveudtagne EU-producenters produktion, salg, enhedsproduktionsomkostninger og EU-erhvervsgrenens rentabilitet en smule (når der ses bort fra ekstraordinære omstruktureringsomkostninger).

(661) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at importen fra Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Denne skade havde både mængde- og prismæssige virkninger.

5.2. **Virkningerne af andre faktorer**

5.2.1. *Forbrug*

(662) Én eksporterende producent hævdede, at det forhold, at ACF i visse segmenter blev erstattet af andre varer, kan være årsagen til den skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(663) Som anført i betragtning 605 faldt forbruget i Unionen ganske rigtigt i 2019 og i UP. Ikke desto mindre steg importen fra Kina i den betragtede periode, samtidig med at forbruget faldt. Når efterspørgslen falder, vil man normalt forvente, at alle producenter påvirkes på samme måde, eller endda at eksporten falder mere end (EU-) hjemmemarkedssalget i betragtning af nærheden mellem producenter og kunder på hjemmemarkedet. Alligevel steg importen fra Kina i den betragtede periode med 21 % (27 % i 2019), samtidig med at Unionens salg til det frie marked faldt med 15 % (16 % i 2019). Derudover var den lille forbedring for visse indikatorer, der er nævnt i betragtning 630, sammenfaldende med det løbende fald i forbruget, jf. tabel 2. Den eneste væsentlige forskel mellem disse to perioder var de lavere niveauer af billig import fra Kina på grund af pandemien.

(664) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at markedssvigtet burde betragtes som en årsag til skade, da markedet faldt med 6 % i den betragtede periode. Kommissionen havde allerede taget hensyn til markedsnedgangen, og GOC fremlagde ingen beviser for at tilbagevise Kommissionens konklusion i den foregående betragtning. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

5.2.2. *Covid-19-pandemien*

(665) Covid-19-pandemien, der startede i første halvdel af 2020, påvirkede situationen på EU-markedet på forskellige måder. Som nævnt i betragtning 605 var det overordnede forbrug ikke påvirket, mens der skete et lille fald i importen fra Kina.

(666) Som forklaret i betragtning 657 var den subsidierede kinesiske import allerede steget støt på årsbasis i perioden 2017-2019, hvilket førte til en stigning på over 27 % frem til begyndelsen af covid-19-pandemien i første halvdel af 2020. Med andre ord var den væsentlige skade, som den subsidierede import forvoldte EU-erhvervsgrenen, allerede sket, hvilket fremgår af den negative udvikling i alle makro- og mikroøkonomiske indikatorer i perioden 2017-2019, før covid-19 indgik i beregningen. Som nævnt i betragtning 636 havde den lavere importmængde fra Kina som følge af pandemien i begyndelsen af 2020 i øvrigt en positiv indvirkning på nogle af skadesindikatorerne. Dette fremhæver yderligere den tætte sammenhæng mellem importen og den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen.

(667) I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at covid-19-pandemien ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(668) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad undersøgte virkningerne af covid-19-pandemien. GOC påstod, at pandemien forårsagede en krise i efterspørgselssiden, som også ville være synlig i faldet i Unionens BNP på 6 % i 2020. Kommissionens egne forudsigelser med hensyn til en forventet genopretning af økonomien vil vise pandemiens midlertidige virkninger.

(669) Med henvisning til betragtning 666, hvor Kommissionen sammenfatter covid-19-pandemiens konsekvenser, afviste Kommissionen denne påstand.

5.2.3. *Mangel på investeringer*

(670) Én eksporterende producent og to brugere hævdede, at manglen på investeringer fra EU-erhvervsgrenen i deres produktionsanlæg er én af årsagerne til skaden.

(671) Det er rigtigt, at visse af de stikprøveudtagne EU-producenters ambitiøse investeringer blev sat i bero, jf. betragtning 647. Dette var imidlertid et resultat af den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen, ikke årsagen hertil. På trods af den alvorlige situation for EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode, viste undersøgelsen, at der blev foretaget investeringer i overensstemmende mekanismer for kvalitetskontrol og andre opgraderinger af den eksisterende maskinpark. Flere virksomheder investerede tillige i FoU for at fremstille tyndere ACF og ACF til fremstilling af batterier til elbiler. Heraf fremgår det, at EU-erhvervsgrenen tilpassede sig markedskravene alt efter dens finansielle formåen.

(672) Selv om det ikke kan udelukkes, at der kan være behov for yderligere investeringer i den nyeste teknologi for at sikre EU-erhvervsgrenens bæredygtighed på lang sigt, konkluderede Kommissionen, at EU-erhvervsgrenens produktionsudstyr og udviklingen i dens driftsomkostninger ikke svækker årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(673) I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at de begrænsede investeringer ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(674) Konsortiet af importører anmodede om, at dets bemærkninger i den særskilte antidumpingundersøgelse blev indarbejdet i denne antisubsidieundersøgelse, og det kommenterede også den endelige fremlæggelse af oplysninger i denne procedure. Konsortiet af importører hævdede, at Kommissionen gentog sine konklusioner fra forordningen om midlertidig told uden at fremlægge beviser, der kunne afkræfte konsortiets påstand om, at EU-erhvervsgrenens skade skyldtes manglende investeringer, hvilket førte til manglende evne til at levere tynd folie. Konsortiet hævdede, at selv om det havde fremlagt al den dokumentation, det med rimelighed kunne indhente, ville det være op til Kommissionen at kontrollere rigtigheden af disse påstande og om nødvendigt undersøge disse spørgsmål yderligere ved at anmode om yderligere oplysninger fra EU-producenterne. Manglen på investeringer i nye maskiner og teknologier førte til, at EU-producenternes produktionslinjer blev forældede, da langt størstedelen af aluminiumsfoliefabrikkerne i EU er over 20 år gamle.

(675) I modsætning til, hvad konsortiet hævdede, har Kommissionen kontrolleret resultaterne af kvalitetstest specifikt for ACF< 6 i forbindelse med krydstjekkene uden kontrolbesøg med EU-producenterne i stikprøven, da konsortiet havde hævdet, at der var kvalitetsproblemer med tyndere folietyper. Selv om Kommissionen har erkendt, at visse investeringer blev sat i bero, har den også kontrolleret de investeringer, der er foretaget i eksisterende maskinparker, og de deraf følgende kvalitetstest. Kommissionen afviste derfor påstanden om, at den ikke gjorde den nødvendige indsats for at vurdere konsortiets påstande i forlængelse af den fremlagte dokumentation.

5.2.4. *Omstrukturering af EU-erhvervsgrenen*

(676) Én bruger pegede på EU-producenters tilbagetrækning fra markedet og omstrukturering som en årsag til den skadesvoldende situation for EU-erhvervsgrenen.

(677) De fleste tilbagetrækninger fra markedet, som nævnte bruger pegede på, fandt sted før den betragtede periode. Der var ikke noget der tydede på, at disse nedlukninger ville have fundet sted under rimelige markedsvilkår. I lighed med situationen angående investeringer er lukning af produktionsanlæg og virksomheder snarere et resultat af den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen, og ikke dens årsag. Som led i omstrukturering og tilpasning afbøder sådanne nedlukninger som regel skaden; de forværrer den ikke.

(678) Omstruktureringsomkostningerne for en af EU-producenterne i stikprøven i anden halvdel af UP kan ganske vist have påvirket visse indikatorer, såsom produktionsomkostninger, arbejdskraftomkostninger og rentabilitet. Derfor undersøgte Kommissionen også skadebilledet uden hensyntagen til disse omkostninger. Selv uden disse omkostningselementer fremgår det tydeligt, at EU-erhvervsgrenen blev forvoldt skade i den betragtede periode, herunder i UP. Disse påstande blev derfor afvist.

(679) I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at omstrukturering af EU-erhvervsgrenen ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(680) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Xiamen Xiashun, at der ikke kan ses bort fra EU-erhvervsgrenens omstrukturering og Novelis Lüdenscheid's indstilling af produktionen. Xiamen Xiashun hævdede, at den endelige fremlæggelse af oplysninger ikke præciserede, hvordan omstruktureringsomkostningerne rent faktisk blev undersøgt og bogført, og at Kommissionen ikke gav en mere eksplicit begrundelse.

(681) I modsætning til Xiamen Xiashuns påstand har Kommissionen klart angivet, hvordan den vurderede EU-erhvervsgrenens omstrukturering i forbindelse med beregningen af skadesindikatorerne. Som beskrevet i betragtning 510 i den endelige fremlæggelse af oplysninger forklarede Kommissionen, at den først betragtede omstruktureringen som en del af tilpasningen som følge af skaden og i princippet medtog omstruktureringen i sin beregning. I betragtning 511 i den endelige fremlæggelse af oplysninger forklarede Kommissionen endvidere, at Kommissionen foretog en parallel beregning uden hensyntagen til omstruktureringsomkostningerne for en af EU-producenterne i stikprøven og vurderede, om dette ville have haft en virkning som gentaget i betragtning 678. Kommissionen afviste derfor Xiamen Xiashuns påstand, da den ikke blot havde beskrevet den anvendte metode, men også anførte, at selv hvis disse omkostninger blev udelukket, ville konklusionen om skadefaktorerne og årsagssammenhængen ikke ændre sig.

5.2.5. *Høje lønninger, energiomkostninger og mangel på vertikal integration*

(682) Én bruger hævdede, at høje lønninger og energipriser er årsagerne til den skadevoldende situation for EU-erhvervsgrenen.

(683) Fra 2017 og frem til UP reducerede EU-producenterne antallet af ansatte inden for produktion og administration, hvorved deres samlede arbejdskraftomkostninger faldt betydeligt, for at bevare konkurrenceevnen med en mindre markedsandel. Som det fremgår af tabel 8, steg de gennemsnitlige omkostninger pr. ansat i UP, men dette skyldtes primært omstruktureringen hos én af de stikprøveudtagne producenter. Hvis man ser bort fra disse ekstraordinære udgifter, forblev de gennemsnitlige omkostninger pr. ansat forholdsvis stabile i hele den betragtede periode, mens EU-producenterne i stikprøven stadig havde tab.

(684) Energiomkostningerne udgør en relativt lille andel af produktionsomkostningerne (ca. 3 %), og de har som sådan ikke nogen væsentlige virkninger for stigningen i produktionsomkostninger, jf. tabel 7. Energiomkostningerne pr. ton ACF, der er fremstillet af de stikprøveudtagne EU-producenter, steg med 12 % i den betragtede periode, men dette skyldes delvist faldet i produktionsmængden, og under alle omstændigheder kan de i betragtning af den andel, som energiomkostningerne udgør af produktionsomkostningerne, ikke være årsag til stigningen i produktionsomkostningerne i tabel 7.

(685) Én bruger hævdede, at manglen på vertikal integration er årsagen til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(686) Kommissionen bemærkede, at manglen på vertikal integration ikke bryder årsagssammenhængen, da denne faktor ikke ændrede sig i den betragtede periode. Dertil kommer, at heller ikke alle kinesiske eksporterende producenter er vertikalt integrerede. Denne påstand blev derfor afvist.

(687) I betragtning af ovenstående konkluderede Kommissionen, at lønninger, energiomkostninger og mangel på vertikal integration ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

(688) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at Kommissionen ikke tog tilstrækkeligt hensyn til omkostningerne til arbejdskraft, som steg med 25 % fra 2019 til udgangen af UP.

(689) I modsætning til GOC's påstand analyserede Kommissionen virkningen af øgede omkostninger til arbejdskraft og konkluderede, at dette skal ses sammen med faldet i EU-producenternes personale, hvilket har ført til ekstraordinære omkostninger. Når der ses bort fra de ekstraordinære udgifter til tilpasning af omkostningerne pr. ansat, forblev de forholdsvis stabile, hvilket allerede er nævnt i betragtning 683. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

5.2.6. *Import fra tredjelande*

(690) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 11

Import fra tredjelande

Land		2017	2018	2019	UP
I alt for alle tredjelande undtagen det pågældende land	Mængde (ton)	10 950	9 680	9 675	8 625
	Indeks	*100*	*88*	*88*	*79*
	Markedsandel	5 %	5 %	5 %	5 %
	Gennemsnitspris	3 192	3 386	3 474	3 575
	Indeks	*100*	*106*	*109*	*112*

Kilde: Eurostat.

(691) Importen fra tredjelande var relativt lille. Gennemsnitspriserne på import fra tredjelande var væsentligt højere end de kinesiske priser i hele den betragtede periode. De var kun en smule lavere end EU-priserne i 2017 og 2018 og oversteg dem derefter i 2019 og i UP. Importmængden faldt (med -21 %) i den betragtede periode. Idet der tages hensyn til faldet i forbruget, forblev dens markedsandel på ca. 5 % i hele den betragtede periode. Importpriserne steg med 12 % i den betragtede periode.

(692) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at udviklingen i importen fra andre lande i den betragtede periode ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

5.2.7. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(693) De stikprøveudtagne EU-producenters eksportmængde udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

De stikprøveudtagne EU-producenters eksportresultater

	2017	2018	2019	UP
Eksportmængde (ton)	57 956	74 277	69 027	61 811
Indeks	*100*	*128*	*119*	*107*
Gennemsnitspris (EUR/ton)	3 498	3 632	3 475	3 400
Indeks	*100*	*104*	*99*	*97*

Kilde: Atikprøveudtagne og ikkestikprøveudtagne EU-producenter.

(694) EU-erhvervsgrenens eksport steg med 7 % i den betragtede periode fra 57 356 ton i 2017 til ca. 61 811 i undersøgelsesperioden.

(695) Gennemsnitsprisen på denne eksport steg først med 4 % i 2018, inden den i UP gradvist faldt til et lavere niveau end i 2017 (-3 %). Gennemsnitsprisen på denne eksport var konstant højere den pris, som EU-erhvervsgrenen kunne opnå på EU-markedet.

(696) I betragtning af prisniveauerne for EU-erhvervsgrenens eksport til tredjelande konkluderede Kommissionen, at eksportresultaterne ikke bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev forvoldt.

5.3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(697) Der er en tydelig sammenhæng mellem forværringen af EU-erhvervsgrenens situation og stigningen i importen fra Kina.

(698) Kommissionen skelnede mellem og adskilte virkningerne af alle kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation og de skadevoldende virkninger af den subsidierede import. Ingen af faktorerne bidrog alene eller i kombination med andre til den negative udvikling i skadesindikatorerne i den betragtede periode.

(699) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen i denne fase, at den subsidierede import fra det pågældende land forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, og at de øvrige faktorer, betragtet hver for sig eller samlet, ikke svækkede årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den væsentlige skade.

6. **UNIONENS INTERESSER**

6.1. **EU-erhvervsgrenens og leverandørernes interesser**

(700) Der er 11 kendte grupper af virksomheder, der producerer ACF i Unionen. EU-erhvervsgrenen beskæftiger over 2 000 arbejdstagere direkte, og mange flere er indirekte afhængige af den. Producenterne er spredt ud over hele Unionen.

(701) Det er sandsynligt, at manglen på foranstaltninger ville have en betydelig negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenen i form af et yderligere pristryk, lavere salg og yderligere forværring af rentabiliteten. Foranstaltningerne ville gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at nå det potentiale, den har på EU-markedet, genvinde tabte markedsandele og forbedre rentabiliteten til et niveau, der kan forventes under normale konkurrencevilkår.

(702) Kommissionen konkluderede derfor, at indførelse af foranstaltninger er i overensstemmelse med de interesser, som EU-erhvervsgrenen og dens leverandører i leverandørleddet har.

6.2. **Brugernes interesser**

(703) Ni brugere, der repræsenterer sektoren for fleksibel emballage, samt industrien for byggematerialer, besvarede spørgeskemaet. De ni virksomheder tegner sig for ca. 27 % af importen fra Kina i UP. De tre andre brugere fremsatte bemærkninger, men indsendte ikke spørgeskemabesvarelser. Ud fra disse besvarelser konstaterede Kommissionen ikke nogen væsentlig afhængighed af ACF importeret fra Kina. For de fleste af de samarbejdsvillige brugere tegnede ACF fra Kina sig for mellem 0 og 7 % af produktionsomkostningerne for de varer, i forbindelse med hvilke der forbruges ACF. To brugere udgjorde undtagelsen fra dette (den ene i byggesektoren og den anden i emballagesektoren), da de importerer henholdsvis [80-95] % og [85-100] % af deres ACF fra Kina, hvilket udgør henholdsvis [15-25] % og [20-30] % af deres omkostninger ved den pågældende produktion.

(704) Seks hævdede, at EU-producenterne ikke kan levere ACF af samme kvalitet som de kinesiske producenter på grund af manglende investeringer i nyt maskinel og overensstemmende udstyr til kvalitetskontrol. Det er sandt, at EU-producenterne generelt har en ældre maskinpark end de kinesiske producenter, men EU-producenterne har dog foretaget investeringer og ligeledes anvendt overensstemmende værktøjer til kvalitetspåvisning. Som det fremgår af eksporttallene for EU-erhvervsgrenen, er EU-producenterne også i stand til at konkurrere med gode resultater på tredjelandes markeder og beviser dermed, at deres produkt generelt ikke er af ringere kvalitet end den globale standard. Mens nogle kinesiske markedsledere råder over anlæg, der effektivt kan fremstille en vare af høj kvalitet, har den kvalitetsanalyse, som en bruger har fremlagt, vist, at dette ikke gør sig gældende for hele ACF-industrien i Kina og alle dens eksporterende producenter.

(705) Tre brugere hævdede, at EU-producenterne ikke kan levere store bredder, eller at de i hvert fald vil have forsyningsbegrænsninger for specifikke dimensioner. Af undersøgelsen fremgik det, at EU-producenterne kan levere alle de bredder, som efterspørges af markedet. Specifikke bredder kan være mere omkostningseffektive end andre, afhængigt af valseværkets maksimale bredde, hvilket derefter afspejles i prisforhandlingerne, men dette er normal erhvervspraksis.

(706) Tre brugere hævdede, at EU-producenterne ikke kunne levere ACF af høj kvalitet med en tykkelse på under 6 mikrometer. Som forklaret i betragtning 63 fandt Kommissionen, at EU-erhvervsgrenen ikke kun har eksisterende kapacitet og foretog kommercielt salg i dette segment, men at den også investerer i produktion af pladetykkelser på under 6 mikrometer, hvilket var et markedssegment under udvikling med et relativt lavt forbrug i UP.

(707) To brugere hævdede, at udligningstold ville forårsage afbrydelser i forsyningskæden. Særligt høj efterspørgsel i specifikke situationer kan medføre længere leveringstider, og kinesiske producenter kan have mere finansiel fleksibilitet med hensyn til oplagring af råmaterialer. Det er dermed vigtigt at bemærke, at afbrydelser i forsyningskæden fra Kina ligeledes kan forekomme, således som det har været tilfælde på grund af covid-19, hvilket gør EU-producenternes overlevelse til en vigtig faktor for forsyningsstabiliteten i Europa. Under alle omstændigheder er der som angivet i tabel 4 en betydelig uudnyttet produktionskapacitet i Unionen, som står til rådighed for brugerne.

(708) To brugere hævdede, at udligningstold ville være til fare for konkurrenceevnen i forarbejdningsindustrien på EU-markedet, som konkurrerer mod producenter fra lande uden for Unionen, fordi stigninger i omkostningerne ikke kan overvæltes på deres kunder. Europæiske forarbejdningsvirksomheder kunne derfor flytte produktionen til lande uden for Unionen. Der blev dog ikke fremlagt nogen specifikke beviser for den manglende evne til at overvælte de yderligere omkostninger på forarbejdningsvirksomhederne.

(709) To brugere hævdede, at tolden ville være i strid med de europæiske bæredygtighedsmål, da brugen af tyndere ACF ville bidrage til at nå disse mål. Mens Kommissionen allerede ovenfor konkluderede (jf. betragtning 63), at EU-erhvervsgrenen fuldt ud er i stand til at fremstille tyndere ACF, bør det imidlertid bemærkes, at Den Europæiske Union ikke kan opbygge en bæredygtig grøn politik — hvoraf grønnere isoleringsmaterialer til byggesektoren udgør et element — på grundlag af stærkt subsidieret og skadevoldende import fra Kina.

(710) Én bruger hævdede, at tolden ville skabe fordrejning på markedet, da to af de største ACF-producenter, som også er forarbejdningsvirksomheder, ville have et bundent forbrug på mere end 70 % af deres produktion. I betragtning af antallet EU-producenter er det højst usandsynligt, at det bundne forbrug hos to integrerede ACF-producenter, som også er forarbejdningsvirksomheder, ville skabe fordrejning på markedet. Der er desuden en betydelig uudnyttet ACF-kapacitet til rådighed i Unionen. Endelig ville det medføre en begunstigelse af én forretningsmodel (ikkeintegreret produktion) frem for en anden, hvis der ikke indføres antisubsidieringsforanstaltninger af denne årsag.

(711) Én bruger anmodede om, at der i stedet for at indføre told kunne tilbydes statsstøtte til EU. Kommissionen bemærkede, at finansiel støtte imidlertid ikke er det rette instrument til modvirkning af subsidiering.

(712) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke er nogen entydig interesse blandt brugerne, hverken for eller imod indførelsen af foranstaltningerne. De brugere, som gjorde indsigelse mod indførelsen af foranstaltningerne, risikerer at opleve visse negative konsekvenser heraf.

(713) Manreal fremførte, at foranstaltningerne ikke ville være til fordel for EU-producenterne. I stedet ville de gavne ACF-producenterne i Tyrkiet, Thailand, Brasilien eller Rusland, da brugerne ville købe fra disse lande i stedet for fra EU-producenterne.

(714) Manreal dokumenterede imidlertid ikke, hvorfor EU-producenterne ikke ville være i stand til at konkurrere med producenter fra andre lande på rimelige vilkår.

(715) Manreal gjorde desuden gældende, at hvis brugerne væltede deres omkostninger over på deres kunder, ville dette bringe deres kunders konkurrenceevne i fare. Ud over at fremsætte denne generelle bemærkning underbyggede virksomheden dog ikke påstanden yderligere.

(716) Manreal fremførte endvidere, at Kommissionen i betragtning 354 i forordning (EU) 2021/983 anførte, at den ville indføre foranstaltninger til fordel for integrerede producenter. Virksomheden anmodede Kommissionen om at undersøge de sandsynlige virkninger af foranstaltningerne »på EU's fair konkurrence«.

(717) Denne fortolkning af forordning (EU) 2021/983 er ukorrekt, da Kommissionen blot anførte, at manglende indførelse af foranstaltninger ville begunstige ikkeintegrerede brugere. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, kan de købe dumpet ACF, mens integrerede brugere, der producerer ACF i Unionen, ikke vil drage fordel af denne urimelige fordel. Med hensyn til Manreals anmodning om undersøgelse af de sandsynlige virkninger af foranstaltningerne »på EU's fair konkurrence« forstår Kommissionen det sådan, at Manreal hævder, at tolden ville udgøre en urimelig konkurrencefordel for integrerede EU-producenter i forhold til ikkeintegrerede virksomheder. Kommissionen mindede om, at den i overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 31, stk. 1, lægger særlig vægt på behovet for at bringe fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og genskabe en effektiv konkurrence, når den vurderer Unionens interesser.

(718) Manreal fremsatte endvidere påstand om, at Kommissionen tilsidesatte virksomhedens ret til forsvar, da Manreal ikke havde adgang til den analyse, der er nævnt i betragtning 704.

(719) Kommissionen er forpligtet til at beskytte parternes fortrolige forretningsoplysninger og holde adgang til disse oplysninger op mod andre parters interesse i at udøve deres rettigheder. En detaljeret kvalitetsanalyse af varer fra forskellige leverandører fra Kina og Unionen over flere år kan med rette betegnes som en forretningshemmelighed, som ikke deles med konkurrenter. Den manglende videregivelse af forretningshemmeligheder var derfor ikke ensbetydende med tilsidesættelse af Manreals ret til forsvar.

(720) To virksomheder, Gascogne og Manreal, gjorde gældende, at Kommissionens erklæring i betragtning 712 om, at der ikke var nogen entydig interesse hos brugerne imod foranstaltningerne, måtte være ukorrekt, da der i samtlige bemærkninger fra brugerne udtryktes modstand mod foranstaltninger.

(721) Kommissionen kan i forbindelse med sin vurdering også basere sig på fortrolige data, der indsendes af brugerne som besvarelser af spørgeskemaer. Det fremgår af dataene, at der er to brugere, der køber en stor procentdel af deres ACF fra Kina, og for hvem ACF fra Kina repræsenterer en meget stor del af deres råmaterialeomkostninger, men de øvrige brugere køber hovedsagelig ACF fra EU-producenter og ville ikke på samme måde blive påvirket af foranstaltningerne. At videregive oplysninger om, hvor stor en procentdel af de enkelte brugere der køber fra navngivne ACF-producenter, ville være ensbetydende med at afsløre deres forsyningskæder. Parterne kan imidlertid allerede fremføre deres argument på grundlag af oplysningen om, at brugerne i forskellig udstrækning er afhængige af import fra Kina.

(722) I lyset af ovenstående bekræfter Kommissionen sin vurdering af, at der ikke er nogen entydig interesse hos brugerne, hverken for eller imod indførelse af foranstaltningerne, selv om visse brugere, der argumenterede imod indførelsen af foranstaltningerne, navnlig de to brugere, for hvem ACF udgør en høj procentdel af deres produktionsomkostninger, kan stå over for visse negative konsekvenser.

(723) Walki gjorde gældende, at dokumentet med generelle oplysninger ikke gengav brugernes interesser korrekt eller retfærdigt. Walki hævdede endvidere, at Kommissionens konklusion om brugernes manglende »ensartede interesser« baseret på, at »*brugerne i forskelligt omfang er afhængige af import fra Kina*«, er en vildledende og diskriminerende analyse af brugerne.

(724) Kommissionen konkluderede, at der ikke var nogen entydig interesse blandt brugerne, da brugerne anvender ACF med oprindelse i Kina på meget forskellige niveauer. Med denne erklæring benægtede Kommissionen ikke, at alle samarbejdsvillige brugere var imod indførelsen af antidumpingtold.

(725) Walki hævdede endvidere, at Kommissionen ikke har besvaret virksomhedens anmodning om en mere fyldestgørende begrundet analyse vedrørende afgørende elementer af Unionens interesser. Walki anmodede om en rettelse af Kommissionens udtalelse angående henvisningen til brugernes argumenter om, at EU-erhvervsgrenen ikke kan levere ACF af samme kvalitet som de kinesiske producenter på grund af manglende investeringer. Walki fremførte, at seks brugere indsendte en fælles erklæring, hvori de hævdede, at »*de ansøgende producenter ikke har produktionskapacitet til at levere visse vigtige specifikationer for ACF. Deres manglende evne til at levere disse specifikationer til brugerne i Unionen på kommercielt niveau skyldes tydeligvis, at ansøgerne i længere tid ikke har investeret i det produktionsudstyr og den teknologi, der er nødvendig for at udvide deres eksisterende produktion af ACF med henblik på at levere de tyndere specifikationer, som disse brugere har brug for.*«

(726) Seks brugere indsendte ganske rigtigt en fælles erklæring, hvori de hævdede, at EU-erhvervsgrenen havde undladt at investere, i tillæg til de fire brugere, som allerede havde fremsat dette argument hver for sig. Kommissionen har imidlertid allerede behandlet denne påstand i punkt 5.2.3 og 6.2 i forordning (EF) 2021/983. På nuværende tidspunkt har ingen af brugerne fremlagt nye faktuelle oplysninger, men har blot gentaget den samme påstand. Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner.

(727) Walki hævdede endvidere, at Kommissionen fejlagtigt konkluderede, at EU-varerne ikke er af ringere kvalitet på grundlag af EU-producenternes generelle evne til at eksportere og konkurrere med succes på tredjelandsmarkeder. Walki hævdede, at dette kun ville gælde for evnen til at fremstille folie af høj kvalitet af tykkelse på over 20 mikrometer. Parten hævdede også, at Kommissionen ikke oplyste, at dette ville omfatte alle de tyndere folietyper, som er i centrum for spørgsmålet om forsyningsbegrænsning i Unionen.

(728) Walki hævdede endvidere, at erklæringen om, at ikke alle kinesiske producenter effektivt kan producere varer af høj kvalitet, ikke har nogen indflydelse på brugernes argument om, at EU-erhvervsgrenen ikke er i stand til effektivt at producere tyndere folie af høj kvalitet.

(729) Kommissionen krydstjekkede EU-producenternes foreliggende salgsdata, som viser, at der eksporteres ACF på under 20 mikron til tredjelande. Walkis argument om, at EU-producenterne kun ville være konkurrencedygtige med ACF på over 20 mikrometer, er derfor ubegrundet.

(730) Walki hævdede endvidere, at Kommissionens vurdering af den uudnyttede produktionskapacitet ikke betyder, at der er kapacitet til at producere tyndere ACF af høj kvalitet.

(731) Kommissionen analyserede behørigt kapaciteten til at fremstille tyndere folie, som er begrænset af de maskiner, der kan anvendes til den sidste valsefase. Nogle EU-producenter fremlagde testresultater, der viste, at produktionen af testruller af ACF< 6 med succes opfyldte den pågældende kundes krav. Kommissionen henviser endvidere til sin vurdering af, at ACF< 6 er et nyt marked under udvikling, og på grund af den meget lille efterspørgsel i UP har alle EU-producenter naturligvis endnu ikke tilpasset deres maskinpark til dette markedssegment.

(732) Walki hævdede endvidere, at centrale elementer i de positive beviser, som Walki fremlagde i løbet af undersøgelsen, er blevet fuldstændig ignoreret eller fejlagtigt gengivet. Kommissionen fandt, at denne påstand var unøjagtig. Kommissionen tog alle argumenter og beviser i betragtning, men af fortrolighedshensyn kunne visse meget specifikke oplysninger ikke fremlægges i forordningen.

(733) Manreal hævdede, at Kommissionen tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik. Manreal gjorde gældende, at Kommissionen uden nogen begrundelse så bort fra alle Manreals bemærkninger, idet virksomheden hævdede, at Kommissionen anvendte en urimelig modvirkningsteknik ved at påpege, at Manreal ikke i tilstrækkelig grad underbyggede sine påstande.

(734) I modsætning til, hvad Manreal har gjort gældende, opfyldte Kommissionen sin forpligtelse til for hver af Manreals bemærkninger at vurdere, om den var tilstrækkeligt underbygget, og har i hver af de betragtninger, som Manreal nævnte, forklaret hvorfor de ikke var tilstrækkeligt underbyggede. Ifølge grundforordningen er Kommissionen ikke forpligtet til yderligere at undersøge bemærkninger, som ikke er tilstrækkeligt underbyggede.

(735) Kommissionen afviste derfor påstanden.

6.3. **Anmodning om fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål**

(736) I den særskilte antidumpingundersøgelse anmodede Effegidi om fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål for ACF til anvendelse i fremstilling af film til kabelafskærmning og kapsler til vinflasker. Effegidi udvidede denne anmodning til denne procedure.

(737) Anmodningen er baseret på den procentdel af omkostningerne, som ACF udgør i produktionsomkostningerne ved fremstilling af film til kabelafskærmning og vinkapsler og den virkning, som foranstaltningerne ville have for virksomheden. Ifølge Effegidi er film til kabelafskærmning og vinkapsler nichemarkeder, hvor forbruget af ACF er tilsvarende ubetydeligt. Deraf følger, at en toldfritagelse for særligt anvendelsesformål ikke ville underminere antidumpingtoldens effektivitet.

(738) Undersøgelsen viste imidlertid, at Effegidi ikke kun fremstiller de to produkter, for hvilke virksomheden anmodede om fritagelse under proceduren for særligt anvendelsesformål, men at virksomhedens portefølje omfatter en række andre varer såsom kabelfilm, der ikke indeholder ACF, samt anden emballage til fødevarer og nonfoodprodukter, hvoraf nogle er ACF-holdige. Kommissionen kunne derfor ikke på grundlag af oplysningerne fra Effegidi fastslå antidumpingtoldens samlede indvirkning på virksomhedens rentabilitet. I den endelige fremlæggelse af oplysninger afviste Kommissionen derfor fritagelsen for særligt anvendelsesformål.

(739) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger forelagde Effegidi sit årsregnskab for 2019, 2020 og første halvdel af 2021 for Kommissionen. Effegidi anmodede endvidere Kommissionen om retningslinjer for, hvilke yderligere dokumenter der skulle fremlægges for at kunne indrømmes fritagelsen for særligt anvendelsesformål.

(740) Kommissionen fandt, at de oplysninger, der blev fremsendt efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, ikke var tilstrækkelige til, at Kommissionen kunne vurdere de samlede virkninger af en potentiel fritagelse for toldens effektivitet. Effegidi fremlagde ingen oplysninger om industrierne for kabelafskærmning og vinkapsler.

(741) Kommissionen kunne derfor ikke vurdere, om fritagelsen for særligt anvendelsesformål ville være i Unionens interesse, og bekræftede derfor sin afvisning af Effegidis anmodning om fritagelse.

6.4. **Importørernes interesser**

(742) Et konsortium bestående af fem ikke forretningsmæssig forbundne importører fremsatte bemærkninger om indledningen. Kun én ikke forretningsmæssig forbunden importør, som tegner sig for [15-25 %] af importen fra Kina, indsendte imidlertid en besvarelse af importørens spørgeskema.

(743) Konsortiet hævdede, at EU-producenterne ikke kan fremstille det fulde spektrum af ACF i den ønskede kvalitet og mængde på grund af tekniske begrænsninger, som skyldes manglen på vertikal integration hos de fleste EU-producenter. Dette ville forårsage højere produktionsomkostninger, ringere kvalitet, afhængighed af markedet for råmaterialet (folieruller) og længere leveringstider som følge af en længere forsyningskæde. De hævdede endvidere, at mangel på investeringer, navnlig i overensstemmende systemer til kvalitetspåvisning, har medført vanskeligheder med hensyn til kvalitet. Derfor forventer konsortiet, at der opstår forsyningsmangel, navnlig for ACF med mindre tykkelser, hvis der indføres foranstaltninger. Dette ville sammen med højere priser underminere EU-forarbejdningsvirksomhedernes (brugernes) konkurrenceevne.

(744) Som nævnt i afsnit 4.5.2.1 synes EU-erhvervsgrenen at råde over tilstrækkelig uudnyttet kapacitet, endda når der tages hensyn til to store EU-producenters høje niveau af bunden anvendelse. I modsætning til den påstand, der er blevet fremsat af konsortiet af importører, er der foretaget investeringer i overensstemmende kvalitetskontrol, og dataene påviser ikke konsekvent, at kinesisk ACF er af højere kvalitet.

(745) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen, at foranstaltninger ikke nødvendigvis ville være i importørernes interesse. Den vurderede imidlertid også foranstaltningernes sandsynlige virkninger i forbindelse med afvejningen af de forskellige interesser, der er på spil (se afsnit 4.4).

(746) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog konsortiet af importører påstanden om, at EU-producenterne ikke er i stand til at dække den aktuelle efterspørgsel efter ACF, især i markedssegmentet for ACF med mindre tykkelser, hvor de i dag importerer fra Kina for at dække efterspørgslen. Konsortiet hævdede, at det ville tage mindst 2 år at gøre produktionen af ACF med mindre tykkelser effektiv og operationel, og at EU-producenterne ikke ser ud til at opfylde de nødvendige kvalitetsstandarder med henblik på at erstatte den nuværende import fra Kina i dette markedssegment.

(747) Ud over at konsortiet ikke har godtgjort, hvorfor det ville tage to år at gøre produktionen af ACF med mindre tykkelser operationel, har Kommissionen allerede i afsnit 4.5.2.1 i forordning (EU) 2021/983 konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Desuden har EU-erhvervsgrenen med salg og fremstilling af testruller vist, at den er i stand til at dække kundernes efterspørgsel, jf. betragtning 50 og 51 i forordning (EU) 2021/983.

(748) I lyset af ovenstående bekræftede Kommissionen sin konklusion om, at indførelsen af foranstaltninger ikke nødvendigvis ville være i importørernes interesse. Den vurderede imidlertid også foranstaltningernes sandsynlige virkninger i forbindelse med afvejningen af de forskellige interesser, der er på spil (se afsnit 6.4).

(749) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede konsortiet, at Kommissionen helt så bort fra, at den gradvise udvikling i efterspørgslen efter ACF med mindre tykkelser medførte en stigning i efterspørgslen efter ACF på ≤ 7 mikrometer. Desuden undervurderede Kommissionen den kendsgerning, at det ville tage mindst to år at gøre produktionen af ACF med mindre tykkelser effektiv og operationel i Unionen.

(750) Konsortiet hævdede endvidere, at Kommissionen ikke havde præciseret, hvordan EU-erhvervsgrenens betydelige uudnyttede kapacitet kan dække efterspørgslen efter ACF med mindre tykkelser.

(751) Konsortiet gentog også, at EU-erhvervsgrenen ikke kan opfylde kvalitetsstandarderne for ACF med mindre tykkelser med hensyn til porøsitet og brugbarhed, og understregede, at valseværker, der fremstiller ACF, er de samme som for bilbatteriindustrien, hvilket yderligere reducerer kapaciteten til ACF. Parten hævdede, Kommissionen ved at se bort fra disse aspekter kom til den fejlagtige konklusion, at indførelsen af told er i Unionens interesse.

(752) Som forklaret i betragtning 51 i forordning (EU) 2021/983 vurderede Kommissionen EU-erhvervsgrenens kapacitet til at fremstille tyndere ACF, navnlig ACF< 6, ved at vurdere valseværkernes kapacitet i den sidste valsefase, som er nødvendig for at fremstille ACF med mindre tykkelser. De foregående valsefaser viste sig at have tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Flaskehalsen for produktionen af ACF< 6 er derfor i sidste valsefase. Kommissionen har præciseret, hvordan EU-erhvervsgrenen kan dække efterspørgslen efter ACF med mindre tykkelser. Argumentet om, at det ville tage mindst to år at gøre produktionen af ACF med mindre tykkelser effektiv og operationel, gælder kun for ny kapacitet, som EU-erhvervsgrenen ville installere som følge af en genoprettet fair priskonkurrence og en yderligere stigende efterspørgsel. Da den eksisterende kapacitet allerede i den nærmeste fremtid kan dække den forventede efterspørgsel, har Kommissionen i sin beregning ikke taget hensyn til den potentielle yderligere kapacitet i den nærmeste fremtid. Det er ikke relevant, at ny kapacitet vil kræve en periode, inden den bliver operationel. Kommissionen afviste derfor påstanden.

6.5. **Afvejning af de konkurrerende interesser**

(753) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 31, stk. 1, vurderede Kommissionen de konkurrerende interesser og lagde særlig vægt på behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidier til ophør og genskabe en effektiv konkurrence.

(754) For så vidt angår en prisstigning viste undersøgelsen, at de kinesiske priser i gennemsnit underbød EU-priserne med 10,8 %, og at pristrykket førte til en forværring af EU-erhvervsgrenens situation. Kommissionen fandt, at en sådan stigning ville være begrænset i betragtning af konkurrenceniveauet på EU-markedet, hvis priserne igen stiger til et bæredygtigt niveau. Som allerede nævnt i afsnit 4.5.2.1 har EU-erhvervsgrenen tilstrækkelig uudnyttet kapacitet. Den negative indvirkning på brugerne vil derfor også fortsat være begrænset. Ingen af de specifikke argumenter, som brugerne og importørerne fremførte, og som blev drøftet i afsnit 6.2 og 6.4, ændrer denne konklusion.

(755) Ved vurderingen af omfanget af negative virkninger for importørerne bemærkede Kommissionen først, at samarbejdsniveauet var relativt lavt, da kun én ud af de fem samarbejdsvillige importører indsendte data.

(756) Manreal fremførte, at analysen af markedet og Unionens interesser i forordning (EU) 2021/983 ikke længere var gyldig efter den drastiske prisstigning og spekulation på råvaremarkedet, der er konsekvenser af undersøgelsen og covid-19-pandemien. Emballagekonverteringsindustrien er hårdt ramt af ikke blot en prisstigning på 40 % for aluminium, men også af en prisstigning på 40 % for kraftpapir og af containertransportomkostninger, der er steget med 400 %. Den gennemsnitlige leveringstid for papirleverancer er steget fra tre-fire uger til fire måneder. I nogle leveringskontrakter påberåber leverandører sig force majeure og leverer med en forsinkelse på seks måneder, samtidig med at de hæver prisen med 20 % i forhold til ordretidspunktet.

(757) Til støtte for Manreals argumenter understregede Walki, Gascogne og Effegidi også, at markedssituationen efter UP har ændret sig fundamentalt, hvilket har ført til forsyningsknaphed på ikke blot ACF, men også deres øvrige råmaterialer. Ifølge Gascogne steg prisen på aluminium på London Metal Exchange med 30 % fra oktober 2020 til maj 2021. Også i den nuværende situation er tilsyneladende kun én større EU-producent i stand til at opfylde nye ordrer uden en frist på flere måneder. Effegidi hævdede, at virksomheden ifølge pristilbud fra EU-producenter i juli 2021 ikke ville have adgang til ACF til sin produktion før i 2022.

(758) En anden bruger, Alupol, gjorde gældende, at man fra december 2020 havde konstateret ringe interesse i kontrakter blandt EU-producenterne, og at en 2-årig leveringskontrakt, der var indgået med en af EU-producenterne, endda blev opsagt af producenten efter et halvt år, hvilket illustrerer kapacitetsbegrænsningerne. Walki fremlagde yderligere dokumentation vedrørende efterspørgsel efter ACF med en tykkelse på 6,35 mikrometer, som viser, at forsyningsvanskelighederne i 2021 fortsat gør sig gældende.

(759) Også konsortiet af importører anførte, at priserne på ACF siden begyndelsen af undersøgelsen er steget med 25 %, og at leveringstiden er steget fra gennemsnitligt to måneder til fire måneder. Den nuværende situation med forsyningsknaphed fører også til, at integrerede virksomheder leverer til deres forretningsmæssigt forbundne enheder på præferencegrundlag, hvilket efterlader mindre kapacitet til det åbne marked. Konsortiet forventer, at tolden vil forårsage afbrydelser i forsyningskæderne og føre til forsyningsknaphed for hele ACF-sortimentet, men især for tykkelser på under 6 mikrometer.

(760) Om end det er sandt, at disse markedsændringer har en indvirkning på producenternes, brugernes og importørernes forskellige interesser, skyldes de den ekstraordinære situation med covid-19-pandemien og det efterfølgende kraftige økonomiske opsving, som har resulteret i international transportmangel og forsyningsknaphed. Markederne vil derfor kunne have behov for en vis tilpasningstid, indtil det økonomiske opsving og væksten er normaliseret og udbud og efterspørgsel igen er i balance, også i ACF-sektoren.

(761) Manreal gjorde endvidere gældende, at det af artikel 11 i TEUF følger, at beskyttelse mod subsidieret import må afvejes i forhold til Unionens øvrige mål, såsom miljøbeskyttelse, og konkluderede, at indførelsen af foranstaltninger vil have en meget negativ indvirkning på miljøet. Manreal anførte, at det uanset eventuelle negative konsekvenser for beskæftigelsen eller industripolitikken ville være godt for miljøet i Unionen, hvis mere forurenende EU-producenter forsvandt fra markedet. Manreal anmodede derfor Kommissionen om at medtage foranstaltningernes sandsynlige indvirkning på miljøet i undersøgelsen.

(762) Kommissionen bemærkede for det første, at Manreal ikke har godtgjort, hvordan EU-producenterne forurener mere end de kinesiske producenter. Dertil kommer, at selv om Unionen fastsætter høje miljøstandarder for sine producenter, er formålet med artikel 11 i TEUF ikke at forhindre økonomisk aktivitet, men at integrere miljøbeskyttelseskrav i den politik, der styrer den økonomiske aktivitet. Manreals forslag om at reducere emissionerne i Unionen ved at tillade, at dens industri udryddes af illoyal konkurrence, er ikke blot uforeneligt med EU's miljømål, men ville også være i strid med en række andre politikker. Manreals anmodning om at undersøge indvirkningen på miljøet af et sådant scenario blev derfor afvist.

(763) Manreal henviste endvidere til betragtning 355 i forordningen om midlertidig told i antidumpingproceduren, hvori Kommissionen som svar på Manreals tidligere argument om, at statsstøtte kunne være en mere egnet foranstaltning end indførelse af told, anførte, at finansiel støtte ikke er det rette instrument til at modvirke skadevoldende dumping. Manreal gjorde gældende, at dette er et politikvalg, der ikke bør vedtages, uden at Generaldirektoratet for Konkurrence (»GD COMP«) er blevet hørt. Manreal hævdede endvidere, at Kommissionens argument ville forudsætte, at ingen støtte til EU-producenter ville blive godkendt af GD COMP.

(764) Kommissionen mindede om, at det i grundforordningens artikel 15, stk. 1, første afsnit, er fastsat, at Kommissionen, hvis det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder fremgår, at der finder udligningsberettigede subsidier sted og forvoldes skade som følge heraf, og det af hensyn til Unionens interesser er påkrævet at gribe ind, skal indføre en endelig udligningstold. Kommissionen kan således ikke undlade at imødegå påvist skadevoldende subsidiering fra kinesiske eksportørers side ved hjælp af de retlige instrumenter, som Kommissionen råder over, blot fordi EU-producenterne også kan drage fordel af statsstøtte. Desuden ydes statsstøtte af medlemsstaterne — ikke af Kommissionen.

(765) Følgelig ændrede ingen af de argumenter, brugerne og importørerne fremsatte vedrørende forordning (EU) 2021/983 — også i forbindelse med antisubsidieundersøgelsen — Kommissionens konklusion.

(766) Flere parter foreslog, at Kommissionen sammen med bemærkningerne til den endelige fremlæggelse vurderede en eventuel suspension af tolden i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 24, stk. 4. Kommissionen kan på et senere tidspunkt overveje en eventuel suspension af tolden, sådan som der er taget højde for i antisubsidiegrundforordningens artikel 24, stk. 4.

(767) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOC, at den globale økonomi og EU's økonomi fortsat står over for alvorlige forstyrrelser i forsyningskæden. I betragtning af denne situation ville det ikke være i Unionens interesse at indføre foranstaltninger på nuværende tidspunkt. GOC anmodede også Kommissionen om at vurdere en suspension af eventuel told.

(768) Som forklaret i betragtning 760 har covid-19-pandemien haft negative indvirkninger på forsyningskæderne. Dette er dog en midlertidig situation, og Kommissionen mener ikke, at det medfører en permanent hindring for indførelsen af foranstaltninger.

(769) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede konsortiet af importører, at indførelsen af en endelig udligningstold ud over antidumpingtold klart er i strid med importørernes og brugernes interesser i EU, for eftersom der var en øget efterspørgsel efter ACF på ≤ 7 mikron, ville den øgede produktion af batterifolie mindske den tilgængelige kapacitet for andre ACF'er, og dette ville medføre en flytning af konverteringsindustriens produktionskapacitet til lande uden for EU.

(770) Kommissionen har allerede konkluderet, at EU-producenternes uudnyttede kapacitet ville gøre det muligt at opfylde behovet for ACF af mindre tykkelser og til bilbatterifolie i de kommende år. Antidumpingtold beregnes ikke på en måde, der automatisk også ville afhjælpe subsidieringen af import. Navnlig kan forskellige eksportører på forskellig vis være involveret i dumpingimport og subsidiering. Derfor afviste Kommissionen påstanden om, at det ikke ville være i Unionens interesse at pålægge udligningstold, såfremt der blev indført antidumpingtold.

(771) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Xiamen Xiashun, at det ville være i Unionens interesse at udelukke batterifolie til elbiler fra anvendelsesområdet, eftersom EU-producenterne ikke ville have kapacitet til at imødekomme efterspørgslen på kort og mellemlang sigt.

(772) Eftersom Xiamen Xiashun ikke fremlagde nye beviser for denne påstand, og Kommissionen allerede havde analyseret EU-producenternes kapacitet i lyset af efterspørgslen på kort og mellemlang sigt, afviste Kommissionen denne påstand.

6.6. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(773) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre endelige udligningsforanstaltninger for importen af omformningsfolie af aluminium med oprindelse i Kina.

7. **TILBUD OM PRISTILSAGN**

(774) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav en eksporterende producent tilbud om et pristilsagn inden for den frist, der er fastsat i grundforordningens artikel 13, stk. 2, nemlig: Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., samt dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.

(775) I henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 13 skal pristilsagnene være tilstrækkelige til at afhjælpe de skadelige virkninger af subsidiering, og godtagelsen heraf må ikke anses for at være umuligt at gennemføre i praksis. Kommissionen vurderede tilbuddet på baggrund af disse kriterier og fandt, at det ikke ville være praktisk muligt at acceptere dem af følgende overordnede årsager.

(776) For det første producerer og sælger virksomheden forskellige varetyper med betydelige prisforskelle. Det er ikke let at skelne mellem typer af omformningsfolie af aluminium ved fysisk inspektion. Det ville navnlig være særdeles vanskeligt at vurdere tykkelsen ved fysisk inspektion alene. Uden en detaljeret laboratorieanalyse ville toldmyndighederne ikke være i stand til at fastslå, om den importerede vare svarer til det, der deklareres.

(777) For det andet indebærer det store antal varetyper en høj risiko for krydskompensation mellem de forskellige varetyper, idet dyrere varetyper muligvis fejlagtigt angives som billigere varetyper, der også er omfattet af tilsagnet. Dette gør tilsagnet uanvendeligt og dermed umuligt at gennemføre i praksis, jf. grundforordningens artikel 13. For det tredje har Zhongji en lang række forretningsmæssigt forbundne virksomheder, der er direkte involveret i produktion eller salg af den undersøgte vare. Derudover sælger Zhongji varen både direkte og indirekte. En så kompleks gruppestruktur indebærer en høj risiko for krydskompensation. Kommissionen ville ikke være i stand til at overvåge og sikre, at tilsagnet overholdes med hensyn til det indirekte salg via den forretningsmæssigt forbundne virksomhed i Hongkong og muligvis via de andre forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Dette ville i sig selv gøre tilbuddet umuligt at gennemføre i praksis.

(778) Kommissionen vurderede også de særlige forpligtelser i det tilbud om tilsagn, som Zhongji havde fremsat for at løse de hovedspørgsmål, der er beskrevet ovenfor. Med hensyn til de forskellige varetyper havde virksomheden tilbudt kun at eksportere varetyper, der tilhører fem varekontrolnumre. For så vidt angår den komplekse struktur i gruppen tilbød Zhongji desuden at forpligte sig til udelukkende at sælge til Unionen direkte gennem Zhongji Lamination Materials Co., Ltd og til ikke at sælge andre varer til de samme kunder i Unionen, som den undersøgte vare sælges til.

(779) Kommissionen fandt, at selv disse særlige forpligtelser ikke ville fjerne de elementer, der gjorde tilbuddene om tilsagn uanvendelige.

(780) Selv om Zhongjis tilsagn om kun at eksportere fem varekontrolnumre ville mindske, men ikke eliminere, risikoen for krydskompensation, ville det være yderst vanskeligt at gennemføre i praksis. Toldmyndighederne ville ikke være i stand til at fastslå, om den importerede vare svarer til deklarationen blot ved fysisk kontrol, uden særlige måleinstrumenter.

(781) Af samme grund ville det være yderst vanskeligt at anvende Zhongjis tilsagn om ikke at sælge andre varer end den undersøgte vare til de samme kunder i Unionen. Desuden eksporterer Zhongjis forretningsmæssigt forbundne virksomheder andre aluminiumsprodukter til Unionen, som også er omfattet af antidumpingforanstaltninger, og der er indført foranstaltninger over for aluminiumsprodukter, der tariferes under samme KN-kode som den undersøgte vare ([116]). Endelig er den pågældende vare også omfattet af antidumpingforanstaltninger i den særskilte antidumpingsag, og et tilbud om tilsagn fra samme virksomhed i denne sag er allerede blevet afvist.

(782) Kommissionen sendte et brev til ansøgeren, hvori den redegjorde for de ovennævnte grunde til at afvise tilbuddet om tilsagn.

(783) Ansøgeren fremsatte bemærkninger hertil. Disse bemærkninger blev stillet til rådighed for interesserede parter i sagsakterne.

(784) Zhongji gentog sine argumenter fra sit tilbud om tilsagn og hævdede, at de særlige forpligtelser som forklaret i betragtning 778 ville være tilstrækkelige til at gøre tilbuddet om tilsagn anvendeligt. Desuden mente Zhongji ikke, at det ville være vanskeligt at skelne de forskellige varetyper fra hinanden ved en fysisk kontrol, eller at den foreslåede pristilpasningsmekanisme ville være kompleks.

(785) Kommissionen er ikke enig heri. Som forklaret i betragtning 779-781 ville tilbuddet om de særlige forpligtelser ikke fjerne de grundlæggende elementer, der gjorde tilbuddet om tilsagn uanvendeligt.

(786) Kommissionen fandt derfor, at tilsagnet ikke kunne anvendes og derfor ikke kunne gennemføres i praksis, jf. grundforordningens artikel 13, og afviste derfor tilbuddet.

8. **ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(787) På baggrund af konklusionerne vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 indføres en endelig udligningstold.

8.1. **De endelige udligningsforanstaltningers niveau**

(788) I henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, må den endelige udligningstold ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

([116]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2384 af 17. december 2015 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse typer folie af aluminium med oprindelse i Brasilien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

(789) I henhold til artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, fremgår det, at »*hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at tolden fastsættes i overensstemmelse med tredje afsnit, skal udligningstolden være lavere, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen*«.

(790) Kommissionen har ikke modtaget sådanne oplysninger, og niveauet for udligningsforanstaltningerne vil derfor blive fastsat under henvisning til artikel 15, stk. 1, tredje afsnit.

(791) På grundlag af ovenstående bør de endelige udligningstoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Virksomhed	Endelig udligningstold
Daching Group, herunder Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %
Nanshan Group, herunder Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	18,2 %
Wanshun Group, herunder Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	12,3 %
Alle andre virksomheder	18,2 %

(792) Antisubsidieundersøgelsen blev gennemført sideløbende med en særskilt antidumpingundersøgelse vedrørende den samme pågældende vare med oprindelse i Kina, hvor Kommissionen indførte antidumpingforanstaltninger begrænset til skadestærsklen. Kommissionen sikrede, at indførelsen af en kumuleret told, der afspejler subsidieringsniveauet og det fulde dumpingniveau, ikke ville føre til, at virkningerne af subsidieringen blev modregnet to gange (»dobbelttælling«) i overensstemmelse med grundforordningens artikel 24, stk. 1, og artikel 15, stk. 2.

(793) I den særskilte antidumpingundersøgelse blev den normale værdi beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6a, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, med henvisning til ikkefordrejede omkostninger og fortjeneste i et passende eksternt repræsentativt land. Som følge heraf indførte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 2, og for at undgå dobbelttælling først den endelige udligningstold på niveauet for den konstaterede endelige subsidiering og pålagde derefter den resterende endelige antidumpingtold, som svarer til den relevante dumpingmargen, nedsat med beløbet for udligningstolden og op til den relevante skadestærskel, der blev fastsat i den særskilte antidumpingundersøgelse. Da Kommissionen reducerede den dumpingmargen, der blev fastsat for det samlede subsidiebeløb, som var konstateret i Kina, var der ikke noget problem med dobbelttælling, jf. grundforordningens artikel 24, stk. 1. Såfremt det beløb, der fremkom ved at trække subsidiebeløbet fra dumpingmargenen, var højere end skadesmargenen, fastsatte Kommissionen loftet over antidumpingtolden til skadesmargenen. Såfremt det beløb, der fremkom ved at trække subsidiebeløbet fra dumpingmargenen, var lavere end skadesmargenen, fastsatte Kommissionen niveauet for antidumpingtolden ud fra det lavere beløb.

(794) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter fandt Kommissionen, at niveauet for den højeste told, der blev pålagt virksomhederne i stikprøven, ville være repræsentativt for »alle andre virksomheder«. Tolden for »alle andre virksomheder« vil finde anvendelse på de virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

(795) Som omhandlet i betragtning 594, beregnedes det samlede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgår i stikprøven, på grundlag af det samlede vejede gennemsnitlige udligningsberettigede subsidiebeløb for de samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven med undtagelse af ubetydelige beløb og det subsidiebeløb, der er fastsat for varer, der er omfattet af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1. Kommissionen så dog ikke bort fra konklusionerne, som var delvist baseret på de foreliggende faktiske oplysninger med henblik på at fastsætte disse beløb. Kommissionen mente ret beset, at de foreliggende oplysninger, som var blevet anvendt i disse sager, ikke i væsentlig grad påvirkede de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme omfanget af subsidieringen på en retfærdig måde, således at de eksportører, der ikke var blevet anmodet om at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen, ikke blev skadet ved denne tilgang.

(796) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Virksomhed	Subsidiebeløb	Dumpingmargen	Skadestærskel	Udligningstoldsats	Antidumpingtoldsats
Wanshun Group, herunder Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %	81,5 %	28,5 %	8,6 %	28,5 %
Daching Group, herunder Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %	16,1 %	15,4 %	10,1 %	6,0 %
Nanshan Group, herunder Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	18,2 %	98,5 %	24,6 %	18,2 %	24,6 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumping- og antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag I	12,3 %	69,5 %	23,6 %	12,3 %	23,6 %
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	18,2 %	69,5 %	23,6 %	18,2 %	23,6 %
Alle andre virksomheder	18,2 %	98,5 %	28,5 %	18,2 %	28,5 %

(797) De individuelle udligningstoldsatser for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. Den afspejler derfor den situation, der blev konstateret for den pågældende virksomhed under undersøgelsen. Toldsatsen finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) således udelukkende anvendelse på importen af varer, der har oprindelse i det pågældende land og er fremstillet af den nævnte virksomhed. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(798) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle toldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der finder anvendelse på den, vedtages en forordning om navneændringen, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(799) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle udligningstold. De virksomheder, der er omfattet af individuel udligningstold, skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 4. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være omfattet af den udligningstold, der gælder for »alle andre virksomheder«.

(800) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle udligningstoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 3, stk. 1, bør medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og bør i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(801) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 23, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og pålægge en landsdækkende told.

(802) For at sikre en korrekt håndhævelse af udligningstolden bør toldsatsen for alle andre virksomheder ikke blot anvendes på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke foretog eksport til Unionen i undersøgelsesperioden.

(803) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede både Xiamen Xiashun og Gascogne, at det generelle oplysningsdokument ikke ville fastlægge, hvordan Kommissionen kunne undgå dobbelttælling i henhold til grundforordningen. Xiamen Xiashun henviste til Kommissionens forordning i GFF, hvor den endelige udligningstold blev fastsat på niveauet for den fastsatte endelige subsidiering, mens den endelige antidumpingtold blev fastsat på niveauet for den endelige dumpingmargen fratrukket den endelige udligningstold, såfremt den relevante dumpingmargen fratrukket udligningstolden er lavere end skadestærsklen. Xiamen Xiashun anmodede Kommissionen om at oplyse, hvilken metode den vil anvende til at beregne den kombinerede told.

(804) Sådan som Xiamen Xiashun anerkender, står der i betragtning 555 i det generelle oplysningsdokument, at såfremt der pålægges antidumpingtold, vil Kommissionen sikre, at indførelsen af en kumuleret told, der afspejler subsidieringsniveauet og det fulde dumpingniveau, ikke vil føre til, at virkningerne af subsidieringen bliver modregnet to gange (»dobbelttælling«). Som beskrevet i betragtning 793 fulgte Kommissionen den samme tilgang, som Xiamen Xiashun havde henvist til fra GFF-sagen. Dette er Kommissionens standardpraksis, såfremt antisubsidie- og antidumpingundersøgelser dækker den samme vare. På tidspunktet for den endelige fremlæggelse af oplysninger i denne sag er der endnu ikke blevet pålagt nogen endelig told i antidumpingproceduren. Det var således

ikke muligt for Kommissionen at fremsætte bemærkninger til ændringer af den pålagte told, da der formelt ikke var indført nogen told på dette tidspunkt. Xiamen Xiashun og Gascogne havde dog fuldt ud mulighed for at fremsætte bemærkninger til undgåelsen af dobbelttælling som reaktion på den endelige fremlæggelse af oplysninger. Parterne har under alle omstændigheder mulighed for at fremsætte bemærkninger til en potentiel dobbelttælling på dette tidspunkt. Kommissionen afviste derfor påstanden om en yderligere fremlæggelse.

(805) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede konsortiet af importører og Nanshan Kommissionen om at anvende reglen om den laveste told i grundforordningens artikel 15, stk. 1, og fastsætte loftet over den kombinerede antidumping- og udligningstold på niveauet for skadesmargenen, idet de bemærkede, at der var omfattende information i sagen, som viste, at indførelse af udligningstold ud over antidumpingtold ville forstyrre Unionens ACF-marked.

(806) Som udgangspunkt minder Kommissionen om, at begrundelsen for reglen i henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, i antisubsidieproceduren er nærmere beskrevet i betragtning 10 i forordning 2018/825 ([117]), som fastsætter, at »udligningsberettigede subsidier, som ydes af tredjelande, i særlig grad er handelsfordrejende«, og derfor »er det generelt ikke længere muligt at anvende reglen om den laveste told«. Standardreglen i udligningstoldprocedurer er, at reglen om den laveste told ikke finder anvendelse, medmindre der er bevis for, at det klart er i Unionens interesse at anvende den. Standarden for beviser, der fører til denne konklusion, er væsentlig, og den skal specifikt og med sikkerhed påvise, at det er i Unionens interesse at anvende et lavere toldniveau end den konstaterede subsidiering.

(807) I den foreliggende sag har Kommissionen behandlet alle parternes argumenter vedrørende Unionens interesse, herunder dem, der blev fremsendt af konsortiet af importører og Nanshan, jf. afsnit 6 ovenfor. Kommissionen konkluderede, at der ikke er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre endelige udligningsforanstaltninger, som fastsætter tolden til beløbet af de fastlagte udligningsberettigede subsidier. Konsortiet af importører og Nanshan har ikke fremlagt nogen sikre og specifikke beviser, som giver Kommissionen mulighed for at konkludere, at det klart ikke er i Unionens interesse at fastsætte tolden til et sådant niveau, men at den i stedet bør fastsætte den til det lavere niveau, som skadesmargenen udgør loftet for. Standarden for beviser, der er påkrævet i henhold til artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, er således ikke opfyldt, og disse parters påstand blev afvist.

9. **OFFENTLIGGØRELSE**

(808) Interesserede parter blev den 3. november 2021 underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af ACF med oprindelse i Kina. Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af de beregninger, der var blevet fremlagt specifikt til dem.

(809) Ni parter fremsatte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger. Desuden gav flere interesserede parter udtryk for deres ønske om, at de bemærkninger, der blev fremsat i forbindelse med den særskilte antidumpingprocedure, blev medtaget i denne antisubsidieundersøgelse. Efter anmodning blev der afholdt høringer med konsortiet af importører, Nanshan Group og Wanshun Group. Der blev taget behørigt hensyn til bemærkningerne fra interesserede parter, og konklusionerne er, hvor det har været relevant, blevet ændret i overensstemmelse hermed.

([117]) EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1.

10. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(810) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([118]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(811) Som forklaret i betragtning 788-793 fratrak Kommissionen en del af subsidiebeløbet i dumpingmargenen for at undgå dobbelttælling. Hvis der skulle ske en eventuel ændring eller fjernelse af den endelige udligningstold, bør antidumpingtoldens størrelse således automatisk forhøjes i samme forhold for at afspejle det faktiske omfang af dobbelttælling som følge af denne ændring eller fjernelse. Denne ændring af antidumpingtolden bør finde sted fra denne forordnings ikrafttræden.

(812) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([119])—

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af omformningsfolie af aluminium af en tykkelse på under 0,021mm, uden underlag, kun valset, i ruller med en vægt på over 10 kg, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 7607 11 19 (Taric-kode 7607 11 19 60 og 7607 11 19 91) (»den pågældende vare«), og som har oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Følgende varer er udelukket:

— husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,008 mm og ikke over 0,018 mm, uden underlag, kun valset, i ruller af en bredde på 650 mm og derunder og af en vægt på over 10 kg

— husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,007 mm og under 0,008 mm, uanset rullernes bredde, også udglødet

— husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på mindst 0,008 mm og ikke over 0,018 mm, i ruller af bredde 650 mm og derover, også udglødet

— husholdningsfolie af aluminium af en tykkelse på over 0,018 mm og under 0,021 mm, uanset rullernes bredde, også udglødet.

3. De endelige udligningstoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstold	Taric-tillægskode
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	10,1 %	C687

([118]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

([119]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1).

Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	18,2 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	8,6 %	C686
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidieundersøgelsen og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	12,3 %	Se bilag I
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	18,2 %	Se bilag II
Alle andre virksomheder	18,2 %	C999

4. Anvendelsen af de individuelle udligningstoldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 3, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

6. I de tilfælde, hvor udligningstolden er blevet fratrukket antidumpingtolden for visse eksporterende producenter, skal refusionsanmodninger i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2016/1037 også medføre en vurdering af den dumpingmargen, der var gældende for den pågældende eksporterende producent under perioden for undersøgelsen vedrørende refusion.

Artikel 2

I gennemførelsesforordning (EU) 2021/2170 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 3, erstattes af følgende:

»3. De endelige antidumpingtoldsatser fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder:

Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	6,0 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd	24,6 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd	28,5 %	C686

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidieundersøgelsen og antidumpingundersøgelsen, og som er opført i bilag I	23,6 %	Se bilag I
Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen, og som er opført i bilag II	23,6 %	Se bilag II
Alle andre virksomheder	28,5 %	C999«

2. Som ny artikel 1, stk. 6, indsættes:

»6. Hvis den endelige udligningstold, der er indført ved artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/2170, ændres eller ophæves, forhøjes de i stk. 2 eller i bilag I eller II anførte toldsatser i samme forhold begrænset til den faktiske dumpingmargen, der blev konstateret, eller den skadesmargen, der i givet fald konstateredes for hver virksomhed, og fra denne forordnings ikrafttræden.«

3. Som ny artikel 1, stk. 7, indsættes:

»7. I de tilfælde, hvor udligningstolden er blevet fratrukket antidumpingtolden for visse eksporterende producenter, skal refusionsanmodninger i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2016/1037 også medføre en vurdering af den dumpingmargen, der var gældende for den pågældende eksporterende producent under perioden for undersøgelsen vedrørende refusion.«

4. Bilaget erstattes af bilag I og bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med både antisubsidieundersøgelsen og antidumpingundersøgelsen

Land	Navn	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Folkerepublikken Kina	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Folkerepublikken Kina	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Folkerepublikken Kina	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Folkerepublikken Kina	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694

BILAG II

Andre virksomheder, som samarbejdede i forbindelse med antidumpingundersøgelsen, men ikke i antisubsidieundersøgelsen

Land	Navn	Taric-tillægskode
Folkerepublikken Kina	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691